

Giới thiệu Phúc Hắc Địch Nữ

Truyện Phúc Hắc Địch Nữ của tác giả Cẩm Hồng Loan thuộc thể loại truyện xuyên không, với một cô nàng có số phận đầy bi thảm.

Nàng bị hiểu lầm. Nhưng cái sự hiểu lầm ấy khiến nàng phải trả giá bằng cả mạng sống của mình. Lần này may mắn được trọng sinh lại.

Nàng sẽ tìm từng người từng người một, những ai đã từng gây cho nàng cái thảm cảnh ấy. Cứ đợi đấy mà lãnh hậu quả đi là vừa!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sau khi trọng sinh

“Một, hai, ba, bốn...” Trong phòng tàn phá rách nát, một nữ nhân quần áo tả tơi, tóc tai bù xù đang ngồi. Đang mùa nóng bức, mùi hôi thối bốc lên càng nồng. Nữ nhân cầm trong tay những viên đá nhỏ mà tụi trẻ con thường lấy chơi đùa, nàng đếm từng viên từng viên một.

“Hào muội muội của ta, ngươi cũng có ngày hôm nay.” Một nữ tử xinh đẹp mặc cẩm y mỹ phục, búi tóc phi tiên kế, được hầu gái giúp đỡ, khoan thai bước đến. Một đôi mắt trong trẻo, bởi vì nhìn thấy nữ nhân bẩn thỉu kia mà lộ ra dáng vẻ hung ác, thấy nữ nhân kia bộ dáng tuy chật vật, nhưng khuôn mặt vẫn diễm lệ vô song như trước, trong mắt đó kỳ đến mức sắp phát hỏa, nghĩ muốn đem nữ nhân bẩn thỉu này lập tức thiêu chết. Hạ Tri Uyển nghe được thanh âm Hạ Phù Dung, trong mắt mê mang chợt lộ ra hận ý,”

Ngươi tiện nhân này, là ngươi, là ngươi làm hại ta! là ngươi thiết kế, đem nam nhân kia đến trong phòng ta, hại ta thất tiết, khiến cho Thận Nhi bị coi là đã loại. Thận Nhi mới năm tuổi, ngươi vì cái gì không chịu tha cho nó một mạng! Nó cũng là cháu ngoại trai của ngươi đó !”

Hạ Tri Uyển trong mắt chảy ra nước mắt hối hận, nếu không phải nàng mềm lòng, làm cho thứ tử cùng gả cho tướng công của chính mình, Thận Nhi sẽ không phải chết. Nếu không phải nàng nhớ đến tình thân, đem Vân Thu Cẩm lang tâm cầu phước kia phù thành kế thế của cha, cha cũng sẽ không nhìn thấy nàng cũng không để ý, tro mắt nhìn cả nhà ngoại công đều chết. Vân Thu Cẩm cùng Hạ Phù Dung này đúng là mẹ con, đều là súc sinh không có lương tâm

“Ba’ một tiếng, Hạ Phù Dung quăng cho Hạ Tri Uyển một cái tát, “Bắt lấy nàng!”

Hai bà tử lập tức liền xông đến, gắt gao đè Hạ Tri Uyển xuống, móng tay sắc nhọn đâm sâu vào da Hạ Tri Uyển.

“Ngươi cho rằng dám phụ nhà ngươi vẫn còn là Đoan Thân Vương Phi sao? Hiện tại Vương phi là ta ! Dám lăng ta là tiện nhân, trên đời này không có ai tiện hơn ngươi. Vương gia cùng ta trước đây lưỡng tình tương duyệt, ngươi đoạt người ta yêu, làm hại ta trở thành thiếp thất, dựa vào cái gì, bằng khuôn mặt dê tiện này của ngươi?!”

Hạ Phù Dung lấy ra chủy thủ, cắt thật mạnh lên mặt Hạ Tri Uyển,” Vương gia vì cái gì muốn giết Thận Nhi của ngươi? Đó là vì báo thù cho con của chúng ta! Nếu không phải vì ngươi, năm đó ta sẽ không cần uống canh lạc tử, khiến cho ta bị thương thân mình, cho tới bây giờ còn không có khả năng lại sinh con cho Vương gia!”

Hạ Tri Uyển thân thể chấn động, trước kia, Bộ Chiêm Phong đã từng có phu thê chi thực với Hạ Phù Dung, Hạ Phù Dung còn từng mang thai đứa nhỏ của Bộ Chiêm Phong?!

“Không có khả năng, ngươi gạt ta, người Vương gia yêu là ta !”

Hạ Tri Uyển khàn cả giọng, không thể nhận ra người chính mình yêu trong 7 năm, dĩ nhiên lại là loại người này, lúc trước thâm tình, như chim liền cánh, bất quá là một tuồng kịch.

Hủy dung mạo Hạ Tri Uyển xong, Hạ Phù Dung lui ra phía sau ba bước. Xôn xao một trận, một mùi chất thải tràn ra trong không khí. Hạ Tri Uyển trên mặt đau đớn, mùi tanh tươi kia lại khiến nàng muốn nôn. Nàng đường đường là nữ nhi của thừa tướng, Hoàng Thượng khâm phong là nhất phẩm cáo mệnh phu nhân, thế nhưng lại rơi vào kết cục này.

“Hạ Phù Dung, ta liều mạng với ngươi!” Hai bàn tay trắng bệch, Hạ Tri Uyển liều chút khí lực cuối cùng, đánh về phía bụng Hạ Phù Dung, định báo thù cho Thận Nhi.

Một đạo ánh sáng hiện lên, hai tay đồng thời bị chặt bỏ, máu tuôn ra như suối.

Hạ Tri Uyển tâm đau nhói, kiểm quang lần lượt thay đổi, một trái tim máu chảy cuộn cuộn , rơi ở trên mặt đất.

Hạ Tri Uyển chết không nhắm mắt, giống như ác quỷ, gắt gao trừng mắt nhìn đôi cầu nam nữ đang ôm nhau kia!

Chương 2: Trên đường đi gặp sơn tặc 1

Hạ Tri Uyển hai tay buông lỏng, vị trí ở ngực hết thấy đều đau, hai mắt dùng sức trợn tròn, mạnh mẽ chớp một cái. Nàng mới rồi không phải đã bị cái tra nam Bộ Chiêm Phong kia chém đứt hai tay bị moi tim mà chết sao? Hiện tại là chuyện gì xảy ra?

Thân thể không ngừng rơi xuống, thanh âm ồn ào, Hạ Phù Dung trong mắt hiện lên tia sợ hãi cùng mừng rỡ, khiến cho Hạ Tri Uyển khó có thể bình tĩnh.

Tình huống rối loạn như vậy, lập tức khiến cho Hạ Tri Uyển nghĩ đến, vào năm nàng 14 tuổi, do bị Hạ Phù Dung quán quýt nắn nỉ, đi Tĩnh Quốc Tự dâng hương. Ai biết, nửa đường gặp phải sơn tặc, xe ngựa xóc nảy, nàng kéo Hạ Phù Dung bị rút ra ngoài xe lại, Hạ Phù Dung lại nương theo sức lực của nàng, lật ngược thể cò đẩy nàng ra ngoài xe.

Thời điểm hạ xuống đất, nàng rõ ràng chính mình bắt được màn xe, Hạ Phù Dung lại ở trên bụng nàng đập một cái, làm hại nàng ngã xuống xe ngựa, trên người trầy trật. Hạ Tri Uyển ánh mắt nhú lại, tuy rằng nàng cũng không hoàn toàn hiểu được tình trạng hiện tại, nhưng là lần này nàng sẽ không ngốc như trước kia, nghĩ rằng một người chết còn hơn là 2 người đều chết, nếu thật sự phải chết, nàng cũng muốn kiếm cái đệm lưng!

Hạ Tri Uyển thời điểm buông tay phải đang bám ở khung cửa ra, tay trái hướng về phía Hạ Phù Dung kéo mạnh, dám tính kế nàng, nếu phải chết thì mọi người cùng chết!

Hạ Tri Uyển lập tức liền ôm lấy Hạ Phù Dung, hai người vị trí đổi cho nhau, Hạ Tri Uyển đem Hạ Phù Dung đặt ở dưới thân, chịu sức nặng của cả hai người, lần này đại bộ phận thương tích đều ở trên người Hạ Phù Dung. Hạ Phù Dung đau đến chảy nước mắt, vừa này nàng rõ ràng sắp đem Hạ Tri Uyển đá xuống xe ngựa, Hạ Tri Uyển tiện nhân này thế nhưng cũng đem nàng kéo xuống theo, Hạ Tri Uyển rốt cuộc có đầu óc hay không a!

Hai tiểu thư đều rời khỏi xe ngựa, bọn sơn tặc này đương nhiên sẽ không có gốc đi đuổi theo xe ngựa đã sắp chạy xa, mà là đem tầm mắt chuyển sang Hạ Tri Uyển và Hạ Phù Dung.

Đã từng có kinh nghiệm một lần, Hạ Tri Uyển rất là bình tĩnh, bọn sơn tặc này chặn đường các nàng, chỉ là vì bạc, sẽ không thương tổn các nàng.

Hạ Phù Dung sẽ không nghĩ như thế, nàng cửa lớn không ra, cửa nhỏ không đến, chưa thấy qua bao nhiêu nam nhân, nam nhân hung mãnh lại càng chưa từng.

Gặp phải sơn tặc bu ru hăn như vậy, sợ tới mức toàn thân run rẩy, dùng sức đem chính mình co thành một nhúm, tránh ở sau lưng Hạ Tri Uyển, hy vọng mọi người đều đem tầm mắt đặt trên người Hạ Tri Uyển.

“Muội muội, ta sợ...”

Hạ Phù Dung trước hết nghĩ đến khuê danh của chính mình, còn một năm nữa là nàng có thể nghị hôn, nếu như bị sơn tặc bắt được, khuê danh hỏng rồi, về sau không có nam nhân lấy nàng thì phải làm sao bây giờ. Không được, bộ dáng Hạ Tri Uyển không phải xinh đẹp hơn nàng sao? Nàng tính đem Hạ Tri Uyển đẩy đi. Hạ Tri Uyển lại một lần nữa bị Hạ Phù Dung lấy làm tâm chấn, trong lòng phần hận không thôi.

Tiện nhân Hạ Phù Dung này, đoạt nam nhân của nàng, giết con trai của nàng, phá hủy thanh danh của nàng, cuối cùng còn hủy cả dung mạo. Hạ Tri Uyển cũng không quên thời điểm chính mình chết đi, nghe được những gì, nhìn thấy những gì.

Hạ Tri Uyển quay đầu một cái, liền hướng trên mặt Hạ Phù Dung bắt một cái,” Như vậy sẽ không sợ!” Hạ Tri Uyển thực hận chính mình thế nào một thời gian lại không để móng tay dài, cùng Hạ Phù Dung giống nhau, móng tay vừa lúc có thể bấm vào da thịt.

Hạ Phù Dung trên mặt từng trận đau, trong lòng nghĩ. xong rồi, nàng bị hủy dung.

“Hạ Tri Uyển, người tiện nhân này, cũng dám hủy dung mạo của ta, ta liều mạng với người!”

Hạ Phù Dung vẫn cảm thấy chính mình so với Hạ Tri Uyển ưu tú hơn, là tiểu thư nhà quan. Cho nên, cảm tức mà đứng dậy, sẽ không quan tâm được gì khác, đánh về phía Hạ Tri Uyển. Hạ Tri Uyển né một cái, Hạ Phù Dung liền đánh hụt.

“Ba” một tiếng, Hạ Phù Dung đã trúng một cái tát, da mặt đã sắp bị Hạ Tri Uyển cào rách, lập tức sưng vù.

Hạ Tri Uyển thiếu chút nữa nhảy dựng lên hô to, đáng đánh!

Chương 3: Trên đường đi gặp sơn tặc 2

Đời trước, một cái tát thật mạnh này, thể nhưng dừng ở trên thân thể nàng, nàng đương nhiên biết, uy lực một cái tát này là như thế nào!

Trong đám sơn tặc này, nam tử đứng hàng thứ hai gọi lão Nhị, tính tình nóng nảy, ghét nhất người khóc sụt mướt. Hạ Phù Dung lại vừa thét chói tai vừa khóc nháo, đã sớm làm cho nam nhân này mất kiên nhẫn.

Rất nhanh, Hạ Phù Dung cùng Hạ Tri Uyên bị dẫn theo về, sau khi hỏi rõ ràng hai người là tiểu thư nhà ai, liền viết một phong thư đòi tiền chuộc, để cho người ta đưa đến phủ Thừa Tướng.

Hạ Phù Dung ăn xong một cái tát hiện tại ngoan vô cùng, Hạ Tri Uyên nhìn Hạ Phù Dung hèn mọn, nguyên lai Hạ Phù Dung là đồ hèn hạ, thích bị ngược bị đánh.

Sơn tặc rất nhanh đưa đồ ăn cho Hạ Tri Uyên các nàng, nhìn nước suối, bánh bao trắng, Hạ Phù Dung một chút thèm ăn cũng không có, nàng chính là cuộn mình thành một đoàn, vui ở một góc nhỏ sáng sủa, không dám giống như trước, tới gần Hạ Tri Uyên.

Hạ Phù Dung cũng không có quên vừa mới Hạ Tri Uyên cho nàng một trảo, đem da trên mặt nàng cào rách.

Hạ Tri Uyên không để ý tới Hạ Phù Dung, đem nước cùng bánh bao lấy đi toàn bộ. Muốn giữ mạng sống, nhất định phải bảo trì thể lực.

Đời trước, nàng bị Hạ Phù Dung cùng Bộ Chiêm Phong giam lỏng, ngay cả cơm thiêu đồ ăn hồng, vỏ cây đều đã ăn qua!

Đang ăn bánh bao, Hạ Tri Uyên bỗng nhiên ngửi thấy mùi máu tươi, Hạ Tri Uyên nhìn thoáng qua Hạ Phù Dung, sau đó đi tới, phát hiện ở trong một đồng rom rạ thể nhưng có một người máu me đầm đìa nằm đó.

Hạ Phù Dung thét một tiếng chói tai, “A!”

“Câm miệng!” Hạ Tri Uyên trong mắt lóe ra tia hung ác, Hạ Tri Uyên đang suy nghĩ, hiện tại chính mình có nên động thủ, đem Hạ Phù Dung bóp chết luôn hay không, báo thù cho đời trước.

Hạ Tri Uyên đưa tay tới, cái huyết nhân kia đột nhiên động, cầm lấy tay Hạ Tri Uyên, “Người muốn làm gì?”

Hạ Tri Uyên thở dài một hơi nhẹ nhõm, đối với huyết nhân này thật bội phục, trên người đã bị thương thành như vậy, thể nhưng còn có thể còn sống.

Nếu đời trước nàng có nghị lực giống như người này, có lẽ nàng sẽ không tiếp tục ôm hi vọng đối với Bộ Chiêm Phong nữa, trực tiếp nghĩ biện pháp chạy ra khỏi Đoan Thân Vương phủ, sau đó tìm người báo thù!

“Ăn đi.” Hạ Tri Uyên đem phần thức ăn của Hạ Phù Dung cho huyết nhân này. Nhìn bộ dáng “Hắn” như vậy, sơn tặc khẳng định là để mặc “Hắn” tự sinh tự diệt.

Huyết nhân vẻ mặt dơ bẩn nhìn Hạ Tri Uyên nửa ngày, sau đó mới chuyển hướng thực ăn, lại phát hiện chính mình không có hơi sức.

Nhìn đến huyết nhân kia bộ dáng cực kỳ đối, nghĩ nghĩ, Hạ Tri Uyên đem bánh bao của chính mình chia làm hai phần, “Không ngại, ăn đi.”

Huyết nhân lúc này không có do dự, trực tiếp lấy nửa cái bánh bao trong tay Hạ Tri Uyên, ba miếng liền nuốt vào.

Hắn muốn sống, hắn muốn sống tốt hơn so với bất kỳ ai, hắn muốn cho những người từng hại hắn, đều phải trả giá thê thảm! Trong mắt huyết nhân, phát ra hào quang.

Thời điểm nửa đêm, Hạ Tri Uyên ngủ đến độ có chút mơ hồ, bên tai đột nhiên truyền đến âm thanh loạt xoạt, đó là có người dẫm lên cỏ khô mới có thể phát ra.

Tiếp theo, Hạ Tri Uyên chợt nghe đến một cái thanh âm cực kỳ đáng khinh, “Tiểu mỹ nhân ơi, ca ca tới tìm người!”

Hạ Tri Uyên nắm chặt cây trâm lúc này chính mình giấu đi, lần này tựa hồ không giống như nàng nhớ. Nàng gặp một cái huyết nhân, hơn nữa trong đám sơn tặc thể nhưng có người nổi lên sắc tâm!

Hạ Tri Uyên đang nghĩ cách đối phó tên sơn tặc kia, phía sau thắt lưng đột nhiên xuất hiện một đôi tay, đem Hạ Tri Uyên đẩy đi ra. Hạ Tri Uyên tức giận đến sắc mặt xanh mét, lại là tiện nhân Hạ Phù Dung này!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trên đường đi gặp sơn tặc 3

Hạ Tri Uyên đánh về phía người nam nhân kia, người nam nhân kia thấy một bóng đen đi qua, vội vã giang hai tay ra, vui tươi hơn hờ mà nở nụ cười.

"Tiểu mỹ nhân à, đến đây, ca ca ở chỗ này bảo hộ ngươi, chớ sợ chớ sợ." Sau đó liền nuốt nước miếng.

Hạ Tri Uyên cắn răng, nằng không giết chết Hạ Phù Dung, nằng sẽ không tên là Hạ Tri Uyên!

Hạ Tri Uyên cầm trâm cài, nhắm ngay người nam nhân kia đâm tới. Trong bóng tối, chỉ nghe “tạt” và “phốc” một tiếng, người nam nhân kia lập tức cứng đờ, đứt khí.

Nhờ ánh trăng, Hạ Tri Uyên vừa nhìn, trâm cài của nằng đúng thật là đâm trúng sơn tặc. Chỉ có điều cái huyết nhân kia không biết lúc nào bò dậy, lấy thủ đoạn tàn nhẫn trực tiếp vịn gậy cổ của sơn tặc!

"Cảm tạ." Hạ Tri Uyên kinh ngạc nhìn huyết nhân, nếu huyết nhân có thân thủ tốt thế này, thế nào lại không chạy đi nhỉ?

Chẳng qua, hiện tại huyết nhân không phải là người mà Hạ Tri Uyên đề ý nhất, mà là Hạ Phù Dung.

Nhìn sơn tặc đã chết kia, Hạ Tri Uyên đưa ánh mắt nhìn Hạ Phù Dung, sơn tặc ham muốn làm nhục thứ nữ tướng phủ, sau cùng đem nằng ta giết chết, không phải là nghe rất có sức thuyết phục sao?

"Muội, muội muội." Hạ Phù Dung giờ đã biết sợ, "Vừa nãy ta chỉ là muốn trốn ở sau lưng ngươi, không nghĩ tới chính là, ta xông đến quá nhanh, không cẩn thận đem ngươi đẩy ra ngoài, muội muội, ngươi sẽ không trách ta chứ?"

Đêm nay, Hạ Phù Dung căn bản cũng không có chộp mắt, sơn tặc vừa xuất hiện, Hạ Phù Dung liền biết.

Nghe được tiếng sơn tặc, Hạ Phù Dung không chút do dự đem Hạ Tri Uyên đẩy ra ngoài, chỉ cần Hạ Tri Uyên thỏa mãn tên sơn tặc, như vậy nằng sẽ an toàn.

Hạ Tri Uyên đối với Hạ Phù Dung cong môi cười, không có trách hay không, nằng cũng xác định muốn mạng của Hạ Phù Dung, chuyện gì cũng đều xong!

"Mau mau, ở đây." Dường như ông trời vẫn chưa muốn để cho Hạ Phù Dung dễ dàng chết như vậy, bên ngoài truyền đến thanh âm của nam nhân, cùng cây đuốc sáng.

Hạ Tri Uyên chau mày, nằng không muốn vì Hạ Phù Dung mà phải bồi thường một cái mạng, chỉ có thể lần sau lại tìm cơ hội.

"Xin hỏi ngài là thiên kim tướng phủ Hạ tiểu thư sao?" Một đầu mục bắt người đi tới trước mặt của Hạ Tri Uyên, cung kính hỏi.

"Không sai." Hạ Tri Uyên gật đầu, trong lòng vô cùng kinh ngạc, lúc này đây nhanh như vậy?

Lần trước, nằng thế nhưng bị sơn tặc giam giữ tròn một ngày một đêm, nhân mã của quan phủ mới chậm rãi mà tới, đem nằng cứu trở về.

Nghĩ tới đây, Hạ Tri Uyên ánh mắt sắc bén, bắn về phía Hạ Phù Dung.

Thì ra, từ đầu tới đuôi, đều chỉ có một mình nằng ngu ngốc.

Hạ Phù Dung đem nằng đẩy ra ngoài xe ngựa, để cho nằng làm kẻ chết thay, chính mình nhanh chạy trốn, tự bảo vệ tính mạng. Lúc nằng ta chạy thoát, thì làm sao có thể lập tức đi tìm người cứu mình đây!

Hạ Tri Uyên nắm chặt nắm tay, thì ra tại thời điểm sớm như vậy, Hạ Phù Dung đã muốn mạng của nằng!

"Quay về tướng phủ!" Hạ Tri Uyên hạ mệnh lệnh, "Còn có, đem hán mạng về, tìm một đại phu giúp hẩn trị vết thương trên người."

Hạ Tri Uyên chỉ chỉ cái huyết nhân kia, lúc huyết nhân nghe xong Hạ Tri Uyên nói, nhìn Hạ Tri Uyên liếc mắt, quay đầu đi. Hạ Tri Uyên không biết là, huyết nhân kia lúc đi, còn mang theo trâm cài của nằng.

Hạ Tri Uyên vừa về tới phủ Thừa tướng, vẫn không kịp nhìn thấy Hạ Bá Nhiên liền hôn mê giống như trong quá khứ, bắt đầu sốt cao.

Ở trong mộng, ký ức đời trước vẫn quấn quanh Hạ Tri Uyên, không chịu buông tha.

Bộ Chiêm Phong tuyệt tình, lãnh khốc và bội bạc, Hạ Phù Dung vô sỉ, tàn nhẫn lại ác độc, còn có Thu di nương dối trá, cha lạnh lùng, khiến cho tình huống trong tướng phủ thực bi thảm, như một bàn tay đen tối, chặt chẽ túm lấy trái tim Hạ Tri Uyên.

Chương 5: Được cứu trở về

"Tiểu thư, tiểu thư. . ."

Trong lúc mơ mơ màng màng, bên tai truyền đến thanh âm của nha hoàn Thanh Hà, Thanh Hà? Thanh Hà! Nghĩ đến Thanh Hà, Hạ Tri Uyên tâm thần chấn động.

Bộ Chiêm Phong, người cũng như tên, đồ trạng nguyên, bộc lộ tài năng. Bộ Chiêm Phong năm ấy hai mươi một tuổi, liền đồng thời đoạt được văn võ trạng nguyên, trong chốn lát trở nên phong quang vô hạn, độc lĩnh phong tao.

Thế nhưng, Bộ Chiêm Phong có ưu tú như thế nào đi nữa, chỉ có cái danh trạng nguyên, cũng không có quan hàm thực tế. Nghĩ đến việc nhận thức tiểu thư nhà thừa tướng, cũng không dễ dàng.

Nếu không có tiểu Hồng nương Thanh Hà này âm thầm hỗ trợ, giật dây bắc cầu, bình thường ở trước mặt nàng nói Bộ Chiêm Phong tốt như thế này như thế nọ, nàng làm sao có thể thích cận bã Bộ Chiêm Phong kia!

Có thể nói, Thanh Hà rốt cuộc chính là nguồn gốc cho cuộc sống thống khổ của Hạ Tri Uyên.

Hạ Tri Uyên mất lờm một cái, lợi hại không gì sánh được, trong mắt càng lộ ra hung quang, hung tợn nhìn chăm chăm Thanh Hà. Thần tình kia, giống như là ác quỷ từ trong địa ngục bò ra, khát khao muốn tính mạng người sống.

"Tiểu, tiểu thư?" Hạ Tri Uyên từ trước đến nay đối xử với Thanh Hà hiền lành, biểu tình ngoan lệ như vậy Thanh Hà chẳng bao giờ gặp qua ở trên mặt Hạ Tri Uyên.

"Tiểu thư, đau." Cô tay giống như bị móng sắt chặt chề giữ lại, đầu khớp xương đều vô cùng đau đớn, dường như sắp vỡ nát, Thanh Hà đau đến mức mặt mũi nhăn thành một đum.

"Đau sao?" Hạ Tri Uyên nghi ngờ lập lại một lần, nàng là một người đã chết, Thanh Hà làm sao sẽ đau?

Hạ Tri Uyên đôi mắt long lanh nhìn xuống, quả nhiên thấy trên cổ tay Thanh Hà bị chính mình nắm lấy, đã nổi lên một tầng vết hồng. Trí nhớ trước lúc té xỉu giống như thủy triều, tràn vào trong đầu của Hạ Tri Uyên.

Đúng, nàng đã chết, thế nhưng lại sống lại!

"Tiểu thư, người có phải mơ thấy ác mộng hay không?" Hạ Tri Uyên buông lỏng tay, Thanh Hà vội vã quay đi giặt sạch chiếc khăn, lau khô mồ hôi trên trán Hạ Tri Uyên.

Ác mộng sao? Quả thực, nàng gặp phải một hồi ác mộng đáng sợ, trong mộng này ma quỷ ăn thịt người, từng con từng con một bám riết lấy nàng không tha, bóc lột đến tận xương tủy, Thanh Hà trước mắt này, cũng là một trong số đó.

Chỉ có điều, vào lúc nàng thất thế, tên nô tài Thanh Hà này đến trước mặt người chủ tử là nàng dịu dàng vô dương oai, nàng tựa hồ đã thật lâu không nhìn thấy qua biểu tình hèn mọn trên mặt Thanh Hà lúc này.

"Ừ." Hạ Tri Uyên nhàn nhạt đáp, Thanh Hà trước mắt này, không có bộ dáng của một phu nhân như trong trí nhớ của nàng, mà là một nha đầu còn trẻ khoảng chừng hơn mười tuổi.

Nhìn giường mạn quen thuộc, trong mũi trước hết là ngửi thấy được hương hoa mai mà mình thích nhất, Hạ Tri Uyên tâm tư khẽ động. "Bây giờ là giờ gì?"

"Thưa tiểu thư, đã là buổi trưa, tiểu thư cảm thấy đói bụng sao?" Thanh Hà rất nhanh khôi phục bình tĩnh, nghĩ tiểu thư có thể là trước bị kinh hách, sau lại gặp ác mộng, cho nên mới lộ ra biểu tình đáng sợ như vậy.

Thanh Hà vừa nói, Hạ Tri Uyên quả nhiên thấy bụng trống trơn, cơn đói lập tức ập đến.

"Giúp ta chuẩn bị nước nóng, ta muốn tắm rửa, sau đó bảo đầu bếp nấu cho ta một bát cháo thanh hà." Hạ Tri Uyên vén chăn lên, trên người ẩm ướt dính dính, rất khó chịu.

"Tiểu thư, không thể như vậy, phải đắp chăn kín, ngộ nhờ lại phát sốt thì phải làm sao bây giờ?" Thanh Hà vội vã đem chăn đắp trở lại, trên mặt là dáng vẻ khẩn trương, thực sự là "một lòng trung thành", thật là nô tài tốt nha.

Hạ Tri Uyên trở tay liền quăng cho Thanh Hà một cái tát, "Làm càn, ngươi là chủ tử hay ta là chủ tử, chủ tử nói ngươi có nghe chăng, lưu tên nô tài nhà

ngươi lại, còn có ích lợi gì!"

Nàng trước kia, đối xử với những nô tài này thật quá tốt, dù cho nô tài đã làm chuyện sai lầm, tối đa chỉ trách mắng vài câu, chưa bao giờ từng động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Được cứu trở về

Chỉ có điều, đời này nàng sẽ không phạm phải sự ngu ngốc này nữa.

Sai thì sẽ phạt, da thịt chịu nổi khổ, mới có thể làm cho những người này đầu óc sạch sẽ rõ ràng một chút, nhớ lại, rốt cuộc ai mới là chủ tử của các nàng, trong tay người nào mới nắm quyền sinh quyền sát!

"Nô tỳ biết sai." Thanh Hà bị một cái tát của Hạ Tri Uyên làm cho tỉnh mộng, ngây ngốc quỳ trên mặt đất, cúi đầu, không dám nhìn Hạ Tri Uyên. Thanh Hà bị Hạ Tri Uyên tính tình đại biến, làm cho kinh hãi.

"Biết sai còn không đi làm việc, đừng quên cháo thanh hà của ta." Hạ Tri Uyên lạnh lùng liếc mắt nhìn Thanh Hà.

Thanh Hà thân thể run lên, cũng không biết thế nào, nàng nghe xong nghĩ cháo thanh hà trong miệng tiểu thư, thế nào giống như cháo "Thanh Hà" vậy nhỉ?"Vâng, nô tỳ đã biết."

Thanh Hà thân thể lui xuống, xoay người ly khai, lúc xuất hiện ở cửa phòng, Thanh Hà quay về phía Hạ Tri Uyên trong phòng, phun một bãi nước miếng, "Hừ, chờ đến lúc Thu di nương được phù chính, nhìn ngươi còn kiêu ngạo đến mức nào!"

Tiểu thư tuy là đích nữ, nhưng thiếu chủ mẫu che chở, chung quy sẽ không so được với chủ tử thật sự. Đợi đến khi tân chủ nhân phủ Thừa tướng lên đài, tiểu thư này thì càng không có gì đáng xem rồi.

Thanh Hà không biết là, động tác quay ra cửa nhỏ nước miếng của nàng ta vừa rồi, đã rơi vào trong mắt một người.

Mà Thanh Hà vốn dĩ từ trước luôn thuận buồm xuôi gió, bắt đầu từ giờ khắc này, bị phá vỡ.

Hạ Tri Uyên tắm rửa xong, lại uống xong cháo thanh hà dẻo mềm, cả người giống như là được hồi sinh, thoáng cái tinh thần liền đầy đủ.

"Tiểu thư, lần này thừa tướng phát giận rồi. Bất quá tiểu thư yên tâm, "tiểu thư" đã liều mạng thay tiểu thư nói tốt, để cho thừa tướng không trách tội lên người. Nếu như ngày hôm nay sau khi trở về thừa tướng tìm tiểu thư, tiểu thư nhớ kỹ mềm mại một chút, nhận thức sai lầm, thừa tướng nhất định sẽ không trách móc nặng nề tiểu thư. "Tiểu thư" đã vì tiểu thư lót đường trước rồi, cho nên, tiểu thư đừng lo." Thanh Hà lặng lẽ nâng mắt, nhìn Hạ Tri Uyên liếc mắt.

("tiểu thư" ở đây là Hạ Phù Dung)

Hạ Tri Uyên ánh mắt thâm thúy, để cho nàng nhận sai? Nhận sai cái gì?

Xem ra, Hạ Phù Dung đã ác nhân cáo trạng trước, nhưng lại đặc biệt làm Thanh Hà hù dọa nàng, nói nhiều càng bị giận dữ nhiều, chỉ có nhân nhượng, mới là thượng sách.

Thấy Hạ Tri Uyên không có phản bác lời của mình, Thanh Hà tự tin cười, tiểu thư từ trước đến nay đều nghe lời của nàng, xem ra, nàng có thể đi đến chỗ Thu di nương lĩnh thưởng.

Lúc Thu di nương được tin chính xác từ Thanh Hà, thờ dài một hơi, "May là nha đầu này dễ gạt gẫm, Phù nhi, lần này ngươi cũng quá lớn mật, dám đem Hạ Tri Uyên đẩy xuống xe ngựa, để cho nàng chết thay cho ngươi. Nếu như nàng ở trước mặt lão gia cáo trạng ngươi, ngươi ở trước mặt cha ngươi còn có hình tượng sao!"

"Nương, người thế nào còn không tin ta. Hạ Tri Uyên chẳng qua chỉ là một dã hài tử không có mẫu thân, người lại được cha cưng chiều, rõ ràng ta chính là thiên kim tướng phủ, dựa vào cái gì nàng mọi nơi đề ếp. Ta chẳng qua là đem nàng đá xuống, che giấu cẩn thận, lại không lấy mạng của nàng, coi như danh phận nàng chiếm của ta, đưa lại cho ta!"

Hạ Phù Dung khinh thường nói, một chút ý tứ hối hận cũng không có."Nếu không phải con hồ ly tinh Vân Thiên Độ kia, nương người sớm đã là chính thê!"

"Hừ!" Tuy rằng Hạ Phù Dung nói rất hợp ý trong lòng Thu di nương, nhưng Vân Thiên Độ vẫn là chủ mẫu tướng phủ, tuy đã chết, danh phận còn đó.

"Nương, người nhìn mặt ta một chút này, là bị cái tiện nhân Hạ Tri Uyên kia cáo xức. Ta còn không tìm nàng báo thù đây, nàng nếu là dám hướng cha

cáo trạng ta, nàng còn có mặt mũi sao!"

Hạ Phù Dung canh cánh trong lòng vết cào trên mặt, dù cho Thu di nương tìm được tốt mang đến, bảo đảm sẽ không để lại sẹo, Hạ Phù Dung vẫn không có tiêu tan con tức.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Được cứu trở về

"Được rồi, ngược lại cái nha đầu Hạ Tri Uyên kia, nghe Thanh Hà nói xong, chờ nàng ở trước mặt cha người nhận sai, người liền tỏ ra hào phóng một chút, dừng ... tính toán nữa, người nhất định phải ở trước mặt cha người duy trì hình tượng yêu quý thân nhân."

Thu di nương vỗ vỗ tay của Hạ Phù Dung, "Chúng ta còn có lúc phải dùng tới Hạ Tri Uyên, nếu như người muốn trở thành thiên kim chân chính của tướng phủ, thì nhất định phải lấy lòng Hạ Tri Uyên, nếu không, nương không thể ngồi lên vị trí phu nhân tướng phủ được đâu."

"Đợi đến khi ta trở thành tướng phủ phu nhân, đến lúc đó, người muốn dẫn vật Hạ Tri Uyên thế nào, đều có nương giúp đỡ kè sách." Thu di nương lạnh lùng cười, Vân Thiên Độ là cái đinh trong mắt nàng, Hạ Tri Uyên cũng là cái gai trong thịt nữ nhi của nàng. Hai mẹ con này, toàn bộ đều không để cho người ta sống yên ổn!

Lúc Hạ Bá Nhiên trở về phủ sau buổi triều sớm, chợt nghe thấy tin tức Hạ Tri Uyên đã tỉnh lại.

Nghĩ đến những lời Phù nhi nói với mình, Hạ Bá Nhiên rất là tức giận.

Uyển nhi đúng thật là thiên kim tướng phủ, nhưng thiên kim tướng phủ phải có khí độ của thiên kim tướng phủ, huynh đệ tương tàn, tai tiếng như vậy, hiện tại tuyệt đối không thể phát sinh ở trong phủ của ông.

"Gọi tiểu thư đến thư phòng của ta!"

Ngồi ở trong phòng, Hạ Tri Uyên vừa nghe đến Hạ Bá Nhiên cho gọi, mắt không nháy lên một cái.

Đối với Hạ Bá Nhiên, người phụ thân này, Hạ Tri Uyên không thể nói là yêu hay hận. Hạ Bá Nhiên có thể cho đích nữ là nàng tất cả những thứ nàng nên có, lại thiếu đi một phần tình cảm cha con.

Hiện tại liền so sánh, hài tử có mẹ với không có mẹ, rõ cuộc là không giống nhau.

Có mẹ kế, bố dượng còn có thể xa cách hơn sao?

"Cha." Hạ Tri Uyên đối với người cha Hạ Bá Nhiên này, ấn tượng đã rất mơ hồ, chẳng qua do một phần quan hệ huyết mạch, liếc mắt liền nhận ra Hạ Bá Nhiên.

"Uyển nhi, người làm cho cha quá thất vọng rồi." Nhìn thấy dung mạo cùng với thể tử tương tự, Hạ Bá Nhiên có chút hoảng hốt, phảng phất về tới mười lăm năm trước, lúc ông cùng Vân Thiên Độ mới quen biết nhau.

"Cha, trước khi muốn xử tử hình một người, có phải hay không cũng nên cho phạm nhân một cơ hội biện bạch?"

Đầu thai làm người, Hạ Tri Uyên đối với Hạ Bá Nhiên không hề ôm bất kỳ hy vọng nào, Hạ Bá Nhiên có thể cho nàng một cơ hội giải thích, Hạ Tri Uyên cảm giác mình nên cười trộm.

Hạ Bá Nhiên trầm mặc một hồi, "Người nói."

"Cha sở dĩ tức giận, chắc là nghe xong lý do thoái thác của thứ tử. Nếu ta muốn giải thích, thứ tử tất nhiên cũng phải ở đây, bằng không nói không rõ nguyên do. Ta rất lo lắng, cha không chừng hiểu lầm ý tứ trong lời nói của thứ tử. Ngay ở trước mặt nói rõ ràng mình bạch, không phải rất tốt sao?"

Hạ Phù Dung có thể lấy thân phận thứ nữ làm thiếp cho Bộ Chiêm Phong, sau cùng thậm chí là thay thế vị trí của nàng, hoàn toàn là bởi vì quan hệ với Hạ Bá Nhiên.

Như vậy nàng muốn đối phó Hạ Phù Dung, nhất định phải phá hư hình tượng của Hạ Phù Dung ở trước mặt của Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên gật đầu, cho tới bây giờ, đúng thật chỉ là lời nói một phía của Phù nhi.

Hạ Bá Nhiên cũng cho người gọi Hạ Phù Dung đến. Hạ Phù Dung vừa vào cửa, lập tức nước mắt lưng tròng, ủy khuất trông mong mà nhìn Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên biến sắc, quả nhiên lộ ra vẻ đau lòng.

Hạ Tri Uyển nghĩ thấy châm chọc không gì sánh được, trẻ con mà khóc thì sẽ được uống sữa, những lời này được Hạ Phù Dung thực hành vô cùng nhuần nhuyễn.

"Thứ tỷ, tuy rằng ngươi là thân phận thứ xuất, nhưng đi ra ngoài, cũng đại biểu cho phủ Thừa tướng, đại biểu cho cha. Ngươi cả ngày khóc sụt sùi như vậy, người không biết còn tưởng rằng ngươi đây là ở trong phủ Thừa tướng chịu ngược đãi, cha không cưng chiều ngươi, không coi ngươi thành nữ nhi mà đối đãi đấy."

Hạ Phù Dung cứng đờ, càng thêm đáng thương nhìn Hạ Bá Nhiên, mong muốn người cha Hạ Bá Nhiên này có thể ở trước mặt Hạ Tri Uyển, vì mình đòi một công đạo, ngăn chặn thật tốt miệng lưỡi của Hạ Tri Uyển.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Được cứu trở về

Thế nhưng, Hạ Bá Nhiên nghiêm sắc mặt, "Phù nhi, Uyển nhi nói đúng, ngươi là tiểu thư tướng phủ, bộ dáng này của ngươi nếu như bị người khác thấy được, sẽ mất thể thống."

Hạ Bá Nhiên cực kỳ coi trọng vấn đề thể diện, Hạ Bá Nhiên lắc đầu, hần mặc dù thiên vị Phù nhi, chẳng qua là vì, Phù nhi tuy là thứ xuất, khí độ so với Uyển nhi tốt hơn nhiều.

"Thứ tỷ, cha dường như rất tức giận, ngươi có thể nói cụ thể một chút, ngươi kể sự việc gặp sơn tặc cho cha như thế nào?" Hạ Tri Uyển lạnh lạnh mà nhìn Hạ Phù Dung.

Hạ Phù Dung tâm thần thu lại, Hạ Tri Uyển chẳng phải đã đáp ứng nhận sai, sau đó nàng giúp đỡ cầu tình sao? Thế nào ngày hôm nay vừa xuất hiện, lại không thuận theo không buông tha như vậy, Hạ Tri Uyển đang chơi trò gì đây!

"Cha, nữ nhi nên nói đều đã nói rồi. Muội muội thực sự không phải cố ý, mong rằng cha không nên trách tội muội muội, ta không sao cả." Hạ Phù Dung trực tiếp nhìn Hạ Bá Nhiên, không để ý đến Hạ Tri Uyển nói.

"Thứ tỷ, ngươi nói ta không phải cố ý, xin hỏi, ta không phải cố ý cái gì, có thể hay không mời nói trắng ra đi. Đương nhiên, ngươi không cần bận tâm vấn đề mặt mũi của ta, nếu như ta thực sự làm sai, cha phạt ta đó là phải, thứ tỷ càng không cần cầu xin cho ta." Hạ Tri Uyển từng bước tới gần.

Hạ Phù Dung nghẹn lời, nàng nói với cha, bày phần giả ba phần thật, nếu như bị Hạ Tri Uyển thăm vấn, lỗ hổng sẽ chổng chát.

Hạ Phù Dung chỉ có thể đem ánh mắt cầu cứu nhìn về phía Hạ Bá Nhiên, "Cha, coi như xong, sự tình đã qua, ta không muốn nhắc lại, muội muội bệnh nặng một hồi, cái gì đều quên đi."

"Thứ tỷ, gọi ngươi một tiếng tỷ, đó là bởi vì ngươi so với ta ra đời sớm hơn hai tháng, nhưng đó không có nghĩa là ta có thể để mặc ngươi tùy ý nói xấu ta. Cái gì gọi là ta bệnh nặng một hồi, liền quên đi. Theo ý kiến của ngươi, ta là đã làm sai điều gì, con bệnh nặng là nghiêm phạt của ta phải không? Cha, ngày hôm nay cho dù là ngài không muốn biết rõ ràng, nữ nhi đều muốn hỏi rõ ràng. Thứ tỷ lời nói này thực không minh bạch, không minh bạch, nữ nhi nghe xong trong lòng khó chịu!"

Hạ Tri Uyển con ngươi sắc bén, trừng mắt Hạ Phù Dung.

"Thứ tỷ, nếu ngươi thực sự nghĩ là ta, thoải mái nói ra, dù sao sai ở ta, không ở ngươi, ngươi khiếp đảm cái gì. Ngươi úp úp mở mở từ chối sẽ làm ta hiểu lầm ngươi ở trước mặt cha nói dối, đối với ta tát nước bẩn!" Hạ Tri Uyển không khách khí nói.

"Ngươi nói vậy!" Nhịn không được, Hạ Phù Dung liền lớn lối đứng lên, trái lại dùng ngón tay chỉ vào Hạ Tri Uyển. "Thương tích trên mặt ta, lẽ nào không phải do ngươi làm ra sao?!"

Lập tức, Hạ Bá Nhiên nhíu chặt chân mày, không thích hành động của Hạ Phù Dung.

"Không sai, thương tích của ngươi đúng là do ta làm." Hạ Tri Uyển nhếch miệng, "Ngày đó bị sơn tặc bắt, ngươi trốn sau lưng ta, nói với ta là ngươi sợ, ngươi là sợ những sơn tặc kia đối với ngươi khởi sắc tâm, phải không?"

"Cái này. . ." Hạ Phù Dung không có nhận, bởi vì, nhận cũng không tốt.

Hạ Bá Nhiên môi mỏng khẽ mím, con ngươi trầm xuống nhìn Hạ Phù Dung, làm thứ tỷ, bảo hộ muội muội đó là việc phải làm.

Thời khắc nguy hiểm trốn ở phía sau muội muội, không có trách nhiệm! Hơn nữa, thân phận Uyển Nhi ở trên Phù Nhi, thứ nữ bị ô nhục tuyệt đối so với đích nữ bị ô nhục có vẻ dễ nghe hơn.

Ở dưới tình huống này, Phù Nhi chỉ lo lắng tự bảo vệ mình, nhưng không có lo lắng đến vấn đề danh tiếng của tướng phủ, đây mới là thứ Hạ Bá Nhiên khó chấp nhận nhất.

"Sở dĩ ta đáp ứng yêu cầu của ngươi vẽ hoa lên mặt ngươi, có thể làm cho những sơn tặc kia không hề thèm nhỏ dãi sắc đẹp của ngươi, để bảo vệ thanh bạch của ngươi, ta làm như vậy là làm sai?" Hạ Tri Uyên "Kính ngạc" mà nhìn Hạ Phù Dung.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chỉ hắc vi bạch (Đồi trắng thay đen)

"Vậy vì sao ngươi không vẽ hoa lên mặt mình mặt mình, để bảo vệ trong sạch đi!"

Hạ Phù Dung hậm hực nói, sớm biết như vậy, nàng hẳn là nên dùng móng tay của mình, triệt để hủy đi mặt của Hạ Tri Uyên, phải biết rằng, móng tay của nàng ước chừng còn dài hơn nhiều so với móng tay của Hạ Tri Uyên đó!

"Ta không sợ! Ta là nữ nhi của thừa tướng, bọn họ chỉ là đồ thô phi nhất gan, ở trước mặt bọn thô phi lộ ra dáng vẻ sợ hãi, sao còn có thể diện của tướng phủ !.."

Hạ Tri Uyên lớn tiếng nói, khiến cho Hạ Bá Nhiên thân thể chấn động, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Tri Uyên.

Thấy Hạ Bá Nhiên gật đầu một cái, Hạ Tri Uyên tiếp tục nói, "Xin hỏi thứ tỷ, ngươi còn có nghi vấn khác sao?"

"Khi đó lúc ngươi rơi xuống xe ngựa, vì sao lại kéo ta cùng nhau ngã xuống. Ngươi là muốn lôi kéo ta cùng chết sao?"

Hạ Phù Dung có điểm sốt ruột, cho tới nay, cha đều cùng nàng tương đối thân thiết, lại không để ý đến Hạ Tri Uyên nhiều. Nếu như cha cùng nàng không thân, như vậy nàng ở tướng phủ thì càng thêm không có địa vị.

"Cha, ta muốn thỉnh ma ma nghiệm thương cho ta!" Hạ Tri Uyên trực tiếp nhìn về phía Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên cả kinh, "Làm sao vậy?"

Hạ Tri Uyên lã chã rơi lệ, "Ta vốn không muốn đi đến Tỉnh Quốc Tự dâng hương, thế nhưng thứ tỷ rất muốn đi, ta liền cùng đi. Ngày ấy sơn tặc xuất hiện, xe ngựa hỗn loạn, đường xá không bằng phẳng, xóc nảy kịch liệt. Thứ tỷ thiếu chút nữa bị văng ra ngoài xe, là ta kéo lại thứ tỷ. Nhưng kỳ quái là, ta kéo thứ tỷ, thứ tỷ tựa hồ đẩy ta một chút, đem ta quăng ra ngoài xe. Ta vốn tưởng rằng thứ tỷ chính là vô tình, cho nên lại kéo cửa xe, ai biết thứ tỷ ở trên bụng ta hung hăng đá một cái. Ta ăn đau nhức một lần, liền thả cửa xe, tay đang lúc lôi kéo, không nghĩ tới bắt được thứ tỷ, thứ tỷ lúc này mới theo ta cùng nhau rơi xuống xe ngựa."

"Nguyên là muốn để tướng phủ an bình, dù sao Thu di nương cũng là di nương mà cha sủng ái nhất, ta liền không suy nghĩ nhiều đến tình huống trên xe ngựa lúc đó nữa, không biết rốt cuộc thứ tỷ là vô tình hay cố ý. Không thể tưởng, sau khi bị sơn tặc bắt lại bình an trở về, ta liền bị bệnh, không rõ tình hình. Mới vừa tỉnh lại, Thanh Hà liền báo cho nữ nhi biết, cha giận dữ, muốn khiển trách nữ nhi. Thanh Hà còn nói, thứ tỷ đã cầu xin cho ta, bảo ta cùng cha nhún nhường một chút, nhận sai, nàng sẽ giúp đỡ thuyết phục cha, sự tình liền đi vào quá khứ. Nữ nhi trong lòng ủy khuất, nữ nhi rốt cuộc làm sai chuyện gì, muốn đi gặp cha nhận sai. Cha cứ nói, nếu thật sai ở trên người nữ nhi, nữ nhi liền nhận!"

"Ngươi hài tử này, có thương tích tại sao không nói?" Hạ Bá Nhiên nhỏ nhẹ vỗ về khăn trương nhìn Hạ Tri Uyên, vội vã kêu tới một bà tử, giúp Hạ Tri Uyên kiểm tra.

Trong quá trình kiểm tra, Hạ Tri Uyên trong lòng không ngừng cười nhạt, quả nhiên, người cha này cũng tương đối tin tưởng Hạ Tri Uyên, nếu không, cũng sẽ không để cho cái bà tử này "Nhìn" .

Bà tử đi ra hướng Hạ Bá Nhiên nói, "Tướng gia, trên bụng tiểu thư xác thực xanh tím một mảng lớn, nhìn rất dọa người. Thương thế kia, không nhẹ."

"Cha." Hạ Phù Dung sợ hãi ủy khuất nhìn Hạ Bá Nhiên, bởi vì nàng rõ ràng biết, Hạ Bá Nhiên đã minh bạch đầu đuôi câu chuyện, cũng không giống như nàng nói, Hạ Tri Uyên quả nhiên ác độc, muốn kéo nàng cùng chết. Nàng dọc đường đối với Hạ Tri Uyên chiếu cố có hơn, ai biết Hạ Tri Uyên tùy hứng điều ngoa, cáo mặt của nàng.

Thừa dịp trước khi Hạ Bá Nhiên còn chưa đối với Hạ Phù Dung mềm lòng, Hạ Tri Uyên hướng Hạ Bá Nhiên quỳ xuống, "Cha, ta biết, ngài cũng không thích ta, ngài chỉ thích Thu di nương cùng thứ tỷ. Nhưng ta vĩnh viễn đều là nữ nhi của cha. Ta mới bệnh nặng một hồi, tỉnh lại lại đối mặt với thứ tỷ vu hãm, thực sự nữ nhi cũng không muốn khiến cha khó xử. Nếu trong tướng phủ có người không muốn nhìn thấy nữ nhi, nữ nhi liền học mẫu thân, làm bạn với thanh đằng, vì cha cầu phúc."

Chương 10: Chỉ hắc vi bạch

"Cha thế nào bỏ được." Nếu đã biết rõ đúng sai, Hạ Bá Nhiên cũng không thể thiên vị đến mức không thể nhìn, lập tức giúp Hạ Tri Uyển đứng lên, cũng không đáp ứng thỉnh cầu của Hạ Tri Uyển.

"Việc này sai không ở người." Hạ Bá Nhiên nhìn về phía Hạ Phù Dung, "Phù nhi, người cũng biết sai!"

Hạ Bá Nhiên quát khẽ một tiếng, Hạ Phù Dung sẽ không chống đối, liền quỳ xuống, "Phù nhi biết sai rồi."

"Sai ở chỗ nào?" Hạ Bá Nhiên hiển nhiên không thể dễ dàng buông tha Hạ Phù Dung như vậy, nếu không, không có cách nào trả lại công bằng cho Hạ Tri Uyển.

"Nữ nhi..." Hạ Phù Dung khẽ cắn môi, nói rằng: "Nữ nhi thứ nhất là ... không ... nên ham chơi tùy hứng, không nên cùng với muội muội đến Tĩnh Quốc Tự. Hai là không nên gặp phải việc nhỏ, liền kinh hoảng, còn lỡ tay ngộ thương muội muội."

Hạ Phù Dung tuyệt đối không chịu thừa nhận, nàng là cố ý hạ tử thủ, ước gì Hạ Tri Uyển chết đi.

"Ba là không nên ở dưới tình huống thần trí mơ hồ, nói lung tung, làm hại cha hiểu lầm muội muội, kỳ thực ta cũng không có ý như muội muội nói trước đó."

Nghe thấy Hạ Phù Dung vẫn còn dối trá, Hạ Tri Uyển lạnh lùng nhìn Hạ Phù Dung, "Nếu như thứ tỷ cũng không phải muốn đem tất cả sai lầm đều đổ lên trên người của ta. Như vậy lúc thứ tỷ biết cha hiểu lầm ý tứ của người, vì sao người không hướng cha giải thích rõ, trái lại vừa rồi một mực chắc chắn, sai lầm ở ta?"

"Muội muội, người đừng nóng giận, tỷ tỷ thực sự sai rồi. Ta... Ta đó là hồ đồ, ta ăn nói vụng về, muốn cùng cha giải thích, lại không biết giải thích thế nào, càng sợ muội muội hiểu lầm ta. Cho nên ta càng nói càng sai, nói nhiều sai nhiều. Muội muội, người liền tha thứ cho ta đi, cha, ta thực sự không phải cố ý."

"Được rồi, sự tình dừng ở đây. Phù nhi, người đã là một người ăn nói vụng về, thì hẳn là càng nên tu thân dưỡng tính, đọc thuộc thật tốt 《thi thư》《lễ ký》, phạt chép《nữ giới》, cấm túc một tháng."

Quan trường biến đổi liên tục, càng thêm phức tạp, Hạ Bá Nhiên đều đã tham dự qua, hai nữ nhi này trong lúc đó náo loạn chuyện gì, Hạ Bá Nhiên làm sao có thể không rõ ràng.

Một là đích nữ của mình, người còn lại cũng được xem như ái nữ của mình.

Sai ở Phù nhi, nhất định phải phạt, chỉ là sự tình không nên làm lớn chuyện, đây cũng coi như là cảnh cáo răn đe một chút.

"Vâng, cha." Hạ Phù Dung tuy rằng bất mãn, cũng không dám phản bác nữa.

Hạ Tri Uyển đối với kết quả này, coi như thỏa mãn.

Hạ Bá Nhiên cũng chịu Hạ Phù Dung mười bốn năm, ngày hôm nay có thể phạt Hạ Phù Dung cũng coi như là tiến bộ rất lớn. Bất quá không sao cả, sau này nàng sẽ làm cho số lần Hạ Bá Nhiên trách phạt Hạ Phù Dung, chậm rãi tăng, càng ngày càng nhiều lần.

Thu di nương thấy Hạ Phù Dung mặt mũi ảm ức trở về, kỳ quái hỏi, "Làm sao vậy?"

"Nương!" Hạ Phù Dung khóc lóc thảm thiết đem chuyện tình trong thư phòng, nói một lần.

Thu di nương sau khi nghe xong, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhìn Hạ Phù Dung, "Người làm việc này không được, nương đã nói với người bao nhiêu lần rồi. Người nghĩ muốn hại Hạ Tri Uyển, bởi đến Hạ Tri Uyển là có thể. Thế nhưng người tuyệt đối không thể bị Hạ Tri Uyển phát hiện, nếu như không có bản sự này, người liền đang hoàng lấy lòng Hạ Tri Uyển đi. Người đem lời của nương, đều trở thành gió thoảng bên tai sao!"

"Thế nhưng ta cũng không ngờ rằng hôm nay Hạ Tri Uyển, sẽ hùng hổ dọa người như thế đâu. Hơn nữa Thanh Hà không phải nói, Hạ Tri Uyển đã đáp ứng nhận sai rồi sao?"

Chuyện xảy ra đột nhiên, nàng căn bản cũng không biết phải làm sao, không thể làm gì khác hơn là phản bác, ai biết, cuối cùng sai lầm đều bị đẩy trở lại trên người của mình.

"Hon nữa nương, người cũng hiểu được, ta so với Hạ Tri Uyên không bằng, cho nên những chuyện quan trọng có thể bắt nạt ta làm hay sao!" Hạ Phù Dung ủy khuất chết mắt, trong lòng khổ sở cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Cầu hoà như vậy

"Người thật là không để cho ta bớt lo!" Thu di nương tức giận nhìn Hạ Phù Dung, "Người không phải là muốn giống như Hạ Tri Uyên, trở thành thiên kim tướng phủ chân chính, đích nữ chính thức sao! Hạ Tri Uyên có Vân gia hỗ trợ, nương người cái gì cũng không có. Người muốn trở thành đích nữ, phải lấy lòng Hạ Tri Uyên, làm cho Hạ Tri Uyên mở miệng, cho cha người nâng ta lên làm chính thất, cứ như vậy, Vân gia mới không phản đối."

"Thế nhưng nương, người chẳng phải cũng là nữ nhi của Vân gia sao? Ngoại công vì sao chỉ giúp Hạ Tri Uyên các nàng, không giúp chúng ta ? !"

Hạ Phù Dung không hài lòng hỏi, mỗi lần đi đến nhà ngoại công, nàng đều nghe lời của mẹ, cực kỳ dụng tâm mà lấy lòng mỗi người nhà ngoại công. Đáng tiếc, cho dù nàng có cố gắng thế nào, người nhà ngoại công cũng là thích Hạ Tri Uyên không thích nàng.

"Đây là đích nữ cùng thứ nữ khác biệt." Thu di nương lạnh lùng nói, "Vân gia chỉ coi Vân Thiên Độ là nữ nhi, trong mắt bọn họ, chưa từng có một Vân Thu Cầm là ta đây." Nàng chẳng qua là kết quả của một nhà hoàn, thừa dịp tướng quân say rượu, bò lên giường.

"Cho nên, chỉ cần Hạ Tri Uyên nghĩ chúng ta tốt, Vân gia không nói gì, cha người mới có thể đem ta phù chính." Vân Thu Cầm biết rõ điểm này, cho nên mới luôn để cho Hạ Phù Dung cùng Hạ Tri Uyên giao hảo, mình cũng cố gắng lấy lòng Hạ Tri Uyên, ở trước mặt của Hạ Tri Uyên, bảo trì hình tượng một người di hiền lành lương thiện.

"Vây, nương, làm sao bây giờ?" Hạ Phù Dung thị rất ghét Hạ Tri Uyên, nhưng nàng cần thân phận đích nữ.

"Làm sao bây giờ?" Thu di nương tức giận nhìn Hạ Phù Dung, Vân Thiên Độ đã chết bốn năm, nàng cố gắng bốn năm, mới để cho Hạ Tri Uyên tiếp nhận nàng người di này, Hạ Phù Dung cái thứ tử này.

Ngày hôm nay xem ra là thất bại trong gang tấc. "Đương nhiên là nghĩ biện pháp lấy lòng Hạ Tri Uyên, còn có, người chỉ cần nhớ kỹ người rút cuộc muốn cái gì nhất, người tự nhiên sẽ biết làm thế nào đối xử với Hạ Tri Uyên."

Nói xong Thu di nương nhủ mày, "Chuyện này sợ là vẫn cần đến cái nha đầu Thanh Hà kia."

Hạ Tri Uyên ngồi ở trong phòng của mình, tỉ mỉ hồi tưởng tình cảnh hiện giờ của mình.

Hạ Tri Uyên đã hoàn toàn tiếp nhận sự thật nàng đã sống lại, nàng hiện tại chắc là quay về tám năm trước, mình mới mười bốn tuổi, mà Bộ Chiêm Phong còn chưa có trở thành văn võ Trạng nguyên.

Chỉ có điều thời điểm thi Hương năm nay sắp đến rồi, chính là lúc Bộ Chiêm Phong một mình leo cao, kim bảng đề danh.

Cho nên, hiện tại chuyện nàng cần làm, có rất nhiều.

Suy nghĩ của Hạ Tri Uyên rất nhanh bị tiếng bước chân của hai người làm cho rối loạn, Hạ Phù Dung thậm chí cũng không cần người thông báo một tiếng, liền đi vào trong phòng của Hạ Tri Uyên.

Có vẻ như từ trước tới nay, nàng ta mới đúng là chủ nhân của viện tử này, mà Hạ Tri Uyên chỉ là một khách qua đường đến ở nhờ mà thôi.

Đối với Hạ Phù Dung làm cản, Hạ Tri Uyên nhủ mày. Đây là thứ tử đối đãi nàng giống như "muội muội ruột thịt" vậy đó, thật tình một chút khách khí cũng không có.

Thấy Hạ Phù Dung đi theo phía sau, dường như Hạ Phù Dung là chó còn Thanh Hà là cái đuôi vậy, Hạ Tri Uyên con người ám trầm một chút.

Nàng đời trước, quả nhiên là bị rác rưởi che mắt, thế nào lại không có nhìn ra Hạ Phù Dung cùng Thanh Hà có chỗ không ổn đây? Để mặc cho hai người này, ở trước mặt của mình, nói năng lung tung.

Hạ Phù Dung đặt mông liền ngồi ở bên cạnh Hạ Tri Uyên, sau đó mang trên mặt nụ cười đậm đặc hiền lành, như an ủi lại giống như gió xuân phơi phới, nhìn Hạ Tri Uyên, "Muội muội. . ."

Hạ Tri Uyên đưa tay ra, từ chối lời Hạ Phù Dung muốn nói sau đó, ngược lại đối mặt Thanh Hà, lạnh lùng nhìn Thanh Hà liếc mắt, tiếp theo lạnh nhạt nói, "Quỳ xuống."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Cầu hòa như vậy

"Tiểu thư?" Thanh Hà bất mãn nhìn Hạ Tri Uyên, nàng chưa từng bị phạt, huống chi nàng là đến giúp đại tiểu thư nói tốt.

Hạ Tri Uyên không nói, mắt híp lại, một đạo ánh sáng lạnh bắn về phía Thanh Hà, khiến cho Thanh Hà tâm thần phát lạnh, "Phác thông" một tiếng, không tự chủ mà quỳ xuống.

"Thứ tỷ không phải là bị cha cấm túc sao? Đến trong viện của ta ngồi, sợ là không thích hợp đi."

Hạ Tri Uyên một lần nữa nhìn Hạ Phù Dung, trong mắt có nhàn nhạt ý xa lánh, mặt không biểu tình, từ đó có thể thấy được, đối với việc Hạ Phù Dung xuất hiện, Hạ Tri Uyên rất không vui!

Hạ Phù Dung tự động bỏ qua nửa câu trước của Hạ Tri Uyên, coi như chính mình chỉ nghe được nửa câu phía sau, "Muội muội tốt của ta, mới vừa rồi ta trở lại trong viện sau, nương ta mắng ta rất nhiều xong, ta liền thông suốt rồi. Thân là tỷ tỷ, đáng ra ta nên chiều cổ muội muội, thế nhưng ở thời điểm nguy hiểm, ngược lại để cho muội muội chiều cổ ta." Nói xong, da mặt Hạ Phù Dung tựa hồ co rút một cái, vết thương trên mặt hình như càng thêm đau đớn.

Nghe Hạ Phù Dung nói xong, Hạ Tri Uyên hai mắt hơi rũ xuống, "Không sao cả, lần sau nếu là thứ tỷ lại gặp chuyện như vậy, muội muội ta nhất định sẽ không khách khí 'giúp đỡ' thứ tỷ. Chỉ hy vọng sau đó thứ tỷ không nên lại nói những thứ khiến cha hiểu lầm nữa."

Nếu bằng lòng để cho nàng đánh, nàng không ngại đánh Hạ Phù Dung thêm vài lần!

Hạ Phù Dung tức giận đến mức sắp bị nước miếng của chính mình làm cho sặc luôn, trước kia Hạ Tri Uyên trầm mặc ít nói, mãi luôn cao ngạo.

Bây giờ Hạ Tri Uyên tuy rằng vẫn cao ngạo như trước, lại trở nên càng trở nên dọa người hơn, không lưu lại cho người ta chút đường sống nào. Hạ Tri Uyên mỗi khi nói ra một câu, cảm giác không thể chịu nổi trong lòng Hạ Phù Dung lại càng sâu sắc tăng thêm.

"Tỷ tỷ ta đã sai một lần, có thể nào sai thêm lần nữa. Nếu là có lần tiếp theo, tất nhiên sẽ là tỷ tỷ 'Chiều cổ' muội muội." Hạ Phù Dung vẫn là có chút mất kiên nhẫn, nhìn không được phản kháng lại.

"Tiểu thư, đại tiểu thư, các người đều là tỷ muội một nhà, giúp đỡ cho nhau đó là phải, cần chi phải phân biệt ta người đây đó. Tiểu thư nhà ta làm người càng thêm khoan dung, sẽ không đem chuyện nhỏ như hạt vừng này để ở trong lòng."

Thanh Hà vốn đang quỳ, vừa nghe đến, thấy mình có thể nói chen vào, vội vã mở miệng.

Hạ Phù Dung thờ dài một hơi, nàng hôm nay là đi cầu hòa, nếu là bởi vì khó chịu nhất thời lại đem Hạ Tri Uyên chọc giận, người thua thiệt rốt cuộc là chính nàng ta.

Hạ Phù Dung tán thưởng mà nhìn Thanh Hà một cái, Thanh Hà vui vẻ, mặt sáng rực lên không ít.

Hạ Tri Uyên bất động thanh sắc nhìn một màn trước mắt này, trong lòng tự trách không thôi, Thanh Hà bạch nhãn lang này đều đã rõ ràng đến tình trạng này, vì sao trước kia nàng, thế nhưng vẫn không nhìn ra, mãi đến khi bị Thanh Hà một cước đá văng mới phát hiện Thanh Hà là loại người gì?

"Thạch Tâm, còn không qua đây dâng trà cho tiểu thư." Hạ Tri Uyên liếc về phía một nha hoàn đi qua, liền kêu một tiếng.

Thạch Tâm sững sốt, hiển nhiên không nghĩ tới tiểu thư nhà mình có khả năng nhận biết được một thô sử nha hoàn như nàng, nghe rõ Hạ Tri Uyên nói lại tiếp thu được ánh mắt đặc thù của Hạ Tri Uyên, Thạch Tâm suy tư một chút, lòng này nhướn lên, vội vã đến giúp Hạ Tri Uyên pha trà đi.

Thấy Hạ Phù Dung muốn uống trà Thạch Tâm pha, Thanh Hà vội vã đi ra, muốn nhắc nhở Hạ Phù Dung.

Chỉ là, Thanh Hà vẫn chưa có nói ra, phía sau một trận âm lãnh, phát hiện tiểu thư lạnh lùng liếc mắt nhìn nàng, Thanh Hà thoáng cái liền im lặng giả câm.

Hạ Phù Dung chẳng biết tí gì, uống trà Thạch Tâm pha xong, trong mắt hiện lên một tia đồ kỵ, đây là trà Hoàng Sơn Mao Phong thượng hạng, hình dáng như lưỡi chim tước, hương thơm như hoa bạch lan, vị thuần lại ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cầu hòa như vậy

Thứ tốt giá cả đương nhiên là đắt, tuy rằng tương phủ này là do nương nàng quản lý, nhưng thân là một di nương, nương nàng căn bản cũng không dám dùng những thứ tốt.

Toàn bộ tương phủ, ngoại trừ chỗ của cha, cũng chỉ có ở chỗ Hạ Tri Uyên, mới có cực phẩm như vậy.

Hạ Phù Dung tất nhiên là thèm thường hết sức, đối với Hoàng Sơn Mao Phong yêu thích không buông tay.

"Muội muội, trà mao phong quả nhiên ngon thật, vị ngọt không gì sánh được. Đáng tiếc tỷ tỷ không có phúc khí tốt như muội muội, chỉ có đến ngồi ở chỗ muội muội, mới có thể uống được trà ngon như vậy."

Hạ Phù Dung muốn hỏi Hạ Tri Uyên xin trà mao phong, trước đây Hạ Tri Uyên có thứ tốt, nàng không phải là chưa từng đòi qua, cho nên Hạ Phù Dung một chút đều không cảm thấy mất mặt, trái lại nghĩ đây là tự nhiên.

"Muội muội, tình cảm giữa chúng ta tốt như vậy, ngại liền đồng ý cho ta một ít đi."

Hạ Phù Dung mặt dày mà nói, thật đúng là "Chuyện lúc trước không nên kể", không chỉ không nhớ rõ sự việc son phi, ngay cả chuyện nàng ở trước mặt Hạ Bá Nhiên oan uống Hạ Tri Uyên, Hạ Phù Dung cũng tự động mất trí nhớ.

"Tiểu thư nhà ta xưa nay là một người hào phóng, chẳng qua là trà mao phong mà thôi, tiểu thư tất nhiên sẽ đồng ý. Chỉ là, đại tiểu thư cần phải nhớ kỹ tiểu thư nhà ta tốt như thế nào nha, đều là người một nhà, nên giúp đỡ tiểu thư nhà ta nhiều một chút nha." Thanh Hà thật là tận dụng triệt để, thấy hờ ra là xông vào, chỉ nhớ ăn uống không nhớ trả tiền.

"Trà này rất nóng, lạnh một chút uống mới ngon, Thanh Hà, ngại cảm thay ta." Hạ Tri Uyên cầm lấy ly trà nóng hổi, đưa đến trong tay của Thanh Hà.

Thanh Hà thân thể co rụt lại, bị ly trà làm cho nóng sắp bỏng tay rồi. Cầm ly trà không có đĩa trà, Thanh Hà mắt sắp khóc, nhiệt độ nóng bỏng làm cho Thanh Hà muốn đem ly trà đập vỡ luôn.

Thanh Hà đưa ánh mắt cầu cứu nhìn về phía Hạ Phù Dung, Hạ Phù Dung tâm tư toàn bộ ở trên ly trà mao phong, thấy cũng coi như không thấy.

Nàng là đi cầu hòa, chứ không phải cùng Hạ Tri Uyên gây thêm mâu thuẫn!

"Thứ tỷ, hôm nay ngại thực sự là trát quá nhiều phấn trên mặt đi? Nếu không, da mặt sao lại dày như vậy?" Hạ Tri Uyên châm chọc nhìn Hạ Phù Dung.

"Tuy rằng thứ tỷ đầu óc không dùng được, thế nhưng ta vẫn chưa có quên, ngại là như thế nào ở trước mặt cha oan uống ta. Ta đây con giận còn chưa tan đâu, thứ tỷ lại tựa như không cố kỵ gì đòi hỏi là trả. Như thế nào, mỗi tháng cha không có cho ngại tiền tiêu vặt sao? Hay là Thu di nương bỏ đòi ngại, ngay cả mấy chuyện đòi hỏi xin xỏ thế này đều làm ra được. Thứ tỷ ở nơi này của ta mà làm một chút thì cũng được thôi, nhưng nghìn vạn lần đừng có ở trước mặt của người khác, cũng lộ ra sắc mặt như vậy."

"Ngươi!" Hạ Phù Dung lấy tay đập bên cạnh bàn một cái, sau đó mới đặt ly trà xuống, ly trà cũng bị đập mạnh xuống như vậy.

Đương nhiên một chén mao phong kia, Hạ Phù Dung đã uống xong.

"Ở chỗ cha, ta đã nói, ta cũng không phải cố ý, vì sao ngại cứ bám riết không buông tha mãi như thế. Có như thế nào đi chăng nữa, ta với ngại cũng là tỷ muội một nhà, cần gì phải tính toán chi li như vậy. Sao không phóng khoáng một chút, để chuyện này trôi vào quá khứ đi. Nếu như tính tình này của ngại bị người bên ngoài biết được, ngại ta có thể sẽ nói ngại cái đích nữ tương phủ này là hẹp hòi đó. Hơn nữa, ta đã hạ thấp mặt mũi, cùng ngại cầu hoà, ngại vì sao nhất định phải bày ra sắc mặt như vậy đi."

"Tính khí thật là lớn!" Hạ Tri Uyên ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Hạ Phù Dung, "Thứ tỷ nói là đi cầu hòa, lại ở nơi này của ta mà đập cái chén, thứ tỷ là đối với ta không hài lòng sao? Nếu đối với ta không hài lòng, sau này mong rằng thứ tỷ không nên bước chân vào viện tử này của ta một lần nào nữa. Cũng không có ai mời thứ tỷ đến viện của ta!"

Hạ Phù Dung quả nhiên là ngông cuồng thành quen, vài câu không hợp liền phát ra tính tình tiểu thư, một chút cũng không chịu nhượng bộ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cầu hòa như vậy

"Hạ Tri Uyên, đúng, ngại là đích nữ, ta tốt xấu cũng coi như là tỷ tỷ của ngại, thế nhưng ngại đối với ta một xú tôn trọng cũng không có. Đối xử với người nên có qua có lại, ngại lui một, ta liền trả lại ngại ba phần. Chúng ta cứ như vậy mà âm ỉ xuống dưới, có ý nghĩa sao? Quay lại như trước đây

không tốt sao? Ta với ngươi coi nhau như là tỷ muội tốt mà đối đãi, sau này nếu như có chuyện gì, ta cùng nương đều sẽ tính toán giúp ngươi. Hạ Tri Uyển, cho dù ngươi là đích nữ tướng phủ, nhưng tại đây trong tướng phủ, sức một người cũng chẳng làm nên chuyện gì. Ngươi cho là ba di nương khác của cha, đều là người tốt sao, các thứ muội, thứ đệ kia, mỗi người đều là hạng người lương thiện sao!" Hạ Phủ Dung nói xong lời cuối cùng bộ dáng chỉ tiếc rên sất không thành thép!

Hạ Tri Uyển không khách khí trả lời, "Thật tốt một câu đối đãi như tỷ muội, Hạ Phủ Dung, chớ đem lời nói tô vẽ xinh đẹp như vậy. Ngươi coi ta là tỷ muội, chẳng qua cũng là coi trọng cái cái thân phận đích nữ này của ta. Nói cách khác, vì sao ngươi không cùng các thứ muội thứ đệ kia thân cận đi. Ngươi lui một, ta liền trả lại ngươi ba phần, tính toán thật hay đi, nỗ một quả thật là đủ vàng. Ngươi thông minh, chớ đem người khác đều coi là ngu ngốc đi!"

"Nói là cầu hoà, ta căn bản một chút đều không nhìn ra, ngươi có ý tứ cầu hoà. Ngươi tới chỗ này của ta, là để tìm thêm phiền toái cho ta đúng không. Bởi vì ngươi hận ta ở trước mặt cha vạch trần lời nói dối của ngươi, hận cha bởi vậy phạt ngươi bị cấm túc một tháng đi!"

"Tiểu, tiểu thư, không nên âm ỉ nữa. Đúng như đại tiểu thư nói vậy đó, tiểu thư chỉ có một người, nếu là sau khi xuất giá, cần phải có thiếu gia trong nhà giúp đỡ tính toán. Đừng quên, Thu di nương có một thiếu gia, tiểu thư có một đệ đệ a." Thanh Hà nước mắt nhăn nhăn mà nói.

"Chén trà nguội lạnh, không có mùi vị, Thạch Tâm, đem đổi cho Thanh Hà ly trà mới." Hạ Tri Uyển nhìn cũng không nhìn, liếc mắt, lạnh giọng nói.

Thạch Tâm nghe xong, ánh mắt sáng lên, cầm lấy ấm trà nhỏ ở trên lò đốt, đem nước đang nóng, một lần nữa rót một chén đưa cho Thanh Hà.

Thanh Hà kêu đau một tiếng, “đỉnh đường”, bộ ấm chén men sứ màu sắc và hoa văn tốt nhất kia thế nhưng bị vỡ một cái!

Bộ ấm chén men sứ hoa văn này, bởi vì được nung rất tốt, thế nhưng biến hóa thành nhiều đóa hồng mai ẩn tuyết phiêu, cực kỳ trân quý.

Ban đầu nung ra, chỉ được có năm bộ, trong đó một bộ, bị người vung tiền như rác, đưa cho nương của nàng, sau lại do nương nàng, chuyển giao cho nàng.

Nếu như là trước kia, một bộ men sứ có hoa văn này dù là di vật của mẫu thân nàng để lại, nhưng dưới sự xúi giục của nha đầu Thanh Hà kia, nhất định nàng sẽ nghe theo, đưa cho Hạ Phủ Dung.

Cái chén vừa vỡ, trong mắt Hạ Tri Uyển hiện lên một tia không nổi, yêu thương tan vỡ, coi như cùng với mẫu thân đã chết của nàng giống nhau!

Thấy tình huống này, Hạ Phủ Dung tức giận đến mức trực tiếp quăng Thanh Hà một cái tát. Ở trong mắt của Hạ Phủ Dung, đồ của Hạ Tri Uyển gì đó, sớm muộn đều là của nàng.

"Đại tiểu thư tha mạng, đại tiểu thư tha mạng." Thanh Hà có thể nào không biết bộ chén này Hạ Phủ Dung thèm muốn đã lâu, chỉ có điều, bị đánh một tát này, trong lòng cực kỳ không cam tâm. Trong ngày thường, đại tiểu thư vẫn luôn nịnh bợ nàng đó!

"Đại tiểu thư, chúng nô tỳ vốn dĩ da dày thịt béo, chớ để bị thương hai tay non mịn của tiểu thư, lau tay một chút đi." Thạch Tâm ân cần mà đưa khăn cho Hạ Phủ Dung.

Nghe xong Thạch Tâm nói, Hạ Phủ Dung nhất thời cảm thấy thoải mái, "Muội muội thật sự là rất may mắn, nha hoàn này thế nhưng đúng là một người hợp ý".

Chỉ là, lúc Hạ Phủ Dung liếc về phía Thạch Tâm thấy trên tay nàng ta bẩn thỉu thì sùng sốt một chút, nhất là từ trên người của Thạch Tâm ngửi thấy được một mùi lạ xông, mặt của Hạ Phủ Dung cũng thay đổi.

"Ngươi. . . Ngươi ở nơi này của muội muội là làm cái gì?"

"Hồi tiểu thư, nô tỳ là người chuyên môn đem “hương” ban đêm của tiểu thư đi đổ. Bởi vì ngày hôm qua thu “hương” hơi muộn, vì vậy nô tỳ vừa mới xong công việc." Thạch Tâm dâng hoàng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Lòng tham không đáy

"Như vậy là..." Hạ Phủ Dung run run đầu ngón tay, chỉ vào vết bẩn này nọ trên tay Thạch Tâm, ngược lại lập tức nghĩ đến vừa nãy chính mình còn uống trà Thạch Tâm pha, trong dạ dày cuộn trào một trận."Hạ Tri Uyển, ngươi hại ta? !"

"Thứ tỷ sao có thể nói ra lời này, ta chưa từng hại qua ngươi. Là ta đem ngươi đá ra khỏi xe ngựa, hay là đem ngươi đẩy lên trước mặt của sơn tặc, để cho người ta làm nhục?" Hạ Tri Uyển chớp chớp mắt, trong mắt sáng trong, tràn ngập ý châm chọc, không thể phủ nhận là, một đôi mắt đẹp như vậy, làm cho người ta vừa thấy liền khó quên.

"Thế nhưng người lại để cho người như thế dâng trà cho ta!" Nghĩ đến mình uống trà do chính Thạch Tâm pha, Hạ Phù Dung trong cổ họng bốc lên nước chua. "Trách không được, trách không được người vẫn không uống trà, lại nhìn ta uống một chén lại một chén!"

"Vậy thì có sao." Hạ Tri Uyển liếc Hạ Phù Dung một cái, "Thứ tỷ cho là trong ngày thường chúng ta ăn cơm ăn rau là từ nơi nào tới. Đều là nông hộ gieo mầm mống xuống ruộng, chờ mầm dài một chút thì bón phân. Mà phân bón, đó chính là dùng "hương" ban đêm đồ đi sẽ có hiệu quả tốt nhất. Thứ tỷ trong ngày thường ăn cơm tẻ, trà xanh từ những thứ đó để suốt mấy đêm rồi bón cho còn được, Thạch Tâm chẳng qua là rót một ly trà mà thôi, có gì sai?"

Hạ Tri Uyển nói xong mấy câu nặng ký phía sau, Hạ Phù Dung cũng không nhin nổi nữa, che miệng liền chạy ra ngoài, chuẩn bị tìm cây, nôn thốc nôn tháo.

Hạ Tri Uyển ngồi xuống, quay sang Thanh Hà nói, "Người theo thứ tỷ đi."

Thanh Hà vừa nghe lời này, từ dưới đất bò dậy, chạy đi thật nhanh, đi chiều cổ Hạ Phù Dung.

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, nói với Thạch Tâm "Đem đồ đạc của Thanh Hà thu thập một chút, đưa đến chỗ Thu di nương. Người dọn vào trong phòng Thanh Hà đi thôi."

Thạch Tâm sùng sốt một chút, tiểu thư là muốn thăng nàng lên làm nha hoàn nhất đẳng sao? Thạch Tâm trong lòng vui vẻ, nàng quả nhiên đã đoán đúng tâm tư của tiểu thư!

Ở trong vườn hoa, Hạ Phù Dung đem mặt xanh mặt vàng đều nôn hết ra, cổ họng nóng rát, trong bụng càng nóng như thiêu như đốt.

Thấy Thanh Hà đi theo đến đây, tia lửa trong mắt càng vắng khắp nơi, lật tay giáng cho Thanh Hà một cái tát, "Vừa nãy vì sao không nhắc nhở ta, để cho ta uống trà của tiện tỷ pha."

Thanh Hà bị một cái tát này thực sự là tỉnh mộng, bản thân mình chính là nha hoàn bên người được tiểu thư trọng dụng nhất, có thể nói, Thanh Hà ở trong phủ trước nay, còn không có từng bị người khác đánh bao giờ đâu. Ngày hôm nay thế mà lại bị Hạ Phù Dung tát cho hai cái!

"Nô tỳ đã vừa nãy dùng ánh mắt ám chỉ đại tiểu thư, đại tiểu thư lại chưa từng liếc mắt nhìn nô tỳ, điều này có thể trách được nô tỳ sao? Nô tỳ vì giúp đại tiểu thư nói tốt, bị tiểu thư trách phạt, đại tiểu thư chưa từng quản qua sinh tử của nô tỳ! Tiểu thư chưa bao giờ trách phạt nô tỳ, ngày hôm nay thế nhưng đã bị đại tiểu thư tát hai cái tát. Nếu như đại tiểu thư nghĩ nô tỳ là một kẻ vô dụng, sau này sẽ không dám giúp đại tiểu thư nữa, nô tỳ cũng không tự đi tìm mất mặt!"

Từ lúc Thu di nương cùng Hạ Phù Dung bắt đầu lợi dụng Thanh Hà lấy lòng, khống chế Hạ Tri Uyển, hai người đối với Thanh Hà có thể nói là cực kỳ vừa ý, thường xuyên khen thưởng Thanh Hà.

Nếu không phải từ chỗ Thu di nương cùng Hạ Phù Dung nhận được không ít chỗ tốt, Thanh Hà cũng không có khả năng bán chủ cầu vinh.

"Người!" Bị một tiện tỳ như thế giáo huấn, Hạ Phù Dung tức giận đến tâm đều đau.

Hạ Tri Uyển thì không nói, thân phận cao hơn nàng rất nhiều. Thế nhưng tiện nha đầu Thanh Hà này, tính toán gì chứ, cũng dám đối với nàng người chủ tử này hô to gọi nhỏ. Nếu không phải vẫn cần dùng tới Thanh Hà, nàng hiện tại liền sai người đánh chết nàng ta luôn!

Hạ Phù Dung từ trên búi tóc mình, rút xuống một cây trâm cài đặt vào trong tay Thanh Hà. Cái tiện tỳ này nói nhiều như vậy, không phải là vì cái này sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Lòng tham không đáy

Thanh Hà sờ sờ trên mặt vừa bị Hạ Phù Dung tát cho hai cái, nhìn Hạ Phù Dung, Hạ Phù Dung tức giận đến không nói nên lời.

Hạ Tri Uyển khi dễ nàng, nhục mạ nàng, ngay cả tên nô tài của Hạ Tri Uyển cũng dám cho người chủ tử là nàng xem sắc mặt!

Hạ Phù Dung đánh tháo xuống vòng tay thanh ngọc trên cổ tay, độ trơn mịn bóng nhẵn thật là không sai, không có năm mươi lượng, mơ tưởng mua được.

Cầm hai thứ đồ này, Thanh Hà lập tức vui vẻ, cao hứng tới mức không để ý tới mặt đang sưng nữa, cực kỳ yêu thích đem vòng ngọc kia đeo lên trên cổ tay của mình.

Thạch Tâm đang cầm đồ gì đó của Thanh Hà , thoáng cái liền đuổi tới, sau đó đem bao quần áo nhét vào trong lòng Thanh Hà , "Thanh Hà tỷ, đây là đồ của người."

"?" Thanh Hà vẻ mặt không hiểu mà nhìn Thạch Tâm, sau đó rất là tức giận, "Người dựa vào cái gì động vào đồ của ta, tiểu chân, người một đũa tay chân không sạch sẽ, nếu như mà đồ của ta thiếu một cái, liền bắt người tra hỏi!"

Thạch Tâm cười cười, "Tiểu thư vừa mới nói, từ hôm nay trở đi để cho người theo Thu di nương và tiểu thư, chớ nên trở lại nữa."

"Nói vậy, tiểu thư làm sao có thể không cần ta!" Thanh Hà sừng sốt, phản bác.

Thạch Tâm quay sang phía Hạ Phù Dung hành lễ xong, xoay người rời đi. "Tiểu thư không phải là đã bảo người đi theo đại tiểu thư, người mới tới đây sao?"

Thanh Hà nhất thời bị như bị sét đánh, thân thể không nhúc nhích được, thì ra, câu nói mới vừa rồi kia của tiểu thư là ý tứ này?

Thạch Tâm dường như có ý đùa với Thanh Hà, bỗng nhiên lại chạy về phía Thanh Hà, ôm ngang Thanh Hà, biểu hiện ra tình cảm lưu luyến không rời , nhưng lại ở bên lỗ tai Thanh Hà thầm thì, "Tiểu thư nói, Thu di nương chính là một chủ tử tiền đồ vô 'Lượng', để cho người theo Thu di nương là tốt nhất, chuẩn không sai được." Nói xong Thạch Tâm lúc này mới ly khai.

Thanh Hà cả người đều mờ mịt hoang mang, tiểu thư thế nào lại không cần nàng nữa, nàng tại sao lại thành người của Thu di nương rồi?

Thanh Hà còn không có suy nghĩ rõ ràng, liền cảm giác được Hạ Phù Dung đang lạnh lùng nhìn mình. Thanh Hà run rẩy một chút, nàng rất rõ ràng đối với Thu di nương và đại tiểu thư mà nói, nàng chỉ là một con cò mà thôi, rời xa tiểu thư, dường như nàng liền mất đi tác dụng?

"Tiểu thư, nô tỳ đã đem lời nói chuyển cho Thanh Hà tỷ." Thạch Tâm ngoan ngoãn trở về phục mệnh.

"Ừ." Hạ Tri Uyển nhìn khắp nô tài trong phòng một lượt, sau đó nhìn về phía Thanh Bình, cái nhất đẳng nha hoàn kia, "Thanh Bình, từ hôm nay trở đi, người liền nhận việc của Thạch Tâm."

Thanh Hà cùng Thu di nương qua lại thân thiết, Thanh Bình cùng Thanh Hà tình cảm rất tốt, sao có thể có thể không biết? Biết mà không báo, coi như là cùng tội!

"Tiểu thư?" "Phù phù" một tiếng, Thanh Bình liền quỳ gối trước mặt của Hạ Tri Uyển , sau khi Thanh Hà bị đuổi đi Thanh Bình đã nghĩ tới, người bị trừng phạt kế tiếp chính là mình.

Thanh Bình đúng thật là biết xưa nay Thanh Hà cùng Thu di nương và đại tiểu thư có qua lại, ngầm nghe thấy Thu di nương nói muốn không chế tiểu thư.

Có một lần bị nàng bắt gặp, Thanh Hà tặng một cái châu sai (thoa cài tóc có hạt ngọc trai bên trên) cho nàng, nàng liền giả vờ cầm điếu.

Chỉ có điều, tiểu thư biết chuyện này lúc nào?

"Vâng, tiểu thư."

Thanh Bình không dám tranh cãi nữa, biện minh cái gì, trong lòng thì thầm một mảnh, hối tiếc không thôi, cuối cùng cũng chỉ có thể tiếp nhận số phận từ nhất đẳng nha hoàn biến thành thô sử nha hoàn.

"Quy củ nên có không thể phế bỏ, thế nhưng tình huống giống như hôm nay còn phát sinh một lần nữa, chỗ này của ta sẽ không giữ lại người vô dụng"

Hạ Phù Dung có thể đường hoàng tiến vào sân viện của nàng như vậy, trừ Thanh Hà ở ngoài ra, những nô tài này cũng quá mức lười biếng đi.

"Mỗi lần phạm sai phạt trừ một tháng lương, nếu có ba lần, đánh nặng mười đại bản, sau đó bán ra ngoài phủ."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nha hoàn như vậy

Thấy nô tài bên dưới đều lo sợ thấp thòm, con giận dữ tích tụ trong lòng Hạ Tri Uyển rốt cuộc tiêu tan.

Toàn bộ nô tài trong viện này đều đã quên mất ai mới là chủ tử chân chính ở đây, Hạ Tri Uyển tự hỏi bản thân, trước đây nàng đối với những nô tài này đều đã dung túng thành dạng gì rồi.

"Thạch Tâm, người đến chỗ quản gia báo một tiếng đi, mặc bộ y phục mới rồi trở lại hầu hạ ta." Hạ Tri Uyển giải tán đám nô tài, lại để cho Thạch Tâm đi

đổi trang phục.

"Vâng, tiểu thư." Thạch tâm lĩnh lệnh liền rời đi.

Thu di nương vẫn cho là, có Thanh Hà hỗ trợ giúp đỡ, Hạ Phù Dung đi cầu hòa, thì sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì.

Bất quá, lúc Thu di nương thấy Hạ Phù Dung trở về, ngược lại bị giật mình không nhỏ, "Thanh Hà, người không ở bên người Uyển Nhi hầu hạ, tại sao lại tới?"

Thu di nương không có bỏ qua trăm cái trên đầu cùng vòng ngọc trên tay Thanh Hà. Thu di nương bắt mắt nhìn Hạ Phù Dung liếc mắt, Hạ Phù Dung rất "Phá sản" đi.

"Nô, nô tỳ bị tiểu thư phái tới hầu hạ Thu di nương."

Thanh Hà thành thật mà nói, cảm giác được đại tiểu thư tựa hồ trừng mắt, Thanh Hà vội vã giải thích, "Tiểu thư nói, Thu di nương chính là một chủ tử tiền đồ vô lượng(tiền đồ không thể lường trước được), để cho ta hảo hảo đi theo bên người của Thu di nương, đem Thu di nương hầu hạ thật tốt, nhất định không thể chậm trễ Thu di nương."

Thanh Hà rất là tự giác xuyên tạc ý tứ trong lời nói của Thạch Tâm, cái này là "Lượng"(rộng mở, sáng rõ) chứ không phải "Lượng"(lượng trước, tính trước), kém một chữ, lại cách xa ngàn dặm.

Thu di nương nhìn Thanh Hà một cái, sau đó vừa nhìn về phía Hạ Phù Dung, muốn nghe lý do thoái thác của Hạ Phù Dung một chút.

Hạ Phù Dung hé ra khuôn mặt cứng đờ, "Nương, về sau đừng ... bảo ta hướng Hạ Tri Uyển cầu hoà nữa, ta chịu không nổi con tức này đâu. Cũng không biết tại sao Hạ Tri Uyển lại cao ngạo gây khó dễ cho ta như thế, ta đã chủ động xuống nước, nàng còn đuổi theo không bỏ. Chẳng qua là coi trọng mao phong trà của nàng mà thôi, hẹp hòi quá đáng, còn mắng ta da mặt dày! Nương, từ nhỏ đến lớn, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng tức giận như vậy đâu, nương, người nhất định phải giúp ta giải tỏa con tức này, làm cho Hạ Tri Uyển khó chịu!"

Nàng nghĩ cho dù nàng phải dựa vào Hạ Tri Uyển mới có thể lên làm đích nữ, cũng không có nghĩa là nàng phải chịu đựng bị Hạ Tri Uyển dồn ép gât gao. Nàng không có khả năng ở ngoài sáng đối phó Hạ Tri Uyển, sẽ âm thầm làm trong tối!

"Người... Người bảo ta phải nói người cái gì mới tốt."

Cho dù Hạ Phù Dung nói không rõ ràng lắm, Thu di nương cũng hiểu Hạ Phù Dung lần này đi cầu hòa, chẳng những không có cầu hoà được, e là vừa cầu được một bụng hỏa khí trở về.

"Thu di nương, kỳ thực cũng không trách đại tiểu thư được, muốn nói chỉ có thể nói là thời cơ không đúng." Thanh Hà đã bắt đầu tiếp nhận việc từ nay về sau sẽ trở thành người trong viện Thu di nương.

"Việc này mới phát sinh, tiểu thư trong lòng ít nhiều có chút tức giận, tự nhiên không có dễ nói chuyện như bình thường vậy."

Thanh Hà thông minh không có nói ra, Hạ Phù Dung rõ ràng đi cầu hòa, lại vẫn không biết xấu hổ mà mở miệng hỏi xin mao phong trà của Hạ Tri Uyển.

Người không biết còn tưởng rằng Hạ Tri Uyển hướng Hạ Phù Dung cầu hoà đâu, nào có ai đi cầu hòa, lại lớn lối như thế.

"Nói cũng phải, là chúng ta quá nóng lòng." Thu di nương gật đầu, từ sau khi bị son tặc bắt trở về, Hạ Tri Uyển liền trở nên kỳ quái, không dễ gât găm như trước.

"Ta chỉ là lo lắng bởi vì chuyện này, Uyển nhi hoàn toàn trở nên xa lạ với chúng ta. Ta cùng nương Uyển nhi chính là thân tỷ muội, tỷ tỷ không còn, Uyển nhi nên do ta chiều cố thật tốt. Nếu như Uyển nhi tức giận ta, không để ý nữa ta, ta chẳng phải là đã phụ lòng ... làm thất vọng tỷ tỷ đã chết hay sao."

Thấy Thu di nương lại đang diễn, Hạ Phù Dung làm bầm một tiếng, ngồi xuống dùng trà.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lòng người không thành thật

Chỉ có điều uống trà của Thu di nương xong, trong miệng Hạ Phù Dung thật không có tư vị, quả nhiên mấy thứ đất đỏ uống vào miệng vẫn thoải mái hơn.

"Thu di nương xin yên tâm, theo ý kiến của nô tỳ, tiểu thư chỉ là có chút giận đại tiểu thư mà thôi, đối với Thu di nương vẫn chưa có phân biệt. Nếu không, cũng sẽ không đem nô tỳ đưa cho Thu di nương. Phải biết rằng, nô tỳ trước đây thế nhưng được phu nhân tự mình lựa chọn, ngày thường, tiểu thư cũng tín nhiệm nô tỳ nhất. Có lẽ, tiểu thư đối với đại tiểu thư như vậy, lo lắng Thu di nương sẽ hiểu lầm, mới cố ý báo nô tỳ đến đây, khiến cho Thu

di nương hiểu rõ, kỳ thực tiểu thư đối với Thu di nương, cũng không có ý muốn xa lánh."

Thanh Hà rất là thông minh đem lý do mình bị đưa tới biến thành tích cực, chỉ ít sau này, Thu di nương cùng Hạ Phù Dung vẫn có thể giống như trước đây, đối xử tốt với nàng, sẽ không đem nàng trở thành quân cờ bỏ đi.

"Có thật như vậy không?" Thu di nương tỏ vẻ hoài nghi.

Thế nhưng, Thu di nương hiểu được, điều Thanh Hà nói là sự thực.

Thanh Hà cùng Thanh Bình hai nha hoàn này, đều là Vân Thiên Độ đặc biệt chọn cho Hạ Tri Uyên, nếu không, nàng cũng sẽ không nghĩ tới lợi dụng Thanh Hà đối phó và khống chế Hạ Tri Uyên.

"Như vậy đi, người trước tiên tạm thời cùng với Hương Hòa và Thạch Lưu ở chung một phòng." Thu di nương không chắc Thanh Hà có thật sự là hết giá trị lợi dụng rồi hay không, chỉ có thể tạm sắp xếp như vậy.

Thanh Hà đối với lý do mình bị đưa đi, một chút cũng không cho rằng mình là bị Hạ Tri Uyên từ bỏ, mà là Hạ Tri Uyên ném cho Thu di nương canh ô-liu.

Vì thế, Thanh Hà cảm giác mình không nên chịu đối đãi như vậy, lập tức chu mỏ phản bác, "Thu di nương, cái này sợ là không ổn đâu. Nô tỳ vốn là nha hoàn nhất đẳng bên người tiểu thư, nếu như cùng với nhị đẳng nha hoàn của Thu di nương chen nhau ở chung một căn phòng, tiểu thư không hiểu sẽ nghĩ như thế nào."

"Thanh Hà muội muội đã suy nghĩ nhiều rồi, Thu di nương có bao nhiêu nha hoàn, tiểu thư làm sao không biết, tiểu thư há có thể vì chút chuyện nhỏ này, khó xử Thu di nương chứ."

Nguyệt Quý mặt cười châm biếm đang bùng trà mới vào trong phòng "Thu di nương, đại tiểu thư."

"Coi như tiểu thư không thèm để ý, Thu di nương trái lại cũng không nên thất lễ đúng không?"

Thanh Hà không phục nói, rất là khinh thường Nguyệt Quý, không phải là được Thu di nương cất nhắc, "Hầu hạ" qua tướng gia sao?"Thu di nương, nếu như Thu di nương không thích nô tỳ, nô tỳ hiện tại trở về cầu xin tiểu thư."

Thanh Hà từ trước đến nay cũng không phải dạng vừa (:D), cho dù đi đến chỗ Thu di nương, cũng không chịu thấp hơn người ta một cái đầu.

Thu di nương nét mặt hơi cứng lại, trong mắt lạnh lùng, trên mặt lại mang theo nụ cười, "Đã như vậy, để Hương Hòa cùng Thạch Lưu dời đến trong phòng Kim Quê cùng Lạc Thiên được rồi. Một mình người ở một phòng."

"Cảm tạ Thu di nương!" Thanh Hà trên mặt vui vẻ, quay sang Nguyệt Quý hừ lạnh một cái, liền đi xuống.

Lúc buổi tối, chủ tử trong tướng phủ từ trên xuống dưới đều quây quần cùng nhau ăn cơm. Hạ Tri Uyên nhìn thấy "thân nhân" xa cách đã lâu, thật là có điểm "Hoài niệm" đó.

Hạ Bá Nhiên còn chưa có đến, vì thế, không ai dám động đũa.

"Nhị tỳ, nghe nói người bị sơn tặc bắt trời lại, là thiệt hay giả, những sơn tặc kia đáng đáp ra sao, hung ác hay không?" Hạ Vũ Hân ngây thơ khá ái, trung ra khuôn mặt trẻ con, mở to hai mắt long lanh, vẻ mặt hồn nhiên vô tội nhìn Hạ Tri Uyên.

"Hóa ra là Ngũ muội muội sao." Hạ Vũ Hân, nữ nhi bé bỏng của Đào di nương, năm nay bảy tuổi.

Chỉ có điều, ai có thể nghĩ tới, Hạ Vũ Hân nhìn có vẻ ngây thơ mơ mộng kia, kì thực trong lòng đầy mưu mô tính toán, nghĩ làm sao đem nàng người đích tỳ này đào rỗng đến tận cùng, sau đó vứt bỏ đi như rác rưởi.

Nếu không phải nàng quá mức tín nhiệm người muội muội Hạ Vũ Hân này, nàng làm sao có thể bị Hạ Phù Dung hạ thuốc, sau đó liền mất đi tri giác, không biết tại sao lại hồng hạnh ra tường, trong phòng thừa ra một gian phu, chính thức bị Bộ Chiêm Phong giam lỏng, đồng thời đánh mất thân phận Đoan Thân Vương phi.

Mà Hạ Vũ Hân lại thành nhị phẩm phu nhân của thượng thư, cùng Hạ Phù Dung hưởng hết vinh hoa!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Bữa tối giao phong

Hạ Tri Uyển nhìn Hạ Vũ Hân mặt trái táo hồng hào, đây chính là muội muội nàng từng yêu thương đến tận xương tủy, ngay cả khi đã xuất giá cũng khắp nơi bảo hộ.

Hạ Vũ Hân chẳng qua là vài câu đồng ngôn vô kỵ đơn giản, lại đào lên ác mộng mà người khác muốn quên đi.

Đời trước, nàng chính là bị Hạ Vũ Hân hỏi như vậy, sắc mặt đại biến, luống cuống tay chân, phạm sai lầm, đem canh nóng đổ xuống trên người của cha, cha giận dữ, cầm tức nàng tròn một tháng.

"Ngũ muội, nếu như ngươi muốn biết son tặc đáng đáp ra sao, lần sau gặp, ngươi liền rõ ràng. Nhị tỷ năng lực có hạn, có nói nhiều hơn nữa, cũng không bằng ngươi gặp mặt một lần."

Lúc này đây, chuyện son tặc kia, dù thế nào cũng không thể làm cho nàng mất đi nhân tâm.

Hạ Vũ Hân bĩu môi, trong lòng không ngừng mắng Hạ Tri Uyển, đừng tưởng rằng nàng còn nhỏ, liền nghe không hiểu Hạ Tri Uyển đang nói cái gì. Hạ Tri Uyển thế mà lại nguyên rửa nàng bị son tặc bắt cóc!

Đào di nương đụng vào chân Hạ Vũ Hân một cái, Hạ Vũ Hân liền vội vàng ngẩng đầu lên, híp mắt cười meo meo mà nhìn Hạ Tri Uyển, trên mặt lộ ra hai cái lúm đồng tiền, thật sự là một tiểu cô nương khá ái, "Vũ Hân cũng không có lá gan như nhị tỷ, nhìn thấy son tặc không bị hù chết, không nên gặp phải mới tốt."

"Nhị tỷ, lúc trước ngươi bị bệnh, muội muội không có đi thăm ngươi, mong rằng nhị tỷ không nên trách tội." Hạ Mạc Linh cũng vội vã cùng Hạ Tri Uyển chào hỏi.

"Tam muội không cần để ở trong lòng, khi đó ta bệnh đến là nặng, nếu như tam muội tới, ta đem bệnh lấy cho ngươi, trái lại ta mới là người có lỗi."

Hạ Tri Uyển trả lời, "Chẳng qua tứ muội thật sự có lòng, trong lúc ta bệnh, tự mình đến tặng ta một bức hàn mai đồ, phần tâm tư này thật là khó có được."

"Nhị tỷ. . ." Hạ Mạc Linh có chút khần trương nhìn Hạ Tri Uyển, Hạ Lê Hi đi thăm Hạ Tri Uyển, nàng không có đi, chẳng phải là đại biểu cho Hạ Lê Hi quan tâm Hạ Tri Uyển hơn so với nàng sao?

Thật không nhìn ra, Hạ Lê Hi mới là người biết nịnh hót nhất!

"Cha tới." Thấy tất cả mọi người đều vây quanh Hạ Tri Uyển, Hạ Phù Dung trong lòng khó chịu muốn chết.

"Cha." Thấy Hạ Bá Nhiên tới, Hạ Tri Uyển biết, đấu tranh ngoài mặt tạm thời kết thúc, chỉ có điều, tiếp theo đến lúc ăn cơm, sợ là cũng không trôi qua bình yên được.

"Từ Kỳ, đến chỗ này của cha." Hạ Bá Nhiên lúc đi qua đây, nhìn tiểu nhi tử trắng trẻo mập mạp Hạ Từ Kỳ của mình, trong mắt lập tức lóe ra vui mừng.

Hạ Từ Kỳ cùng Hạ Lê Hi đều là hài tử do Triệu di nương Triệu Tư Nhân sinh ra, mới ba tuổi, toàn thân bụ bẫm, đúng là giai đoạn đáng yêu nhất.

Hạ Từ Kỳ đoạt tất cả lực chú ý của Hạ Bá Nhiên, vì thế, không ít người đều đỏ mặt, người không có nhi tử thì hận trong bụng chính mình thua kém, người có nhi tử thì hận Hạ Bá Nhiên thiên vị!

Ma ma ôm Hạ Từ Kỳ đi tới bên cạnh Hạ Bá Nhiên, ai biết Hạ Từ Kỳ thân thể lắc một cái, nhào về phía Hạ Tri Uyển.

Hạ Tri Uyển bị hù dọa, vội vã vươn hai cánh tay, đem Hạ Từ Kỳ thơm mùi sữa ôm vào trong lòng.

Búp bê sữa trong lòng mở to đôi mắt đen lánh như hai trái nho, cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận ở trên mặt của Hạ Tri Uyển hôn một cái, "Tỷ tỷ, đẹp."

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, Hạ Từ Kỳ cái vật nhỏ này, quả nhiên là một tiểu sắc phiêu a. Sau khi lớn lên, Hạ Từ Kỳ càng thêm nháo loạn, gây chuyện đánh nhau, quát tháo hung hăng, cùng người ta cướp kỹ nữ, chẳng biết đã rước lấy bao nhiêu thị phi.

Đợi đến lúc Hạ Từ Hiên, nhi tử của Thu di nương thừa kế tướng phủ, Hạ Từ Kỳ liền bị cha đưa đến "Biên cương" sung quân, cầm một đồng tiền tài, đi ra bên ngoài mưu sinh.

Nhìn Hạ Từ Kỳ nhu thuận lạnh lợi trong lòng, Hạ Tri Uyển thậm chí không có cách nào đem hắn cùng với Hạ Từ Kỳ trong ấn tượng liên hệ với nhau.

Hạ Tri Uyển cười nhạt, sự tồn tại của Hạ Từ Kỳ, đủ để chứng minh Thu di nương rốt cuộc có bao nhiêu thành công. Hạ Từ Kỳ so với Hạ Từ Hiên được cha cưng chiều hơn, nhưng cuối cùng, người có khả năng kế thừa tướng phủ, chỉ còn lại có một mình Hạ Từ Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Bữa tối giao phong 2

"Nếu Từ Kỳ thích người, các người liền thân cận nhiều chút." Hạ Bá Nhiên rất kinh ngạc Hạ Từ Kỳ sẽ thích Hạ Tri Uyển, kỳ thực Hạ Từ Kỳ nhìn khá ái, nhưng cũng không phải là người nào cũng thân.

Chẳng qua rất nhanh ma ma liền đem Từ Kỳ ôm trở lại, sợ Từ Kỳ quấy rối Hạ Tri Uyển ăn.

"Cha, mới vừa nãy ta hướng muội muội bồi tội, cầu muội muội tha thứ, muội muội cũng không chịu tha thứ cho ta, còn đem ta đuổi ra ngoài, cha có thể hay không giúp ta nói lời hữu ích, xin muội muội tha thứ?"

Hạ Phù Dung mới ở trước mặt Hạ Bá Nhiên làm sai chuyện, chắc hẳn là muốn đem cục diện này lật ngược lại, quan trọng hơn là, không thể để cho Hạ Bá Nhiên có ấn tượng tốt đối với Hạ Tri Uyển .

Thu di nương mảy liễu cau lại, không hài lòng nhìn Hạ Phù Dung, hài tử này thế nào lại không nghe khuyên bảo như thế.

Coi như là muốn đối phó Hạ Tri Uyển, hiện tại cũng không nên nóng nảy, quan trọng hơn là, phải sửa chữa tốt quan hệ giữa các nàng và Hạ Tri Uyển.

"Phù nhi." Thu di nương gọi Hạ Phù Dung một tiếng.

Đồ ăn trong miệng Hạ Tri Uyển đều biến vị, Hạ Tri Uyển buông bát, cầm khăn tay xoa xoa miệng mình nói, "Nói đến chuyện này, ta có một vấn đề muốn hỏi cha."

"Chuyện gì?" Hạ Bá Nhiên tự mình biết hẳn là một người cha, phải thập phần công bằng . Chính là nghe Hạ Phù Dung nói xong, trong lòng đối với Hạ Tri Uyển có nhận định, cũng sẽ để cho Hạ Tri Uyển nói rõ.

"Nếu như ta nhớ không lầm, cha hình như đem thứ tỷ cảm tức đủ một tháng. Nữ nhi có thể hay không hỏi một tiếng, khái niệm cảm tức này rốt cuộc là như thế nào ?"

Hạ Tri Uyển ngẩng đầu nhìn Hạ Bá Nhiên, không có bỏ qua tia mắt tự nhiên lóe ra rồi biến mất trong mắt Hạ Bá Nhiên.

"Cái gì, cha cảm đại tỷ sao? !" Hạ Vũ Hân kinh ngạc nhìn Hạ Bá Nhiên, lại nhìn Hạ Phù Dung, trong đôi mắt nàng ta, ánh lên vui sướng.

Đào di nương bấm Hạ Vũ Hân một cái, Hạ Vũ Hân rất nhanh đem cảm xúc của chính mình ép xuống.

"Uyển nhi, đây là thịt viên tứ hỷ người thích ăn nhất, ăn nhiều một chút đi, để người vị sẽ mất ngon." Thu di nương vội vã mở miệng ngắt lời.

"Thu di nương, không gấp, đợi cha giải thích nghi vấn của ta xong lại ăn cũng không muộn." Hạ Tri Uyển nhìn Hạ Bá Nhiên, vẻ mặt muốn Hạ Bá Nhiên cho mình một câu trả lời thỏa đáng.

Hạ Bá Nhiên có chút chần chờ, nguyên bản hẳn đúng là muốn cảm tức Phù nhi đủ một tháng, nhưng hẳn mới vừa thu được một tin tức, nghĩ hiện tại cảm tức thật sự là không đúng lúc.

"Cha, vấn đề này rất khó trả lời sao? Phải chăng, cảm tức còn có rất nhiều cách giải thích? Chẳng lẽ, không thể ra khỏi nước Đại Chu, không thể ra khỏi kinh đô, thậm chí là không thể ra khỏi phủ Thừa tướng, đều là một loại cảm tức?"

Hạ Tri Uyển kinh ngạc nhìn Hạ Bá Nhiên, "Như vậy thứ tỷ rốt cuộc là thuộc về loại cảm tức nào?"

"Ha ha, nhị tỷ, người thật biết nói đùa, cảm tức nào có nhiều loại như vậy."

Hạ Vũ Hân một bộ dáng không biết đối nhân xử thế, chỉ là thành thật mà trả lời vấn đề của Hạ Tri Uyển . "Vũ Hân tuy nhỏ cũng biết, lúc bị cảm tức, liền không thể ra khỏi phòng chơi đùa đâu."

Hạ Vũ Hân vẻ mặt hoạt bát, không chút tâm cơ , chỉ là lúc Hạ Phù Dung nghe Hạ Vũ Hân nói xong, sắc mặt đại biến, liền hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vũ Hân.

Hạ Vũ Hân vội vã đặt đôi đùi xuống, rúc vào trong lòng Đào di nương , sợ hãi khép nép nhìn Hạ Phù Dung.

Chẳng qua cũng chỉ là một thứ nữ giống như nàng, có cái gì tốt mà đắc ý. Tuy rằng Đào di nương nói, Thu di nương là di nhỏ của nhị tỷ , có khả năng sẽ được phù chính. Nhưng mà Thu di nương một ngày chưa trở thành tướng phủ phu nhân, Hạ Phù Dung vẫn cùng nàng như nhau đều là thứ nữ, mọi người đều là bình đẳng, ở trước mặt nàng có cái gì mà ngông cuồng!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bữa tối giao phong 3

"Phù nhĩ." Hạ Bá Nhiên nhíu chặt chân mày, Phù nhĩ dám ở trước mặt hán trừng Vũ Hân, e rằng ở sau lưng hán, nàng càng không rộng lượng đối với muội muội của nàng.

"Cha không nên hiểu lầm, ngược lại không phải là nữ nhi muốn cha trách phạt tý tý, dù sao cũng là tý muội một nhà. Chỉ có điều, ngày hôm nay thứ tý mới bị phạt cảm túc, chân sau, thứ tý liền dẫn Thanh Hà đến trong phòng ta nói là cầu hoà. Mớ miệng liền khen trà mao phong trong phòng ta uống ngon, bảo ta cho nàng một ít, giao tình tý muội trong lúc đó cũng sâu thêm chút."

Hạ Tri Uyển chớp chớp mắt to, khẽ nghiêng nghiêng đầu, vẻ mặt hoang mang mà nhìn Hạ Bá Nhiên, "Thứ tý không phải là muốn đến chỗ ta cầu hoà sao? Đã như vậy, thứ tý nên mang theo lễ vật đến tặng ta, chứ không phải hỏi trà mao phong của ta đúng không? Vì thế ta mới muốn hỏi cha là tại sao thứ tý bị cảm túc, mà vẫn mạo muội ly khai phòng của mình, đây là ý tứ của cha, hay là ý của một mình thứ tý."

Hạ Tri Uyển mới mười bốn tuổi, ngoại trừ vẻ ngoài rực rỡ tươi sáng mà một thiếu nữ thường có, còn thêm vẻ ngây thơ thuần lương, nhìn đôi mắt kia của Hạ Tri Uyển, Hạ Bá Nhiên phát hiện mình không biết phải nói gì.

"Nữ nhi lo lắng mình hiểu lầm thứ tý, càng sợ chính mình không hiểu đúng ý tứ của cha, vì vậy tới hỏi cha. Mong rằng cha giải thích rõ ràng."

Cho dù Hạ Bá Nhiên có ý định bảo hộ Hạ Phù Dung, nhưng ở trước mặt nhiều nữ nhi như vậy, nếu như hán không phạt Hạ Phù Dung, hán liền trở thành một người cha không giữ chữ tín, "Phù nhĩ, từ hôm nay trở đi, người không được ra khỏi cửa phòng nữa bước."

"Cha..." Hạ Phù Dung ẩn trốn gà không được còn mắt nhắm gao, không chỉ không thể lợi dụng Hạ Bá Nhiên bắt Hạ Tri Uyển cúi đầu trước mình, trái lại bị phạt trở về phòng của mình, thật sự bị cảm túc một tháng.

"Thứ tý, cha cũng là vì tốt cho người, chỉ ít cha để cho người ở lại ăn xong bữa cơm này."

Nếu không, ngay cả bữa cơm này, người cũng nên trở về phòng ăn." Hạ Tri Uyển vừa cười vừa nói.

Nghe được Hạ Tri Uyển giống như vô cùng hào phóng nói, Hạ Phù Dung tức phát khóc luôn.

Cũng chỉ tại, ngày hôm nay cha vẫn luôn không chịu giúp nàng, nếu không, nào có cơ hội cho tiểu tiện nhân Hạ Tri Uyển này đắc ý cơ chứ.

Hạ Vũ Hân đảo mắt một chút, nghĩ đến yến hội mười ngày sau, thế nào cũng không thể để cho nhị tỷ đi.

Nếu như nhị tỷ đi, ai sẽ còn để ý đến đám thứ nữ tướng phủ các nàng nữa chứ.

Hạ Vũ Hân vội vàng đưa qua một cái chén sứ, ở bên trong đổ nước canh, sau đó vui tươi hơn hờ mà nhìn Hạ Tri Uyển, "Nhị tỷ, vài ngày trước đó người bị bệnh, Đào di nương sợ tiểu Ngũ gây ồn ào cho người nên không để cho tiểu Ngũ đi thăm. Tiểu ngũ rõ ràng thật biết điều, bắt quá hôm nay thấy thân thể nhị tỷ tốt lên rồi, tiểu Ngũ rất là hài lòng. Đây là canh gà hầm với nhân sâm và đại bổ thang, nhị tỷ nhất định phải uống vài bát nha."

Nói xong, Hạ Vũ Hân sẽ khiến cho Hạ Tri Uyển đem chén canh này tiếp nhận đi.

Hạ Tri Uyển ngẩng đầu lên, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, giống như là mấy cánh hoa rơi vào mặt hồ tĩnh lặng, tạo nên sóng gợn lăn tăn.

"Cảm tạ Ngũ muội muội quan tâm, thân thể của ta đã hoàn toàn tốt rồi. Trái lại muội muội người còn nhỏ, nên dùng nhiều một chút. Nếu đây là đại bổ thang, Ngũ muội muội uống nhiều mới tốt, để còn mau mau lớn lên, càng lớn càng xinh đẹp đi."

Hạ Vũ Hân sắc mặt bắt đầu thay đổi, "Ha ha, còn có mà, canh thang này là cha đặc biệt dặn đầu bếp nấu cho nhị tỷ đấy. Ta nếu muốn uống, tự mình uống sau cũng được. Đây là tâm ý của ta đối với nhị tỷ, nhị tỷ chẳng lẽ không thích tiểu Ngũ sao?" Hạ Vũ Hân hiện tại sẽ vội vã đem chén canh này tuột khỏi tay.

"Ngũ muội muội tuổi còn nhỏ, ta sao có thể không biết xấu hổ để cho Ngũ muội muội khổ cực được chứ. Canh thang này bổ dưỡng như vậy, tất nhiên phải uống một chén." Thạch Tâm tiến lên một chút, định giúp Hạ Tri Uyển múc một chén.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bữa tối giao phong 5

Hạ Tri Uyển còn chưa kịp bỏ cái muỗng vào trong chén canh, Hạ Vũ Hân bên kia đã thét một tiếng chói tai, giữ không được chén canh. Chén canh kia liền đổ ụp xuống dưới.

Nước canh nóng hồi tức khắc bắt tung tóe, Hạ Từ Kỳ ngồi ở gần Hạ Vũ Hân thế là gặp tai ương, bị hất đến vài giọt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt đỏ rực lên, hơn nữa chỗ cảm còn nổi lên một cái bọt nước !

Một chén canh này đổ xuống dưới, lập tức làm cho người trên bàn cả kinh nhảy dựng, ngay cả Hạ Bá Nhiên cũng hơi lui ra một chút, "Hân nhi!"

"Cha, tiểu Ngũ không phải cố ý, là nhị tỷ vẫn không chịu nhận canh của tiểu Ngũ, tiểu Ngũ bị tuột tay mới làm rơi."

Hạ Vũ Hân vội vã đem tay nhỏ bé bị nóng đến đỏ bừng đặt ở phía dưới, chỉ nói là bởi vì Hạ Tri Uyển cố ý làm khó, lại do chính mình người nhỏ sức yếu, mới làm đổ chén.

Hạ Vũ Hân cầu cứu nhìn về phía Hạ Tri Uyển, ngóng trông Hạ Tri Uyển giúp mình nói tốt.

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, quả nhiên là trước kia nàng quá ngu xuẩn, nghĩ nhân chi sơ tính bản thiện, mọi người đều là người một nhà, cốt nhục tình thân, có cái gì có thể so sánh được với cái này.

Kết quả là, e rằng cũng chỉ có một mình nàng mới tin tưởng "Cốt nhục tình thân" bốn chữ này.

Thế nhưng ngay cả thứ muối mới có bảy tuổi đều biết phải đề ép danh tiếng của đích tỷ, mình mới có khả năng trở nên nổi bật.

Hạ Vũ Hân bảy tuổi ngay cả độc kế xảo quyệt như thế cũng có thể nghĩ ra được, nàng làm sao sẽ cho rằng Hạ Vũ Hân là một tiểu muội muội, chính mình phải bảo hộ nhiều hơn một chút đây?

Chén sứ có độ dày nhất định, vì thế lúc vừa mới đổ nước sôi vào, có thể bùng được.

Vấn đề là một lát sau, nhiệt độ tỏa ra. Lúc này, chén sứ kia cũng không phải là lúc nên chạm vào .

Đời trước, Hạ Tri Uyển chẳng qua là cảm thấy Hạ Vũ Hân quan tâm chính mình, liền đưa tay nhận, bởi vì quá nóng, liền đem canh đổ xuống, vừa lúc hất về phía Hạ Bá Nhiên.

Bây giờ suy nghĩ một chút, đó là coi như vì nóng quá nên nàng giật mình làm đổ đi, nhưng sao có thể trùng hợp như vậy, tất cả đều hất về phía cha nàng ? Chỉ sợ là, cũng lại là Hạ Vũ Hân làm.

Khi đó, Hạ Tri Uyển chỉ cảm thấy đây là vấn đề của mình, cho nên đem sai lầm đều đổ lên trên người mình, còn giúp Hạ Vũ Hân nói tốt, cho nên bị phạt cấm túc, bỏ lỡ yến hội trong cung mười ngày sau.

Cho nên lúc này đây, dù cho Hạ Tri Uyển đầu óc có bị nước vào, cũng không thể lại giúp Hạ Vũ Hân nói tốt.

"Đi chuẩn bị nước lạnh để ta rửa chỗ bị bỏng cho Nhị thiếu gia ." Đối mặt Hạ Vũ Hân cầu cứu, Hạ Tri Uyển trước tiên liền xử lý vết thương của Hạ Từ Kỳ.

"Cha, người quá cưng chiều tiểu Ngũ. Tiểu Ngũ hiện tại đã bảy tuổi rồi, ngay cả một chén canh nhỏ như thế cũng bùng không tốt , sau này đi ra ngoài vạn nhất phạm sai lầm, vậy phải làm sao bây giờ?"

Đừng tưởng rằng làm danh môn thiên kim thực sự tốt như vậy, cẩn trọng tinh tế, văn nhược nhã nhặn. Mỗi nữ nhi nhà quan lớn, đều có cơ hội tiến cung.

Nếu như ở trong cung đụng tới quý nhân khó hầu hạ, liền để cho người cúi gập người suốt buổi sáng, cũng có thể phải hành đại lễ. Như thế cho nên, thân thể mỗi vị tiểu thư đều phải khỏe mạnh mười phần.

Vạn nhất quý nhân không cho người đứng dậy, nói là lễ nghi của người làm không tốt, không phải đứng dậy không nâng tay, thì là tư thế cúi người không được. Buồn bức không vui, quý nhân chính là muốn đầu của người thì như thế nào?

Vì thế, mỗi thiên kim nhà quan lớn nào mà không phải từ nhỏ đã rèn luyện những năng lực này, chính là để cho tương lai không ở trong cung làm ra sai lầm.

"Cha, người nên mời một ma ma giáo dưỡng, dạy tiểu Ngũ thật tốt những quy củ ở phương diện này. Tiểu Ngũ vào tuổi này, đã có thể ra vào hoàng cung, cùng quý nhân chủ tử giao thiệp. Ngày hôm nay làm bị thương Từ Kỳ là nhỏ, vạn nhất đụng phải quý nhân chủ tử, sợ là ngay cả danh tiếng phủ Thừa tướng chúng ta cũng đều không dễ nghe đi."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tương thân đại yến

"Nương, cái Thanh Hà kia hiện tại đã trở thành một quân cờ bỏ đi, đến cũng vô dụng, vì sao còn muốn giữ nàng ta lại."

Nàng một chút đều không cảm thấy, Hạ Tri Uyên đem Thanh Hà đuổi qua đây là bởi vì nàng ta trọng dụng Thanh Hà, cho Thanh Hà đến đây để giúp Thu di nương vui vẻ.

Hơn nữa vì chuyện lúc trước, Hạ Phù Dung đã sớm chán ghét Thanh Hà bộ dáng không biết lớn nhỏ, giữ lại cũng là chướng mắt.

Thu di nương cười cười, "Một nô tài mà còn dám ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, có thể nào dễ dàng để Thanh Hà rời đi như vậy đây?"

"Đã đem thuốc đưa sang chỗ Nhị đệ rồi đi?" Sắc trời đã tối, Hạ Tri Uyên dưới sự hầu hạ của nha hoàn, rửa mặt chải đầu một phen, Thạch Tâm đã trở về rồi.

"Hồi tiểu thư, đồ đã đưa đến, hơn nữa Triệu di nương cũng để cho Nhị thiếu gia dùng tới." Thạch Tâm nhìn Bảo Cầm ở một bên hầu hạ Hạ Tri Uyên.

Thanh Bình bị giáng chức, Bảo Cầm được thay thế bổ sung.

"Thanh Hà tỷ bị Thu di nương an bài vào trong phòng của Hương Hòa và Thạch Lưu, làm cho hai nàng cùng Kim Quế Lạc Thiên bị nhét chung một chỗ." Nói đến đây, trên mặt Thạch Tâm lộ ra dáng vẻ tươi cười như mèo con trộm được đồ.

Hạ Tri Uyên gật đầu, không thể phủ nhận, Thu di nương đối với nàng thật không ra sao, thậm chí còn rất tệ.

Thế nhưng rất nhiều lúc đối nhân xử thế, Thu di nương so với nàng lão luyện hơn nhiều, muốn đối phó một người, vị tất cần tự mình động thủ, mượn đao giết người, sẽ càng thông khoái hơn.

Nhất đẳng nha hoàn của Thu di nương, Nguyệt Quý, sớm đã bị Thu di nương biến thành người trong phòng cha.

Mà bốn nhị đẳng nha hoàn kia, mỗi người cũng đều không đơn giản, nghĩ muốn thay thế bổ sung vị trí của Nguyệt Quý, thậm chí là cùng Nguyệt Quý giống nhau, trở thành người trong phòng cha.

Nữ nhân tranh chấp, bất quá là vì y, thực, trụ, hành bốn chữ này (mặc, ăn, ở, làm).

Bởi vì Thanh Hà xuất hiện, làm hại bốn nha hoàn phải cùng nhau chen chúc trong một gian phòng, e là hiện tại bốn nha hoàn kia đều hận chết Thanh Hà, ngay cả Nguyệt Quý cũng sẽ không bỏ qua người có cơ hội vượt qua chính mình, Thanh Hà.

Bốn nha hoàn của Thu di nương hiện tại có lẽ tạm thời đoàn kết đi, đối phó một mình Thanh Hà, tin tưởng những ngày kế tiếp của Thanh Hà, tuyệt đối sẽ rất đặc sắc.

Vì thế, đem Thanh Hà nâng lên có thể so với đánh giết Thanh Hà còn thú vị hơn, vị tất không có mượn đao giết người.

"Được rồi, thời gian không còn sớm, nghỉ ngơi đi." Hạ Tri Uyên ngáp một cái, liền nằm xuống, tối hôm nay, nàng nhất định có thể ngủ ngon giấc.

Hạ Phù Dung cảm tức, Hạ Vũ Hân được ma ma giáo dưỡng sẵn sóc, người của Hạ gia thì nhận được tin tức, thu được thiệp mời, viết rằng ở trong hoàng cung bảy ngày sau, tổ chức yến tiệc mừng sinh nhật của thái tử.

Thái tử gọi Chu Huyền Khải, tự Vĩnh Hân, tuổi gần mười chín, đã có hai trăm phi, vị trí thái tử phi treo lơ lửng đã lâu.

Cho nên, lần yến tiệc của thái tử này, nói dễ nghe là để mừng sinh nhật thái tử. Kì thực là đại yến tương thân trá hình, để cho thái tử Chu Huyền Khải chọn thái tử phi mà thôi.

Phàm những người có thể được mời đi, tuyệt đại bộ phận đều là quan lớn.

Dù sao hoàng đế ngoại trừ một đứa con trai là thái tử ra, còn có những đứa con khác, cho nên loại yến hội này, sẽ không hạn định chỉ yêu cầu đích nữ tham gia, thứ nữ cũng có cơ hội.

Có thể được chọn làm thái tử phi, ngoại trừ khuôn mặt đẹp và tài hoa ra, trọng yếu hơn là một điểm mà tất cả mọi người đều có thể lý giải, đó chính là có thể trợ giúp thái tử đăng vị.

Hạ Tri Uyên chính là đích nữ duy nhất của Hạ Bá Nhiên, bởi vậy, vị trí thái tử phi cực kỳ, cực kỳ có khả năng rơi vào trên người Hạ Tri Uyên.

Nghe được tin tức này, Hạ Vũ Hân cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ lên vì tức. (-_-)

Vì cái gì chuyện tốt toàn bộ đều rơi vào trên người Hạ Tri Uyên cái tỷ tỷ kia của nàng, Hạ Tri Uyên cùng nàng so sánh với nhau, ngoại trừ thân phận đích nữ ra, có cái gì có thể so được với nàng?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Di nương tới

Thấy Hạ Vũ Hân tâm tình không tốt, Đào di nương cười nhạt một tiếng, "Hân nhi, dự tốc bất đạt, lúc này đây, ngươi quá nóng lòng."

Nữ nhi của nàng là tiểu thư nhỏ tuổi nhất của Hạ gia, được sủng ái là khó tránh khỏi, thông minh càng có thừa.

Nhưng mà nguyên nhân chính là như vậy, Hân nhi chẳng bao giờ bị thất bại qua, trái lại có vẻ tâm phù khí táo (tâm sinh lý bất ổn :)), mượn cơ hội lần này, khiến cho Hân nhi học được một bài học cũng tốt.

"Di nương!" Hạ Vũ Hân giậm chân, "Nữ nhi không cam lòng!"

"Không cam lòng thì như thế nào, trừ phi ngươi có thể làm cho tiểu thư mở miệng, cho ngươi gửi nhập danh nghĩa của phu nhân, nếu không, ngươi không cam lòng cũng phải cam."

Đào di nương không giúp Hạ Vũ Hân chút nào, chẳng qua chỉ nói cho Hạ Vũ Hân hiểu rõ rằng, nghĩ muốn cái gì thì tự mình đi tranh thủ!

Hạ Vũ Hân bĩu môi, nàng làm sao không biết, chỉ là Hạ Tri Uyên vẫn cắn chết không chịu nhả ra, "Nàng tất nhiên là sợ đến lúc ta thành đích nữ, sẽ đoạt mất danh tiếng của nàng!"

Đào di nương lắc đầu, "Nên làm, di nương đều đã giúp ngươi. Sau này ngươi là nghèo túng hay là phú quý, phải xem chính ngươi." Nói xong, Đào di nương để Hạ Vũ Hân một mình tự hỏi.

Hạ Vũ Hân nguyên bản ánh mắt hồn nhiên, lúc này tràn đầy tính toán, lóe ra bất định, sau đó khòe miệng hé ra nụ cười nhạt không hợp với tuổi. (quái thai -_-)

Lúc này trong phòng của Hạ Phù Dung không ngừng truyền đến thanh âm đồ sứ bị đập bể, lúc chạy tới Thu di nương đã sớm ngờ tới điểm này, giải tán người hầu xong, liền vào trong phòng của Hạ Phù Dung, "Cái bộ dáng này của ngươi nếu như bị cha ngươi nhìn thấy, đừng nói yến hội lần này, đó là lần sau hoàng gia có yến hội gì cũng đều cùng ngươi không có liên quan!"

"Nương, người phải giúp ta." Hạ Phù Dung vội vàng nhìn Thu di nương.

Thu di nương vỗ vỗ tay của Hạ Phù Dung, "Di nương tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi, quan trọng nhất là ngươi phải tự giúp mình."

Hạ Phù Dung gật đầu, đã rõ phải làm sao.

"Tiểu thư, Thu di nương tới." Bảo Cầm cúi đầu nói.

"Để cho nàng đi vào đi." Cuối cùng cũng nhịn không được, tìm tới cửa.

"Vâng." Bảo Cầm vội vã ra cửa đón chào.

Hiển nhiên, Thu di nương thật không ngờ chính mình dễ dàng như vậy liền được vào trong phòng Hạ Tri Uyên, sau đó trên mặt lập tức giương lên một bộ dáng tươi cười, "Uyển nhi, di nương tới thăm ngươi."

"Thu di nương." Hạ Tri Uyên ngẩng đầu lên, nhìn Thu di nương liếc mắt, "Mời ngồi."

Thu di nương so với Hạ Phù Dung đúng mực hơn chút, làm từng bước, không có hấp tấp chút nào, "Uyển nhi, còn giận Phù nhi sao?"

Thu di nương nặng nề thở dài một hơi, "Phù nhi tuy rằng là tỷ tỷ, thế nhưng nàng làm việc, xa xa không ổn thỏa bằng ngươi được."

"Không có việc gì, chỉ cần Thu di nương quản giáo thêm chút, tin tưởng thứ tỷ dưới sự giáo dục của Thu di nương, tất nhiên sẽ sửa được. Nếu như thực sự không được, cha dù sao cũng đã giúp tiểu Ngũ mời một ma ma giáo dưỡng, chính là lại an bài cho cả thứ tỷ nữa cũng thế." Hạ Tri Uyên đáp lại.

Thu di nương sững sốt một chút, hiển nhiên thật không ngờ, Hạ Tri Uyên thực sự sẽ nói theo lời của nàng, một chút cũng không khách khí.

"Thu di nương sao thế? Nhìn Uyển nhi như vậy, chẳng lẽ Uyển nhi vừa nói sai cái gì rồi?" Hạ Tri Uyên vô tội chớp mắt một cái, quay sang nhìn Thu di nương.

"Không, không có, Uyển nhi nói rất đúng, hành vi của Phù nhi là có chút khuyết điểm, nhất định phải bắt Phù nhi sửa đổi lại mới được."

Thu di nương rất nhanh liền khôi phục tự nhiên, gật đầu nói phải, "Chẳng qua ma ma giáo dưỡng là chuyên môn mời tới dạy dỗ Ngũ tiểu thư, nếu như Phù nhi chen chân vào, sợ là không tốt lắm, vạn nhất chuyện tình của Ngũ tiểu thư bị làm trễ nãi liền không ổn. Ta nghĩ Phù nhi dễ quản. Hàng ngày, ta ước thúc nàng nhiều hơn một chút, thì cũng được thôi."

Chương 26: Không phóng khoáng

Hạ Tri Uyển trong lòng sáng tỏ híp mắt xuống, Thu di nương là một cao thủ nguy trang, nàng không phải đã sớm biết sao?

Muốn cho Thu di nương ở trước mặt nàng lộ ra cái đuôi hồ ly, khó khăn biết bao.

"Uyển nhi, đây là tổ yến vàng chất lượng tốt nhất, ngươi nên ăn nhiều chút, vừa có thể bổ dưỡng thân thể, vừa có thể làm đẹp."

Nguyệt Quý vợ vả đem tổ yến vàng tốt nhất giao cho Bão Cầm, sau đó một lần nữa lui ra phía sau Thu di nương.

"Ha ha, Thu di nương cần gì phải khách khí như vậy." Hạ Tri Uyển đặt ly trà xuống, "Đều là đồ trong nhà, ta nếu cần, phân phó người một tiếng, đi lấy là được, sao phải để cho Thu di nương tự mình đưa tới chứ."

Đó là đồ nhà mình, thế nhưng thuận nước giong thuyền, đưa cho nàng, cũng chỉ có người thông thạo như Vân Thu Cầm mới làm ra được đi.

Thu di nương lần thứ hai sừng sốt, Hạ Tri Uyển nói trắng ra như vậy, thật sự là khiến cho Thu di nương nói gì cũng vô nghĩa, đây là nàng "tặng" cho Hạ Tri Uyển, đối với Hạ Tri Uyển bày tỏ sự quan tâm đấy.

"Uyển nhi, Phù nhi thật sự không hiểu chuyện, nhưng mà ngươi có thể nể mặt mũi của di nương, tha thứ cho Phù nhi lần này không? Coi như tiểu di xin ngươi." Thu di nương lấy ra bản lĩnh giữ nhà, trưng bày hiệu thân thích.

Hạ Bá Nhiên đối với Hạ Tri Uyển không thân thiết, Vân Thiên Độ lại chết rồi, toàn bộ phủ Thừa tướng, cũng chỉ có trên người của Vân Thu Cầm có huyết mạch Vân gia, rốt cuộc cũng là người nhà bà ngoại của Hạ Tri Uyển.

"Di nương, ngươi tựa hồ lẫn lộn đầu đuôi mất rồi. Người người nên cầu là thứ tử, chứ không phải ta, dù sao cái sai đó cũng không phải là do ta phạm phải. Nếu như thứ tử không sai, ta sao có thể tức giận. Di nương người đây không phải cố ý làm khó ta sao? Thứ tử cho dù phạm vào sai lầm lớn, ta đây thân làm một muội muội, thế nhưng tư cách tức giận cũng không có? Thì ra, ở trong lòng của di nương, mức độ nặng nhẹ của ta cùng với thứ tử, là như vậy sao."

Hạ Tri Uyển gật đầu, vẻ mặt điệu bộ thương tâm.

"Ta cho rằng, không có nương, tốt xấu còn có di nương, hiện tại mới phát hiện, tuy chỉ là kém một chữ, lại cách xa ngàn dặm."

"Không, di nương thật không phải ý tứ này." Thu di nương cả kinh, nàng thế nào bị Hạ Tri Uyển làm cho rối loạn rồi?

Thu di nương thờ dài một hơi, "Thôi được, chuyện này sai ở thứ tử ngươi, nếu như trong lòng ngươi tức giận chưa tan, nhất định là không có cách nào tha thứ Phù nhi. Là ta đã cưỡng cầu."

Thu di nương kéo lại tay của Hạ Tri Uyển, vẻ mặt tình cảm chân thành tha thiết, "Uyển nhi, cái khác di nương cũng không mong nhiều, di nương chỉ hy vọng ngươi không nên bởi vì chuyện này, liên cùng di nương xa lạ."

Thu di nương chỉ là thử xem thái độ Hạ Tri Uyển một chút, lúc này nàng ta đã dám khẳng định, nếu như lại vì Hạ Phù Dung cầu tình, ở chỗ Hạ Tri Uyển người này cũng không chiếm được tiện nghi.

Cho nên Thu di nương vội vàng ngừng lại, nếu như đã không có khả năng làm tốt quan hệ của Hạ Phù Dung và Hạ Tri Uyển, thì cũng không thể đem quan hệ của chính mình cùng Hạ Tri Uyển phá hư luôn.

"Di nương xin yên tâm, chỉ cần di nương công tư phân minh, tự nhiên, ở đây ta vẫn biết, di nương là di nương, thứ tử là thứ tử."

Hạ Phù Dung chưa tính toán sổ sách trên đầu Vân Thu Cầm, bởi vì ... đây căn bản cũng không đủ để coi như sai lầm của Vân Thu Cầm.

"Uyển nhi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt, di nương lần sau trở lại thăm ngươi, tổ yến vàng ngươi nên ăn đi, đừng có luyến tiếc." Thu di nương lại quan tâm nói một câu.

Hạ Tri Uyển cười, "Di nương, tổ yến vàng tuy rằng so với tổ yến bình thường đắt hơn một chút, thế nhưng phủ Thừa tướng cũng không phải không mua nổi. Di nương, lời này sau này đừng nói nữa. Nếu như bị người bên cạnh nghe thấy, không chừng còn chê cười di nương đó."

Tiểu thiếp đúng là tiểu thiếp, tiêu xài chút bạc như thế liền đau lòng, vĩnh viễn đều không lên được mặt bàn!

Chương 27: Tỷ muội tâm kế

Cái gì mà cần miễn tiết kiệm, đời trước đó là “mỹ đức” của Thu di nương, hiện tại ở trong mắt nàng, chính là phân chó!

"Ha ha, xem ra di nương quản những chuyện nhà này, còn không thông suốt bằng Uyển nhi. Sau này nếu như di nương có chỗ nào làm không đúng, Uyển nhi nhắc nhở di nương nhiều hơn một tiếng nha."

Thu di nương âm thầm hít một hơi, tâm lý không cam lòng không phục nhất thời sinh ra.

Trước đây lúc Vân Thiên Độ còn sống, mọi thứ nàng làm đều không bằng Vân Thiên Độ, bị Vân Thiên Độ đoạt hết.

Nay Vân Thiên Độ đã chết, không nghĩ tới lại đến phiên nữ nhi của Vân Thiên Độ đến dạy nàng!

Đối mặt Thu di nương tiến lui thoải mái, không hiện son bất lộ thủy (không để lại dấu vết), Hạ Tri Uyển lần thứ hai xem thế là đủ rồi.

Nàng còn nhớ rõ ràng, lúc Thu di nương được phù chính, trở thành nữ chủ nhân chân chính của tướng phủ, chuyện nàng ta làm đầu tiên, đó là đem những phép tắc quy củ được định ra trước đây, đổi thành những quy củ mà nàng ta định ra.

Có thể nói, Thu di nương không chế mọi thứ cực kỳ cường liệt, rất không thích người khác nhúng tay vào.

Thế nhưng, Thu di nương có khả năng đối mặt địch nhân bởi móc chỉ trích, đi hấp thu giáo huấn, còn có thể mặt không đổi sắc.

Hạ Tri Uyển lần thứ hai cảm thán, thảo nào đời trước nàng thất bại triệt để như vậy, đầu tiên là bị Thu di nương lợi dụng, sau đó bị Hạ Phù Dung giẫm đạp, cuối cùng bị những yêu ma quỷ quái đó tính kế mất đi tính mạng.

"Tiểu thư, những tổ yến này?" Bảo Cầm nhìn Hạ Tri Uyển, không dám tự ý đem tổ yến cất đi.

"Nếu là đồ tốt, cất giấu giữ kỹ cũng không có ý nghĩa, không bằng đem nấu hết đi." Hạ Tri Uyển nói.

Bảo Cầm lú lờ, tổ yến vàng đất như vậy, một lần đem nấu hết? Bất quá chủ tử có lệnh, Bảo Cầm cũng không dám nhiều lời, vội vã dựa theo Hạ Tri Uyển chỉ thị, đem những tổ yến này toàn bộ nấu lên.

Sau đó bỏ vào trong hầm lạnh, tiếp theo, một đám nha hoàn trong viện của Hạ Tri Uyển, ôm một bát lại một bát tổ yến đi tìm các tiểu thư.

Hạ Bá Nhiên lúc về phủ nghe được chuyện này, rất là khen ngợi Hạ Tri Uyển.

Địch nữ nên có phong phạm của địch nữ, chứ không phải chỉ vì một ít việc nhỏ, liền cùng thứ tỷ, thứ muội tranh luận không ngớt.

Đối với việc Hạ Tri Uyển đem tổ yến vàng chia cho các tỷ muội, ngay cả Hạ Phù Dung cũng không có chuyện không được tặng, Hạ Bá Nhiên càng vui mừng không thôi.

Làm việc phải công tư phân minh, Phù nhi đích xác phạm sai lầm, thế nhưng thân là người đứng đầu một nhà, hấn đã phạt Phù nhi, Uyển nhi sẽ không bởi vì những chuyện này khó xử Phù nhi.

Cái này đúng là đối xử bình đẳng, thật tốt!

Lập tức, Hạ Bá Nhiên lại sai người tặng Hạ Tri Uyển không ít thứ tốt.

Hạ Bá Nhiên vốn tưởng rằng bởi vì sự kiện thổ phi lần trước, Hạ Tri Uyển tính tình thay đổi, đầu tiên là bức bách thứ tỷ, làm khó dễ thứ muội.

Hiện tại Hạ Bá Nhiên cực kỳ khẳng định, Hạ Tri Uyển tuyệt đối không có cái lòng dạ hẹp hòi kia.

Quả nhiên, nữ nhi nàng dạy dỗ, làm sao sẽ kém đây?

Nhìn một đồng thứ tốt, Bảo Cầm vui tươi hơn hờ mà nở nụ cười, vẫn là tiểu thư thông minh, lấy vật nhỏ đổi vật lớn!

"Đều thu đi." Đây một đám vải vóc quý báu, tổ yến thượng đẳng, châu sai tinh xảo, đúng là rất dễ làm cho ánh mắt người ta phát sáng.

Thế nhưng, Hạ Tri Uyển chỉ là nhìn thoáng qua, liền bảo Bảo Cầm các nàng đem đồ vật cất đi.

"Vâng, tiểu thư." Bảo Cầm động tác lưu loát đem đồ cất xong, bởi vậy, trong phòng rất nhanh chỉ còn lại có hai người Hạ Tri Uyên cùng Thạch Tâm.

Thạch Tâm tới gần Hạ Tri Uyên, Hạ Tri Uyên hỏi, "Làm sao?"

"Hỏi tiểu thư, nô tỳ đều đã hỏi cẩn thận. Chờ lúc nô tỳ đi ra khỏi cửa, đại tiểu thư trực tiếp đem tổ yến tiểu thư đưa đồ đi. Tam tiểu thư chần chờ một chút, cuối cùng ăn một miếng, tuyên bố no rồi, đợi lát nữa ăn tiếp. Nhưng cho tới bây giờ, tổ yến vẫn còn. Toàn bộ đều ăn hết chỉ có Tứ tiểu thư cùng Ngũ tiểu thư. Bất đồng là, tứ tiểu thư và Nhị thiếu gia cùng nhau ăn, mà Ngũ tiểu thư thì ăn một mình."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tỷ muội tâm kế 2

"Còn chuyện gì?" Hạ Tri Uyên nhíu mày, biết sự tình vẫn chưa xong.

"Chỉ có điều, nô tỳ lại nghe nói, Ngũ tiểu thư ăn xong chưa được bao lâu liền nôn ra." Quả nhiên, Thạch Tâm lại báo ra một tin tức.

"Hảo, hảo một đám tỷ muội!" Hạ Tri Uyên cười nhạt!

Cảm giác được Hạ Tri Uyên nổi giận, Thạch Tâm vội vã cúi đầu.

Hạ Tri Uyên nghiêng rằng, không ngờ việc Thu di nương bỏ thuốc trong đồ tặng nàng, toàn bộ nữ nhân trong tướng phủ, ngoại trừ Tứ di nương bên kia không biết chuyện ra, hai phòng khác đều hết sức rõ ràng!

Chỉ có điều, Hạ Mạc Linh cùng Hạ Vũ Hân biết rõ như vậy, còn vui tươi hơn hờ nhìn nàng từng bước một bị Thu di nương hủy diệt mà không thèm nhắc nhở.

Hạ Tri Uyên nhe răng cười, càng rõ ràng bộ mặt thực sự của đám tỷ muội này, sau này nàng ra tay, cũng sẽ càng thêm lưu loát!

"Thạch Tâm, ngươi có nghe nói qua có một loại thuốc kêu từ quy không?" Hạ Tri Uyên đang cảm ly trà nóng, chỉ tiếc là nóng như thế, nhưng đều không thể làm cho trái tim Hạ Tri Uyên ấm áp hơn chút nào.

"Nô tỳ không biết." Thạch Tâm thành thật trả lời.

"Từ quy sinh trưởng ở nơi cực kỳ âm hàn, quanh năm không tiếp xúc với ánh mặt trời, nhiệt độ luôn luôn cực thấp. Nếu như người tập võ ăn vào, sẽ hạ thấp nguy cơ bị tẩu hỏa nhập ma. Nhưng mà người bình thường thường xuyên ăn phải, nhất là nữ tử . . ."

Lời kế tiếp, Hạ Tri Uyên còn chưa nói hết, mà Thạch Tâm cũng cúi đầu càng thấp.

Càng là vật âm hàn, thì càng dễ làm tổn thương thân thể của nữ nhân, điểm này, Thạch Tâm trong lòng hiểu được.

Lại liên tưởng đến những chuyện lúc trước, Thạch Tâm hoàn toàn minh bạch. Từ quy vật âm độc này chính là Thu di nương hạ trong tổ yến vàng!

Hạ Tri Uyên cảm tay đặt trên bụng của mình, đời trước, nàng trúng kế của Thu di nương, thường xuyên ăn phải những vật bổ dưỡng nhưng bị hạ độc, vật cực tất phản, gả cho Bộ Chiêm Phong hơn hai năm, vẫn không thể có thai.

Lúc này mới nhẹ dạ tin theo Thu di nương, thường đem Hạ Phù Dung đón vào trong phủ, để giải buồn khổ.

Bất hiểu có ba điều, không con là lớn nhất. Nữ nhân bên cạnh không tin được, nàng lại đã lâu chưa có con, lúc đó đối với nàng mà nói, để cho Hạ Phù Dung gả vào trong phủ trở thành quý thiếp của Bộ Chiêm Phong, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Nếu như Hạ Phù Dung sinh nhi tử, nàng liền đem đến chỗ mình nuôi, đây cũng là đã bàn bạc trước.

Kỳ thực lúc trước ngay từ đầu, Hạ Phù Dung cùng Bộ Chiêm Phong đã sớm thông đồng với nhau, thậm chí có khả năng Hạ Phù Dung còn trở thành nữ nhân của Bộ Chiêm Phong sớm hơn so với nàng.

Nghĩ tới đây, Hạ Tri Uyên đã cảm thấy ghê tởm.

Năm thứ ba gả cho Bộ Chiêm Phong, nàng gặp vận may, rốt cuộc gặp được một du y có y thuật rất tốt, nàng thế mới biết chính mình đã ăn phải vật âm độc như vậy.

Uống thuốc du y kê xong, cuối cùng vào năm thứ tư, nàng sinh ra Thận Nhi!

"Lão già, đây là Phù nhi chép 《 nữ giới 》, 《 thi thư 》, 《 lễ ký 》, mời ngài xem qua." Thu di nương đang cầm một xấp giấy thật dày, để ở trước mặt của Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên trong mắt hiện lên kinh ngạc, hần phật chép sách cũng không ít lần, theo tính tình của Phù nhi , sao có thể có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như vậy đã chép xong?

"Đưa nhỏ Phù nhi này, biết mình lần này vô cùng sai, lại làm tổn thương đến tình cảm tỷ muội với tiểu thư, vì vậy tự trách không thôi. Cho nên mấy ngày qua, một ngày một đêm sao chép, hầu như chưa từng chớp mắt. Thấy Phù nhi bộ dáng tiều tụy, tư vị trong lòng thấp , thực sự là nói không ra lời."

Nói xong Thu di nương nước mắt rưng rưng, hai mắt trong veo như làn nước mùa thu, lệ ngưng trên mi, như trân châu lỏng lẻo, sóng mắt khẽ lay động, phong tư không giảm, mảnh mai yêu kiều, đúng thật là khiến người ta thương tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Tỷ muội tâm kế 3

"Phù nhi hiểu chuyện, người nên vui vẻ mới đúng." Vừa thấy Thu di nương ướt viền mắt, giọng Hạ Bá Nhiên cũng nhu hòa theo.

"Aizz, chỉ sợ Phù nhi làm tổn thương Uyển nhi , Phù nhi lại hiểu thấu, không biết làm cách nào để xin lỗi Uyển nhi. Nếu như hai tỷ muội các nàng bởi vì chuyện lần này mà trở nên xa lạ, thiếp nhìn thực khó chịu."

Thu di nương thuận thế tựa ở trong lòng Hạ Bá Nhiên .

"Làm sao sẽ chứ, Uyển nhi là một người hiểu đạo lý, cùng Thiên Độ giống nhau. Tức giận là khó tránh khỏi, nhưng tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện này, cùng Phù nhi xa lạ." Hạ Bá Nhiên an ủi.

Vừa nghe đến hai chữ "Thiên Độ" này, tâm Thu di nương giống như là bị châm, bỗng nhiên nhói một cái.

Vân Thiên Độ đã chết bốn năm, mà cái tên này cũng càng ngày càng ít xuất hiện từ trong miệng Hạ Bá Nhiên. Từ lúc nàng đương gia, cái tên Vân Thiên Độ gần như đã biến mất.

Không nghĩ tới, ngày hôm nay đột nhiên bị Hạ Bá Nhiên nhắc đến, trong tâm Thu di nương, thoáng cái liền không tiếp nhận được.

"Phù nhi miệng cứng không chịu thua kém, thân là phụ thân, ta đương nhiên biết. Người là di nương của nàng, ở bên cạnh nàng khuyên bảo cho tốt. Mấy thứ này cũng không khẩn cấp, nàng nên tỉ mỉ chăm sóc thân thể của mình." Hạ Bá Nhiên vỗ vỗ vai Thu di nương.

Thu di nương thức thời rời khỏi ôm ấp của Hạ Bá Nhiên, "Tướng gia, ngài cũng không phải không biết, Phù nhi không nghe ta khuyên. Toàn bộ trong phủ, nàng chỉ có nghe lời ngài nhất, cùng ngài thân thiết, không cùng thiếp cái di nương này thân thiết đâu."

"Ha hã..." Nghe xong Thu di nương nói, Hạ Bá Nhiên trong lòng thư sướng.

Nữ nhi cùng hần thân thiết, Hạ Bá Nhiên đương nhiên vui vẻ." Phù nhi cũng rất được lòng ta."

Nhìn Thu di nương mang về đồng lớn đồng nhỏ, Hạ Phù Dung rất là đắc ý, nàng chỉ biết, cha đó là thương yêu nàng!

"Nương, thái tử thọ yến?" Hạ Phù Dung nhìn Thu di nương, trong mắt lóe ra tính toán.

"Người không cam lòng để cho Hạ Tri Uyển đi, di nương làm sao nguyện ý." Thu di nương lạnh lùng cười, để cho Vân Thiên Độ phong cảnh một đời được rồi, nàng thế nào cũng không thể lại để cho danh tiếng Hạ Tri Uyển áp chế Phù nhi nữa.

Một ngày ba bữa, chỉ có bữa sáng cùng bữa tối là cả nhà ngồi ăn chung một chỗ.

"Nhị tỷ tỷ." Tuy rằng Hạ Lê Hi không có đến viện Hạ Tri Uyển , bất quá gần đây lúc gặp mặt trên bàn cơm, Hạ Lê Hi đối với Hạ Tri Uyển thân cận hơn chút.

Lần trước Hạ Từ Kỳ bị canh nóng làm phỏng, dùng thuốc Hạ Tri Uyển đưa tới, chỉ một vài ngày, vết thương liền kết vảy, hơn nữa còn không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Triệu di nương thấy Hạ Từ Kỳ trắng trẻo bụ bẫm, nhất thời vui mừng không ngớt, Hạ Lê Hi tự nhiên đối với Hạ Tri Uyển cũng âm thầm cảm kích.

Hơn nữa Hạ Tri Uyển gần đây luôn luôn tặng cho Hạ Từ Kỳ một ít đồ lặt vặt, nên hai từ trong phòng Triệu di nương cũng càng thêm gần gũi với Hạ Tri Uyển hơn.

Ngay cả Hạ Tử Kỳ nhỏ nhỏ vừa thấy Hạ Tri Uyển liền nài thanh nãi khí mà kêu "Nhị tỷ tỷ".

"Nhị tỷ!" Hạ Mạc Linh một mình tiến lên, chen vào giữa Hạ Lê Hi và Hạ Tri Uyển, thân thiết nắm lấy tay của Hạ Tri Uyển.

"Một lát nữa, ta ngồi bên cạnh tỷ có được hay không?" Hạ Mạc Linh chớp mắt to nhìn Hạ Tri Uyển.

"Tam muội, chỗ bên cạnh ta nhưng là của thứ tỷ, mặc dù là thứ tỷ bị cấm túc, nhưng ngươì ngồi vào vị trí của nàng, sợ là không ổn đi." Hạ Tri Uyển từ trong lòng Hạ Mạc Linh đem tay của mình rút trở về.

Lúc này, Thu di nương vừa lúc liếc mắt nhìn Hạ Mạc Linh.

Hạ Mạc Linh giật mình một cái, "Không, ta không có ý tứ gì khác, ta chỉ là muốn cùng nhị tỷ thân cận một chút."

Thu di nương nở nụ cười, "Tam tiểu thư hà tất phải khấn trương như vậy, ngươì cùng nhị tiểu thư chính là tỷ muội, tỷ muội thân cận cũng là đương nhiên."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tướng gia bị bệnh 1

Hạ Mạc Linh nhát gan nhìn Thu di nương, hiện tại toàn bộ tướng phủ chính là do Thu di nương quản gia.

Nếu dám chọc Thu di nương, nào có ngày lành trôi qua.

"Cha." lúc Hạ Bá Nhiên nhập tọa, người bên cạnh mới dám lần lượt ngồi xuống. Hạ Tri Uyển vừa mới ngồi xuống, tỷ nữ phía sau lập tức đem canh hôm nay bưng lên.

Canh lần này cùng với lần trước không giống nhau, chính là mỗi người dùng riêng một bát nhỏ.

Đang lúc tỷ nữ giúp Hạ Tri Uyển mở nắp vung thì, Hạ Tri Uyển vậy mà lại ngửi thấy được mùi vị của một loại thảo dược xông vào mũi.

Hạ Tri Uyển cúi đầu nhìn chén canh một chút, cười cười, sau đó cầm lấy cái muỗng trong tay tỷ nữ, khuấy nước canh.

"Cha, Thu di nương ngày hôm nay chuẩn bị nước canh này chắc hẳn là rất bổ dưỡng. Hàng ngày cha luôn luôn lo lắng đại sự trong triều, nữ nhi chỉ hận chính mình không phải là thân nam nhi. Hàng ngày cũng không thể cùng cha gánh vác phần ưu, cho nên lúc này nữ nhi liền thuận tiện đem chén canh này hiếu kính cha."

Chén canh lúc này đã bớt nóng, Hạ Tri Uyển liền đề lên trước mặt của Hạ Bá Nhiên.

Cho dù đây chỉ là một hành động nhỏ, Hạ Bá Nhiên lại phi thường cảm tâm tình nguyện tiếp thu, "Vẫn là Uyển nhi tri kỷ."

"Không sai." Uống xong canh Hạ Tri Uyển tự mình khuấy cho nguội, Hạ Bá Nhiên cực kỳ thỏa mãn.

Ở trên người Văn Thiên Độ không hưởng thụ được sự ôn nhu, nhưng nữ nhi Hạ Tri Uyển ngược lại lại làm được.

"Thu di nương, ngươì làm sao vậy?" Hạ Vũ Hân nghiêng đầu, tò mò nhìn Thu di nương, chỉ là trong mắt dường như có chút cười trên nỗi đau của ngươì khác, cái này rõ ràng là tự dẫn lửa thiêu thân đi?

Chỉ có điều, hành động của nhị tỷ lần này rất cuộc là cố ý hay là vô tình đây, chính là cũng giống như lần trước.

Hạ Vũ Hân ánh mắt phát sáng, thỉnh thoảng lại liếc về phía Hạ Tri Uyển, phảng phất muốn đem Hạ Tri Uyển nhìn thật thấu triệt(thấu đáo, rõ ràng) vậy.

Thấy Hạ Tri Uyển cũng vẫn đơn thuần như trước đây, Hạ Vũ Hân liền thở dài một hơi.

Hạ Tri Uyển chắc là vô tình, chỉ đơn giản là muốn quan tâm cha, cũng không phải khiến cho Thu di nương tự nhảy xuống cái hố chính bà ta đào đi.

Hạ Tri Uyển thoải mái uống nước canh Thu di nương chuẩn bị, âm thầm gạt đầu, Thu di nương đúng thật cũng có chút bộ dáng, chỉ ít trong việc ăn, mặc, ở, đi lại, hầu hạ cha rất khá.

Thu di nương âm thầm cắn răng, trong lòng kêu to không ổn, chén canh lại bị lão gia uống mất, lúc này có phiền toái rồi.

Quả nhiên, một canh giờ sau, chỗ Hạ Bá Nhiên liền có động tĩnh.

Nô tài trong Tướng phủ chạy ra chạy vào, đầu đầy mồ hôi. Hạ nhân đều đang đồn là, tướng gia mắc bệnh cấp tính, hỏa khí đại thịnh, không cho bất luận kẻ nào tới gần.

Vì vậy, thời điểm kế tiếp, các nô tài tướng phủ, đều vội vã đem đại phu tốt nhất ở kinh đô mời đến.

Đáng tiếc, những đại phu này đối với việc tướng gia đột nhiên phát bệnh đều thúc thủ vô sách (bó tay chịu trói), tìm không được nguyên nhân bệnh.

Nghe được tin tức này, nhóm các tiểu thư tướng phủ , đều vội vã rồi rít chạy đến nhìn bệnh tình của tướng gia , ngay cả Hạ Tử Kỳ nhỏ nhò cũng bị nương ôm lấy chen chúc đứng trong phòng Hạ Bá Nhiên .

Chỉ có điều, Hạ Bá Nhiên không để cho ai tiến vào trong phòng, ngay cả các nô tài ở bên trong hầu hạ Hạ Bá Nhiên cũng chưa từng nhìn thấy dáng vẻ của Hạ Bá Nhiên lúc này.

Hạ Bá Nhiên bị màn che thật dày buồng xuống ngăn cách tầm mắt mọi người.

Nhìn đại phu một người lại một người đều không làm được gì, Hạ Bá Nhiên càng lúc càng thêm giận dữ, mà tâm Thu di nương cũng càng ngày càng lạnh lẽo.

Bởi vì Thu di nương thập phần xác định, cái "Bệnh" này, người bình thường không có cách nào chữa được, nếu không, nàng cũng sẽ không làm.

"Tướng gia, ngài rốt cuộc là thế nào, đừng hù dọa bọn thiếp a." Trịnh di nương đã lấy ra khăn tay để lau nước mắt. Hạ Mạc Linh vừa nhìn thấy di nương khóc lên, cũng lau nước mắt theo.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Tướng gia bị bệnh 2

Thu di nương thấy hai mẹ con này bộ dáng không có đầu óc, trong mắt hiện lên ý coi thường, trong lòng cũng cực kỳ thoả mãn.

"Khóc cái gì, ta còn chưa chết đâu!" Tránh ở phía sau giường mạn , Hạ Bá Nhiên rất là không kiên nhẫn quát to, kỳ thực hắn cũng không có bị bệnh nặng gì, chỉ có điều là không biết tại sao mà trên người nổi lên rất nhiều điểm đỏ , ngay cả trên mặt cũng đầy một đám.

Hắn đường đường là tướng gia của nước Đại Chu, nếu như phải mang dáng vẻ quỷ quái này, ngày mai vào triều sớm sao được!

Bị Hạ Bá Nhiên rống to như vậy, Trịnh di nương cùng Hạ Mạc Linh vội vã thu lại nước mắt, chỉ là vai vẫn còn run lên.

"Đại phu, như thế nào?" Thu di nương tiến lên hỏi.

"Tiểu nhân hồ thẹn, tướng gia mạch tượng bình thường, thân thể không nóng không lạnh, không biết thật ra chứng bệnh của tướng gia xuất phát từ nguyên nhân gì đây...."

Đại phu xấu hổ đến mức mặt cũng không ngẩng lên được, bởi vì ngay cả một suy đoán cơ bản hắn cũng nói không ra lời.

"Nhị tỷ đâu?" Hạ Vũ Hân đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chung quanh, kinh ngạc nói , "Đại tỷ là bị cấm túc, không tới cũng thôi đi, tại sao nhị tỷ cũng không thấy đâu?"

Hạ Trì Uyển lại ngu ngốc cái gì không biết, vào lúc này lại trốn tránh không gặp người?

"Hân nhi, không được nói bậy." Đào di nương quát khê Hạ Vũ Hân một câu, chỉ là những lời này không có uy nghiêm gì mà thôi.

"Xem ra, nhị tỷ thật tình là một chút cũng không quan tâm cha a, thế mà từ trước đến giờ, cha thương nhị tỷ như vậy ." Thật vất vả bắt được lúc Hạ Trì Uyển phạm sai lầm, Hạ Mạc Linh nào có đạo lý không bỏ đá xuống giếng.

Thu di nương lắc đầu, nàng còn tưởng rằng Hạ Trì Uyển bởi vì sự việc đạo phi mà thay đổi thành thông minh. Hiện tại xem ra, chẳng qua chỉ là cư xử thất thường.

"Tất cả im miệng cho ta!" Hắn bệnh thành như vậy, đích nữ đối với hắn chẳng quan tâm, lửa giận trong lòng Hạ Bá Nhiên càng thêm mãnh liệt.

Hạ Trì Uyển quả nhiên cùng nương nàng nội tâm như nhau , cho dù hắn đối xử với Hạ Trì Uyển tốt thế nào đi nữa, trong lòng Hạ Trì Uyển cũng không có người cha này.

Đúng như tảng đá vô tâm Vân Thiên Độ kia, lúc sinh hạ Hạ Tri Uyên thà rằng ở lâu dài trong am miếu, cũng không muốn làm thừa tướng phu nhân phong quang náo nhiệt!

"Cha, nhưng mà ta không nhìn được. Nhị tỷ có thể nào không có lương tâm như vậy, cha đã bệnh thành cái dạng này rồi, nhị tỷ thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn cha, đây chính là đại bất hiếu. Nữ nhi muốn đi tìm nhị tỷ, nếu như nhị tỷ không chịu đến, thì cho dù phải xúc phạm nhị tỷ, nữ nhi cũng phải đem nhị tỷ mắng cho tỉnh!" Hạ Mạc Linh nhân cơ hội đề ép Hạ Tri Uyên, triệt để gây xích mích quan hệ giữa Hạ Tri Uyên cùng Hạ Bá Nhiên.

"Người đâu, đi xem tiểu thư đang làm cái gì." Hạ Bá Nhiên kim lại tức giận, quyết định cho Hạ Tri Uyên một lần cơ hội, nếu như Hạ Tri Uyên bởi vì không có nhận được tin tức mới đến muộn, hẳn liền tha thứ Hạ Tri Uyên.

Thu di nương cho hạ nhân một cái ánh mắt, hạ nhân gật đầu, đi đến trong viện Hạ Tri Uyên, lập tức mang tin tức trở về, "Hồi lão gia, tiểu thư cũng không có ở trong viện của nàng. Nghe bọn hạ nhân nói, tiểu thư vừa nghe lão gia phát bệnh nặng, liền quá sợ hãi, ở trong phòng đi qua đi lại nửa ngày, sau đó liền rời đi. Tiểu thư dường như đi đến phủ đại tướng quân."

Cái người này, vô tình hay cố ý đều hàm ý rằng Hạ Tri Uyên bị bệnh của Hạ Bá Nhiên dọa chạy.

Thu di nương âm thầm gật đầu, đối với câu trả lời của hạ nhân thoả mãn cực kỳ.

"A, nhị tỷ đây là cầm bao quần áo đi phủ đại tướng quân tị nạn phải không?" Hạ Vũ Hân tiếp tục cừ chỉ "Vô ý" của mình, "Đồng ngôn vô kỵ".

"Hân nhi." Đào di nương lần thứ hai thấp giọng nói, "Lão gia chẳng qua là thân thể bị nổi lên vết đỏ, đâu phải là bệnh nặng gì, nói cái gì mà tị nạn. Có lẽ tiểu thư nhớ nhung người của Vân gia, vì vậy mới đi Vân gia ở mấy ngày."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tướng gia bị bệnh 3

Lần này, phần lớn mọi người đều đã định tội cho Hạ Tri Uyên.

Hạ Tri Uyên lúc nào không đi đại tướng quân phủ, lại nhằm lúc Hạ Bá Nhiên mắc phải quái bệnh mà đi. Đây không phải đi lánh nạn thì là cái gì? !

Hạ Bá Nhiên tức giận đến không ngừng thở hổn hển, nếu như bây giờ Hạ Tri Uyên ở trước mặt của Hạ Bá Nhiên, Hạ Bá Nhiên nhất định sẽ tức giận đến mức quăng cho Hạ Tri Uyên mấy cái tát, nữ nhi này làm sao có thể là loại không có lương tâm như vậy!

"Hảo, ta nuôi hảo nữ nhi a!" Hạ Bá Nhiên vô cùng đau đớn, nhất thời đem ly trà hạ nhân đưa tới ném văng ra ngoài, phảng phất muốn quăng đi tất cả tình cảm đối với Hạ Tri Uyên.

Hạ Vũ Hân cười đắc ý, chỉ cần cha đối với nhị tỷ hoàn toàn tuyệt vọng, như vậy nhị tỷ liền mơ tưởng lên làm thái tử phi!

Thu di nương suy nghĩ một chút, quyết định đồ thêm ít dầu, "Lão gia cần gì phải tức giận như vậy, tiểu thư còn nhỏ, cần phải từ từ dạy dỗ. Phủ Đại tướng quân phủ bây giờ so với tướng phủ an toàn hơn một chút, tiểu thư nếu muốn ở thêm mấy ngày, cũng chỉ là vì nàng muốn thoải mái một chút mà thôi, cũng không có lòng hại người."

"Đại tướng quân phủ an toàn, tướng phủ thì sao! Tướng phủ là long đàm hổ huyết (đầm rồng hang hổ), nàng Hạ Tri Uyên ở không được sao!" Hạ Bá Nhiên càng nghe càng tức, "Nếu nàng ta thích phủ đại tướng quân như vậy, trực tiếp ở tại trong phủ đại tướng quân đi, đừng ... trở lại nữa, lại càng không cần phải làm nữ nhi của Hạ Bá Nhiên ta nữa! Nữ nhi như vậy, Hạ Bá Nhiên ta cũng không muốn nhận!"

Hạ Bá Nhiên thế mà lại nói không cần Hạ Tri Uyên nữ nhi này trở về.

"Ta sống đều không trông mong được gì ở nàng ta, nếu thật ta có chuyện gì, còn có thể ngóng trông nàng một lòng vì tướng phủ sao?" Hạ Bá Nhiên trái tim băng giá không thôi.

Hắn đối xử với Hạ Tri Uyên tuy rằng không thân thiết, nhưng Hạ Tri Uyên rốt cuộc là nữ nhi của hắn, nói cho cùng, hắn cho tới bây giờ cũng không có bạc đãi Hạ Tri Uyên a.

Máu mủ tình thâm, hẳn thế nào cũng không ngờ, bất quá là bệnh nổi mẩn trên da đơn giản mà thôi, Hạ Tri Uyên liền sợ tới mức trực tiếp ly khai tướng phủ, đi phủ đại tướng quân tránh tai nạn!

"Lão gia, ngài nghìn vạn lần đừng nổi giận, thân thể ngài vẫn còn bệnh đó. Tiểu thư cùng ngài không thân thiết, ngài không phải còn có đại tiểu thư và Tam tiểu thư các nàng sao?" Trịnh di nương liền vội vàng tiến lên, muốn tới gần Hạ Bá Nhiên, lại không dám.

"Cha đừng nóng giận, nhị tỷ không muốn người, tiểu Ngũ muốn người." Nghe thấy Trịnh di nương đem mình bỏ ra ngoài, vội vã đến bổ sung.

Triệu di nương vẫn trầm mặc đột nhiên mở miệng, "Lão gia, hay là bên trong này có hiểu lầm gì."

"Còn có thể hiểu lầm cái gì, nghịch nữ kia!" Dù cho có thanh âm phản đối, Hạ Bá Nhiên trong ngực hỏa khí vẫn không hạ xuống, trái lại càng đốt càng cháy mạnh. Thậm chí, Hạ Bá Nhiên lo lắng gấp gáp, thế mà lại đem chứng bệnh này tính ở trên đầu Hạ Tri Uyên. Không chừng là Hạ Tri Uyên khắc hấn!

"Lão gia, thế này không tốt lắm đâu. Nếu như chuyện này bị người của phủ đại tướng quân biết, tất nhiên sẽ không chịu bỏ qua, còn nữa, tiểu thư dù sao cũng là nữ nhi của ngài, đâu thể nói không cần liên không cần." Thu di nương nghĩ đem Hạ Tri Uyên đuổi ra ngoài cũng tốt.

Chỉ ít Hạ Tri Uyên không ở trong tướng phủ, sau này nàng trở thành kẻ thất, những người ở đại tướng quân phủ sẽ không có biện pháp đuổi tay dài như vậy, quân không đến chuyện trong tướng phủ.

"Ta bị phát bệnh nặng, thân là nữ nhi nàng nên ở bên cạnh hầu hạ. Nàng trốn đến trong phủ đại tướng quân, đây cũng là đại bất hiếu, ta nếu như viết một bản tấu, ngay cả hoàng thượng cũng sẽ không thể nào đồng ý cách làm của nàng. Nếu như nữ nhân khắp thiên hạ đều giống như nghịch nữ nàng, thiên hạ này vua sẽ không phải vua, quan lại không có phép tắc, con không phải là con, cha không là cha!" Hạ Bá Nhiên khuếch đại mọi chuyện, Hạ Tri Uyên sẽ trở thành tội nhân.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Bắt đầu phản kích

Hạ Tri Uyên thậm chí ngay cả cơ hội biện bạch cũng không có, liền bị người trong phòng này định ra tử tội.

Ngay cả Hạ Bá Nhiên là cha ruột, dễ dàng như vậy liền há miệng từ bỏ Hạ Tri Uyên, nữ nhi của mình.

Người trong phòng này, gấn bó đoàn kết, kéo thành một đội, phảng phất chỉ có một mình Hạ Tri Uyên, mới là người ngoài.

Dẫn ngự y vừa đi tới cửa, Hạ Tri Uyên liền nghe được Hạ Bá Nhiên một phen đồng dạng trình bày và phân tích, hít một hơi thật sâu, sau đó mặt không đổi sắc dẫn ngự y vào trong phòng Hạ Bá Nhiên.

Theo ở phía sau, ngự y thở dài một hơi, nghĩ làm nữ nhi nhà thừa tướng quả thật không dễ dàng.

Quả nhiên, hài tử có mẫu thân và không có mẫu thân hoàn toàn khác nhau. Nếu như còn mẫu thân, ít nhất trong lúc này, Hạ tiểu thư còn có một chủ mẫu bảo vệ nàng.

"Cha." Lúc vào phòng, Hạ Tri Uyên đầu tiên là hành lễ với Hạ Bá Nhiên.

"Người đi đâu vậy!" Hạ Bá Nhiên giận tím mặt, nhìn thấy chính chủ, hỏa khí kia chẳng những không có bởi vì Hạ Tri Uyên xuất hiện mà bị tắt, trái lại có dấu hiệu cháy to hơn.

"Hồi tước gia, Hạ tiểu thư đến phủ đại tướng quân, cầm thẻ bài của đại tướng quân tiến cung, mời lão phu tới đây." Tôn ngự y liền vội vàng tiến lên, để cho Hạ Bá Nhiên thấy sự tồn tại của mình.

Hạ Bá Nhiên cùng Vân Thôi Thành Vân đại tướng quân là không giống nhau, Hạ Bá Nhiên là quan văn, và lại Hạ gia trước Hạ Bá Nhiên cũng không có ai làm quan lớn.

Mà Vân gia mấy đời đều sinh ra võ tướng, Vân Thôi Thành lại vì Đại Chu quốc cống hiến công lao chiến chinh khó nhọc, chiến công hiển hách. Cho nên thẻ bài tiến cung mời ngự y, Vân đại tướng quân có, nhưng Hạ tướng gia không có.

Nhận ra Tôn ngự y, thanh âm của Hạ Bá Nhiên nhất thời biến mất không thấy.

Hạ Bá Nhiên có lẽ là đoán được Tôn ngự y mới vừa rồi đã nghe được lời nói của chính mình, điều chỉnh âm điệu một chút, " làm phiền Tôn ngự y."

Thế nhưng, Hạ Bá Nhiên như trước không hề đề cập tới việc Hạ Tri Uyên tốt như thế nào, thậm chí cũng không muốn thừa nhận chính mình hiểu lầm Hạ Tri Uyên.

Hạ Tri Uyên trong lòng khổ sở không thôi, đồng thời trong mắt hận ý càng sâu hơn.

Đời trước cha vứt bỏ nàng, nàng có thể tự thuyết phục mình, hoàn toàn là do chính mình tạo thành. Nếu không bởi vì nàng ủng hộ Vân Thu Cầm làm phu nhân tướng gia, cha cũng sẽ không hoàn toàn bị Vân Thu Cầm đầu độc.

Lúc Vân gia gặp nạn , cha ngồi yên không hỏi đến, lúc nàng bị Bộ Chiêm Phong giam lỏng , cha nhìn như không thấy.

Thế nhưng bây giờ Hạ Bá Nhiên rõ ràng không có bị Vân Thu Cầm làm cho mê muội, lại vẫn chỉ nghe một bên tin một phía.

Hạ Bá Nhiên có thể dễ dàng nói không cần nàng nữ nhi này như vậy, hoàn toàn là bởi vì Hạ Bá Nhiên không thương nàng!

"Hai chữ làm phiền thật không dám nhận." Tôn ngự y nào dám kể công, "Nếu không phải tướng gia có nữ nhi tốt như Hạ tiểu thư đây, hôm nay Tôn mỗ cũng không có cách nào biết được bệnh của tướng gia."

Tôn ngự y thương cảm Hạ Tri Uyển là hài tử không có mẫu thân, dù cho có đại tướng quân che chở, nhưng Hạ Tri Uyển ở Hạ gia, đại tướng quân cũng không thể luôn luôn bảo vệ được nàng , cho nên liền giúp Hạ Tri Uyển nói vài câu hữu ích.

"Khiến Tôn ngự y chê cười." Hạ Bá Nhiên có chút mất tự nhiên nói.

Trước hán càng nghĩ càng cho rằng Hạ Tri Uyển nữ nhi này là đồ lang tâm cầu phế, một mực bị hán coi như người đã chết, thế nhưng lại có dũng khí không sợ vất vả cực nhọc, chạy đến phủ đại tướng quân mượn thẻ bài tiến cung mời ngự y.

Những nữ nhân kia rốt cục thấy Hạ Bá Nhiên đưa tay ra ngoài, lúc Hạ Mạc Linh thấy rõ ràng kinh ngạc kêu một tiếng, "Bệnh hủi." Sau đó liền sợ hãi lui về phía sau vài bước.

Toàn bộ nữ nhân trong phòng, ngoại trừ Hạ Tri Uyển cùng Thu di nương, đều bị những vết hồng ban trên cánh tay Hạ Bá Nhiên dọa sợ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Bắt đầu phản kích 2

Hạ Mạc Linh cùng Trịnh di nương trực tiếp nhất, rút lui ba bước để bày tỏ rằng mình rốt cuộc có bao nhiêu sợ hãi.

Lúc Tôn ngự y giúp Hạ Bá Nhiên chẩn mạch, trong lòng hiện lên một tia hiểu rõ cùng kinh ngạc.

Nhưng vừa nghĩ tới hai nữ nhân đứng phía sau , vẻ mặt một chút cũng không ngạc nhiên, những thứ này đều là việc xấu xa ngầm ngầm của nhà người ta.

"Tướng gia xin yên tâm, tướng gia chẳng qua là ăn nhầm một ít thảo dược. Cỏ này tên là xích thiết (cỏ lười đỏ), lúc ăn nhầm, sẽ không bị tổn thương thân thể, chỉ là sẽ phát sinh ra một ít vết đỏ nhìn tương tự như bệnh hủi, nhưng cũng sẽ không bị lây bệnh như bệnh hủi. Cỏ này cũng là trong lúc ngẫu nhiên có người ăn nhầm rồi phát hiện ra, bởi vậy không có thuốc nào chữa được, tuy nhiên qua nửa tháng sau, những vết này sẽ từ từ tiêu tan đi, tướng gia tĩnh dưỡng là được." Tôn ngự y rốt cuộc có kiến thức của mình, biết một vật gọi là xích thiết này.

"Có thật là không có thuốc nào chữa được? !" Vừa nghe nói như thế, Hạ Bá Nhiên liền nóng nảy.

Hôm nay hán trở thành cái dạng này, làm thế nào vào triều đây!

Tôn ngự y nhớ đến Hạ Tri Uyển đứng một mình ở sau lưng, dọc theo con đường này, Hạ tiểu thư vì bệnh của tướng gia nóng lòng không dứt, hai mắt rung rung, giống như hận không thể bị bệnh thay cho cha, liền nói rằng, "Đúng vậy, tướng gia chỉ có thể hướng thánh thượng cáo bệnh. Kỳ thực xích thiết này cũng không có độc tính, vết dài hơn cũng không tổn thương đến thân thể. Cũng may tướng gia là thân nam nhi, lại quyền cao chức trọng, nếu như là thân nữ tử, lúc này chỉ sợ đã bị coi như là bệnh nhân bị bệnh hủi, bị đem đi cô lập. Bị một đám hồng ban như vậy, chỉ sợ sau này không còn ai dám lấy nữ tử này." Ai dám lấy một nữ tử hư hư thực thực từng bị bệnh hủi làm vợ?

Nghe được lời của Tôn ngự y, Hạ Tri Uyển mặt không đổi sắc, trong lòng lại giống như sóng lớn cuộn trào mãnh liệt.

Theo như lời Tôn ngự y vừa nói, cũng xác xác thực thực đã từng có chuyện như vậy phát sinh qua.

Đối với người hạ thuốc hại nàng, dĩ nhiên chính là bản thân Thu di nương.

Bị trở thành bệnh nhân bị bệnh hủi, không chỉ bị đưa đi cô lập, cuối cùng thậm chí thiếu chút nữa bị đưa đến đảo bệnh hủi, cứ như vậy liền xong một mạng.

Mất đi mẫu thân, nàng vì vậy chuẩn bị không ít con đường, nhận thức không ít người trong giang hồ, kỳ thực có một người là y thánh nổi danh.

Y thánh trước khi chết, đem tâm huyết suốt đời viết thành 《 bách thảo tập 》 lên lút đưa cho nàng.

Nàng thế mới biết, đó căn bản cũng không phải là bệnh hủi gì, chỉ là ăn nhầm xích thiết mà thôi.

« bách thảo tập » mà giang hồ, triều đình người người muốn đoạt, cứ như vậy rơi vào trong tay một thâm trạch nữ tử.

Khi đó nàng để cảm tạ y thánh, cũng không muốn buông tha Bộ Chiêm Phong, đem nội dung « bách thảo tập » tất cả đều học thuộc, hòng giúp Bộ Chiêm Phong một tay.

Tuy nhiên, Bộ Chiêm Phong lại nói học y khô khan khổ cực, để thuộc hạ của hắn đi học cho giỏi.

Thế nhưng Hạ Tri Uyên thế nào cũng không ngờ là, thuộc hạ mà Bộ Chiêm Phong nói, lại chính là Hạ Phù Dung.

« bách thảo tập » của Y thánh tặng cho nàng cuối cùng thế nhưng lại thành toàn cho tiện nhân Hạ Phù Dung này. Đời trước con dân của vương triều Đại Chu, ai mà không biết thanh danh cao quý của y tiên Hạ Phù Dung chứ!

Mãi đến lúc Hạ Phù Dung gả cho Bộ Chiêm Phong đã nhiều năm, muốn đoạt lấy phong hào Đoan Thân vương phi thì Hạ Tri Uyên mới phát hiện ra.

May mà lúc đó Hạ Tri Uyên còn có chút đầu óc, đem « bách thảo tập » xé ra một ít phương thuốc chế tạo độc dược, âm thầm nhớ kỹ, để phòng ngừa cái thuộc hạ kia phản bội Bộ Chiêm Phong.

Nhưng chính là vì như vậy, Bộ Chiêm Phong coi đây là lý do, nói nàng vẫn lừa dối hắn, muốn khống chế hắn, đem nàng giam lỏng, hoàn toàn không nghe nàng giải thích, nhận định nàng hồng hạnh ra tường.

Bây giờ suy nghĩ một chút, hết thấy đều chỉ là Bộ Chiêm Phong mượn cớ mà thôi.

Bộ Chiêm Phong cùng Hạ Phù Dung giống nhau đều là một mặt hàng, làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trình tiết.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Bắt đầu phản kích 3

Lần đầu tiên, nàng thiếu chút nữa ngồi lên vị trí thái tử phi, bị Hạ Vũ Hân tính kế. Lần thứ hai, nàng vốn có thể trở thành chính phi của Thất hoàng tử, bị Thu di nương phá hủy.

Dù cho đời này làm lại, nàng cũng không muốn gả cho hai nam nhân đó, nhưng cũng không cho phép Hạ Vũ Hân cùng Vân Thu Cầm tính kế với mình như vậy nữa!

Tôn ngự y nhắc tới như thế, Hạ Bá Nhiên liền lập tức nghĩ đến, xích thiết kia không phải hạ cho hắn, mà là hạ cho một nữ tử.

"Tôn ngự y, lúc ăn vào xích thiết, cần bao nhiêu canh giờ mới phát tác?"

"Hồi tước gia, nếu là đồ uống lạnh, cần ba canh giờ, nếu là thức uống nóng, nhất là lúc đun nóng bị uống vào, tối đa một canh giờ sẽ phát tác." Tôn ngự y hồi đáp.

Nghe xong lời của Tôn ngự y, Thu di nương liền lạnh cả người.

Nàng còn tưởng rằng trong kinh đô, ngoại trừ nàng ra, không ai nhận biết độc thảo gọi là xích thiết này.

Tôn ngự y vừa đáp, Hạ Bá Nhiên liền đại khái hiểu mình rốt cuộc là ăn nhầm xích thiết lúc nào. Cũng chỉ có lúc đang ăn cơm tối, Uyển nhi tự mình khuấy canh cho nguội rồi đưa cho hắn uống mới có thể bị ăn vào.

"Tôn ngự y vất vả." Lúc này đây, con giận của Hạ Bá Nhiên trên cơ bản toàn bộ tiêu tan.

"Người đầu, tiền Tôn ngự y hồi cung." Nếu như hắn nhớ không lầm, trong cung ngày hôm nay chính là Tôn ngự y chịu trách nhiệm.

"Đa tạ tước gia." Tôn ngự y đứng dậy cáo từ, sau đó lại từ trong hòm thuốc của mình lấy ra một lọ rượu thuốc, giao cho Hạ Tri Uyên, "Lúc tắm rửa, bảo nha hoàn xoa bóp nhẹ nhàng ở chỗ đau cho người."

"Cảm tạ Tôn ngự y." Hạ Tri Uyên hướng Tôn ngự y làm đại lễ, nếu không có lời của Tôn ngự y, con tức giận của Hạ Bá Nhiên sợ là không có tiêu tán nhanh như vậy đâu.

"Uyển nhi, người bị thương?" Có người dám ở trước mặt của hắn hướng Uyển nhi kê đơn, đây là hắn thất trách.

Uyển nhi biết được hắn phải được điều trị gấp, có thể liều lĩnh mà tiền cung mời người có y thuật tốt nhất là Tôn ngự y, điều này đủ để chứng minh trong lòng Uyển nhi là có bao nhiêu coi trọng người phụ thân này.

Lập tức, hình tượng từ phụ trong lòng Hạ Bá Nhiên cứ thế xông ra.

"Lúc đó Hạ tiểu thư vội vã đợi Tôn mỗ đi ra, đã quên cầm đèn, trên đường xuất cung bị té lộn nhào một cái, có lẽ là ngã không nhẹ. Chỉ là Hạ tiểu thư nhớ tới thương thế của tướng gia, cũng không để ý nhiều, liền dẫn Tôn mỗ chạy đến đây."

Khi đó tối lửa tắt đèn, Tôn ngự y cũng thấy không rõ tình trạng của Hạ Tri Uyên lắm.

Hiện tại đèn đuốc sáng trưng, Tôn ngự y đương nhiên thấy rõ ràng bộ dáng Hạ Tri Uyên chật vật.

Chẳng phải như vậy sao, đường đường thiên kim tướng phủ, lúc này kiểu tóc tán loạn, châu sai đều sai lệch, y phục chỗ hai đầu gối đều bị rách.

Thấy rõ ràng đáng về Hạ Tri Uyên lúc này, Tôn ngự y lại một lần nữa than thở, "Tướng gia, ngài là một người có phúc a."

Xốc lên một chút màn che Hạ Bá Nhiên đương nhiên cũng thấy rõ ràng Hạ Tri Uyên lúc này trông như thế nào, trong lòng chua xót không thôi. Xem ra, nữ nhi đáng tin cậy nhất không phải là người khác, mà chính là Uyên nhi đây. "Tôn ngự y xin yên tâm, bản quan đều hiểu."

Tôn ngự y nhận được đáp án xong, lúc này mới chính thức rời đi.

Thu di nương trước mắt đều tối sầm, trong lòng hận chết Tôn ngự y cái Trình Giảo Kim này.

Nếu như không có lời của Tôn ngự y, dù sao bệnh tình lão gia cùng bệnh hủi cũng không phải hoàn toàn như nhau, chỉ cần ở trong phủ đợi hơn nửa tháng liền tốt lên.

Đến lúc đó, nàng sớm đã nghĩ đến biện pháp khác để cho lão gia cảm tức Hạ Tri Uyên, làm Hạ Tri Uyên không có cách nào mà đi tham gia thái tử thọ yến!

Tôn ngự y vừa ly khai, trong phòng Hạ Bá Nhiên yên tĩnh đến đáng sợ, mỗi người ngay cả hô hấp đều hạ thấp hết mức, không dám phát sinh một chút thanh âm, sợ phá hư phần tĩnh lặng này.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Bắt đầu phản kích 4

Hạ Bá Nhiên chỉ có một đích nữ là Hạ Tri Uyên, dưới tiền đề trong lòng Hạ Tri Uyên có người cha là hắn, làm sao có thể không hy vọng Hạ Tri Uyên tốt đẹp.

Chỉ ít lần này để cho Hạ Tri Uyên tham gia thái tử thọ yến, còn không phải là vì mong muốn Hạ Tri Uyên trở thành thái tử phi, đem phúc khí về cho tướng phủ sao?

Có người mưu hại Hạ Tri Uyên thì cũng thôi đi, vấn đề là người nọ hoàn toàn không đem hắn - chính chủ nhân này để vào mắt!

"Uyển nhi, cực khổ một buổi tối, ngươi đi về nghỉ ngơi trước đi. Sự tình hôm nay, cha nhất định sẽ cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng."

"Vâng, cha." Hạ Tri Uyên gian nan hành lễ xong, sau đó bước thấp bước cao rời đi gian phòng của Hạ Bá Nhiên.

Nhìn bóng lưng cô đơn của Hạ Tri Uyên, Hạ Bá Nhiên nghĩ ngợi, trong lòng đặc biệt chua xót, đây là nữ nhi mà nữ nhân hắn yêu nhất vì hắn sinh ra sao!

"Tốt, rất tốt!" Đợi sau khi hạ nhân cũng rời khỏi, Hạ Bá Nhiên quát một tiếng chói tai, "Thu thị, việc trong tướng phủ là ngươi đang quản đúng không? Ngày hôm nay có người dám hại Uyên nhi như thế, ngày mai không chừng có lá gan hạ độc cho bản tướng gia! Thu thị, nếu như ngươi không có khả năng đem chuyện này tra ra rõ ràng, nhà này ngươi cũng đừng quản, di nương này, ngươi cũng làm không được nữa!"

Vân Thu Cầm cùng với tướng phủ chủ mẫu Vân Thiên Độ là tỷ muội, cùng chung một dòng họ.

Đề tở lòng tôn trọng đối với Vân Thiên Độ, vì thế, Thu di nương phạm vào kiêng kỵ của dòng họ Vân, không có khả năng được gọi là Vân thị, vì vậy xưng là Thu di nương.

"Lão gia, là thiếp quản giáo không nghiêm, thiếp có tội." Thu di nương đầu đầy mồ hôi lạnh, vội vã quỳ xuống.

Tướng gia đây là đang cảnh cáo nàng đây!

"Ta không muốn nghe những câu này, ta chỉ muốn một đáp án. Thu thị, ngươi tốt nhất suy nghĩ một chút, suy nghĩ minh bạch trở lại nói với bản tướng."

Sau đó, Hạ Bá Nhiên liền không nói gì nữa.

Thu di nương hiểu rõ, Hạ Bá Nhiên đây là muốn Thu di nương phải cho hắn cùng Hạ Tri Uyên một câu trả lời thỏa đáng.

Nếu như việc hắn giao cho mà không làm được, như vậy trong tướng phủ liền không có chỗ để cho Thu di nương sống yên ổn.

Thu di nương đầu choáng váng cực kỳ, nàng ngàn tính vạn tính, không có tính ra Tôn ngự y đến đây.

"Tất cả đi xuống đi, mấy ngày này, ai cũng không được đi quấy rầy bốn tướng." Hạ Bá Nhiên tuyệt đối cũng là một mỹ nam tử, ở trong triều làm quan, cũng xét đến tướng mạo. Hạ Bá Nhiên lúc này hình dạng người không ra người, quý không ra quý, cho nên hắn tuyệt đối không muốn để cho người thứ hai thấy.

"Vâng, lão gia." Mọi người đều lùi ra khỏi phòng Hạ Bá Nhiên, quay về viện của chính mình.

Trở lại viện của mình, Hạ Vũ Hân thở ra một hơi thật dài, "Nữ nhi còn tưởng rằng lần này nhị tỷ không giữ được, chắc chắn sẽ bị cha đuổi ra khỏi phủ đi. Không nghĩ tới, kết quả cuối cùng lại là Thu di nương lật thuyền trong mương."

Đào di nương nở nụ cười, "Hân nhi, lúc này hãy nhìn kỹ đi, Nhị tỷ tỷ của ngươi cũng không có dễ đối phó như ngươi nghĩ đâu."

Trước kia Hạ Tri Uyên có thể bị Hân nhi lừa xoay quanh, nhưng bây giờ Hạ Tri Uyên thực sự không dễ dàng bị lừa nữa.

"Chẳng lẽ, ngày đó đại tỷ tỷ đập Hạ Tri Uyên một cước, đá một đá vào bụng, mà lại khiến cho Hạ Tri Uyên thông minh lên sao?" Hạ Vũ Hân ác độc nói đùa.

"Có lẽ là vậy đi." Đào di nương cũng đồng ý.

"Nương, ngươi làm sao vậy?" Hạ Phù Dung bị cảm xúc, căn bản là không có biện pháp biết được trong tướng phủ xảy ra chuyện gì, thấy Thu di nương đã trở về, vội vàng ngăn lại hỏi.

Thu di nương gương mặt tái nhợt, "Phù nhi, lúc này phiền phức của chúng ta lớn rồi." Lão gia sở dĩ nói vậy, rõ ràng đã nhận định, sự tình hôm nay là do nàng làm.

"Nương?" Hạ Phù Dung khẩn trương nhìn Thu di nương, không rõ sự tình rốt cuộc là làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Giải cứu liên hoàn

Trái ngược với Thu di nương bên kia, Hạ Tri Uyên bên này thì lại thật sự buồn lòng.

Thạch Tâm tận tâm giúp Hạ Tri Uyên xoa rượu thuốc, trên mặt tràn đầy tươi cười, "Tiểu thư, lúc này Thu di nương coi như là tự lấy đá đập chân của mình."

"Đúng vậy." Hạ Tri Uyên mệt mỏi đáp lại, một buổi tối này vừa chạy đến phủ đại tướng quân, vừa tiến hoàng cung.

Qua lại bên ba, thân thể của nàng xương cốt đều muốn rời ra.

Cũng may, hết thảy nỗ lực đều không có uổng phí.

"Tiểu thư, Thu di nương có thể tùy tiện đưa một người đi ra hay không?" Bảo Cẩm lo lắng nhìn Hạ Tri Uyên, động tác trên tay cũng không dừng lại, xoa đầu gối Hạ Tri Uyên.

"Nàng không có ngu như vậy." Hạ Tri Uyên lắc đầu, nàng trái lại thật hy vọng Thu di nương làm như vậy.

Nếu như Thu di nương dám ở trước mặt của cha lừa dối qua loa, nàng dám khẳng định, nhà này Thu di nương tuyệt đối là không đảm đương nổi nữa.

Một tiểu thiếp quản lý việc nhà, vốn là một chuyện tình không lên được mặt bàn.

Nếu không phải Vân Thu Cầm vốn là thứ xuất sinh ra từ phủ đại tướng quân, đối với tướng phủ chủ mẫu đã qua đời là tỷ muội cùng cha khác mẹ, hơn nữa được nàng hết sức hỗ trợ, Vân Thu Cầm nào có tư cách quản lý tướng phủ chứ.

Đời trước nàng bị Thanh Hà, Hạ Phù Dung và Thu di nương ba người dụ dỗ vòng quanh, chủ động qua lại hai bên mà đem Thu di nương đưa lên vị trí

chủ mẫu, làm cho Hạ Phù Dung cùng Hạ Từ Hiến đều trở thành đích tử đích nữ.

Đời này, Hạ Phù Dung cùng Hạ Từ Hiến cứ ôm lấy cái danh thứ xuất đi, đừng mơ tưởng nàng ra mặt giúp đỡ!

Chỉ cần thu hồi quyền lực chủ nhà của Thu di nương, sau này Thu di nương cũng đừng nghĩ đến việc bỏ thuốc hại nàng.

Nghĩ đến thái tử thọ yến đang đến gần, Hạ Trì Uyển không vui mà híp mắt.

Nàng tất nhiên là biết, nếu như lần này mình tham gia thái tử thọ yến, như vậy cái danh thái tử phi ắt hẳn sẽ rơi xuống trên đầu của mình.

Chỉ là, từng có kinh nghiệm đời trước, lại có ví dụ của cha nương nàng ở trước mắt, Hạ Trì Uyển đối với tình yêu thật sự tuyệt vọng, đối với thành thân càng không có một chút hứng thú nào.

Về phần cái quý gì làm thái tử phi, người nào thích thì làm đi, nói chung Hạ Trì Uyển nàng không bao giờ ... muốn làm một trong số rất nhiều nữ nhân của bất kỳ một nam nhân nào nữa.

"Mọi thứ đều chuẩn bị xong rồi sao?" Hạ Trì Uyển thu đôi chân của mình.

Bảo Cầm chân chừ gặt đầu.

Hạ Trì Uyển cời y phục xuống, sau đó nhảy vào trong thùng gỗ, tuy đang là tháng 5, nhưng nước đá lạnh lẽo vẫn khiến cho da có cảm giác nhói buốt.

Hạ Trì Uyển ở huyết đạo trên tay trái mình ấn xuống một cái, lỗ chân lông trên người mở rộng ra, hàn khí xâm nhập vào cơ thể.

Sau một hồi công phu, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hạ Trì Uyển liền trở nên trắng bệch.

Thu di nương vẫn chưa nghĩ đến biện pháp giải quyết, lập tức nghe được một tin tức xấu, chính là Hạ Trì Uyển nửa đêm đột nhiên nóng lên, toàn thân so với nước sôi còn nóng hơn, rơi vào mê man.

Thu di nương hoàn toàn bị tin tức này đã kích.

Hạ Trì Uyển trước đó rõ ràng vẫn không sao, lúc nào không bệnh, hết lần này tới lần khác lại bệnh vào lúc này, đơn giản là đang gấp rút muốn mạng của Thu di nương đây!

Quả nhiên, được tin Hạ Trì Uyển lâm trọng bệnh, Hạ Bá Nhiên càng giận dữ hơn, trong lòng đối với Thu di nương càng thêm không vui.

Thu di nương lần thứ hai đem toàn bộ đại phu ở kinh đô, đều mời đến tướng phủ, giúp Hạ Trì Uyển khám và chữa bệnh, thuốc bổ càng không ngừng được đặt lên trên bàn trong phòng Hạ Trì Uyển, chỉ mong sao Hạ Trì Uyển phục hồi nhanh một chút. Ít nhất cũng phải kịp tham gia thái tử thọ yến.

Trước đây Thu di nương chỉ ước gì Hạ Trì Uyển không đi được, nhưng giờ sau khi chuyện tình xích thiết vừa xảy ra thì Hạ Trì Uyển nhất định phải đi!

Nói cho cùng, đời trước Thu di nương có thể khinh thường, hãm hại Hạ Trì Uyển như vậy mà Hạ Bá Nhiên đều mặc kệ, là bởi vì khi đó, Hạ Trì Uyển đã sớm bắt đầu giúp đỡ Thu di nương, đưa Thu di nương trở thành tân nữ chủ nhân của tướng phủ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Giải cứu liên hoàn 2

Nếu như Hạ Bá Nhiên rất nhanh liền có đích nữ cùng đích tử của mình, như vậy cho dù không có Hạ Trì Uyển, hẳn vẫn còn một Hạ Phù Dung.

"Uyển nhi, người nghìn vạn lần không thể xảy ra chuyện gì, nếu như người có mệnh hệ nào, sau này ta làm sao có thể ăn nói với tỷ tỷ đây."

Thu di nương thấy Hạ Trì Uyển bệnh đến mức trên mặt đỏ bừng, gấp đến độ nước mắt đều rơi.

Hạ Trì Uyển thế nhưng bởi vì gấp gấp giúp lão gia mời ngự y nên mới bị bệnh, bệnh này là vì lão gia mà sinh ra!

"Tiểu thư, đều là nô tỳ không tốt, nô tỳ không nên rời xa tiểu thư. Nếu như có nô tỳ hầu hạ chăm sóc, tiểu thư làm sao sẽ bệnh thành cái dạng này chứ. Nhất định là những nha hoàn này nhân lúc nô tỳ không có ở đây liền lười biếng, mới làm hại tiểu thư bị bệnh."

Thanh Hà nhận được tin tức, liền chạy tới trong viện Hạ Trì Uyển, thoáng cái ngã nhào xuống bên giường Hạ Trì Uyển mà khóc.

Thạch Tâm thấy Thanh Hà liền cực kỳ chán ghét, ngày ấy nàng rõ ràng nhìn thấy Thanh Hà quay về phía tiểu thư ở sau cánh cửa nhỏ nước miếng, bây

giờ nói cứ như thể nàng ta đối với tiểu thư yêu mến thân thiết lắm ấy!

Thạch Tâm một phát túm lấy Thanh Hà, cũng không quan tâm có làm đau Thanh Hà hay không. "Tiểu thư chính là đang bệnh đó, làm sao có thể chịu được người âm ỉ như thế!"

"Không, ta không đi, ta phải về lại để hầu hạ tiểu thư, các người những thứ nô tài vô dụng này, ngay cả hầu hạ cũng làm không tốt, làm hại tiểu thư phải chịu một cơn bệnh nặng như vậy, ta nhất định muốn thay tiểu thư phạt các người thật nghiêm!"

Thanh Hà vẫn cảm thấy bởi vì tiểu thư nghĩ là nàng tốt, mới đưa nàng cho Thu di nương, tự nhiên, cái nhà này vẫn là do Thu di nương định đoạt.

"Thu di nương, tiểu thư bệnh nặng, cần phải tĩnh dưỡng. Thanh Hà hiện tại thể nhưng là người ở trong viện của ngài, nếu như ảnh hưởng đến tiểu thư nghỉ ngơi, có thể làm cho bệnh tình của tiểu thư nặng thêm..."

Lời kể tiếp, Thạch Tâm không nói tiếp, Thu di nương cũng hiểu.

Nghe Thạch Tâm nói xong, Thu di nương tức giận không ngớt, nàng còn chưa có thất thế đâu, Thanh Hà đã muốn rời khỏi chỗ nàng, không có khả năng!

"Còn không đem Thanh Hà lôi trở lại, trông coi thật kỹ!"

Thu di nương ra lệnh một tiếng, Thạch Lưu cùng Kim Quế được lệnh, nhìn thoáng qua, tiếp theo, bám lên da thịt Thanh Hà, đem Thanh Hà mang đi.

Thanh Hà bị siết đến mức oa oa kêu to, muốn đánh nhau với Thạch Lưu cùng Kim Quế, thế nhưng song quyền nan địch tứ cước (hai tay khó chống lại bốn).

Lúc này Thanh Hà hối hận không thôi, nàng không nên đáp ứng với Thu di nương, nếu như nàng còn đang ở trong viện của tiểu thư, làm sao sẽ bị người khác khi dễ như vậy chứ!

Hạ Tri Uyển bệnh đến mơ hồ, nhiều lần đại phu thiếu chút nữa liền không bắt được mạch tượng của Hạ Tri Uyển.

Tin tức thiên kim đích nữ của tướng phủ Hạ Tri Uyển, vì tiến cung thỉnh ngự y để cứu cha mà bị bệnh nặng, vài lần đi qua quỹ môn quan, lập tức bị truyền ra, làm xôn xao khắp kinh thành.

Đại Chu quốc vốn dĩ là một nước cực kỳ coi trọng liêm hiếu, vì thế, mọi người đối với hành vi của Hạ Tri Uyển đều hết lòng khen ngợi.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hạ Tri Uyển trở thành đối tượng học tập của khuê tú trong kinh thành, ngay cả ở trong cung thái hậu nương nương, hiếu danh của Hạ Tri Uyển cũng được nhắc tới.

Lúc thái hậu nương nương nghe Tôn ngự y kể hết chân tướng, càng đối với Hạ Tri Uyển thương tiếc không thôi.

Theo như Hạ Tri Uyển sinh ra, vốn nên hưởng hàng vạn hàng nghìn sủng ái, chỉ tiếc ái nữ của Vân đại tướng quân chết sớm, nếu không, Hạ Tri Uyển sao có thể bị một thiếp thất nhỏ nhỏ tính kế bỏ quên.

Khi thái giám công công mang theo một đồng bảo bối đến, nói là thái hậu đưa cho Hạ Tri Uyển, Hạ Bá Nhiên trực tiếp ngây người. Cho dù Hạ Tri Uyển bị bệnh xuất phát từ hiếu đạo, cũng không đến mức được thái hậu ban thưởng hậu hĩnh như vậy đâu.

Chuyện tình kim bảo ở đâu đột nhiên rơi vào đầu này, thiếu chút nữa khiến cho Hạ Bá Nhiên choáng váng hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Giải cứu liên hoàn 3

Lúc đó ban thưởng được đưa vào phòng Hạ Tri Uyển, thái giám công công lập tức ám chỉ Hạ Bá Nhiên, thái hậu có chỉ, tề gia trị quốc bình thiên hạ.

Hạ Bá Nhiên ngoại trừ việc trong triều, nên quan tâm việc trong nhà nhiều hơn một chút.

Nếu như Hạ Bá Nhiên ngay cả việc nhỏ trong nhà cũng không xử lý được, làm sao có thể khiến cho thái hậu tin tưởng Hạ Bá Nhiên thực sự có năng lực giúp đỡ hoàng thượng xử lý đại sự của triều đình đây!

Hiển nhiên là, thái hậu là đã biết những việc xấu xa ngầm ngầm trong tướng phủ rồi.

Việc lần này, thiếu chút nữa đã đem Thu di nương bức tử.

"Tiểu thư, thái hậu đối với người thật là tốt."

"Trọng bệnh" tròn ba ngày xong, Hạ Tri Uyên mới từ trong "Hôn mê" tỉnh lại, lúc này chính là đang "Suy yếu" mà nằm ở trên giường. Thạch Tâm giúp Hạ Tri Uyên gọt hoa quả, vui vẻ nói như vậy.

Hạ Tri Uyên lắc đầu, "Người mà thái hậu thật sự nghĩ là tốt, cũng không phải là ta."

Năm mà thái hậu còn chưa phải là thái hậu, chỉ mới là hoàng hậu, còn không được hoàng thượng đặc biệt sủng ái. Bởi vì bị phi tần ám hại, đường đường là chủ mẫu của một quốc gia, đang lúc bệnh nặng, thế nhưng không có một người để ý tới.

Nữ nhi mới 5 tuổi của hoàng hậu, không đành lòng nhìn thấy mẫu hậu chịu khổ, một đôi chân nhỏ, chạy khắp hơn nửa hoàng cung mới tìm được ngự y giúp hoàng hậu xem bệnh.

Tiểu công chúa vốn là sinh non, người yếu nhiều bệnh, vì giúp hoàng hậu mời ngự y cực kỳ vất vả nên bệnh càng thêm nặng, hoàng hậu hết bệnh, tiểu công chúa liền qua đời.

Tiểu công chúa chết đi, đã khiến cho hoàng thượng hoàn toàn tỉnh ngộ, hoàng hậu cuối cùng mới có năng lực ngồi lên vị trí hoàng thái hậu.

Nguyên nhân chính là như vậy, tiểu công chúa là một cái tâm bệnh của thái hậu, không cho phép bất kỳ kẻ nào nhắc tới.

Cho nên ngay cả cha nàng cũng không biết còn có một vị tiểu công chúa như thế.

Nàng sở dĩ biết được, thật đúng là ít nhiều nhờ Bộ Chiêm Phong.

Bộ Chiêm Phong để có thể đi lên, giúp một tay cho chủ tử, đem một vài nhân vật then chốt cực kỳ bí ẩn đều điều tra kỹ càng, để cho nàng có cách giúp hấn lấy lòng những người này.

Mà thái hậu chính là một người trong số đó.

Có thể nói, Bộ Chiêm Phong vì vinh hoa phú quý, thực sự là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ngay cả chuyện bí ẩn như vậy, cũng có thể tìm ra.

Tình huống của nàng cùng tiểu công chúa năm đó có nhiều nét tương tự.

Thái hậu chẳng qua là thông qua nàng nhớ đến tiểu công chúa, cho nên mới đối với nàng có mấy phần thương tiếc.

Bất quá chỉ cần mấy phần này, với nàng cũng đã đủ rồi.

Hạ Tri Uyên bệnh tình tuy rằng đã chuyển biến tốt, lại chưa có hoàn toàn hồi phục.

Vì vậy cho nên, thái tử thọ yến, Hạ Tri Uyên không thể đi được.

Hạ Tri Uyên bây giờ là kinh đô danh nhân, vì cha mà bị bệnh, thứ nữ tướng phủ người nào dám ở phía sau không biết xấu hổ mà đi tham gia thái tử thọ yến, nhất định sẽ làm trò cười cho thiên hạ, mất hết mặt mũi.

Cho nên cuối cùng, không chỉ Hạ Tri Uyên bị bệnh nặng cùng với Hạ Phù Dung bị cấm túc không có đi, mà toàn bộ từ nữ tướng phủ, cũng không có xuất hiện ở thái tử thọ yến.

Chỉ có điều, lần thái tử thọ yến cuối cùng cũng không được tận hưởng.

Bởi vì không những vị trí thái tử phi chưa được xác định, mà còn xảy ra một sự tình khiến cho tất cả mọi người đều cực kỳ tức giận.

Sứ giả nước láng giềng, Tần quốc, chuyên môn đến thái tử thọ yến chúc mừng, chỉ là, trên yến tiệc, sứ giả nước láng giềng lấy ra một ít thiết hoàn (1 trò chơi trí tuệ thời xưa gồm những vòng sắt được đan móc vào nhau) kỳ kỳ quái quái, mời người Đại Chu quốc giải rõ một ... hai

Cuối cùng, những thiết hoàn nho nhỏ, lại khiến cho tài tử nước Đại Chu mất đi sĩ khí, không một người có thể đối phó được.

"Tiểu thư, người nói những thiết hoàn nho nhỏ đó, có thật sự khó khăn đến mức đó hay không?"

Hiện tại người trong kinh đô, người người đều đang thảo luận về sự tình sứ giả Tần quốc mang đến cửu liên hoàn, suy đoán xem người tài đức nào mới có thể giải khai, khiến cho Đại Chu có thể thở ra một hơi.

Nha hoàn trong tướng phủ cũng là như vậy, Thạch Tâm đối với cửu liên hoàn này cũng cực kỳ tò mò, cố ý hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thù dữ tranh phong 1

"Quả thực là không đơn giản." Hạ Tri Uyển gật đầu, vẫn là cừu liên hoàn sao.

Cừu liên hoàn này vừa ra, tin tưởng một phòng Thu di nương mọi người đều sẽ mừng như điên đi?

Chỉ có điều, năng rất nhanh thì sẽ làm cho Thu di nương cùng Hạ Phù Dung biết, cái gì gọi là trào cang cao, ngã cang đau!

Như Hạ Tri Uyển dự đoán, Thu di nương hào hứng chạy đi tìm Hạ Bá Nhiên, nói rằng cừu liên hoàn này Hạ Phù Dung có thể giải được.

Lúc Hạ Bá Nhiên nghe được, đầu tiên là chần chờ một chút, sau đó liền giải trừ lệnh cấm túc đối với Hạ Phù Dung.

"Nếu như Phù nhi thật sự có thể giải được cừu liên hoàn của người Tần, không chỉ giải trừ cấm túc, phong thưởng chỗ hoàng thượng tự nhiên không thể thiếu. Nhưng nếu như không giải được..."

Hạ Bá Nhiên neho mắt lại nhìn Thu di nương, tuy rằng bây giờ người không giải được không phải chỉ có một người, thế nhưng hẳn không cho phép nữ nhi của mình ném đi chút thể diện này.

Trọng yếu hơn là, Thu di nương cuối cùng có thể lấy công bù tội hay không, hoàn toàn phải xem biểu hiện của Hạ Phù Dung lúc này đây.

Hạ Phù Dung có thể giải cừu liên hoàn của người Tần, coi như là làm về vang cho Đại Chu quốc, như vậy việc Thu di nương phạm sai lầm, tự nhiên có thể cho qua.

Lúc Hạ Phù Dung nghe thấy Hạ Bá Nhiên đồng ý để cho mình đi thử một lần, hưng phấn mắt lóe sáng, "Nương, ngài chờ xem, lần này nữ nhi nhất định làm về vang cho ngài, đến lúc đó, không cần đến Hạ Tri Uyển kia, mà chỉ dựa vào một mình nữ nhi, cũng có thể đưa nương lên vị trí phu nhân!"

Thấy Hạ Phù Dung có dáng vẻ tự tin, Thu di nương rất là hài lòng, "Phù nhi, nương có thể làm tướng phủ phu nhân hay không, người sau này có thể thành chính thất (vợ cả) hay không, toàn bộ nhìn biểu hiện lần này của người đó."

"Nương, nữ nhi đã biết!" Hạ Phù Dung kiêu ngạo mà nói.

Bởi vì người trong triều, đều âm thầm giải cừu liên hoàn nhưng vẫn không có kết quả, nên cuối cùng hoàng đế Đại Chu quyết định bày ra một lời đài, chỉ cần là người có tự tin, đều có thể đi tới thử giải cừu liên hoàn một chút.

Tự nhiên, người có khả năng giải ra, sẽ nhận được phần thưởng chồng chất!

Ở trên trà lâu đối diện lời đài, có hai người đang ngồi.

Cả hai vóc người đều là cực kỳ tuấn lãng, người nhỏ hơn một chút, tính tình trẻ con vẫn chưa hoàn toàn mất đi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn có một chút tròn tròn, chỉ là một đôi mắt hữu thần sáng rõ lại phá lệ mê người.

Mà cái người lớn hơn, hiển nhiên là nhiều hơn một chút sức quyến rũ của người trưởng thành, môi mông khẽ mím lại, không giận mà uy, trên người có khí tức uy nghiêm bất khả xâm phạm khiến người ta tôn kính, trên khuôn mặt rắn rỏi lại phảng phất viết "người lạ chớ gần" bốn chữ này.

"Công tử, cũng đã sớm nói, trên đời này không có khả năng có người thông minh hơn so với ngài, tại nước Đại Chu này thì càng là không thể có." Phùng Kế Khai nhìn tiểu công tử nhà mình, bất đắc dĩ nói.

"Lời đài này mới bày ra được ba ngày, hiện tại đã nhận định, còn quá sớm đó." Tiểu công tử lắc lắc tay của mình, như trước hăng hái bừng bừng nhìn lời đài kia.

Phùng Kế Khai thở dài một hơi, công tử không chịu rời đi, hẳn đương nhiên chỉ có liệu mình bồi quân tử.

"Người xem, có người đến. Người này tướng mạo đường đường, trán rộng sáng sủa, hẳn là một người có tài có phúc. Chỉ tiếc là, cặp mắt kia thiếu đi thuần khiết, còn có chút vân đục, trong ánh mắt nhìn như bình hòa lại mang theo tia sắc bén, trong con ngươi đen còn có thêm một phần âm trầm. Điện hình con người hai mặt, nếu như người nào dễ dàng tin tưởng hẳn, liền bị hắn lừa chết còn không tự biết."

Tiểu công tử thấy một người đi hướng lời đài, dáng vẻ đường đường, lập tức phát ra miêu tả sắc bén.

Ngồi ở một bên mang theo cái khăn che mặt, Hạ Tri Uyển nghe được tiểu công tử một phen luận đàm, thiếu chút nữa đập bàn trầm trồ khen ngợi.

Người mà tiểu công tử vừa mới xem tướng, chính là Bộ Chiêm Phong.

Hạ Tri Uyển kinh ngạc nhìn tiểu công tử, cái người từ Tần quốc đến kia, rõ ràng là một thần côn! (thầy xem tướng, tính toán)

Bộ Chiêm Phong vừa mới xuất hiện, Hạ Phù Dung cũng nghênh mặt bước tới.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thù dữ tranh phong 2

Hạ Phù Dung một thân y phục gấm vóc màu sắc điểm lệ, dường như rất sợ người khác không nhìn thấy nàng, nhưng cũng làm nổi bật lên làn da trắng như tuyết.

Kim bộ điều theo bước chân nhẹ nhàng liên tục của Hạ Phù Dung, chấp chôn rung động. Đây đáng vẻ dịu dàng nhu thuận, là hình mẫu thể từ lý tưởng mà biết bao nam nhân chờ đợi trong tương lai.

Bộ Chiêm Phong cùng Hạ Phù Dung đối diện nhìn nhau, trong giây lát hai mắt tiếp xúc, hình như có hoa lửa hiện lên.

Một người là công tử văn nhã, người khác là giai nhân dịu dàng, quả thực là một đôi thập phần tương xứng.

Đã từng thấy một màn như vậy, Hạ Tri Uyên hé mắt, thì ra gian tình là bắt đầu từ nơi này.

Thạch Tâm ở sau lưng Hạ Tri Uyên thân thể run lên, cũng không biết thế nào, vừa nãy trong nháy mắt, nàng nghĩ nhiệt độ không khí bốn phía đều giảm xuống một chút.

Lúc Bộ Chiêm Phong thấy Hạ Phù Dung, hai mắt đều hận không thể hái xuống đính vào trên người Hạ Phù Dung, thì Hạ Tri Uyên liền nở nụ cười, nàng nghĩ tới Bộ Chiêm Phong lần đầu nhìn thấy chính mình suýt nữa liền chảy nước miếng.

Nếu không phải là bởi vì Bộ Chiêm Phong một lần đoạt được song khôi (hai vị trí đứng đầu), được cha nhìn trúng, muốn thu cho mình sử dụng, Bộ Chiêm Phong nào có cơ hội lấy tướng phủ đích nữ làm vợ chứ.

Khi đó, Thu di nương đã là tướng phủ phu nhân, nhưng dù cho Bộ Chiêm Phong ưu tú như vậy, Thu di nương cũng chường mắt Bộ Chiêm Phong không có quan tâm, muốn để cho Hạ Phù Dung làm quý phi hay hoàng hậu kia.

Bởi vì như vậy, cửa hôn sự này tự nhiên rơi vào trên đầu của nàng.

Thu di nương chính miệng nói với nàng, Bộ Chiêm Phong là một thanh niên tài giỏi đẹp trai, tiền đồ sau này tất nhiên là không thể lường trước.

Hơn nữa Bộ Chiêm Phong là từ tiểu hộ sinh ra, sau này nhất định sẽ phải nhìn thể diện của tướng phủ, đối với nàng sẽ rất tốt, cho dù là có những nữ nhân khác, cũng không dám lạnh nhạt với nàng.

Thu di nương đem Hạ Phù Dung gả cho Thất hoàng tử, thế nhưng lúc Thất hoàng tử cùng thái tử đánh nhau bị thua đánh mất tính mạng, Thu di nương lập tức lấy cớ thân thể mình không khỏe, muốn nữ nhi, nhanh chóng lấy lý do này đem Hạ Phù Dung nhận trở về.

Cuối cùng, lại để cho Hạ Phù Dung lấy thân phận gả lần hai đi vào Đoan Thân Vương phủ, trở thành quý thiếp của Bộ Chiêm Phong, cho đến khi Hạ Phù Dung đánh ngã nàng, trở tay cướp đoạt, biến thành Đoan Thân Vương phi.

Thực sự may mắn là Bộ Chiêm Phong không ngại thân phận gả lần hai của Hạ Phù Dung, thực hiện lời hứa đem nàng ta phủ chính, không ngại đi “đòi giày” người khác đã từng xô qua, lòng dạ này người bình thường làm sao có được.

Nhìn người đã từng được coi là con rể tốt, chàng trai ngoan trong miệng Thu di nương, Hạ Tri Uyên nở nụ cười.

Đời này, nàng trái lại thật muốn nhìn, bên cạnh Bộ Chiêm Phong không có nàng bày mưu tính kế, tương trợ to lớn, Bộ Chiêm Phong còn có thể trở thành vị Vương gia khác họ duy nhất hay không.

Hạ Phù Dung nếu đã không thể trở thành đích nữ tướng phủ, Bộ Chiêm Phong còn nguyên ý cưới, giống như đời trước, yêu thương che chở nàng ta nữa hay không?

"Tiểu thư, tiểu thư đã đến." Thạch Tâm nhắc nhở Hạ Tri Uyên.

Hạ Tri Uyên gật đầu, xuống phía dưới cùng Hạ Phù Dung tụ lại, danh tiếng lần này, Hạ Phù Dung cùng Bộ Chiêm Phong đừng nghĩ đạt được dễ dàng như vậy.

Tiểu công tử có hứng thú mà nhìn bóng lưng Hạ Tri Uyên rời đi, "Một người tỷ tỷ thật sự thú vị đây."

Phùng Kế Khai gật đầu, sát khí trong nháy mắt phát ra từ trên người nữ nhân kia, chỉ có lúc tiểu công tử nhà mình tức giận, hẳn mới được cảm thụ qua.

"Tiểu thư cũng là đến giải cứu liên hoàn này đi, vậy trước hết xin mời." Bộ Chiêm Phong vừa nhìn thấy cách ăn mặc của Hạ Phù Dung, liền đoán được Hạ Phù Dung nhất định là một thiên kim nhà quan, trong mắt hiện lên toan tính.

Hạ Phù Dung hai má ửng đỏ, nàng chưa bao giờ cùng một vị công tử tuấn lãng tiếp xúc ở khoảng cách gần như vậy.

Được nam nhân này để mắt tới, Hạ Phù Dung liền cảm thấy trong lòng ngứa ngáy, trên người dường như có một con kiến đang bò.

Nhất là vị công tử này ánh mắt sáng quắc, không chỉ vừng vàng đem nàng định trụ, tia lửa trong mắt dường như là muốn đem nàng thiêu đốt.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Thù dữ tranh phong 3

"Muội muội, ngươi cũng tới giải cứu liên hoàn sao?" Hạ Phù Dung đột nhiên liếc về phía Hạ Tri Uyển đang đi tới, trong mắt hiện lên ý cười.

Cứu liên hoàn này không phải là ai cũng có thể giải được, nếu như Hạ Tri Uyển không biết tự lượng sức mình như vậy, thì cũng chỉ có thể tự rước lấy nhục.

Theo tiếng Hạ Phù Dung nói chuyện, Bộ Chiêm Phong liền nhìn thấy một nữ tử ngạo nghễ như hàn mai, cô đơn nở rộ trong mùa đông lạnh giá.

Sa mỏng trên mặt nữ tử càng khiến cho nàng trở lên như mộng như ảo. Gió nhẹ khẽ phất, sa mỏng nhẹ nhàng vung lên, làm lộ ra khuôn cằm khéo léo mê người của nữ tử.

Bộ Chiêm Phong trong mắt hiện lên ý thương thức, đồng thời cũng hiện lên một tia nuôi tiếc.

Từ xưa đến nay, đích thứ có thứ tự, nếu như nữ tử này đã được gọi là muội muội, thì chính là một thứ nữ sao?

Hắn sẽ là văn võ song trọng nguyên, không có khả năng lấy một thứ nữ làm vợ.

Hạ Tri Uyển đi lên đài, thấy bàn trên lối đài bày đặt năm cái cứu liên hoàn hoàn chỉnh, "Ngược lại có thể thử một lần."

Nghe được Hạ Tri Uyển nói, Hạ Phù Dung thiếu chút nữa cười ra tiếng, Hạ Tri Uyển quả nhiên không sợ mất mặt.

Vừa lúc, nàng cũng có thể báo thù trước đây!

"Nếu muội muội có lòng tin này, không bằng cùng đi đi."

"Ta cũng có hứng thú này." Hạ Phù Dung vừa mới nói xong, thanh âm của một nam tử liền phát ra.

Nam tử kia hơi lộ ra thanh âm khàn khàn, nghe có một loại vị đạo đặc biệt. Hạ Tri Uyển trong lỗ tai hơi ngứa, nhìn về phía người kia.

Đó là một ngọc diện tiểu lang quân, làn da có thể so với nữ tử càng thêm trắng trẻo, một đôi con ngươi đen long lanh hữu thần, sáng quắc bức người, từng bước chân chuyển động đều khiến cho gió lay động.

Chẳng qua là khi Hạ Tri Uyển tiếp xúc đến ánh mắt của tiểu lang quân, thì trong lòng liền hiện lên một tia quen thuộc, phảng phất nàng từng ở địa phương nào đó, gặp qua đôi mắt này.

Ngọc diện tiểu lang quân vừa xuất hiện, Bộ Chiêm Phong thoáng cái liền trở lên không đáng nhìn rồi, phong thái trực tiếp bị ngọc diện tiểu lang quân che mờ đi.

Không biết có phải hay không, Hạ Tri Uyển cảm giác, ngọc diện tiểu lang quân này vừa liếc mắt nhìn nàng cùng Hạ Phù Dung.

Bất đồng là, lúc nhìn Hạ Phù Dung thì trong mắt có lạnh lùng, mà khi nhìn nàng thì là nổi giận.

"Náo nhiệt như thế, làm sao có thể thiếu được ta đây?" Tiểu công tử ở trên lầu đối diện thấy náo nhiệt, cũng chạy xuống theo, đi lên lối đài, chiếm một vị trí. "Không bằng chúng ta cùng thi xem ai giải nhanh hơn đi."

"Được!" Ngọc diện tiểu lang quân thoáng cái liền đồng ý.

"Đã như vậy, tại hạ liền hô bắt đầu." Phùng Kế Khai theo tiểu công tử nhà mình chạy đến.

Chỉ một lát sau, phía dưới liền xuất hiện một đám người đứng vây quanh xem náo nhiệt.

Trước đây không ai có thể giải ra được cừu liên hoàn này, hiện tại thoáng cái liền có năm người chạy đến, loại sự kiện này làm sao có thể bỏ qua?

Ở trong góc trà lâu, Hạ Bá Nhiên gỡ ly trà một cái, nhìn một bên là Hạ Trì Uyển thân nhiên đứng, bên kia là Hạ Phù Dung đã hơi lộ ra khăn trương, Hạ Bá Nhiên lắc đầu, quả nhiên Phù nhi thua Uyển nhi.

"Bắt đầu!" Theo Phùng Kế Khai ra lệnh một tiếng, năm người đồng loạt bắt đầu giải cừu liên hoàn, mà lúc Hạ Phù Dung đang giải, tay run một cái.

Hạ Phù Dung rất muốn an ủi trái tim đang đập loạn xạ của mình một chút, tự nói với mình không cần khăn trương. Hạ Trì Uyển căn bản sẽ không thể giải cừu liên hoàn, dù cho ba người kia có thể, chỉ ít còn có một Hạ Trì Uyển để cho mình chèn ép.

Nghĩ như vậy, Hạ Phù Dung liền không khăn trương nữa.

Người xem náo nhiệt bên dưới, rất nhanh phát hiện, trong năm người, chỉ có Hạ Phù Dung cùng Bộ Chiêm Phong chính là vui đầu giải cừu liên hoàn.

Hai nam một nữ kia, dĩ nhiên là tự cao tự đại, chưa từng cúi đầu liếc mắt nhìn cừu liên hoàn trong tay, thế mà trong tai họ, âm thanh thiết hoàn va chạm vẫn vang lên không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Thù dữ tranh phong 4

"Cạch" một tiếng, một hoàn mở ra, "cạch một tiếng, " lại một hoàn nữa được mở.

Hạ Trì Uyển trong miệng lặng lẽ nhắm khẩu quyết, tay lại hạ xuống nhanh như gió.

"Cạch" lại một tiếng, chỉ có điều, lần này là hai tiếng vang lên cùng lúc, có hai người thế nhưng cùng nhau hoàn thành cừu liên hoàn!

Hạ Trì Uyển kinh ngạc nhìn ngọc diện tiểu lang quân, nàng có thể làm nhanh như vậy, hoàn toàn là bởi vì có cái vũ khí trọng sinh để ăn gian.

Phải biết rằng, đời trước cũng không có nhiều người cùng Hạ Phù Dung cạnh tranh như vậy.

Thời điểm Hạ Phù Dung đang giải cừu liên hoàn, mắc phải một sai lầm nhỏ nhoi, cho nên ba hoàn cuối cùng không thể giải ra được.

Mà Bộ Chiêm Phong ở phía sau nhận lấy thiết hoàn trong tay Hạ Phù Dung, lúc này mới đem cừu liên hoàn mở ra.

Dưới sự hợp tác của Bộ Chiêm Phong và Hạ Phù Dung, nước Tấn khiêu chiến thất bại.

Sau này khi Hạ Phù Dung đã gả cho Bộ Chiêm Phong, có người nhớ lại chuyện cũ này, quả thực liền đem nó trở thành một đoạn giai thoại.

Một là anh hùng cứu quốc, một là y tiên cứu dân, trên đời còn có người nào có thể xứng đôi hơn đây?

Hạ Trì Uyển đổ kỵ Bộ Chiêm Phong cùng Hạ Phù Dung có chuyện cũ tốt đẹp như vậy.

Cho nên lúc Bộ Chiêm Phong và Hạ Phù Dung cảm sát hòa mình (vợ chồng hòa hợp thân ái), nàng liền đem phần lớn thời giờ xem xét những lĩnh vực Hạ Phù Dung xuất sắc nhất.

Cừu liên hoàn, y thuật, tài đánh cờ, trà công!

Vì một nam nhân trong lòng không có chính mình, Hạ Trì Uyển liền thay đổi, siêu việt Hạ Phù Dung, thế nhưng cuối cùng cũng không thể khiến cho Bộ Chiêm Phong quay đầu lại.

Hạ Trì Uyển vậy mà rơi vào tình cảnh bị Bộ Chiêm Phong chém đứt hai tay, moi tim mà chết đau khổ tột cùng.

Nghĩ tới đây, Hạ Trì Uyển trong lòng dâng lên từng trận xót xa, thân thể phảng phất còn có cảm giác đau nhức như lúc bị khoét tim.

Hạ Trì Uyển cắn răng, đời này, nàng cho dù chết cũng không muốn cùng với Bộ Chiêm Phong người đàn ông này có nửa điểm liên quan! Nàng sẽ cười mà nhìn Bộ Chiêm Phong cùng Hạ Phù Dung ở địa ngục đau khổ giãy dụa như thế nào.

Cho nên, lúc này đây, nàng tuyệt đối sẽ không để cho Hạ Phù Dung thành công lần nữa, sau đó đem tất cả nỗ lực trước kia của nàng đổ xuống sông xuống biển, để cho Thu di nương một lần nữa ngồi lên vị trí kia, nàng tuyệt đối không muốn lặp lại bi kịch của đời trước, bị Thu di nương cùng Hạ Phù

Dung nắm trong tay cuộc đời của nàng nữa!

"Ha ha ha, ta thua, nhưng ta thua rất vui vẻ." Tiểu công tử hiển nhiên thật không ngờ rằng, không chỉ thua, mà còn thua hai người.

Ngay cả Phùng Kế Khai đang ở một bên nhìn đều không ngờ đến kết quả này, nam nhân kia còn chưa tính, thế nhưng cô nương này...

"Đại Chu quốc quả nhiên là nhân tài đông đúc, ta thua tâm phục khẩu phục!" Tiểu công tử không nhìn ngọc diện tiểu lang quân, trực tiếp nhìn về phía Hạ Tri Uyên, "Tỷ tỷ xinh đẹp, ta có thể biết được phương danh của ngươi không?"

Ngọc diện tiểu lang quân nhú nhú lông mày, tiến lên một, chắn ở trước mặt của Hạ Tri Uyên, "Vì sao phải trả lời."

Nam tử hỏi tên của nữ tử như thế, là hành vi cực kỳ không hợp lễ nghi, có thể tổn hại đến khuê danh của nữ tử.

"Đằng đồ tử từ đâu đến, sao có thể hỏi tên của người khác như vậy!" Thạch Tâm chỉ vào mũi tiểu công tử mắng.

Nếu không nhìn đối phương tuổi còn nhỏ, Thạch Tâm đã sớm xông lên rồi.

Chỉ là, nam nữ bảy tuổi đã khác nhau, cho dù tiểu công tử so với Hạ Tri Uyên nhỏ hơn, cũng không cho phép tiểu công tử làm càn như vậy.

Tiểu công tử hiểu được hành vi quá phận của mình vừa rồi, Vì vậy hướng Hạ Tri Uyên thở dài xin lỗi, "Cô nương hiện tại không muốn nói cho tại hạ cũng không có vấn đề gì, sau này hữu duyên thì sẽ gặp lại." Hắn nghĩ, hắn cùng nàng về sau, nhất định sẽ còn gặp mặt!

Nói xong, tiểu công tử liền dẫn Phùng Kế Khai rời khỏi, tiến cung gặp vua đi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Nguồn bị nhảy chương.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Thần côn tới 1

Tự Chi, có thể nói cho ta biết nguyên nhân thực sự khiến cho ngươi đi lên lôi đài hay không?" Thất hoàng tử Chu Huyền Trữ một đôi con ngươi ám trầm, lúc này đang cảm thấy hứng thú nhìn chằm chằm Lê Tự Chi.

"Thất hoàng tử, cần phải trở về." Lê Tự Chi cũng không trả lời Thất hoàng tử, chỉ là một lần nữa lại đứng ở bên người Chu Huyền Trữ.

"Ha ha..." Chu Huyền Trữ đậm mặt cười, nhìn phương hướng Hạ Tri Uyên rời đi, thiên kim tướng phủ Hạ Tri Uyên phải không? Hắn nhớ kỹ nàng.

Lúc Hạ Phù Dung trở lại tướng phủ, quả nhiên tức giận đến mức nằm lý ở trên giường, không đứng dậy nổi.

Cửu liên hoàn đó là do Thu di nương phí hết tâm tư, từ trong tay một người ngoại bang trả giá cao mới mua được nhằm huấn luyện Hạ Phù Dung.

Từ ba năm trước, kỳ thực Hạ Phù Dung đã giải qua một lần.

Hạ Phù Dung cùng Thu di nương đều tưởng rằng lần này chính là một cơ hội tốt trời ban, không nghĩ tới cứ như vậy bỏ lỡ vô ích, thế nhưng lại khiến cho Hạ Tri Uyên tiện nhân này chiếm hết phong quang.

"Nương, ta không cam lòng, ta làm sao có thể thua chứ!" Hạ Phù Dung nằm lý ở trên giường khóc lóc, hướng Thu di nương cầu cứu, "Nương, còn tiếp tục như vậy nữa, nữ nhi nhất định sẽ mất đi sủng ái của cha!"

"Phù nhi, đừng khóc, di nương sẽ nghĩ biện pháp." Vân Thiên Độ đã chết bốn năm, nàng cho rằng với sự xuất sắc của Phù nhi, nhất định sẽ làm cho cái

tên Hạ Tri Uyên bị phai nhạt dần đi trong mắt tướng gia.

Không nghĩ tới, từ lần gặp phải sơn tặc kia, tác phong hành sự của Hạ Tri Uyên đột nhiên thay đổi hoàn toàn.

"Nương, còn có thể có biện pháp nào chứ, hôm nay Hạ Tri Uyên đã giải được cửu liên hoàn của người nước Tấn, sợ là thánh thượng cũng sẽ đối với Hạ Tri Uyên sinh ra vài phần coi trọng."

Hạ Phù Dung gào to, "Nữ nhi không cam lòng, không cam lòng a!"

"Yên tâm, Hạ Tri Uyên tuyệt đối không có cơ hội gặp thánh thượng, hơn nữa cha ngươi cũng tuyệt đối sẽ không sủng ái Hạ Tri Uyên nữa, ngày lành của Hạ Tri Uyên sắp chấm dứt!"

Nếu Hạ Tri Uyên không chịu nghe theo an bài của nàng, để cho Phù nhi lần ắt, không biết sống chết mà dẫm lên trên đầu của Phù nhi, vậy thì nàng chắc chắn sẽ không lưu lại Hạ Tri Uyên.

Về phần thân phận phu nhân tướng phủ, nàng sẽ suy nghĩ biện pháp khác, dù sao cũng không thể để cho Hạ Tri Uyên tiếp tục sống một cách tốt đẹp nữa.

"Cái gì, cha từ chối cơ hội tiến cung của ta?" Nghe được tin tức này, Hạ Tri Uyên vừa sợ vừa giận, "Nhất định là Thu di nương giờ trò quỷ!"

Nàng chỉ là muốn kiếm lấy một phong hào trong người, chỉ ít đời này, nhân duyên của nàng không cần phải chịu sắp xếp của Thu di nương nữa, không nghĩ tới, Thu di nương ngay cả cơ hội này cũng không cho nàng!

Hạ Tri Uyên biết, vấn đề nhất định có liên quan với Đại tướng quân.

Cha cùng nương nàng trước đây cảm tình không được tốt lắm, hơn nữa từ khi nàng có kỷ ức tới nay, nương đều là ở lại trong am miếu, không thích sống trong tướng phủ.

Bởi vì nương là nữ nhi của đại tướng quân, vì thế, cho dù cha có không hài lòng thì cũng không thể nói cái gì.

Cho nên, quan hệ giữa cha cùng đại tướng quân phủ vẫn luôn không hài hòa.

Thu di nương nhất định là dèm pha rằng nếu nàng được trọng thưởng, phủ đại tướng quân sẽ tự kiêu lên mặt, nếu không, cha tuyệt đối không có khả năng buông tha một cơ hội tốt như vậy.

Hạ Tri Uyên đột nhiên nghĩ đến, lần này Thu di nương đoán chắc Hạ Phù Dung nhất định có khả năng trở nên nổi bật, bây giờ lại bị nàng phá hủy, Thu di nương nhất định sẽ có động tác khác.

Hạ Tri Uyên tâm thần chấn động, vội vã gọi Thạch Tâm, ở bên tai Thạch Tâm phân phó vài tiếng.

Thạch Tâm gật đầu liền đi ra cửa, mãi đến cuối giờ Mùi mới trở về.

Ngày hôm nay bà tử xuất môn chỉ có một người, lại trùng hợp là người quen của Thu di nương, vì để thoát khỏi liên quan, liền đi vòng vèo mấy lần, vì vậy cũng không có người chú ý tới quan hệ giữa bà tử này và Thu di nương.

Thời điểm trực đêm trôi qua một nửa, bị giăng co một ngày, thê xác và tinh thần của Thanh Hà đều mỏi mệt, muốn đến bên cạnh giếng múc nước rửa mặt.

Ai ngờ, đi tới giữa đường, đột nhiên xuất hiện một người, trực tiếp đem Thanh Hà đánh ngất xỉu!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Thần côn tới 2

Thạch Tâm đỡ lấy Thanh Hà bị đánh ngất xỉu, sau đó Bảo Cầm mặc bộ y phục của Thanh Hà, mang châu sai của Thanh Hà, cầm đồ của Thanh Hà, chậm rãi đi tới bên cạnh giếng.

Đêm, yên tĩnh không tiếng động.

Thời tiết nóng nực ban ngày lúc này hoàn toàn biến mất, trong không khí vô cùng tĩnh lặng, tràn ngập một hơi thở âm u.

Bảo Cầm với thân hình giống Thanh Hà, chậm rãi đi tới bên cạnh giếng, còn chưa có đem thùng gỗ ném vào trong giếng, phía sau Bảo Cầm liền xuất hiện

một bàn tay, mạnh mẽ đẩy Bảo Cầm một cái.

Cho dù Bảo Cầm đã có chuẩn bị tâm lý, cũng vẫn bị hoảng sợ, thét chói tai một tiếng gấp gấp mà ngán ngùi, "Rầm" một tiếng, đã bị đẩy vào trong giếng, phát ra âm thanh vang vọng.

Âm thanh tí tách của giọt nước không ngừng rơi xuống, vang lên trong đêm tĩnh mịch, làm cho người ta nổi da gà.

Hơi lạnh nhẹ nhẹ, theo từng lỗ chân lông nhỏ xíu, tiến nhập thân thể của con người.

Người nọ nhìn thấy mình đuối thủ, nhanh chóng chạy mất.

Thạch Tâm vừa thấy bóng đen kia đi xa, chạy ngay tới bên cạnh giếng, vội vã đem thùng gỗ có buộc sợi dây ném xuống dưới.

Vèo một cái, thùng gỗ bị người bắt được.

Thạch Tâm bắt đầu từ từ nhấc lên, lại buông xuống, gấp rút đem Bảo Cầm từ trong giếng kéo lên.

"Ngươi không sao chứ?" Nhìn Bảo Cầm cả người ướt đẫm, Thạch Tâm lo lắng hỏi.

"Yên tâm, ta không sao." Bảo Cầm lắc đầu, nằng thật ra không có thụ thương, thể nhưng bị sự tình hôm nay dọa sợ.

Cho dù tiểu thư trước đó đã cùng nàng nói qua tình huống này, nhưng đến lúc thật sự bị người từ phía sau lưng đẩy xuống giếng, cái loại cảm giác cận kề cái chết này, thật sự bất an.

Bảo Cầm bỏ y phục của Thanh Hà đi, đem y phục của Thanh Hà như trước nhét vào trong giếng, sau đó thay một thân quần áo khô, cùng Thạch Tâm đem Thanh Hà đã ngất mang đi.

Thấy Thạch Tâm đi về cùng Bảo Cầm, Hạ Tri Uyển hiểu rõ mà gật đầu, "Đừng để cho Thu di nương phát hiện ra Thanh Hà."

"Tiểu thư xin yên tâm, trừ phi được lệnh của tiểu thư, bằng không nô tỳ ngay cả mất mạng, cũng nhất định phải đem Thanh Hà giữ kỹ."

Thạch Tâm gật đầu, biểu lộ đã hiểu được sự nghiêm trọng của chuyện này.

Ngày thứ hai, gà vừa gáy sáng, phòng của Triệu di nương nhất thời náo nhiệt không gì sánh được.

Nhũ mẫu vừa thức dậy, liền đi nhìn Hạ Từ Kỳ đang ngủ an ổn.

Ai biết, vừa xốc lên màn che liền nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Hạ Từ Kỳ bị nóng đến đỏ bừng, cái miệng nhỏ bị khô bong ra một lớp da, đáng vẻ cực kỳ đáng thương.

Không bao lâu sau, trên người Hạ Từ Kỳ bắt đầu nổi lên những vết màu đỏ như bị bệnh sởi.

Thấy bộ dạng Hạ Từ Kỳ như vậy, mọi người đều bị giật mình, thế này sợ là bị mắc phải bệnh đậu mùa đó!

Lúc nghe được tin tức này, Hạ Bá Nhiên vội vã cô lập Triệu di nương cùng với người trong viện, Thu di nương phái ra một bà tử có kinh nghiệm đi chiếu cố Hạ Từ Kỳ.

Bệnh đậu mùa của Hạ Từ Kỳ thế tới rào rạt, cho dù đã mời đại phu đến xem bệnh, cơn sốt của Hạ Từ Kỳ vẫn một mực không hạ.

Thấy Hạ Từ Kỳ bị như vậy, Triệu di nương luống cuống gấp gấp đến mức chỉ có thể liên tục khóc lóc.

Ngay lúc tướng phủ một mảnh âm đạm thê lương, một nam nhân ăn mặc như đạo sĩ đi tới cửa phủ, hô to nơi này có yêu!

Nguyên bản người trông cửa muốn đem đạo sĩ này đuổi đi, ai biết đạo sĩ kia nói ra chính xác những việc phiền lòng mà gần đây tướng phủ gặp phải.

Không dám đuổi nhầm cao nhân, hạ nhân vội vàng hướng Hạ Bá Nhiên bẩm báo.

Hạ Bá Nhiên tâm phiền không ngớt, tự nhiên là không muốn thấy, chỉ là Thu di nương lại có cái nhìn bất đồng, tức thì nói rằng, "Lão gia, gần đây tướng phủ những việc phiền nhiễu xác thực là nhiều, nhân tiện gặp qua một chút, cũng không sao."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Thần côn tới 3

"Sao cơ, người đường đường là di nương của tướng phủ, cũng tin trên đời này có yêu nghiệt quấy phá?" Cầu thần bái phạt chỉ là cầu được an lòng, nếu như van cầu bái lạy mà có tác dụng, như vậy thư sinh cần gì phải cực khổ mười năm học tập đèn sách đây.

"Lão gia, cũng không phải là ý tứ này. Ngài là nam tử có thể không tin, nhưng những phụ nữ (phụ nữ và trẻ con) chúng ta chính là kinh hãi không thôi. Nếu như không có chuyện gì thì tốt, để cho đạo sĩ kia nói mấy câu may mắn, cũng khiến cho người trong phủ được yên lòng. Nếu thật sự có vấn đề gì, thì chính là sớm cầu bái, để cho trong phủ khỏi phục thái bình mới tốt."

Vừa nói, khóe mắt Thu di nương vừa nặn ra mấy giọt nước mắt.

"Thấy Nhị thiếu gia như vậy, trong lòng thiếp vô cùng đau đớn."

Thu di nương ánh mắt ướt át dịu dàng cứ như vậy mà nhìn Hạ Bá Nhiên, "Lão gia, cho dù ngài không tin, nhưng vì Nhị thiếu gia, cũng nên tận lực thử một lần đi?"

Đứa nhỏ còn non nớt gặp phải bệnh đậu mùa, thế nhưng chính là một lần đạo quỷ môn quan đó.

Nghĩ đến Hạ Tử Kỳ, Hạ Bá Nhiên cuối cùng gật đầu đồng ý.

Thấy vậy, Thu di nương vốn đang che khăn tay khóc khê, mắt chợt lóe sáng, đón, vội vã bảo người đem vị đạo sĩ kia mời đến đây.

Đạo sĩ vừa thấy được Hạ Bá Nhiên, vẫn chưa hướng Hạ Bá Nhiên hành lễ, mà là bốn phía tìm kiếm, như thể ở trong tướng phủ cảm thấy một chút khí tức khác lạ.

"Tướng gia, xin thứ cho bản đạo nói thẳng, quý phủ gần đây có phải là gia trạch không yên, lục cảm không vượng?" Đạo sĩ bấm ngón tay tính toán một chút, sắc mặt ngưng trọng nói.

Hạ Bá Nhiên không có trả lời, nhưng là Thu di trả lời thay.

"Đại sư nói quả thật không sai, vài ngày trước đó lão gia nhà ta đột nhiên ăn nhầm độc thảo, cho đến hôm nay những vết đỏ đều chưa biến mất hết đâu."

Thu di nương gật đầu, liên tục nói phải.

"Hôm nay Nhị thiếu gia nhà ta đột nhiên lại bị đậu mùa, sốt cao không giảm, lão gia nhà ta càng là ưu sầu hết sức. Đại sư, theo ý kiến của ngài, phiền nhiều trong tướng phủ đây đều là tai họa sao?"

"Bản đạo bấm ngón tay tính toán, phát hiện quý phủ gần đây nhất định là xảy ra việc liên quan đến cường đạo trộm cướp. Ác tắc trên người dính đầy sát khí, người dương khí không nặng mà đến gần, ắt gặp tai nạn."

Đạo sĩ hít một hơi, về mặt điệu bộ bí hiểm.

"Đại sư có thể nói thẳng ra hay không?"

Thu di nương sợ Hạ Bá Nhiên mất kiên nhẫn, vội vàng thúc giục đạo sĩ kia, đừng có lăm nhăm lung tung nữa, khoe khoang một chút mới tốt.

Nhận được ám chỉ của Thu di nương, đạo sĩ kia mới đi vào chủ đề chính.

"Quý phủ có vị nữ tử sinh vào tháng âm năm âm, bởi vì bị lây nhiễm sát khí, mệnh cách bị đổi thành khắc phụ khắc mẫu, khắc thân khắc hữu. Phàm là những người cùng nòng thân cận, toàn bộ sẽ gặp bất hạnh, mầm tai vạ nảy sinh không ngờ. Nhẹ thì gặp phải rủi ro tai họa, nặng thì phơi thây đầu đường!"

Đạo sĩ chậm rãi nói, nước miếng tung bay.

"Tai họa xuất hiện gần đây, nhất định là cùng với sát tinh này liên quan chặt chẽ. Bản đạo không đành lòng nhìn tướng gia gặp phải tai kiếp mà không biết, cố tình mạo hiểm làm chuyện nghịch thiên, dù bị tổn hại tuổi thọ, cũng nhất định phải bảo vệ tướng gia một hồi."

"Vậy, sát tinh này rốt cuộc là người như thế nào?"

Thu di nương về mặt sốt ruột mà nhìn đạo sĩ kia, hận không thể lập tức đem sát tinh bắt đến đây.

"Nếu như bản đạo tính toán không sai, hẳn là ở phương hướng này."

Đạo sĩ giờ một ngón tay, liền đem mũi nhọn hướng tới một phương hướng, chính là hướng sân viện của Hạ Tri Uyên.

Đạo sĩ nói xong một hồi, trong lòng Hạ Bá Nhiên liền chấn động. Thu di nương lại ở một bên thêm mắm thêm muối, Hạ Tri Uyên cái danh sát tinh này, thế là bị nhận định từ đây!

"Lão gia, tuy nói ngày ấy đầu bếp đem củ xich thiệt bỏ lằm vào trong canh. Nhưng canh đó vốn là... Bây giờ nghĩ lại, tựa hồ là tướng gia thay nhị tiểu thư cắn một kích đi? Như vậy sát tính này..."

Thu di nương nói đến đây, đạo sĩ kia tự nhiên tiếp lời.

"Đúng là như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thần côn tới 4

Đạo sĩ hai mắt lập tức sáng ngời, chỉ vào Thu di nương, phảng phất lời nói mới rồi của Thu di nương, một câu liền trúng, chọc đúng chỗ yếu hại.

"Thiên Sát tính này từ đây về sau, không chỉ làm tổn hại đến thân nhân, còn có thể để cho thân nhân tiêu tai can họa thay nữa"

Đạo sĩ càng nói càng mơ hồ, quả thực liền đem Hạ Tri Uyên nói thành một ôn thần, người nào đánh vào Hạ Tri Uyên, không chết cũng bị thương!

"Lão gia?" Thu di nương sầu khổ mà liếc mắt nhìn Hạ Bá Nhiên, tiếp theo vừa nhìn về phía đạo sĩ kia, "Đại sư, có thể có phương pháp gì để phá giải hay không?"

"Người mà ngài nói, có thể là nhị tiểu thư của quý phủ. Nhị tiểu thư thế nhưng chính là đích nữ duy nhất của lão gia, đại sư nhất định phải nghĩ biện pháp giúp chúng ta một tay đi."

"Cái này..." Đạo sĩ cố tình thâm trầm.

"Đại sư, ngài rốt cuộc có phương pháp phá giải gì, mong rằng báo cho biết. Cứu người một mạng, còn hơn xây bảy tòa tháp. Bất luận là dạng biện pháp gì, ta đều nguyện ý thử một lần, ngay cả để cho ta giảm đi tuổi thọ, chỉ cần có thể bảo vệ tướng phủ bình an, ta cũng đều nguyện ý!"

Thu di nương hai mắt rom róm, nói đến mức tình thâm ý thiết, ngay cả Hạ Bá Nhiên cũng bị cảm động.

"Đại sư yên tâm, nếu như thật có thể giải được khó khăn này của tướng phủ, sau đó nhất định là không để cho đại sư bị thua thiệt."

Hạ Bá Nhiên thốt ra lời này, liền biểu thị hân đối với lời đạo sĩ kia nói đã tin tưởng năm, sáu phần.

Dù sao nhiều tai nạn sự tình, đều là từ lúc Hạ Tri Uyên bị sơn tặc bắt mà phát sinh ra.

Hạ Từ Kỳ ngoại trừ cùng Triệu di nương bọn họ thân thiết ra, cũng chỉ có cùng với Hạ Tri Uyên cái đích tỷ này thân, nếu như không phải Hạ Tri Uyên, thì phải là ai đây?

Như là để khiến cho Hạ Bá Nhiên càng thêm xác định sát tính trong nhà là ai, Thạch Lưu mặt hốt hoảng mà chạy tới, "Hồi lão gia, Thu di nương, không xong rồi, nha đầu Thanh Hà kia không cẩn thận rơi vào trong giếng, đã chết đuối."

"Thanh Hà?" Hạ Bá Nhiên lông mày nhú một chút.

"Lão gia, ngài đã quên sao, Thanh Hà chính là nha hoàn phụ nhân tự mình lựa chọn cho nhị tiểu thư. Thanh Hà từ nhỏ hầu hạ ở bên người nhị tiểu thư, cùng với nhị tiểu thư cực kỳ thân cận."

Thu di nương vội vã giúp Hạ Bá Nhiên nhớ lại Thanh Hà là người ra sao.

"Là nàng ta sao?" Hạ Bá Nhiên lập tức nhớ lại, ở bên cạnh Hạ Tri Uyên xác thực có một nha hoàn tương đối thân cận.

Nhưng nguyên nhân chính là như vậy, phải chăng liên ứng với câu người thân cận bên cạnh sát tính, tất sẽ gặp phải tai họa bất ngờ sao!

Việc lần này, nguyên bản Hạ Bá Nhiên chỉ có năm, sáu phần tin tưởng, hiện tại đều biến thành tám, chín phần.

"Tướng gia, Nhị thiếu gia, Nhị thiếu gia..." Bà từ bị Thu di nương phái đi hầu hạ Hạ Từ Kỳ, giống như đã canh giờ trước vậy, vừa lúc xuất hiện.

"Từ Kỳ làm sao vậy? !" Hạ Bá Nhiên vội vã hỏi.

"Nhị thiếu gia tựa hồ sắp không được." bà từ hơi có chút khẩn trương hồi đáp.

Nghe thấy Hạ Từ Kỳ sắp không được, trong đầu Hạ Bá Nhiên như có một dây cung, "ong" một cái, bị cắt đứt!

Một hài tử chính mình không thân thiết, so sánh với tương lai của toàn bộ tướng phủ, bên nào nặng bên nào nhẹ, Hạ Bá Nhiên làm sao có thể không phân rõ được!

"Đại sư, phương pháp phá giải rốt cuộc là cái gì!" Vì toàn bộ tướng phủ, cần phải làm ra hi sinh!

Hạ Bá Nhiên trong lòng hạ quyết định, vô luận phương pháp phá giải là cái gì, hắn chắc chắn sẽ nghe theo.

Hạ Bá Nhiên mặc dù không tin yêu nghiệt quấy phá, lại tin tướng mệnh tương khác.

Nguyên bản nghe thấy mệnh của Hạ Tri Uyển khác với chính mình, tâm lý Hạ Bá Nhiên cực kỳ không thoải mái, hiện tại Hạ Tri Uyển thế nhưng lại khác đến ái nhi của hắn, Hạ Bá Nhiên làm sao có thể dễ dàng tha thứ.

"Phương pháp phá giải ngược lại cũng không khó." Đạo sĩ thấy lửa cháy đã đủ, cũng không lại thừa nước đục thả câu, mà hai mắt Thu di nương cũng lóe sáng theo.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Thần côn tới 5

"Nếu như thiên sát tinh này khác những người thân cận, thì chỉ cần rời xa, vấn đề liền có thể giải quyết."

Đạo sĩ dựa theo Thu di nương dạy, vạch ra ý tứ chỉ cần đem Hạ Tri Uyển đưa đi thật xa, như vậy tất cả vận rủi sẽ rời xa phủ Thừa tướng.

"Khụ khụ..." Đạo sĩ ho khan hai tiếng, "Bản đạo mới vừa rồi đã nói toạc ra thiên cơ, bị tổn hại đến sinh cơ. Tin hay không tin, làm hay không làm, toàn bộ do thừa tướng tự mình làm chủ."

"Đa tạ đại sư chỉ điểm" Hạ Bá Nhiên gật đầu, có muốn đem Hạ Tri Uyển đưa đi hay không, quả thực cần cân nhắc một phen.

"Người đâu, cầm một trăm lượng lại đây." Hạ Bá Nhiên đưa cho đạo sĩ kia một trăm lượng.

Đạo sĩ vừa "phá thiên cơ", nhiệm vụ đạt thành, tự nhiên không có khả năng tiếp tục ở lại phủ thừa tướng, chẳng lẽ hắn không sợ bị người vạch trần sao?

Cho nên cầm hai phần bạc của Hạ Bá Nhiên cùng Thu di nương xong, đạo sĩ liền chuẩn bị ỉu xù rời đi.

"Lão gia, người xem?" Thu di nương khấn trương nhìn Hạ Bá Nhiên, "Nhị tiểu thư lần này, nên đưa đi hay không?"

"Nhị tiểu thư là đích thân nữ nhi duy nhất của lão gia ngài, vốn không nên đưa đi. Chỉ là, việc này ảnh hưởng đến số phận và tương lai của toàn bộ tướng phủ. Nhị tiểu thư là người hiểu lý lẽ, nếu như nhị tiểu thư đã biết đầu đuôi mọi chuyện, nhất định sẽ đồng ý với cách làm của tướng gia."

"Chuyện này bốn tướng tự có chủ trương."

Hạ Bá Nhiên trong lòng đã hạ quyết định, vì tương lai của tướng phủ, hi sinh một Hạ Tri Uyển không tính là cái gì.

Cũng may Vân Thiên Độ đã chết, nếu không, đuổi Uyển nhi đi chắc chắn sẽ bị người nói thành ái thiếp diệt thế.

Hạ Bá Nhiên lần đầu tiên nghĩ, Vân Thiên Độ chết đi là một chuyện tốt.

"Ngày giỗ của lão thái thái sắp tới, Uyển nhi phải đi am miếu vì lão thái thái ăn chay chép kinh." Rất nhanh, Hạ Bá Nhiên liền an bài xong lý do đem Hạ Tri Uyển đưa đi.

Trong muôn cái thiện thì chữ hiếu đứng đầu.

Cho nên ai cự tuyệt lý do này, đó là đại bất hiếu!

"Người đâu, đi giúp nhị tiểu thư thu thập hành lý!" Vừa nghe Hạ Bá Nhiên ra quyết định, Thu di nương trong lòng vui sướng, chỉ là ra về nặng nề sai người giúp Hạ Tri Uyển thu dọn đồ đạc.

Chờ Hạ Tri Uyển bị đưa đi, Hạ Từ Kỳ cũng sẽ bởi vì mắc phải bệnh đậu mùa, bệnh nặng không được điều trị mà chết đi.

Kể từ đó, bởi vì Hạ Tri Uyển sát khí quá nặng, có thể làm cho Hạ Từ Kỳ mất sớm, Hạ Từ Kỳ đã chết, Hạ Tri Uyển đời này cũng đừng nghĩ lại trở lại tướng phủ nữa!

"Cha, nghe nói Nhị đệ bị bệnh, nhưng bệnh thực nghiêm trọng sao?"

Không cần Thu di nương đến gây sự với Hạ Tri Uyển, Hạ Tri Uyển chủ động xuất hiện ở trước mặt của Hạ Bá Nhiên cùng Thu di nương.

Đối với quyết định của Hạ Bá Nhiên, Hạ Tri Uyển chỉ là trên mặt mang nét cười nhợt nhạt, như thể hoàn toàn không biết chuyện gì, "Cha?"

Hạ Bá Nhiên nhìn thoáng qua hai nha hoàn bên người Hạ Tri Uyển, quả thực không thấy ai quen mắt, "Nha hoàn Thanh Hà bên cạnh người chết đuối sao?"

"Cha?" Hạ Tri Uyển kinh ngạc nhìn Hạ Bá Nhiên. "Kỳ thực mấy ngày trước, nữ nhi đã đem Thanh Hà đưa cho Thu di nương rồi, cho nên Thanh Hà chính là người của Thu di nương."

"Tuy là như vậy, nhưng nữ nhi rất là hiếu kỳ, vừa rồi cha vì sao lại hỏi như thế, Thanh Hà vì sao chết rồi?"

"Tham kiến tướng gia, Thanh Hà tỷ tỷ mới vừa rồi còn ở bên cạnh nô tỳ, bất quá là một cái chớp mắt..." Thạch Tâm tiến lên phía trước nói.

"Cái gì?" Hạ Bá Nhiên hơi trừng mắt, nhìn Thạch Tâm, "Người nói là thật sao?"

Từ khoảng thời gian một ly trà nhỏ trước đó, bà từ phía dưới liền tới báo, Thanh Hà đã chết.

Thế nhưng nha hoàn bên người Uyển nhi lại nói, mới vừa rồi còn ở cùng với Thanh Hà sao?

"Đem Thanh Hà gọi tới đây!" Hạ Bá Nhiên quả quyết nói, Thanh Hà sống hay chết, là người hay quý, gọi tới liền biết!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Ai tính toán ai

"Thạch Tâm, đi gọi Thanh Hà tới đây đi, cũng không biết là người nào ăn nói loạn bậy, một người đang sống tốt đẹp, lại bị nói thành người chết."

Hạ Tri Uyển nhìn Thạch Tâm, lại để cho Thạch Tâm đi gọi người.

"Vâng, tiểu thư." Thạch Tâm vội vàng đi gọi Thanh Hà.

Quả nhiên, trong chốc lát công phu, phía sau Thạch Tâm, lại thực sự lại đi theo cái nha hoàn gọi là Thanh Hà kia.

Hạ Bá Nhiên ban đầu đối với nha đầu Thanh Hà kia cũng không có ấn tượng gì, nhưng được Thu di nương nhắc nhở một chút như vậy, Hạ Bá Nhiên chậm rãi nhớ lại chuyện có liên quan đến Vân Thiên Độ.

Tự nhiên là, Thanh Hà này đã ở trong trí nhớ của Hạ Bá Nhiên.

"Cha, người xem chuyện thật buồn cười, nào có ai đem người đang sống, nói thành người chết như vậy chứ?"

Hạ Tri Uyển chỉ vào Thanh Hà đang sống sờ sờ nở nụ cười.

Hạ Bá Nhiên bỗng chốc cứng đờ, có thể nói, vừa rồi hẳn đã cho rằng, Thanh Hà này là một người đã chết rồi.

"Người chính là Thanh Hà sao?" Hạ Bá Nhiên giống như là chưa từ bỏ ý định, lại hỏi một câu.

Mới được Thạch Tâm làm cho tỉnh lại, đầu óc Thanh Hà còn có chút mê muội, lắc lắc đầu, đáp, "Đúng vậy, tướng gia."

"Cha, rốt cuộc là người phương nào đem Thanh Hà nói thành người chết vậy?" Hạ Tri Uyển mờ to hai mắt, tò mò nhìn Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên vẻ mặt có chút dữ tợn, nội tâm cực kỳ không thoải mái.

Hắn chỉ nghe cái kia tiểu nha hoàn kia kêu gào một chút, liền nhận định rằng Thanh Hà chết rồi, hôm nay Thanh Hà sống sờ sờ mà đứng ở trước mặt của hắn, tựa như châm chọc Hạ Bá Nhiên thiên vị lệch lạc, chỉ biết nghe một phía.

"Nha hoàn vừa mới nói Thanh Hà đã chết là người phương nào!"

Hạ Bá Nhiên tức giận không phải là vì mình bị một cái nha hoàn hù dọa, hẳn tức giận chính là vì, Hạ Tri Uyển đến cùng có phải là sát tinh như lời đạo sĩ

kia nói hay không!

Phải biết rằng, chính là vì Thanh Hà chết, mới khiến cho Hạ Tri Uyên nhận định điểm này đây.

Hạ Bá Nhiên nhìn về phía Thu di nương, bởi vì Hạ Bá Nhiên có ấn tượng, cái nha hoàn nói Thanh Hà chết, tựa hồ là nha hoàn bên người Thu di nương.

Càng quan trọng hơn là, vừa rồi Uyên nhi không phải đã nói rồi sao, nàng đã đem Thanh Hà đưa cho Thu thị rồi.

Thu di nương trong lòng kinh sợ, tại sao có thể như vậy kia chứ, nàng rõ ràng đã an bài tốt hết thảy, Thanh Hà bị đẩy vào trong giếng chết đuối, như thế nào mà Thanh Hà lại còn sống đến giờ?

"Hình như là Thạch Lưu nói, có lẽ là Thạch Lưu nhìn lầm rồi..." Thu di nương không muốn thừa nhận cũng phải thừa nhận.

"Thu di nương, nha hoàn này ánh mắt không dùng được, và lại nhân phẩm đúng là không ra sao. Cho dù là nhìn nhầm đi chăng nữa, chuyện liên quan đến mạng người, cũng không thể nói loạn trước mặt cha như vậy được."

Hạ Tri Uyên bắt mắt nhìn Thu di nương.

"Chẳng lẽ là, Thạch Lưu chưa từng đi chứng minh một chút nào, liền cứ thế chạy đi nói là trong tướng phủ có người chết hay sao? Chẳng may sự tình này bị truyền đi, người bên ngoài còn không phải sẽ nghĩ rằng, nha hoàn trong tướng phủ chúng ta, mỗi người đều là kẻ nói dối thành tinh hay sao?"

"Nhị tiểu thư nói rất đúng, thiếp thân sau khi trở về tất nhiên sẽ giáo huấn Thạch Lưu thật tốt."

Đột nhiên, Thu di nương mơ hồ phát hiện, dường như không phải nàng tính kế Hạ Tri Uyên, mà là Hạ Tri Uyên tính kế nàng!

Thu di nương cảm thấy không ổn, cảm giác không nên chứng minh thêm cái gì nữa mới tốt, nên gấp rút để cho lão gia đưa Hạ Tri Uyên đi am miếu luôn cho xong.

Thu di nương vội vàng cho bà tử ngoài cửa một cái nháy mắt, bà tử kia liền chạy về phía sân nhỏ của Triệu di nương.

"Thu di nương, Thạch Lưu tuy có chỗ không đúng, nhưng người cái chủ tử này tựa hồ cũng không có làm tốt đâu."

Hạ Tri Uyên nhìn về phía Thu di nương, "Nô tài trong tướng phủ, há có thể qua loa như vậy. Nô tài làm không đúng, chỉ biết nói loạn bậy, người làm chủ tử không thể không dạy dỗ như vậy được."

"Cha, việc này không thể xem nhẹ." Hạ Tri Uyên mặt hướng Hạ Bá Nhiên, không chịu dễ dàng buông tha Thạch Lưu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Ai tính toán ai 2

Hạ Bá Nhiên nhìn về phía Thu di nương, "Quả thật là một nha hoàn nông cạn!"

Hạ Bá Nhiên chính là bị lời của đạo sĩ kia làm phiền lòng, muốn đem cái sát tinh trong tướng phủ kia bắt ra, Thạch Lưu lại ở thời điểm này khiến cho Hạ Bá Nhiên thêm ngột ngạt.

"Loại nha hoàn này giữ lại cũng vô dụng, đem bán đi."

"Lão gia?" Thu di nương khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nhợt, gật gật đầu, chỉ có thể đáp ứng.

"Lão gia, không tốt rồi, Nhị thiếu gia bệnh tăng thêm, tất thở rồi!" Cái bà tử chiếu cố Hạ Tử Kỳ kia lần nữa báo lại.

"Lão gia, người xem Nhị thiếu gia?" Thu di nương thở ra một hơi nặng nề.

Chỉ cần trong nội tâm lão gia vẫn còn coi trọng Hạ Tử Kỳ đứa con trai này, tất nhiên sẽ không lưu lại Hạ Tri Uyên!

Hạ Bá Nhiên chần chờ nhìn Hạ Tri Uyên, tuy rằng Hạ Tử Kỳ có nguy hiểm, nhưng mà Thanh Hà cũng không chết.

"Lão gia, hết thảy cũng là vì tướng phủ, mong rằng ngài nghĩ lại!"

Thu di nương đã gấp lên, nàng sợ sự tình phiền phức lại kéo đến, sẽ bị Hạ Tri Uyên cái tiểu tiện nhân này làm cho phát sinh!

Nhìn bộ dáng Thu di nương này sinh ác độc , Hạ Tri Uyển cười cười, tính toán một hòn đá ném hai con chim, thực sự rất khá.

Đầu tiên là đem cái đích nữ chướng mắt này đưa đi thật xa, sau lại đem địch nhân duy nhất của con trai nàng ta tính kế hại chết.

Bảo Cầm đi tới ngoài cửa phòng, đối với Hạ Tri Uyển đưa một cái ánh mắt.

Thu di nương chứng kiến Hạ Bá Nhiên vẫn không nói gì, liền đi tới trước mặt Hạ Tri Uyển, nói với Hạ Tri Uyển.

"Nhị tiểu thư, bởi vì Nhị thiếu gia nhiễm bệnh đậu mùa. Vừa nãy đại sư đã đến trong phủ, nói là người cùng với Nhị thiếu gia mệnh cách tương khắc, vì Nhị thiếu gia, mời Nhị tiểu thư tạm thời đến am miếu ở một thời gian ngắn đi. Đợi Nhị thiếu gia hết bệnh, lão gia sẽ lại đón người trở về."

Bất kể như thế nào, trước tiên đem Hạ Tri Uyển đưa ra ngoài là tốt nhất.

Đợi đến lúc Hạ Tri Uyển không ở dưới mí mắt của tướng gia rồi, nàng muốn tìm cách để cho Hạ Tri Uyển không trở về được thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"Mặc kệ là thật hay là giả, Nhị tiểu thư nhất định là hy vọng Nhị thiếu gia tốt đúng không, cho dù là vì Nhị thiếu gia, chúng ta cũng phải thử một lần. Mạng của Nhị thiếu gia, hiện tại thế nhưng lại nằm trong tay Nhị tiểu thư đó."

Thu di nương là lấy mạng của Hạ Tử Kỳ làm cái cớ để đuổi Hạ Tri Uyển đi đấy.

Hạ Tri Uyển lạnh lùng cười cười, "Thu di nương, ta thế nhưng không biết đấy, từ lúc nào mà đại sư lại có thể xem bệnh được rồi."

"Đại sư tuy có thể phê mệnh, nhưng ta lại không biết, hiện tại bệnh đậu mùa còn có thể bị khắc đi ra nữa đấy." Hạ Tri Uyển liếc Thu di nương.

"Cha, Nhị đệ bị bệnh, ta cũng sốt ruột. Ngay lúc này, chúng ta hẳn là tìm mấy đại phu, mà không phải đi tin lời đại sư như vậy."

Tiếp theo, Hạ Tri Uyển tức giận nhìn về phía Thu di nương, "Thu di nương, người đã quên chuyện tình của một nhà Lâm Tri huyện hay sao? !"

Phu nhân của Lâm tri huyện rất tin lời đại sư, Lâm Tri huyện bốn mươi lăm tuổi mới sinh được con trai, lúc hài tử mới ba tuổi, mắc bệnh cấp tính.

Phu nhân Lâm Tri huyện lại không tin tưởng đại phu, tìm một đạo sĩ nói trong nhà có yêu nghiệt làm càn, đem hài tử đang sống giày vò đến không còn.

Bởi vì chuyện này đã qua đi 5 năm, lại thêm Lâm Tri huyện chỉ là một vị quan nhỏ, thời gian dần trôi qua, chuyện này đã bị người ta quên lãng đi rồi.

Hôm nay Hạ Tri Uyển nhắc tới như thế, đối với Hạ Bá Nhiên mà nói, quả thực giống như bị dội một gáo nước lạnh!

Hạ Bá Nhiên thái độ chuyển biến, Thu di nương nhìn ở trong mắt, chỉ có thể âm thầm hô không xong.

Ngay lúc Thu di nương đang cân nhắc nên làm như thế nào để thuyết phục Hạ Bá Nhiên, Hạ Lê Hi mang theo bà tử, mặt đầy nước mắt mà chạy đến đây.

Chứng kiến Hạ Lê Hi như vậy, Thu di nương vui vẻ, Hạ Tử Kỳ thật đúng là bệnh chết rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 52: Ai tính toán ai 3

"Hi nhi, Tử Kỳ thế nào rồi?" Chứng kiến Hạ Lê Hi mặt mũi tràn đầy nước mắt, Hạ Bá Nhiên trong tâm cũng sợ hãi mãnh liệt.

Hắn đã có năm nhi nữ, lại mới chỉ có hai nhi tử, cho nên nhi tử cực kỳ quý trọng.

"Cha, Nhị đệ, Nhị đệ..." Có lẽ là do khóc đã lâu, Hạ Lê Hi nói chuyện cũng trở nên không trôi chảy rồi.

Nguyên nhân chính là như thế, tâm tư Thu di nương cũng theo lời Hạ Lê Hi nói mà nhảy nhót phấp phồng, hận không thể thay Hạ Lê Hi nói, Hạ Tử Kỳ đã bị Hạ Tri Uyển khắc chết rồi!

"Cha xin yên tâm, may nhờ có Nhị tỷ tỷ, Nhị đệ hiện tại đã tốt hơn nhiều rồi."

Hạ Lê Hi hít sâu một hơi, cuối cùng cũng nói được một câu hoàn chỉnh rồi.

"Nhị đệ một mực sốt cao không lùi, cũng may Nhị tỷ tỷ thông minh, chỉ một biện pháp, giúp Nhị đệ hạ thấp nhiệt độ cơ thể xuống. Đại phu nói, nếu như Nhị đệ một mực sốt cao không giảm, e là cho dù Nhị đệ bảo trụ được tính mạng, cũng cháy hòng đầu óc."

Nói đến đây, Hạ Lê Hi lại như muốn khóc.

"Uyển nhi?" Hạ Bá Nhiên hoài nghi mà nhìn Hạ Tri Uyển, bệnh tình của Từ Kỳ đã được khống chế, còn nhờ Uyển nhi giúp đỡ sao?

Hạ Tri Uyển nghiêng nghiêng ngả ngả đi đến trước mặt Hạ Bá Nhiên, lạnh nhạt nói, "Nghe nói Nhị đệ sinh bệnh, mà lại sốt cao không lùi, đúng lúc, nữ nhi ở đây có một phương pháp, liền đưa đến trong phòng Triệu di nương, không nghĩ rằng, thật đúng là giúp được một chút."

Hạ Tri Uyển nhìn về phía Hạ Lê Hi, "Hiện tại Nhị đệ như thế nào?"

Hạ Lê Hi lau mắt, "Tuy vẫn còn sốt, cũng không có gay gắt như lúc trước. Di nương sợ cha lo lắng, cho nên phái muội muội đến đây, đặc biệt báo cho cha biết."

"Vậy thì tốt rồi."

Hạ Tri Uyển thở dài một hơi, "Nhưng vừa nãy có một bà từ đến đây, như thế nào lại nói là Nhị đệ không được?"

"Bà từ nào dám nói!" Hạ Lê Hi đang trông chờ Hạ Từ Kỳ tốt lên, thế nhưng có bà từ lại nói huyền thuyên rằng Hạ Từ Kỳ sống không được, có thể nghĩ, Hạ Lê Hi tức giận tới mức nào.

Hạ Lê Hi khóc nói với Hạ Bá Nhiên, "Phụ thân, Nhị đệ mắc bệnh đậu mùa, đã là không gặp may rồi. Thế nhưng trong phủ lại có nô tài nào dám làm chuyện bậy bạ như vậy, đây là muốn đem Nhị đệ đang sống sờ sờ nguyên rùa cho chết đó!"

Hiện tại Hạ Lê Hi lo lắng vô cùng, rất không muốn nghe cái chữ "Chết" này.

Vốn dĩ Hạ Lê Hi lạnh nhạt ít nói, ở trước mặt Hạ Bá Nhiên, thoáng cái liền trở nên bén nhọn.

Bà từ báo tin kia vẫn chưa đi đâu, nghe xong lời Hạ Lê Hi nói..., "phốc" một tiếng, sợ tới mức chân như nhũn ra, quỳ trên mặt đất.

"Người tên nô tài này, rốt cuộc là như thế nào hầu hạ Nhị thiếu gia, lại đui mù càn rỡ như vậy!"

Thu di nương lập tức đá lão bà từ kia một cước, oán hận trách mắng.

Lão bà từ chột dạ không thôi, bà nào nghĩ đến, người trong phòng Triệu di nương ở thời điểm này còn có tâm tư đến phòng lão gia, thẳng thắn vạch trần lời nói dối của mình chứ.

"Lão nô không tốt, lão nô ở bên người Nhị thiếu gia hầu hạ, thấy Nhị thiếu gia sắc mặt không tốt, liền cho rằng... Tướng gia tha mạng, tướng gia tha mạng..."

Lão bà từ sợ cực kỳ, "Rầm rầm rầm" mà đập đầu liên tục cầu xin Hạ Bá Nhiên.

"Nguyên lai là người cái bà từ này muốn tìm đường chết sao!"

Hạ Lê Hi mất thấy cái này bà từ vô cùng quen mắt, liền hiểu rõ, cái bà từ này chính là người Thu di nương phái tới.

Hạ Lê Hi có thể nào không biết, sự tồn tại của đệ đệ mình, làm chương mắt Thu di nương cùng Hạ Từ Hiên, cho nên, nàng cùng Triệu di nương, vốn cũng không tin tưởng người Thu di nương phái tới.

Ai ngờ là không cho cái người này tiếp xúc với Nhị đệ, lại để cho Thu di nương chui vào chỗ trống như vậy.

"Cha, người nhất định phải vì Nhị đệ làm chủ đi." Nghĩ đến lo lắng sợ hãi của mình, Thu di nương lại muốn toan tính như vậy, Hạ Lê Hi vẫn còn nhỏ, tự nhiên cảm thấy ủy khuất.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Ai tính toán ai 4

"Bà từ này chính là Thu di nương đưa đến chỗ Triệu di nương để hầu hạ Nhị đệ đúng không?" Hạ Tri Uyển "chọn đúng điểm then chốt" mà nói.

"Thu di nương, vốn chỉ cho là không may có một Thạch Lư mà thôi, hiện tại lại đi ra một người, cha, xem ra, Thu di nương, hoàn toàn chính xác không phải chủ từ thích hợp để quản gia."

Nghe Hạ Tri Uyên nói xong..., Thu di nương hận không thể nhào tới, cắn Hạ Tri Uyên một ngụm.

Trước đó khi sự tình xích thiết gây náo loạn, tướng gia đã lộ ra ý định thu hồi quyền lực của nàng ta.

Vốn định mượn chuyện lần này, đem sự việc xích thiết trở thành một việc ngoài ý muốn, tướng gia là thay Hạ Tri Uyên ngăn cản tai họa.

Nào ngờ, Thanh Hà không chết, tình huống của Hạ Từ Kỳ cũng chuyển biến tốt đẹp, Hạ Tri Uyên không có bị tính kế thành công, trái lại là Hạ Tri Uyên không muốn cho nàng làm "đương gia chủ tử" rồi.

Hạ Bá Nhiên hiện tại tâm tình bình phục không ít, bệnh tình của Hạ Từ Kỳ đã ổn định, trong tướng phủ cũng không có ai chết.

Về phần cái danh sát tinh kia, Hạ Bá Nhiên lạnh nhạt không ít.

Hắn sở dĩ tin lời nói của đạo sĩ kia..., vốn là do hai cái nô tài kia kêu gào.

Nhận thấy ánh mắt Hạ Bá Nhiên trở nên lạnh đi, Thu di nương cắn răng, nàng đang suy nghĩ hiện tại chính mình nên im lặng chịu đựng, hay là nhận sai.

"Là thiếp thân quân giáo không nghiêm, mới xảy ra sai lầm bậc này, thỉnh lão gia trách phạt." Cuối cùng, Thu di nương lựa chọn nhận sai.

"Phụ thân, quan tâm quá sẽ bị loạn. Di nương là quá để ý đến tướng phủ, để ý Nhị đệ, cho nên mới phải phạm sai lầm như vậy, mong rằng phụ thân có thể cho di nương thêm một cơ hội."

Nhận được tin tức Hạ Phù Dung hấp tấp chạy tới.

Nàng cùng với mấy người Hạ Vũ Hán giống nhau đều là thứ nữ, nhưng nàng sở dĩ có thể đứng đầu đám thứ nữ này, chính là vì tướng phủ này là do Thu di nương trông coi đây.

Nếu như quyền lực quân gia bị thu lại, thậm chí bị giao cho di nương khác, thể diện của nàng cùng Thu di nương biết đặt ở đâu.

Thấy Hạ Phù Dung xuất hiện, Thu di nương trong lòng càng thêm sốt ruột rồi.

Đúng lúc này, Phù nhi lại chạy ra, chẳng phải là thêm phiền hay sao.

Hạ Tri Uyên nở nụ cười, nàng chẳng qua chỉ khiến cho mấy nha hoàn đi ngang qua sân viện của Hạ Phù Dung, "vừa vặn" lại để cho Hạ Phù Dung nghe được tình cảnh của Thu di nương lúc này, Hạ Phù Dung quả nhiên đã gấp gáp chạy tới rồi.

"Thứ tỷ, cha dường như đã phạt người cầm tức một tháng. Vì sao một tháng chưa hết, người đã lại đi ra ngoài rồi?"

Hạ Tri Uyên kinh ngạc nhìn Hạ Phù Dung.

"Ta quan tâm di nương, cho nên mới đến nhìn xem, không được sao!"

Hạ Phù Dung giận đến khăn trương, nguyên một đám, thậm chí muốn bức tử Thu di nương sao!

"Thì ra là thế." Hạ Tri Uyên bình tĩnh đại ngộ, "Nguyên lai trong lòng thứ tỷ, Thu di nương có thể trọng yếu hơn so với lời nói của cha."

"Uyển nhi nói người không phải người thích hợp để quản gia, thực sự là không có nói sai!"

Hạ Bá Nhiên thân là nhất gia chi chủ, uy tín đã bị khiêu chiến, tự nhiên phải xuất ra khí phách của nhất gia chi chủ.

"Chưa nói đến những nô tài kia, ngay cả Phù nhi, nữ nhi của mình mà người còn không có quản giáo tốt. Nếu không phải Thiên Độ mất đi, bằng không, đem Phù nhi nuôi ở bên cạnh Thiên Độ, thì Phù nhi sao có thể giống như bây giờ, không biết lớn nhỏ như vậy!"

"Lão gia!"

Thu di nương lập tức đem bờ môi của mình cũng cắn nát luôn.

Đời này, nàng không muốn nghe nhất đúng là ba chữ "Vân Thiên Độ" kia, nàng không có cách nào có thể thừa nhận sự thật là, Vân Thiên Độ so với Vân Thu Cẩm này tốt hơn!

Hạ Lê Hi liếc mắt nhìn Hạ Tri Uyên, sau đó nhìn về phía Hạ Bá Nhiên.

"Phụ thân, Thu di nương đưa tới mấy bà tử này, Nhị đệ vô phúc tiếp nhận, mong rằng phụ thân đem bọn họ thu hồi đi."

Tình huống trước mắt rất rõ ràng là, nhiệm vụ của mấy bà tử này không phải là chiếu cố Nhị đệ, mà là tai mắt của Thu di nương, là công cụ để đối phó Nhị tỷ tỷ!

"Toàn bộ đều đem bán hết đi!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Ai tính toán ai 5

Nghe được lời Hạ Lê Hi nói..., Hạ Bá Nhiên cũng thấy phiền bởi những lão bà tử nói lời xằng bậy này, dứt khoát cứ bán đi sạch sẽ cho xong.

Nếu không phải bây giờ Hạ Tử Kỳ còn chưa hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm, cái bà tử tới báo tin kia hiện tại đã sớm bị Hạ Bá Nhiên sai người đánh chết rồi!

Thu di nương mồ hôi lạnh ứa ra, những kẻ làm việc cho nàng, nguyên một đám đều bị bán, chẳng phải là muốn làm cho nàng trở thành lão hổ không có hàm răng hay sao?

Thu di nương nhìn về phía Hạ Tri Uyển, phát hiện khóe miệng Hạ Tri Uyển có nụ cười thần nhiên, lập tức đều minh bạch cả rồi.

Nàng cho rằng Hạ Tri Uyển còn nhớ kỹ thân phận tiểu di của nàng, kì thực, Hạ Tri Uyển đã sớm đem nàng trở thành địch nhân.

Thu di nương tuy rằng không rõ Hạ Tri Uyển vì sao lại thay đổi nhiều như thế, nhưng cũng biết về sau đừng có hi vọng Hạ Tri Uyển chịu nhường nhịn, giúp nàng thăng vị nữa.

"Phụ thân, những năm gần đây di nương vất vả trông coi cái nhà này, cho dù không có công lao cũng có khổ lao, người hãy cho di nương cơ hội một lần đi."

Hạ Phù Dung cầu xin.

"Thứ tỷ hai chuyện đó khác nhau, Thu di nương là người của cha, vì cha làm bất cứ chuyện gì đều là bổn phận của Thu di nương, sao có thể nói là vất vả cực nhọc?"

Hạ Tri Uyển đạm mạc nhìn Hạ Phù Dung, trong miệng lại nói ra một câu so với một câu càng độc hơn.

"Chẳng lẽ trong phủ này nhiều người làm việc cho cha như vậy, cha đều phải đi tính toán công lao, khổ lao của nguyên một đám bọn họ hay sao?"

"Những nô tài kia sao có thể đánh đồng với di nương chứ!" Hạ Phù Dung tức giận phản bác.

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, "Như vậy thứ tỷ cho rằng di nương đến tột cùng là cái dạng địa vị gì?"

Hạ Phù Dung thoáng cái đã bị cứng họng nói không ra lời, nàng tâm tâm niệm niệm hy vọng Thu di nương ngồi trên vị trí tướng phủ phu nhân, liền chẳng thèm để ý đến thân phận di nương.

Di nương là thân phận gì, đó chính là thiếp thất.

Thiếp lại là thân phận gì? Nói dễ nghe là nửa chủ tử, kì thực bảo là nô tài cũng không quá đáng!

Mạng của người đều là của chủ tử đấy, còn dám cùng chủ tử kể công, nói chán ngán nữa đúng không?

"Uyển nhi nói không sai!"

Hạ Bá Nhiên gật đầu.

Không ngờ hẳn đem sự tình tướng phủ giao cho Thu di nương như thế, chính là làm khổ Thu di nương rồi.

Nếu Thu di nương đã không muốn làm, tự nhiên có rất nhiều người muốn làm.

"Thu thị, hôm nay người liền đem sổ sách của tướng phủ giao ra đi. Phù nhi nói rất đúng, những năm gần đây, người đã khổ cực nhiều, đã đến thời điểm người nên hưởng phúc rồi."

Hạ Bá Nhiên tuyệt không dễ dàng tha thứ cho nữ tử dám chạy lên đầu của mình giương oai kể công.

"Phù nhi, chờ sau khi người hết cảm tức, đi theo người Ngũ muội của người hướng ma ma giáo dưỡng, học một ít quy củ đi."

Hạ Bá Nhiên chẳng những phạt Thu di nương, mà còn không buông tha Hạ Phù Dung.

Hạ Bá Nhiên muốn cho Hạ Phù Dung hiểu rõ, trong phủ này chủ tử lớn nhất chính là hắn, ai cũng không được vượt qua.

"Đúng rồi cha, nữ nhi muốn hỏi, vừa nãy Thu di nương luôn miệng nói đến đại sư, là đại sư từ phương nào đến, đến quý phủ, đã nói gì sao?"

Hạ Trì Uyển đột nhiên lại nhắc đến chuyện này.

Nguyên bản Thu di nương đã tro tàn một mảnh, lúc nghe được những lời này của Hạ Trì Uyển, mí mắt chớp nháy liên tục, ngay cả huyết Thái Dương cũng giật mạnh.

"Cái kia bất quá là một tên giang hồ bịp bợm dọa người, không đề cập tới cũng được."

Hạ Bá Nhiên không muốn lại nhớ lại hành vi ngu xuẩn của chính mình vừa rồi, đây có phải là sát tinh hay không, hiện tại đã nói không đúng rồi.

Nếu thật phải tin, cũng phải tìm một đại sư có danh vọng đến xem, mới có khả năng nói chính xác.

"Phụ thân không cần phải nói như thế, hiện nay trên giang hồ người tài ba hiền sĩ cũng có không ít. Không phải có câu nói gọi là, tiểu ẩn ẩn trong rừng, đại ẩn ẩn tại thành thị hay sao. Không chừng, đại sư hôm nay đến quý phủ, thật sự là một vị cao nhân đấy?"

Nói xong, Hạ Trì Uyển liếc mắt về phía Thu di nương.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Ai là sát tinh

"Huống chi, Thu di nương có lẽ đối với nô tài quân giáo sơ sót, nhưng Thu di nương rốt cuộc đã chường quân tướng phủ nhiều năm, bốn sự tất nhiên là có."

Hạ Trì Uyển nói sang chuyện khác, vậy mà lại tán tụng Thu di nương.

Chỉ là Thu di nương trong lòng cực kỳ lạnh lẽo, biết rõ, mặc dù Hạ Trì Uyển hiện tại nói tốt cho nàng, nhưng mục đích nhất định là không hay ho gì.

"Bỏ qua sự tình của Thạch Lưu cùng bà tử kia mà nói, nữ nhi kỳ thật rất là khâm phục Thu di nương, thường xuyên muốn hướng Thu di nương học tập một chút, về sau cũng có thể hiểu kính phụ thân thật tốt."

Hạ Trì Uyển hướng về phía Hạ Bá Nhiên phúc phúc thân, Hạ Bá Nhiên tức thì thỏa mãn gật gật đầu.

Những năm gần đây Thu di nương chường quân tướng phủ, tại ăn, mặc, ở, đi lại các thứ, quả thực cũng là chỉnh tề ngay ngắn.

"Vừa nãy Thu di nương ba phen bốn bận ca ngợi đại sư kia, chắc hẳn đại sư này cũng là một cao nhân đi. Những lời mà đại sư kia nói, đều có ảnh hưởng tới tâm trạng của cha, nếu không phải đem nó giải quyết, trong lòng cha hẳn cũng không thoải mái."

Hạ Bá Nhiên gật gật đầu, hoàn toàn chính xác, hắn vẫn là rất kiêng kỵ cái danh sát tinh kia đấy.

Trong phủ không yên ổn là một chuyện, nếu như sát tinh kia còn ảnh hưởng đến cả tiền đồ của hắn, cái này cực kỳ là không ổn rồi.

"Cho nên, không nói rõ ràng ra là không được, bất kể là đúng hay sai, cũng phải có một đáp án, thì trong lòng cha mới có thể bình yên đúng không?"

Thu di nương cảm giác được ánh mắt Hạ Trì Uyển như có như không liếc tới, bỗng nhiên trong tim run lên, có chút minh bạch, Hạ Trì Uyển vừa nãy vì sao lại tán tụng chính mình rồi.

Thu di nương lần đầu tiên hận Hạ Trì Uyển giúp nàng nói lời hữu ích, giờ đây nàng thà rằng Hạ Trì Uyển đối với nàng khốc lóc om sòm, cũng không muốn nghe Hạ Trì Uyển thổi phồng chính mình.

"Nhị tỷ tỷ thật sự là thiện tâm, vừa nãy Thu di nương đang suy nghĩ muốn đưa người đi ra ngoài, không nghĩ tới, Nhị tỷ tỷ nhìn thấy đều là điểm tốt của Thu di nương."

Triệu di nương cùng Hạ Lê Hi ở trong tướng phủ, cuộc sống cũng coi như là tương đối yên ổn, cũng không từng tham dự đấu tranh.

Nhưng hôm nay chuyện của Hạ Từ Kỳ, lại khiến cho Hạ Lê Hi rất là tức giận.

Thu di nương cùng Nhị tỷ tỷ tranh đấu như thế nào, nàng không lo được, nhưng là, đừng có lỗi đệ đệ của nàng ra làm công cụ!

Hạ Bá Nhiên lạnh lùng nhìn Thu di nương, hoàn toàn chính xác, riêng phần khí độ này, đừng nói Phù nhi, ngay cả Thu thị cùng Phù nhi cũng không so sánh được.

Hạ Bá Nhiên lần đầu phát hiện, đích thứ thế nhưng có chênh lệch lớn như thế.

Trước kia Hạ Bá Nhiên vẫn cảm thấy, Thu di nương ôn nhu động lòng người, Hạ Phù Dung cũng hào phóng khéo léo.

Ai biết, tại thời khắc mấu chốt, hai mẹ con này liên tục khiến cho hấn thất vọng, hoàn toàn không có một điểm phong phạm đáng nói.

"Phụ thân?" Hạ Tri Uyển hé mắt nhìn Hạ Bá Nhiên, "Thế nhưng có chuyện gì, mà Uyển nhi không thể nghe hay sao?"

"Nếu là như thế, Uyển nhi cáo lui trước. Có cha ở đây, cũng không cần Uyển nhi tham gia rồi."

Khác với Thu di nương từng bước ép sát, Hạ Tri Uyển chính là lấy lui làm tiến.

"Ở đây xác thực không có chuyện của muội muội, đã có cha cùng Thu di nương, muội muội an tâm trở về nghỉ ngơi là được."

Hạ Phù Dung biết rõ, hôm nay Thu di nương sở dĩ biến thành cái dạng này, nhất định là Hạ Tri Uyển tiểu tiện nhân ở bên trong xúi giục đẩy.

Chỉ cần Hạ Tri Uyển không có ở đây, Thu di nương tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp, tiêu tan cơn giận của phụ thân.

Con giận của Hạ Bá Nhiên mới vừa được Hạ Tri Uyển trấn an xuống dưới, bởi vì lời nói của Hạ Phù Dung..., thoáng cái lại bốc lên.

"Uyển nhi, ngươi là đích nữ duy nhất của tướng phủ, không có chuyện gì là ngươi không thể nghe!"

Hạ Bá Nhiên thoáng cường điệu thân phận đích nữ của Hạ Tri Uyển một chút.

Nghe Hạ Bá Nhiên nói xong, hai mắt Hạ Phù Dung đều chua xót rồi, vô cùng ủy khuất nhìn Hạ Bá Nhiên, "Phụ thân?"

"Phù nhi, ngươi nhanh trở về đi!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Ai là sát tinh 2

Không giống với Hạ Phù Dung, Thu di nương hiện tại đang nghĩ không phải bảo toàn chính mình như thế nào, mà là bảo toàn Hạ Phù Dung nữ nhi này ra sao.

"Ta..."

Chứng kiến đáng vẻ này của Thu di nương, Hạ Phù Dung tựa hồ cảm giác được, chuyện kế tiếp, mũi nhọn có thể sẽ hướng đến chính mình đây, vì vậy động tác đã làm ra lại lui lại.

"Thu di nương, thứ tỷ dù sao cũng đã đến, sao lại để cho thứ tỷ lại rời đi. Còn nữa, thứ tỷ cũng là một phần tử của tướng phủ, tướng phủ có chuyện gì, thứ tỷ cũng có quyền được biết rõ."

Đổi mặt Thu di nương cùng Hạ Phù Dung hò hét bức bách, Hạ Tri Uyển lại có vẻ đặc biệt khoan dung.

Ngươi muốn đi, ta càng muốn cho ngươi lưu lại.

Hạ Bá Nhiên nhắm lại hai mắt, hiển nhiên là đồng ý với Hạ Tri Uyển.

Dù sao phương hướng vừa nảy đạo sĩ kia chỉ ra, Hạ Bá Nhiên hiện tại nhớ tới, không chỉ sân viện của Hạ Tri Uyển ở hướng đó, mà sân viện của Hạ Phù Dung cũng như vậy.

Hạ Bá Nhiên đơn giản đem sự tình nói qua một lần, sau khi nghe xong, Hạ Lê Hi sắc mặt đều thay đổi.

Vốn Hạ Lê Hi nghĩ là đệ đệ của mình mắc bệnh đậu mùa chỉ là ngoài ý muốn mà thôi, nhưng xem sự tình hôm nay, thế nào cũng đều cảm thấy Thu di nương dường như đã đoán trước đệ đệ của nàng sẽ lâm trọng bệnh vậy? !

"Lão gia, tiểu thư." Thạch Tâm từ bên ngoài mang theo một đồng đồ vật tiến đến, đặt ở trước mặt Hạ Bá Nhiên cùng Hạ Tri Uyển.

"Cái này là vật gì?" Hạ Bá Nhiên hé mắt, đã biết rõ những thứ quần áo ướt này, chính là đồ của nữ tử.

"Cái này, đây là của nô tài đây..." Hiện tại Thanh Hà tỉnh tỉnh mê mê, đã có chút kịp phản ứng.

"Hồi lão gia..., những vật này đều là Nhị tiểu thư phân phó nô tài đi vớt lên từ trong giếng đấy. Nhị tiểu thư nói, đã có hiểu lầm, liền muốn biết rõ ràng, cũng không thể oan uổng Thạch Lưu tỷ tỷ. Trong giếng kia thật sự là có đồ vật, xem ra, chính là quần áo của Thanh Hà, cho nên Thạch Lưu tỷ tỷ mới có thể nhìn lầm."

Thanh Hà nghe được quần áo chính mình là từ trong giếng vớt đi lên, hơn nữa chính mình suýt nữa trở thành "người chết".

Trong thân thể từng cô hàn khí ngăn không được bốc lên.

Hạ Bá Nhiên thoải mái ngồi xuống, làm việc phải như vậy, rõ ràng xác thực, rành mạch!

"Ra là như thế." Hạ Tri Uyển gật gật đầu.

"Nghe phụ thân vừa rồi nói như vậy, Uyển nhi cũng cho rằng sự tình có điểm kỳ quái. Từ sau khi ta cùng với thứ tỷ bị sơn tặc bắt rồi trở về, tất cả sự tình trong tướng phủ, quả thực là phát sinh không ít. Nhất là lúc này đây, mặc dù sự tình Thanh Hà chỉ là một cái hiểu lầm, nhưng Nhị đệ đệ vậy mà mắc phải bệnh đậu mùa, không lẽ đúng là như Thu di nương nói, bị người ta khắc ra hay sao?"

Thu di nương một mình chán nản, hô hấp không thuận, vội vàng giải thích, "Thiếp thân cho tới bây giờ chưa từng nói, bệnh đậu mùa của Nhị thiếu gia là bị người ta khắc ra đâu!"

"Chẳng lẽ là không phải?"

Hạ Tri Uyển kỳ quái mà nhìn Thu di nương, "Vừa nãy Thu di nương rõ ràng nói cho Uyển nhi, cái đại sư kia đã phê mệnh, bệnh của Nhị đệ chính là bị bát tự của ta khắc ra. Nhờ có biện pháp của ta, bệnh tình của Nhị đệ hiện tại đã được khống chế, như vậy liền cho thấy, Nhị đệ tất nhiên là không phải ta khắc, đã không phải ta khắc, đó chính là người khác khắc đấy."

Hạ Tri Uyển đáp xong, mặt Thu di nương đỏ lên, trong lòng nói, chuyện không hay rồi.

Vừa nãy nàng chỉ là nghĩ nhanh chóng đem Hạ Tri Uyển đưa đi, không thể để cho Hạ Tri Uyển ở trước mặt tướng gia có cơ hội xoay người.

Cho nên lại để cho bà tử kia nói Hạ Từ Kỳ khó giữ được mạng, sau đó liền bị nhận ra là nói dối.

Tướng gia thế nhưng một mực đều ở một bên chứng kiến đấy, từ đầu tới đuôi, đạo sĩ kia cũng không có phê mệnh cho Hạ Tri Uyển, càng không có chỉ ra, bệnh của Hạ Từ Kỳ là do Hạ Tri Uyển khắc ra đâu.

Nếu như hiện tại đổi giọng, nàng chẳng phải là tự tát mặt mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Ai là sát tinh 3

"Cha, vì Nhị đệ, mong rằng cha cho một công đạo." Hạ Lê Hi nghe Thu di nương nói xong đã nhận định chắc chắn rằng, có người khắc đệ đệ của nàng, như vậy nàng thật đúng là nên truy cứu một phen.

"Cha, kỳ thật nữ nhi rất kỳ quái đấy, theo cha nói, cái đại sư kia cũng không chỉ rõ là nữ nhi khắc, vì sao Thu di nương khẳng định chắc chắn là do nữ nhi gây tai họa? Nếu không thì, đại sư kia còn có chỉ thị khác sao?"

Hạ Tri Uyển vừa hỏi như vậy, Hạ Bá Nhiên mới nói ra đạo sĩ kia từng chỉ về phía sân viện của Hạ Tri Uyển.

"Thì ra là thế, khó trách Thu di nương luôn miệng nói ta khắc Nhị đệ đệ. Nhưng là, người ở hướng kia không chỉ có một mình ta..."

Hạ Tri Uyển đột nhiên kinh ngạc nhìn Hạ Phù Dung, ánh mắt lóe lên.

"Sẽ không đâu, sẽ không phải thứ tỷ đâu..."

Hạ Tri Uyển nói lời mập mờ, rất dễ dàng khiến cho người ta miên man bất định.

Nếu lời đạo sĩ kia nói đều là sự thực, như vậy không phải Hạ Tri Uyển khắc, thì chính là Hạ Phù Dung khắc rồi.

Ở dưới cái nhìn của Hạ Tri Uyển, Hạ Phù Dung chặt vật cực kỳ, "Nhị muội, người vừa nói lời kia là có ý gì, ý người là ta khất Nhị đệ đệ sao!"

Hạ Tri Uyển rất là lạnh nhạt liếc nhìn Hạ Phù Dung.

"Thứ tỷ chớ có oan uổng ta, ta cũng không nói như vậy, hơn nữa ta cũng không cảm thấy như vậy."

"Phù nhi, người đây là cái thái độ gì. Uyển nhi rõ ràng thiên vị người, người vậy mà lại nói chuyện với Uyển nhi như vậy, thật sự là không biết lớn nhỏ!"

Hạ Phù Dung lần nữa làm càn, lại để cho Hạ Bá Nhiên thất vọng không thôi.

Trước đây trong ấn tượng của hắn, Hạ Phù Dung chính là khéo léo hào phóng, phong thái đoan trang.

Hắn đã từng vài lần cảm thấy, nâng Thu di nương thành kẻ thất, Hạ Phù Dung trở thành thân phận đích nữ, gánh vác phần trách nhiệm của một đích nữ đấy.

"Phụ thân, nữ nhi là oan uổng đấy, tất cả đều là Nhị muội muội có ý hại ta."

Hạ Phù Dung không phục, sự tình không phải rõ ràng rồi sao, hôm nay rõ ràng là Hạ Tri Uyển cố ý nhắm vào nàng cùng Thu di nương.

"Nhị muội muội, người chính là xem chúng ta không vừa mắt, Thu di nương cũng là tiểu di của người, người sao có thể đối đãi Thu di nương như thế!"

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, đến lúc này, Hạ Phù Dung vẫn còn đánh bài thân tình, xem ra, sự nghiệp giáo dục của Thu di nương quả nhiên không đủ thành công, vậy mà không biết điều mà cha kiêng kỵ nhất là cái gì.

Hạ Tri Uyển tỏ vẻ không vui nói, "Thứ tỷ, nơi này là tướng phủ, ở trong tướng phủ, Thu di nương chỉ có thể là di nương của ta. Người đừng đem nơi đây làm phủ Đại Tướng quân chứ."

Thu di nương thầm kêu một tiếng không xong, lời kéo Hạ Phù Dung quỳ xuống.

"Lão gia, Phù nhi chỉ là nhất thời lỡ miệng, mong rằng lão gia không nên trách tội Phù nhi."

Trước khi Hạ Tri Uyển chen ép, không thể khiến cho đầu gối cao quý của Thu di nương thực sự mềm nhũn.

Nhưng bởi vì một câu của Hạ Phù Dung, Thu di nương ngay cả đập đầu cũng làm ra.

"Cha, thứ tỷ nhất định không phải có ý đầu, cầu xin cha hãy tha cho thứ tỷ lần này."

Diễn trò, người nào sẽ không diễn đây?

"Thứ tỷ, người liền hướng phụ thân nhận sai, cha tất nhiên sẽ không thật sự truy cứu người."

Hôm nay, vai trò của Hạ Tri Uyển cùng Thu di nương tựa hồ hoàn toàn đảo lộn rồi.

Thường ngày đều là Hạ Tri Uyển nhận sai, Thu di nương và Hạ Phù Dung giúp đỡ khuyên giải Hạ Bá Nhiên, để cho Hạ Bá Nhiên đừng trách tội Hạ Tri Uyển.

Bị Thu di nương kéo một cái, Hạ Phù Dung cắn răng, cũng không quá ngốc, biết nhận sai, "Cha, thực xin lỗi, là nữ nhi hồ đồ rồi, mới có thể không lựa lời nói như thế."

Tuy không cam lòng, nhưng nghe thấy Hạ Phù Dung nhận sai, Thu di nương cuối cùng là thở dài một hơi.

Hạ Tri Uyển cười cười, con tức này, tựa hồ nguôi ngoai hơi sớm đó.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Ai là sát tinh 4

"Phụ thân, có lẽ là tướng phủ hiện tại đang trong thời buổi rối loạn, cho nên nhân tâm bất ổn. Nếu như đại sư đã nói ra những lời kia, chắc hẳn đối với nô tài trong tướng phủ đã có ảnh hưởng nhất định."

Hạ Tri Uyển quỳ gối trước mặt Hạ Bá Nhiên, Hạ Lê Hi tự nhiên cũng phải quỳ xuống theo.

Trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có một mình chủ tử là Hạ Bá Nhiên vẫn đứng, những nô tài khác trong phòng, cũng đều không được phép đứng đâu.

"Vi an ổn nhân tâm, không bằng để cho thứ tử đi am miếu chép kinh niệm phật đi. Nếu như nữ nhi không có nhớ lắm, ngày giỗ của lão thái thái cũng sắp đến rồi, lợi dụng cái cơ này đưa thứ tử đi ra ngoài, người bên cạnh cũng sẽ không hiểu lắm cái gì."

Quả nhiên là thiên lý sáng tỏ, báo ứng chính xác, vừa nãy Hạ Bá Nhiên còn nghĩ dùng lý do này đưa Hạ Tri Uyên đi, "chuyện tốt" lần này, hiện tại lại rơi xuống trên người Hạ Phù Dung.

"Ta không đi!"

Nghe thấy có người muốn đưa chính mình đi am miếu chịu khổ, Hạ Phù Dung đương nhiên không muốn.

Lúc này đây, Thu di nương không có ngăn cản Hạ Phù Dung, bởi vì Thu di nương cũng không vui, dù sao người nàng muốn đưa đi là Hạ Tri Uyên.

"Phụ thân, đạo sĩ kia chỉ phung hương, tuy rằng ta cùng với muội muội cùng ở, nhưng dựa vào cái gì chỉ có một mình ta đi. Muội muội thật sự dám chắc chắn, bệnh của Nhị đệ đệ, không có chút xui liên quan với người hay sao?!"

Hạ Phù Dung cũng là đoán chắc vị đạo sĩ kia không có nói rõ ràng, thị phi đen trắng, tùy vào chính các nàng tự giành lấy.

"Cha, nữ nhi nguyện ý."

Hạ Phù Dung hướng mũi nhọn về phía Tri Uyên, thế mà Hạ Tri Uyên lại thân nhiên tiếp nhận, tỏ vẻ chính mình sẵn lòng đi am miếu ở.

"Thời điểm lão thái thái còn sống, đối với phụ thân cùng nữ nhi rất tốt. Hôm nay đã sắp đến ngày giỗ của lão thái thái, vì lão thái thái chép kinh niệm phật, đó là việc mà tiểu bối nên làm."

Hạ Tri Uyên không hề đề cập tới, đi am miếu chính là để tránh khắc người khác, chỉ nói là vì biểu lộ hiếu tâm.

Hạ Bá Nhiên mâu thuẫn nhìn Hạ Tri Uyên, vốn là hấn cho rằng từ trước tới nay, nữ nhi này của hấn là quá hiền lành chất phác, cùng Vân Thiên Độ giống nhau, là có kiểu ngạo của chính mình, cho dù là có ý kiến gì, cũng sẽ không biểu đạt ra.

Không nghĩ tới hôm nay, nhất cử nhất động của Uyên nhi, lại là thỏa đáng lấy lòng của hấn như thế.

Nghe được lời Hạ Tri Uyên nói..., Thu di nương cùng Hạ Phù Dung trong lòng đều hiện ra cùng một cái ý nghĩ, đó chính là các nàng hôm nay nhất định phải thua.

Hạ Phù Dung cứng ngắc ở một bên, nước mắt rung rung, đối với lời của Hạ Tri Uyên..., tiếp cũng không được, mà không tiếp cũng không được.

So sánh hai nữ nhi với nhau, Hạ Bá Nhiên trong lòng hạ xuống một quyết định.

"Ngày giỗ của lão thái thái mặc dù sắp đến, nhưng một mình Phù nhi đi là đủ rồi. Về phần Uyên nhi người, Thu di nương từ nay không quản lý sự tình trong tướng phủ nữa, nhưng cũng phải có người quản lý. Người là đích nữ duy nhất của bốn tướng, kể từ hôm nay, tướng phủ này liền do người quản lý đi."

Hạ Tri Uyên đích nữ của hấn, về sau gả vào nhà nào, tất nhiên không phủ cũng quý.

Cho nên, để làm một người chủ mẫu, như thế nào quản lý trên dưới, đây là điều mà Hạ Tri Uyên phải học được, không bằng trước thử quản lý tướng phủ, để cho Uyên nhi luyện tay đi.

"Vâng, cha." Đối với mệnh lệnh của Hạ Bá Nhiên..., Hạ Tri Uyên một chút cũng không có phản bác.

Đối với việc Hạ Bá Nhiên hội sẽ đem tướng phủ giao cho mình quản lý, Hạ Tri Uyên thật không ngờ đến.

Hạ Tri Uyên muốn lấy đi quyền lực trong tay Thu di nương là thực, nghĩ muốn đối phó Hạ Phù Dung cũng là thực, bất quá cái này chuyện quản lý tướng phủ lại rơi vào tay mình, cũng là chuyện tốt.

"Tốt rồi, hai người các người đều đi xuống dưới đi, đem sự tình chuẩn bị một chút." Hạ Bá Nhiên tay áo hất lên, liền xử lý Thu di nương cùng Hạ Phù Dung.

Thấy Hạ Bá Nhiên chủ ý đã định, Hạ Phù Dung cắn răng, cùng Thu di nương ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Chỉ cho một con đường sáng

"Tứ muội muội nhớ kỹ phải dùng phương pháp của ta để rửa tay." Thu di nương cùng Hạ Phù Dung vừa xuống sân khấu, Hạ Tri Uyển ôn tồn theo sát Hạ Lê Hi nói.

Hạ Lê Hi cũng không mắc bệnh đậu mùa, cho nên là không thể cùng Hạ Từ Kỳ tiếp xúc.

Nhưng mà dù sao, vẫn phải ở chung một phòng đấy.

"Cám ơn Nhị tỷ tỷ quan tâm" Hạ Lê Hi hiểu rõ ràng, Hạ Tri Uyển là thực sự quan tâm bọn hắn.

Nói cách khác, Hạ Tri Uyển chỉ cần nói cho bọn họ phương pháp hạ sốt cho Hạ Từ Kỳ, đóng kịch trước mặt Hạ Bá Nhiên cũng đủ rồi.

"Tiểu thư, đại thiếu gia trở về rồi." Hạ Tri Uyển mới trở lại trong phòng của mình, Thạch Tâm liền tiến lên nói.

"Tính toán thời gian, thật sự đã đến thời điểm hắn nên trở về." Hạ Tri Uyển gật đầu một cái, Hạ Từ Hiến mặc dù mới mười hai tuổi, nhưng là nhận được chân truyền của Thu di nương, so với Hạ Phù Dung thông minh hơn nhiều.

"Thạch Tâm, nghe nói trong nhà ngươi còn có một đệ đệ gọi là Thạch Đầu?" Hạ Tri Uyển nhìn Thạch Tâm.

Thạch Tâm gật đầu, "Thật có một tiểu đệ, tên gọi là Thạch Đầu, năm nay đã mười hai, cũng coi như là thông minh nhanh nhẹn."

"Cùng tuổi với Đại đệ sao." Hạ Tri Uyển cười cười, "Tựa hồ còn có hơn hai tháng nữa, đã đến thi Hương rồi."

"Hỏi tiểu thư..., đúng vậy." Thạch Tâm cúi đầu đáp.

"Thạch Tâm, ngày mai gọi đệ đệ của ngươi đến đây, ta có chuyện muốn hắn giúp đỡ." Hạ Tri Uyển nhàn nhạt nói.

Thạch Tâm vội vàng quỳ xuống, "Thạch Đầu có khả năng giúp đỡ cho tiểu thư, đó là phúc khí của hắn, cảm tạ tiểu thư đã cất nhắc!"

Thạch Tâm trong lòng rõ ràng, tiểu thư muốn tìm người làm việc, tìm ai mà chẳng được, cho nên nàng tuyệt đối không thể phụ hảo ý của tiểu thư.

"Tiểu thư, Thanh Hà cầu kiến người." Bảo Cầm hướng Hạ Tri Uyển hành lễ.

"Thanh Hà?" Hạ Tri Uyển nở nụ cười, "Nàng ngược lại là thông minh, biết rõ hiện tại ai muốn cái mạng nhỏ của nàng. Không gặp." Hạ Tri Uyển cự tuyệt.

Bảo Cầm tự nhiên là đi trả lời Thanh Hà, Thanh Hà nghe thấy tiểu thư không chịu gặp mình liền nóng nảy, vội vàng xông vào, "Tiểu thư, người đã cứu nô tài được một lần, thì lại cứu nô tài một lần nữa đi."

Thanh Hà nước mắt lưng tròng nhìn Hạ Tri Uyển, hiện tại nàng mới minh bạch mình là một nô tài, một cái tiện nô tài bị chủ tử thao túng sinh tử.

"Thanh Hà, có thể cứu người chỉ có chính người." Thanh Hà cho tới bây giờ cũng không phải quá ngu xuẩn, nói cách khác, cũng sẽ không ôm lấy cây to Thu di nương này nữa.

Bất đồng chính là, đời trước Thanh Hà thành công, dưới sự trợ giúp của Thu di nương, chẳng những trở thành nương tử của tú tài, cuối cùng còn trở thành một phu nhân nhà quan.

Đáng tiếc, đời này, Thanh Hà trước mặt nàng lại không đủ khéo léo, đối với Thu di nương mà nói, Thanh Hà đã là một quân cờ bỏ đi.

"Cầu tiểu thư chỉ điểm sai lầm." Thanh Hà cực kỳ sợ hãi, nếu không phải hôm qua nhị tiểu thư ra tay cứu giúp..., sợ rằng lúc này nàng đã thật sự trở thành một cỗ thi thể trong cái giếng kia rồi.

"Đã làm nô tài, đương nhiên muốn tìm kiếm che chở của chủ tử. Chỉ có điều, trong sân viện của Thu di nương, tựa hồ không chỉ có một chủ tử. Nếu Thu di nương đã không thích người, người liền tìm một chủ tử ưa thích người chứ sao."

Hạ Tri Uyển cười nhạt nói ra.

Thanh Hà hai mắt sáng ngời, lập tức suy nghĩ cẩn thận ý tứ trong lời nói của Hạ Tri Uyển.

"Đa tạ Nhị tiểu thư!" Thanh Hà dập đầu một cái trước mặt Hạ Tri Uyển, lập tức nghĩ đến, hôm nay đại thiếu gia có lẽ đã hỏi phủ rồi.

Chứng kiến Thanh Hà vui sướng hơn hờ mà thẳng bước đi, Thạch Tâm rất là không cam lòng, "Tiểu thư, cái này không khỏi quá tiện nghi Thanh Hà rồi."

Thanh Hà không có nghĩa khí, phản bội chủ tử, nô tài giống như vậy, đổi đến chỗ một chủ tử khác, đã sớm bị đánh chết.

Nhị tiểu thư thật sự là một người chủ tử nhân từ, trái lại chỉ cho Thanh Hà một con đường sáng.

Chương 60: Chỉ cho đường sáng 2

Nghĩ đến Thanh Hà lần này trở về sẽ bám lấy đại thiếu gia, không chừng còn có thể kiếm cái chức di nương, Thạch Tâm đã cảm thấy bất bình.

Lần này lão thiên gia tựa hồ quá ưu ái nha đầu Thanh Hà này đây.

Hạ Tri Uyển thấy trong mắt Thạch Tâm chỉ có bất mãn, cũng không có đồ kỵ, yên tâm cười cười, "Ngươi cho rằng cái danh di nương này là dễ làm hay sao?"

Hạ Từ Hiên tính cả tuổi mụ là mười ba, qua một đoạn thời gian nữa, trong phòng tất nhiên sẽ được an bài nha hoàn thông phòng.

"Tiểu thư, người không biết đâu, ngày đó người bệnh nặng mới khỏi, Thanh Hà ở sau cửa ra vào hướng về phía người nhỏ nước miếng đó."

Thạch Tâm đem bí mật đặt ở đáy lòng mình rồi cuộc nói ra.

Chứng kiến Thạch Tâm bộ dạng tức giận bất bình, Hạ Tri Uyển cười thoải mái, "Là vì như thế, ngươi mới nhìn Thanh Hà không vừa mắt sao."

Chỉ có điều Thanh Hà, ý vào cây to Thu di nương này, quả thật là to gan!

"Thật không nghĩ tới, Thanh Hà tỷ cũng dám làm chuyện như vậy." Bảo Cầm cũng bị hù dọa rồi.

Cho tới nay, Bảo Cầm mặc dù không rõ nguyên nhân Thanh Hà tỷ bị đuổi đi, nhưng cũng biết, ngày bình thường Thanh Hà ý vào sủng ái của tiểu thư, rất là kiêu căng ngạo mạn.

Nhưng mà Bảo Cầm như thế nào cũng thật không ngờ rằng, nguyên do Thanh Hà kiêu ngạo không đơn giản như những nô tài các nàng nghĩ, ngay cả chủ tử của mình là tiểu thư, Thanh Hà cũng dám cho tiểu thư xem sắc mặt.

Thực sự là không muốn sống nữa sao!

"Tốt rồi, chớ có tức giận." Biết rõ Thạch Tâm một lòng hướng về chính mình, Hạ Tri Uyển lần nữa yên tâm.

Đời trước lúc Bộ Chiêm Phong đọc sủng Hạ Phù Dung, cũng chỉ có cái nha đầu Thạch Tâm này toàn tâm toàn ý đi theo bên cạnh của nàng, không có tèo càn cây cao khác.

Cuối cùng, Thạch Tâm thậm chí vì nàng mà chết.

Biết rõ Thạch Tâm hai đời tâm tư đều giống nhau, một lòng hướng về chính mình, Hạ Tri Uyển tất nhiên là cực kỳ yên tâm, cảm giác một mình chiến đấu hăng hái, cũng không tốt đẹp gì.

"Thanh Hà tốt xấu cũng là do mẫu thân để lại cho ta, nếu Thanh Hà đã có ý chí phấn đấu như vậy, ta người làm chủ tử này, có thể nào không thành toàn đây."

Hạ Tri Uyển trên mặt cười có chút lạnh, "Cho dù nàng làm tới đi nương, thì như thế nào, vẫn tự bán mình vẫn còn ở trên tay của ta đây này."

Thanh Hà chết, Hạ Tri Uyển căn bản cũng không có để vào mắt, sống hay chết, bất quá là một câu nói của nàng mà thôi.

Nghe thấy Hạ Tri Uyển cũng không có dễ tha thứ Thanh Hà như mình nghĩ, Thạch Tâm cười to.

"Nguyên lai tiểu thư sớm đã tính toán tốt rồi, là nô tài suy nghĩ nhiều quá." Thạch Tâm ngượng ngùng nhìn Hạ Tri Uyển.

"Không sao cả." Hạ Tri Uyển lắc đầu, ai là chân tình, ai là giả nghĩa, nàng phân biệt rất rõ ràng.

"Đệ đệ, ngươi nhất định phải giúp tỷ tỷ đi." Hạ Phù Dung nghe tin Hạ Từ Hiên trở về rồi, lập tức liền cảm giác đã có người tâm phúc.

Hạ Từ Hiên là nam đỉnh lớn nhất trong tướng phủ, rất có tài hoa, cộng thêm việc lại là trưởng tử, vì thế, Thu di nương cùng Hạ Phù Dung đều ôm hy vọng rất lớn đối với Hạ Từ Hiên.

"Di nương, đại tỷ đừng vội, chuyện của các ngươi, ta đã biết rồi." Hạ Từ Hiên cùng Hạ Bá Nhiên có ba phần tương tự, bất đồng chính là, Hạ Từ Hiên tự nhiên là non nớt hơn một chút, nhưng trong mắt lại âm trầm hơn nhiều lắm, rất có tâm cơ.

"Đệ đệ, có tiện nhân Hạ Tri Uyên ở đây, ta luôn luôn không chiếm được tiếng tốt trước mặt cha. Vạn nhất ta thực sự phải rời đi, phụ thân còn có thể nhớ đến nữ nhi là ta hay không!"

Hạ Phù Dung lo lắng không phải không có lý, Hạ Phù Dung đã 14 tuổi rồi, mười lăm tuổi chẳng qua cũng chỉ là một cái chớp mắt.

Hầu hết nữ nhân đều giống nhau, cũng sẽ ở trong độ tuổi này, định hôn nhân đại sự, qua 1~2 năm nữa, sẽ được gả về nhà chồng rồi.

Vạn nhất Hạ Bá Nhiên lãng quên nữ nhi Hạ Phù Dung này đi, Hạ Phù Dung còn có thể trông cậy Hạ Bá Nhiên tìm cho mình một mối lương duyên tốt sao ?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Chỉ cho đường sáng 3

"Di nương, Nhị đệ thế mà lại bị mắc bệnh đậu mùa sao." Hạ Từ Hiên trấn an Hạ Phù Dung xong, lại nhìn Thu di nương.

Thu di nương gật đầu, "Đúng vậy."

"Nghe nói ở một huyện gần kinh thành, sớm gặp phải họa đậu mùa rồi." Nói xong, Hạ Từ Hiên liếc nhìn Thu di nương, ánh sáng trong mắt Thu di nương lóe lên.

"Di nương yên tâm, di nương làm nhiều chuyện như vậy, là vì ai, hài nhi rất rõ ràng."

Hạ Từ Hiên an ủi Thu di nương, cho dù hắn biết rõ Thu di nương đã làm gì, cũng sẽ không vì vậy mà xem thường Thu di nương, thậm chí là sợ Thu di nương.

Cõi lòng Thu di nương đầy an ủi, "Từ Hiên, người thật sự là nhi tử ngoan của di nương."

Con của nàng quả nhiên thông minh, nhanh như vậy đã đoán được, bệnh đậu mùa của Hạ Từ Kỳ là không bình thường.

Nếu không phải nàng tìm người đi huyện lân cận, lấy tám vải bố cũ từ một hộ gia đình đang mắc bệnh, dùng khối vải cũ này làm thành một con hổ màu sắc tươi đẹp đưa cho Hạ Từ Kỳ chơi, Hạ Từ Kỳ làm sao có thể nhiễm phải bệnh đậu mùa.

Chỉ là, nàng nghìn tính vạn tính nhưng không có tính toán đến việc, Thanh Hà vậy mà không có chết.

Tuy rằng Hạ Từ Kỳ như mong muốn của nàng, mắc phải đậu mùa, thế nhưng bệnh tình của Hạ Từ Kỳ lại bị Hạ Tri Uyên đề xuống dưới.

Nói cách khác, Hạ Tri Uyên sớm đã bị đuổi ra khỏi tướng phủ rồi!

"Di nương vốn muốn mượn lấy cơ hội này, diệt trừ Hạ Tri Uyên cùng Hạ Từ Kỳ, ai biết lại biến khéo thành vụng rồi, là di nương quá nóng lòng."

Đối diện với nhi tử của mình, Thu di nương không thêm phủ nhận đây.

"Di nương khổ cực." Hạ Từ Hiên từ nhỏ bị Thu di nương đưa ra bên ngoài đi học ở trường học, mãi đến gần đây mới lộ ra ý tứ lại để cho hắn trở về.

Lúc nhỏ, Hạ Từ Hiên không có khả năng hiểu rõ khổ tâm của Thu di nương, nhưng sau khi chứng kiến quá nhiều sự tình thứ xuất bị đích xuất lần áp chèn ép xong, Hạ Từ Hiên hoàn toàn đã minh bạch tâm tư Thu di nương.

Nếu như Hạ Từ Hiên hẳn ở lại trong kinh đô, vô luận hắn xuất sắc như thế nào, người ta cũng chỉ nhớ rõ hắn có thân phận thứ xuất, hơn nữa bởi vì như vậy mà xem thường hắn.

Không bằng Thu di nương đem hắn đưa ra bên ngoài, bên ngoài người ta kiêng kỵ danh hào tướng phủ, sao dám để ý khinh thị thân phận của hắn.

"Nhị tỷ như thế nào thoát cái liên biến thành bộ dạng này rồi hả?" Hạ Từ Hiên kỳ quái nhìn Hạ Phù Dung.

Hàng năm, Hạ Từ Hiên đều trở về nhà mấy lần, nhưng mà vài năm gần đây, Hạ Từ Hiên rõ ràng cảm giác được, Thu di nương cùng Hạ Tri Uyên qua lại rất thân thiết.

Càng quan trọng hơn là, Hạ Từ Hiên cũng cảm thấy mục đích thật sự của lần hành động này của Thu di nương.

Vốn là, Hạ Từ Hiên cho rằng năm nay chính mình đã có thể xuất ra thân phận đích tử, sinh hoạt tại kinh đô rồi.

Ai biết, sự tình phát triển càng ngày càng rời xa quỹ đạo ban đầu.

"Còn không phải Phù nhi bất cần lộ ra chân tướng sao, chính vì như thế, e là nha đầu Hạ Tri Uyên kia đã xa cách với chúng ta rồi!"

Mãi cho tới hôm nay, Thu di nương coi như là hoàn toàn xác định, hành vi của Hạ Tri Uyên bây giờ, không phải chỉ đơn giản là vì giận dữ Hạ Phù Dung nữa rồi.

Hạ Tri Uyên rõ ràng là đã xem thấu mục đích của các nàng, hiểu được tâm tư của các nàng, cho nên cùng với tâm tư của các nàng không hợp nhau nữa rồi.

Không nói đến việc lại tìm cách dựa vào Hạ Tri Uyên, nâng nàng lên làm chính thất, mà giờ đây chỉ sợ là Hạ Tri Uyên còn sẽ không để cho các nàng có những ngày tháng tốt lành đâu.

Hạ Tử Hiền dùng ánh mắt không nên thân liếc nhìn Hạ Phù Dung, bọn họ là cùng một cái di nương sinh đây, trong lòng Hạ Phù Dung trong lòng, Hạ Tử Hiền sao có thể không biết.

Chỉ là, trước khi sự tình còn chưa có thành công, Hạ Phù Dung lấy gì để bày ra dáng vẻ đích nữ chứ, rắc rối hiện tại, không cách nào thu thập.

Thấy ánh mắt Hạ Tử Hiền, Hạ Phù Dung cảm thấy ủy khuất cực kỳ luôn, "Ta sở dĩ làm như vậy, không phải cũng vì mọi người ư!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Chỉ cho đường sáng 4

Thấy Hạ Phù Dung còn không biết sai ở đâu, Hạ Tử Hiền càng tức giận rồi, "Cũng không phải nói người đem Hạ Tri Uyên đá xuống xe ngựa, lại để cho son tặc thu thập Hạ Tri Uyên có gì sai. Người sai là sai ở chỗ, trừ phi người xác định làm như vậy, Hạ Tri Uyên nhất định sẽ chết, bằng không mà nói, người hoàn toàn không nên tùy tiện ra tay!"

Trên đời không có ngu ngốc chân chính, huống chi, Hạ Tri Uyên cũng không phải quá ngốc.

Hạ Phù Dung cũng đã ra tay muốn mạng của Hạ Tri Uyên rồi, sau này Hạ Phù Dung có tìm bao nhiêu lý do đi chăng nữa, Hạ Tri Uyên còn có thể tin tưởng Hạ Phù Dung không?

"Hiện tại trách Phù nhi cũng vô dụng, người vẫn nên suy nghĩ biện pháp giúp đỡ tỷ tỷ của người đi."

Thu di nương thờ dãi, cũng may Tử Hiền so với Phù nhi không chịu thua kém, nếu không, nàng thực không biết mình phải làm sao bây giờ.

"Di nương yên tâm, nhi tử nhất định sẽ không để cho tỷ tỷ bị đưa đi."

Hạ Phù Dung làm sai, Hạ Tử Hiền đương nhiên vẫn giúp đỡ Hạ Phù Dung đấy.

"Tử Hiền, toàn bộ nhờ vào người." Nghe Hạ Tử Hiền cam đoan, Thu di nương mới xem như chính thức thờ dãi một hơi.

"Ta thật sự không cần đi?" Hạ Phù Dung bây giờ là đem tất cả hy vọng đều đặt ở trên người Hạ Tử Hiền.

"Đại tỷ, cha thương người 14 năm, người cảm thấy ở trong lòng cha, là Hạ Tri Uyên trọng yếu hơn, hay là người trọng yếu hơn. Người đến cùng có phải đi hay không, không chỉ dựa vào ta, còn phải dựa vào chính người."

Không bỏ được hài tử sẽ không bắt được chó sói, nếu đại tỷ không chịu được khổ, hẳn nghĩ nhiều phương pháp xử lý hơn nữa, cũng đều là uống công.

Lời Hạ Tử Hiền vừa nói..., chẳng khác gì là chỉ cho Hạ Phù Dung một con đường sáng trước mặt, lại để cho Hạ Phù Dung thấy được hy vọng, "Đúng, cha là thương ta đấy!"

Điểm này, là không thể nghi ngờ.

"Cho nên, tỷ, người nhớ kỹ, người mới chính là miếng thịt ở đầu quả tim của cha, còn Hạ Tri Uyên không phải."

Hạ Tử Hiền nhắc nhở Hạ Phù Dung, rất nhiều thủ đoạn, Hạ Phù Dung dùng, so với Hạ Tri Uyên dùng hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều lắm.

Bên này, được lệnh của Hạ Tri Uyên, Thạch Tâm rất nhanh liền gọi đệ đệ của mình đến, sau đó đem sự tình dặn dò xuống dưới.

"Tiểu thư, đều đã dặn dò xong." Thạch Tâm một mực cung kính nhìn Hạ Tri Uyên.

"Rất tốt." Hạ Tri Uyên thoả mãn nở nụ cười, Văn Vô Trạng nguyên, đỗ trạng nguyên, tao nhà vô hạn sao? Đòi này, Bộ Chiêm Phong không cần trông mong nữa rồi.

Đòi này, nàng muốn cho Bộ Chiêm Phong trở thành vạn niên đệ nhị !

"Tiểu thư, đại tiểu thư thực sự có thể bị đưa đến am miếu không?" Đại thiếu gia trở về rồi, Thạch Tâm cảm thấy, sự tình không có đơn giản như vậy.

"Không chết cũng trọng thương." Hạ Tri Uyên lạnh lùng nói.

Nếu mà Thu di nương đã thông thạo kẻ một hòn đá ném hai con chim, thì nàng đồng dạng cũng sẽ làm một mũi tên trúng hai con nhạn!

Nếu Thu di nương đã quyết định bảo vệ nữ nhi, nàng càng muốn để cho nhi tử nhi nữ của Thu di nương từng người một cũng không đảm bảo được!

Hạ Tri Uyên làm sao có thể quên được, đòi trước, Phủ Đại Tướng quân gặp nạn, nàng cầu Hạ Tử Hiên ở trước mặt Hạ Bá Nhiên, giúp Đại tướng quân nói lời tốt đẹp.

"Đệ đệ tốt" Hạ Tử Hiên trước nay, dùng biểu tình khinh thường mà nói ra, "Hạng người xu nịnh, cũng xứng để cho ta cầu tình giúp sao? Đừng làm ô uế phủ Tướng quốc!"

Hạ Tri Uyên trong lòng có một đoàn hỏa, thời điểm Hạ Tử Hiên cầu xin Đại tướng quân, nói với nàng biết bao nhiêu lời tán dương, càng thêm nịnh bợ Phủ Đại Tướng quân.

Thời điểm hữu dụng, ông ngoại đối với Hạ Tử Hiên mà nói, đó chính là thân nhân. Thời điểm vô dụng, lại trở thành hạng người xu nịnh?

Nghĩ tới những thứ này, ngoại trừ một phòng của Thu di nương kia, Hạ Tri Uyên hận nhất chính là bản thân mình.

Người trong phủ Đại tướng quân, căn bản là không một người nào, ưa thích gặp gỡ người một phòng của Thu di nương cả.

Lúc trước chức vị của Hạ Tử Hiên là do nàng hướng đại Phủ Tướng quân cầu đến đấy, ngay cả Bộ Chiêm Phong bạch nhãn lang đó cũng là nhờ nàng cầu xin ông ngoại, từng bước một nâng lên đấy!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Chỉ cho đường sáng 5

"Tiểu thư, người làm sao vậy?" Thạch Tâm thấy tiểu thư nhà mình trên mặt có vẻ giận, lo lắng hỏi.

"Không có việc gì." Hạ Tri Uyên lắc đầu, bất kể như thế nào, đòi trước nàng sai vẫn hoàn sai, giúp hai tên lang tâm cầu phước Hạ Tử Hiên và Bộ Chiêm Phong đi lên.

Đòi này làm lại, Hạ Tử Hiên và Bộ Chiêm Phong đừng hòng nghĩ tới việc cùng với Phủ Đại Tướng quân có mấy may quan hệ!

Hạ Tử Hiên sau khi trở lại trong phủ, liền bắt đầu cân nhắc làm sao để nghịch chuyển tình huống trước mắt, bởi đại tỷ tất nhiên không thể rời khỏi tướng phủ được.

Đại tỷ đã đến tuổi rồi, cha không những phải mưu cầu lương duyên giúp đại tỷ, người mà đại tỷ gả cho, nhất định cũng phải giúp đỡ được tướng phủ.

Vừa vặn, thái tử hiện tại còn chưa có thái tử phi, nếu đại tỷ đã có cái danh đích nữ, thì chính là làm thái tử phi cũng không quá đáng.

Nghĩ tới đây, Hạ Tử Hiên liền đau đầu.

Thu di nương những năm gần đây, một mực lấy lòng Hạ Tri Uyên, chính là vì muốn Hạ Tri Uyên mở miệng thuyết phục đại tướng quân phủ, khiến cho Thu di nương có thể ngồi lên vị trí chủ mẫu của tướng phủ.

Đắc tội Hạ Tri Uyên, Thu di nương muốn làm chủ mẫu tướng phủ, cánh cửa đầu tiên là phủ Đại tướng quân cũng không qua được rồi.

Vì thế, Hạ Tử Hiên có chút oán trách Hạ Phù Dung.

Nếu như Hạ Phù Dung không phạm sai lầm, hiện tại hấn cũng đã là đại thiếu gia con chính thất rồi.

Đại tỷ đã có danh đích nữ, chỉ cần phụ thân sẵn lòng, đưa lên báiiếp, với tài năng và nhan sắc của đại tỷ, chắc hẳn việc bắt lấy tâm của thái tử, sẽ

không phải là một việc khó khăn.

Sai một ly đi một dặm.

"Đại thiếu gia, nô tài đã hỏi thăm rõ ràng."

Nô tài đi theo bên người Hạ Tử Hiên là Nghiễn Thai vừa từ bên ngoài trở về, lén lút nói ở bên tai Hạ Tử Hiên.

"Thật đúng là hữu hiệu sao?" Hạ Tử Hiên vừa hỏi phủ một cái, lập tức có người nói với Hạ Tử Hiên tình huống cơ bản hiện nay trong tướng phủ.

Cho nên Hạ Tử Hiên biết rõ, nhà mình hôm nay có thần côn đến thăm, hơn nữa Hạ Tử Kỳ mắc bệnh đậu mùa, không bao lâu nữa sẽ "Chết".

Chỉ có điều, vị đích nữ Nhị tỷ kia tựa hồ thật sự là một người có biện pháp, vậy mà lại giúp đỡ hạ sốt cho Nhị đệ đệ.

Bởi vì nhiễm phải dịch đậu mùa, huyện lân cận thế nhưng đã chết không ít người.

Nếu như biện pháp mà Hạ Tri Uyển dạy cho người trong phòng Triệu di nương thực sự hữu dụng, hẳn hoàn toàn có thể chiếm thành của mình, hơn nữa dùng cái này, để cho chính mình cùng đại tỷ dương danh bên ngoài!

Dù sao biện pháp này cũng không phải do một mình Hạ Tri Uyển nghĩ ra đâu, hẳn cứ dùng đấy, Hạ Tri Uyển có thể làm gì hẳn?

Cho dù Hạ Tri Uyển đem việc này cáo trạng trước mặt cha, hẳn cũng không sợ.

Trong lúc cần phải lựa chọn giữa nhi tử cùng nữ nhi, hẳn tin tưởng với trí thông minh của cha, hẳn là sẽ nâng cao thanh danh của hẳn, mà bỏ qua công đạo với Hạ Tri Uyển.

Nghĩ tới đây, Hạ Tử Hiên có một tia khuấy khoả, dám tính toán di nương cùng đại tỷ, cũng phải xem Hạ Tử Hiên hẳn có đáp ứng hay không.

Đại tỷ cho dù ngàn sai vạn sai, cũng không tới phiên vị Nhị tỷ Hạ Tri Uyển này đi giáo huấn đại tỷ!

"Cực kỳ chính xác." Nghiễn Thai liên tục gật đầu, "Nhị tiểu thư chỉ dạy biện pháp, lại để cho Nhị thiếu gia dùng dầu nóng xoa bóp bên người hạ nhiệt độ, con sốt cao của Nhị thiếu gia lúc này mới được trị hoãn. Hơn nữa trừ lần đó ra, mọi người đều dựa theo Nhị tiểu thư dạy đấy, dùng dấm chua huân phòng. Tuy hiện tại còn chưa nhìn ra cái gì, nhưng ít nhất hiện tại quý phủ, người mắc phải bệnh đậu mùa, chỉ có một mình Nhị thiếu gia."

Trước đây, trong cũng một phủ, nếu người nào mắc bệnh đậu mùa, người nợ buổi sáng phát bệnh, quý phủ tất nhiên có người buổi chiều cũng bị bệnh theo.

Nhị thiếu gia vừa bệnh, Nhị tiểu thư liền dạy biện pháp này rồi, ít nhất người trong phòng Triệu di nương kia, ngoại trừ người vốn đã mắc bệnh, những người khác cũng không có phản ứng.

"Hừ, thật đúng là nhìn không ra, nàng có bốn sự bậc này."

Hạ Tử Hiên hừ lạnh một tiếng, bất quá dù cho có bốn sự, cũng là thành toàn cho hẳn cùng đại tỷ!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Chết cũng không đi

Ngày hôm sau, Hạ Phù Dung sáng sớm đã dậy rồi, dựa theo Hạ Bá Nhiên phân phó, Hạ Phù Dung đi đến am miếu chép kinh niệm phật cho lão thái thái đã qua đời.

Hạ Bá Nhiên nhìn về mặt tiêu tụy của Hạ Phù Dung, trong lòng cũng nổi lên một chút thương xót, chỉ là, nghĩ đến chuyện Hạ Phù Dung đã làm, Hạ Bá Nhiên không thể mềm lòng được.

Đích thứ có khác, dưới điều kiện Uyển nhi không phạm sai lầm hẳn làm sao có thể không ngừng bao che Phù nhi đây.

"Trong một tháng này, ngươi phải tự chăm sóc tốt chính mình." Dù thế nào đi nữa, Hạ Phù Dung cũng là hài tử mà Hạ Bá Nhiên yêu thương.

Tranh thủ trước khi tảo triều, Hạ Bá Nhiên liền tự mình đến tiễn Hạ Phù Dung đi.

Mới qua một buổi tối, Hạ Phù Dung liền biến thành bộ dạng này, Hạ Bá Nhiên đương nhiên hiểu rõ rằng đối với Hạ Phù Dung mà nói, đây là một sự đả kích.

Hạ Phù Dung hàm chứa nước mắt mà nhìn Hạ Bá Nhiên, không hề vì chính mình cầu tình, mà là lộ ra vẻ phi thường hiểu chuyện.

"Trước khi vẫn luôn là nữ nhi không hiểu chuyện, làm hại phụ thân lo lắng, tức giận, những điều này đều là nữ nhi sai. Mong rằng trong một tháng này, phụ thân cực kỳ bảo trọng."

"Đại tỷ tỷ, người yên tâm, bên cạnh phụ thân không phải còn có chúng ta sao? Chúng ta nhất định sẽ chăm sóc tốt cho phụ thân đấy."

Đối với Hạ Vũ Hân mà nói, thiếu một cái tỷ tỷ liền ít đi một cái đối thủ.

Hạ Tri Uyển mặc dù là đích tỷ, nhưng mà chủ mẫu cũng đã chết rồi, không có chỗ để dựa vào.

Mà Hạ Phù Dung mặc dù cùng mình giống nhau, đều là thứ xuất.

Chỉ là, Hạ Phù Dung có Thu di nương, còn có một ca ca là đại thiếu gia của tướng phủ.

Nếu để cho Thu di nương thượng vị, mẹ con nàng cũng chưa chắc đã có chỗ tốt, không bằng để cho Nhị tỷ tỷ cùng với một phòng Thu di nương thất bại, các nàng không chừng cũng có ngày nổi danh.

Nhìn Hạ Bá Nhiên cùng Hạ Phù Dung phụ từ nữ hiếu, Hạ Tri Uyển trong mắt chết lặng, sau đó nở nụ cười.

"Tiểu Ngũ nói rất đúng, nếu không có thứ tỷ, còn có những tỷ muội chúng ta ở bên cạnh chiếu cố phụ thân."

"Đúng vậy đó, phụ thân không chỉ có một mình đại tỷ là nữ nhi đầu, đại tỷ nói những lời này xong, ta còn tưởng rằng chính mình không xứng đáng làm nữ nhi của phụ thân nữa đó."

Hạ Mạc Linh đứng ở bên cạnh Hạ Bá Nhiên, cười tủm tỉm mà nhìn Hạ Phù Dung.

Đồng thời bị ba tỷ muội xa lánh, khiến cho khuôn mặt Hạ Phù Dung vốn gầy gò, càng có vẻ không còn chút máu.

"Phụ thân, nữ nhi cáo từ."

Hôm nay Hạ Phù Dung tựa hồ đặc biệt suy yếu, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, giống như nửa trong suốt vậy, thân thể mỏng manh hơn tờ giấy, dường như chỉ cần một trận gió thổi tới, liền sẽ bị thổi bay luôn.

Vừa lúc đó, một nô tài lôi kéo xe ngựa, đột nhiên xuất ra một cây châm, hung hăng đâm vào cổ ngựa một cái.

Con ngựa bị chấn kinh, cào cào móng trước, gào rú không thôi!

Tất cả mọi người đều bị tình huống bất ngờ này hù dọa rồi, mà Hạ Phù Dung lại một phát túm lấy Hạ Bá Nhiên, đem Hạ Bá Nhiên đẩy sang một bên, tránh đi tai họa.

Mà Hạ Phù Dung sẽ không may mắn như Hạ Bá Nhiên.

Móng ngựa sáng lên, đá lên cánh tay Hạ Phù Dung.

Tiếp theo, xe ngựa bị con ngựa lôi kéo, "Phanh" một tiếng, đập vào sau lưng Hạ Phù Dung.

Trong khoảnh khắc, Hạ Phù Dung liền đổ máu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn vốn dĩ tái nhợt, có vết máu bên dưới, lại càng có vẻ nhỏ bé đáng thương.

"Phù nhi!"

Ngày hôm qua ồn ào một trận, Hạ Bá Nhiên tuy tức giận Hạ Phù Dung, lại không nỡ bỏ Hạ Phù Dung.

Nếu không nói đến chuyện mệnh trung tương khắc, trải qua một đêm yên lặng, Hạ Bá Nhiên thậm chí đã nghĩ đến việc giữ Hạ Phù Dung lại rồi.

Bây giờ vì cứu Hạ Bá Nhiên, Hạ Phù Dung lại bị trọng thương, Hạ Bá Nhiên sao có thể không thêm để ý.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Chết cũng không đi 2

"Đại tỷ!" Tuy vẫn luôn ở một bên quan sát, nhưng Hạ Từ Hiên cũng thật không ngờ, con ngựa này lại nổi điên đến mức độ này, thật sự đã làm Hạ Phù Dung bị thương.

Hạ Từ Hiên nổi nóng, thiếu niên mới mười ba tuổi, giờ tay chém xuống, trực tiếp chém chết con ngựa đã làm tỷ tỷ hắn bị thương kia.

"Ah!" Hạ Mạc Linh đã bao giờ nhìn thấy tình cảnh như vậy chứ, trên mặt đất be bét máu ngựa, hồng hồng đỏ đỏ, sợ đến mức luôn miệng thét lên.

"Nhanh, mau mời đại phu!" Hạ Bá Nhiên vội vàng bế Hạ Phù Dung đã bị thương lên, vội vã chạy vào trong tướng phủ.

Thu di nương nhận được tin tức cũng kịp thời đuổi tới, một đôi mắt tràn đầy tơ máu giống như suốt đêm không ngủ, vừa nhìn thấy Hạ Phù Dung bị trọng thương, Thu di nương lập tức rơi lệ.

"Phù nhi, tại sao có thể như vậy, buổi sáng vẫn còn tốt kia mà."

"Đừng nói nữa, đợi đại phu nói sau." Hạ Bá Nhiên khẩn trương nhìn Hạ Phù Dung ở trong lòng.

Rốt cuộc là nữ nhi bảo bối mười lăm năm, phần cảm tình này sao có thể nói bỏ là bỏ.

Nhìn thấy Hạ Bá Nhiên thương yêu Hạ Phù Dung như vậy, Hạ Tri Uyển lạnh lùng cười cười, trong lòng cũng cảm thấy ghen khuất.

Nếu như đời trước, chỉ cần cha thương nàng bằng một nửa của Hạ Phù Dung, thì nàng sao có thể rơi vào tình cảnh con chết bản thân mất mạng như vậy?

"Đau, cha à, con đau quá." Nước mắt Hạ Phù Dung rơi xuống từng giọt từng giọt, như vòng châu ngọc bị đứt dây, rất đáng thương.

Hạ Phù Dung cảm giác xương tay mình đã bị con ngựa đó đá gãy rồi, đối với việc này, trong lòng có chút oán hận Hạ Từ Hiên.

Rõ ràng đã nói chỉ là diễn trò, cho dù bị thương, Đại đệ cũng sẽ không để cho nàng bị tổn thương đặc biệt nghiêm trọng, chỉ là để cho phụ thân căng thẳng một chút cũng không sao.

Thế nhưng mà một đá vừa rồi kia, thật sự rất đau, đau đến mức nàng không muốn sống nữa.

Sớm biết sẽ phải chịu đau đớn như vậy, không bằng rời đi cho xong!

Thu di nương cũng gấp rồi, tình huống tựa hồ không giống như đã bàn bạc, Phù nhi nhìn phía trên có vẻ bị thương rất nặng!

Thu di nương dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía Hạ Từ Hiên, Hạ Từ Hiên trong lòng cũng cực kỳ ảo não.

Hắn rõ ràng phân phó Nghiễn Thai chỉ làm cho con ngựa gấp chút kinh hãi, đến lúc đó, đại tỷ đẩy cha ra, hắn lại kịp thời đi ra, chế trụ con ngựa, lại để cho đại phu khoa trương tình huống của đại tỷ lên một chút, như vậy cha tất nhiên sẽ không để cho đại tỷ rời đi nữa.

Thế nhưng mà vừa rồi Hạ Từ Hiên hiểu được, Nghiễn Thai căn bản là còn chưa kịp ra tay, con ngựa kia liền tự phát điên rồi.

Chính vì Hạ Từ Hiên không có tính toán đến điểm này, cho nên mới xảy ra việc ngoài ý muốn, khiến cho Hạ Phù Dung thực sự bị thương nặng rồi.

Đại phu rất nhanh được Nghiễn Thai mời đi qua, vốn dĩ, chức trách của đại phu này là diễn kịch, hiện tại, thật đúng là còn có chút công dụng.

"Đại phu, mau nhìn xem." Hạ Bá Nhiên kéo đại phu lên trước mặt Hạ Phù Dung, lại để cho đại phu kiểm tra thương thế của Hạ Phù Dung.

Đại phu mới nhẹ nhàng đụng cánh tay Hạ Phù Dung một cái, Hạ Phù Dung liền đau đến gào khóc thảm thiết, đau đến chết đi sống lại.

Hạ Phù Dung sống hơn mười bốn năm, còn chưa bao giờ chịu qua thống khổ như thế, cái loại đau nhức tận xương này, khiến cho Hạ Phù Dung cũng không muốn sống nữa.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, Hạ Phù Dung không chịu nổi đau đớn kịch liệt như thế, hai mắt trợn trắng, hôn mê tới.

"Hồi tước gia..., tay đại tiểu thư sợ là đã bị gãy xương rồi." Đại phu trên đầu cũng bốc lên mồ hôi lạnh, cảm thấy sự tình rất là phức tạp.

"Còn có thể trị được hay không?" Nghe thấy xương tay đã gãy, Hạ Bá Nhiên sốt ruột không thôi.

"Trị thì sẽ trị được, chỉ sợ là, về sau tay phải của đại tiểu thư coi như bị phế rồi." Đại phu chột dạ trả lời.

"Không, sẽ không đâu!" Nghe thấy đại phu trả lời, Thu di nương hai mắt tối sầm, choáng luôn.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Chết cũng không đi 3

Thấy Thu di nương cũng bị ngắt theo, Hạ Bá Nhiên càng bức mình hơn.

Ở thời điểm mấu chốt Thu di nương lại vô dụng, quả nhiên không nên giao tướng phủ cho Thu di nương quản lý!

"Có ai không, còn không mau đỡ Thu di nương xuống dưới đi, lại mời đại phu khác lại đây."

Người bên cạnh còn chưa có phản ứng, Hạ Trì Uyển đã ra lệnh.

"Vâng, tiểu thư." Hạ Trì Uyển có lệnh, Hương Hòa và Kim Quế cũng không dám giả vờ giả vịt trước mặt Hạ Trì Uyển, liền tranh thủ đỡ lấy Thu di nương.

Ngày hôm qua Thạch Lư mới bị nha bà mang đi, nghĩ đến Thạch Lư "kinh tâm động phách" trước khi đi, giờ đây nô tài trong phòng Thu di nương, thật đúng là không có một ai dám trêu chọc Hạ Trì Uyển đâu.

Thấy Hạ Trì Uyển xử lý sự tình liên quan đến Thu di nương công khai như vậy, Hạ Tử Hiên cực kỳ không có tư vị.

Hạ Tử Hiên đương nhiên biết rõ ngày hôm qua Hạ Bá Nhiên thu hồi quyền quản lý tướng phủ của Thu di nương, cũng giao quyền lực này cho Hạ Trì Uyển.

"Đa tạ Nhị tỷ tỷ chiếu cố di nương như vậy." Hạ Tử Hiên nhìn vị Nhị tỷ tỷ Hạ Trì Uyển của mình.

Hắn không ngừng suy nghĩ, lúc trước gặp phải sơn tặc, một cước của đại tỷ phải nặng đến mức nào, mới có thể đá cho Nhị tỷ tỷ ngã thơ trở thành bộ dạng như hiện nay.

"Phụ thân đã giao cho ta quản lý tướng phủ, chiếu cố Thu di nương là việc nên làm."

Hạ Trì Uyển cười cười, hào phóng tiếp nhận quan sát của Hạ Tử Hiên.

Bởi vì Hạ Trì Uyển biết rõ, cho dù Hạ Tử Hiên nghĩ đến nát óc, cũng nhất định không thể nghĩ ra, hiện tại nàng đã tái thể làm người rồi.

"Đại phu, tay của thứ tỷ nhà ta, thật sự không cứu được sao?"

Thấy Hạ Phù Dung đau nhức ngắt đi, trong lòng Hạ Trì Uyển khuây khoả không thôi, chỉ là trên mặt lại bất động thanh sắc.

Lúc trước, Bộ Chiêm Phong ở trước mặt Hạ Phù Dung, đồng thời chặt bỏ hai tay của nàng, thống khổ khi bị gãy xương đứt gân, lớn hơn nỗi đau của Hạ Phù Dung một trăm lần!

Hạ Phù Dung chẳng qua chỉ gãy tay mà thôi, nàng thực sự chờ mong lúc nào đó lại để cho Bộ Chiêm Phong và Hạ Phù Dung ném thứ đau đớn khi bị khoét tim đi!

"Lão phu vô năng." Đại phu lắc đầu, tuy hắn có một chút bản sự, nhưng cũng không cao.

Lúc trước hắn cho là mình đến tướng phủ, thuận túy chỉ là để phối hợp diễn trò, không nghĩ tới, thực sự gặp được tình huống khó giải quyết rồi.

"Cha, không bằng vào cung mời ngự y đi?" Hạ Trì Uyển nhìn Hạ Bá Nhiên, nói ra khát vọng trong lòng Hạ Bá Nhiên.

Hạ Bá Nhiên gật gù đầu, "Lão phu tiến cung đi mời ngự y đến."

Hạ Trì Uyển lắc đầu, "Trong lòng cha lo lắng thương tích của thứ tỷ, chạy tới chạy lui quá mức giày vò. Đại đệ mới trở về, không bằng để cho đệ ấy đi thôi."

"Tốt!" Nghe Hạ Trì Uyển nói xong..., Hạ Tử Hiên liền đồng ý.

Hạ Bá Nhiên giao thẻ bài tiến cung của chính mình cho Hạ Tử Hiên, Hạ Tử Hiên vội vàng tiến cung, mời ngự y cho Hạ Phù Dung.

Hạ Mạc Linh thấy người trong nhà đều vây quanh Hạ Phù Dung, rất không vui.

"Đại tỷ quả nhiên là người may mắn đấy, bởi như vậy, chắc hẳn ngày giỗ của lão thái thái không cần Đại tỷ tỷ bận rộn rồi."

"Đúng vậy, Đại tỷ tỷ vẫn luôn là người có phúc."

Hạ Vũ Hân bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nổi.

Vừa nghe tin tức Đại ca ca hồi phủ, nàng đã biết ngay là việc Đại tỷ tỷ phải rời đi trở thành rau cúc vàng, héo úa rồi.

Không nghĩ tới, Đại ca ca quả nhiên thật có bản lĩnh, vì cứu cha, làm tiêu tan thuyết khắc sát, Đại tỷ tỷ khỏi bệnh rồi, còn ai có thể nói người đã cứu phụ thân một mạng, lại khắc phụ thân.

Nghe thấy Hạ Mạc Linh và Hạ Vũ Hân nhỏ giọng nói thầm, Hạ Tri Uyển nở nụ cười.

Không chỉ Hạ Phù Dung có phúc đâu, mà Hạ Tử Hiên hôm nay có thể đi vào cung, còn không phải cũng là người có phúc đó sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đều là nữ nhi

Mấy người Hạ Tri Uyển là cùng một thế hệ với Hạ Phù Dung, cho nên không cần cạnh giữ ở bên cạnh Hạ Phù Dung, trò chuyện bày tỏ quan tâm xong liền rời đi.

Mà Hạ Lê Hi bởi vì một lòng trông coi Hạ Tử Kỳ đang bị bệnh, hoàn toàn không rảnh để tự mình đi thăm Hạ Phù Dung, nên chỉ phải nha hoàn tới hỏi thăm một tiếng.

Bất quá, trước khi Hạ Tri Uyển đi, hướng Hạ Bá Nhiên xin chỉ thị một việc.

"Phụ thân, bởi vì thứ tỷ gặp chuyện không may, Thu di nương chịu kích thích không nhỏ. Mặc dù Đại đệ đã tiến cung đi mời ngự y rồi, nhưng mà tình huống của thứ tỷ sau này, cũng không biết trước được."

Hạ Tri Uyển hành lễ với Hạ Bá Nhiên, "Xưa nay Thu di nương luôn yêu thương thứ tỷ, vừa mới thấy thứ tỷ như vậy thì đã hôn mê bất tỉnh rồi. Vốn dĩ con muốn chờ một thời gian mới tiếp nhận việc quản lý tướng phủ, nhưng mà nhìn tình hình hiện tại, không bằng bây giờ nữ nhi liền nhận lấy việc quản lý đi. Cũng là để cho Thu di nương có thể toàn tâm toàn ý chiều cô thứ tỷ, bằng không, Thu di nương quá vất vả rồi."

Đối với người bên cạnh, Thu di nương vô cùng ác độc, cho dù là hại người khác mất mạng, mắt cũng không nháy một cái.

Chỉ có điều, Hạ Phù Dung và Hạ Tử Hiên lại là điểm chí mạng của Thu di nương.

Trong hai người kia, không cần biết là ai gặp phải chuyện ngoài ý muốn, đối với Thu di nương mà nói, đều là đã kích mãnh liệt.

Vốn dĩ cho rằng Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung chỉ giả vờ đùa giỡn một hồi, không ngờ chuyện đùa lại hóa thành thật, do đó đã kích thích Thu di nương.

"Cũng tốt." Hạ Bá Nhiên hơi chần chờ, cảm thấy Hạ Phù Dung xảy ra chuyện như vậy, nếu như lại thu hồi quyền lực của Thu di nương, có phải là quá lạnh bạc rồi hay không.

Chỉ là, Thu thị cực kỳ để ý bệnh của Hạ Phù Dung, cũng là sự thực.

Nếu để cho Thu thị một bên cấp bách lo lắng bệnh của Phù nhi, một bên lại vội vàng lo liệu chuyện tình trong quý phủ, đúng thật là rất mệt mỏi.

Bởi vì lo lắng như vậy, cho nên Hạ Bá Nhiên mới đáp ứng.

Được Hạ Bá Nhiên đồng ý, Hạ Tri Uyển liền sai người đem tất cả sổ sách lớn nhỏ từ trong phòng của Thu di nương chuyển qua.

Nguyệt Quý mặc dù có lòng muốn ngăn cản, chỉ tiếc không ngăn được, dù sao chuyện này chính là được lão gia cho phép đấy.

Nguyệt Quý tự nhiên cũng kiếm cơ giúp Thu di nương, hy vọng kéo dài mọi chuyện đến khi Thu di nương tỉnh dậy xử lý.

Thế nhưng Hạ Tri Uyển nói, đem sổ sách dọn đi trước, về phần chìa khóa trong kho phòng, đợi đến lúc Thu di nương tỉnh, nàng lại đến lấy cũng không muộn.

Vì thế, Nguyệt Quý trơ mắt nhìn nha hoàn trong viện Hạ Tri Uyển, bụng từng chùng sổ sách một rồi khỏi viện của Thu di nương.

"Tiểu thư, người làm sao vậy?" Thạch Tâm vốn đang vui mừng, lại phát hiện trên mặt tiểu thư nhà mình lại không có vẻ gì là vui thích cả.

"Thạch Tâm, người cảm thấy cha ta đối đãi thứ tỷ như thế nào?" Giọng Hạ Tri Uyển bỗng trở nên xa xăm.

"Tướng gia đối xử với đại tiểu thư thật tốt." Thạch Tâm khẽ nhìn sắc mặt Hạ Tri Uyển, nhẹ nhàng nói, "Đại tiểu thư bị con ngựa làm bị thương, nhìn ra được, tướng gia rất là sốt ruột, một mực canh giữ ở bên cạnh đại tiểu thư, không muốn rời đi."

"Đúng vậy, cha ta thật sự rất tốt với thứ tỷ." Giọng Hạ Tri Uyển càng thêm mơ hồ rồi.

"Vậy người cảm thấy, phụ thân đối đãi với các muội muội của ta như thế nào?" Hạ Tri Uyển hỏi tiếp.

"Tướng gia đối xử với các tiểu thư khác cũng là tốt, Tam tiểu thư tuy điều ngoa, nhưng mà tướng gia cũng rất bao dung. Tứ tiểu thư lạnh lùng, nhưng mà tướng gia vẫn sủng ái như thường. Ngũ tiểu thư là nữ nhi nhỏ nhất của tướng gia, tướng gia thiên vị một chút, cũng là tự nhiên."

Thạch Tâm trả lời theo thực tế.

"Như vậy người cảm thấy, phụ thân đối đãi ta như thế nào?" Hạ Tri Uyển ngẩng đầu lên, nhìn Thạch Tâm bằng ánh mắt tĩnh mịch.

Lúc nghe thấy Hạ Tri Uyển hỏi vấn đề này, Thạch Tâm và Bảo Cầm đều trở nên căng thẳng, hồi hộp nhìn Hạ Tri Uyển.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Đều là nữ nhi 2

"Không cần cố kỵ ta, ăn ngay nói thật đi." Thấy dáng vẻ khấn trương của hai nha hoàn, Hạ Tri Uyển cười nhếch miệng, càng thêm đáng ghét.

"Tướng gia, tướng gia đối xử với tiểu thư, không sâu đậm bằng các tiểu thư khác."

Bảo Cầm muốn ngăn cản Thạch Tâm, đề cho Thạch Tâm đừng có trả lời vấn đề của tiểu thư, hoặc là dùng thiện ý nói dối lừa gạt tiểu thư, đồ dành tiểu thư cũng được.

Nhưng nghe thấy Thạch Tâm trả lời xong, Bảo Cầm tức oi là tức.

Thạch Tâm Thạch Tâm, quả nhiên là đủ thành thực!

Trong lòng Thạch Tâm cũng khó chịu, nhưng mà ở trước mặt tiểu thư nhà mình, thật sự là không nói được lời trái lương tâm.

Nghe Thạch Tâm trả lời hàm súc như thế, Hạ Tri Uyển nở nụ cười.

Đâu chỉ là không sâu đậm bằng, nếu không phải là có danh phận, nếu không phải nàng có ấn tượng chính mình từ nhỏ lớn lên trong tướng phủ, nàng thậm chí hoài nghi, liệu mình có thật là nữ nhi ruột thịt của cha hay không.

Chính là nữ nhi đến làm con thừa tự, so với nàng, cha cũng thân thiết hơn ba phần đi ?

Vì cái gì mà cha đối đãi với những nữ nhi khác đều dụng tâm, mà chỉ đối với nàng, lại lạnh nhạt như thế, thậm chí nàng cảm thấy, cha nàng đối với nàng còn có một tia oán hận?

Với tư cách là nữ nhi, Hạ Tri Uyển hoàn toàn không thể lý giải loại tâm lý này của Hạ Bá Nhiên.

Nếu như nói cha không thích nàng, chỉ là bởi vì Phủ Đại Tướng quân, ông ngoại của nàng, đám cậu bên ngoại của nàng, như vậy năm đó khi mẫu thân vẫn còn là đích nữ của phủ Đại tướng quốc, cũng đã là tình huống này rồi.

Cha cần gì phải hướng Phủ Đại Tướng quân, cầu hôn mẫu thân đâu?

Lần trước trở về sau khi bị sơn tặc bắt, nàng sốt rất cao, vài lần tưởng chết, nhưng mà cha lại lạnh lùng chỉ phái ma ma cùng nha hoàn đến chăm sóc nàng.

Cánh tay Hạ Phù Dung chẳng qua chỉ bị thương một chút, cũng không nguy hiểm đến tính mạng, cha lại lo lắng ở bên cạnh Hạ Phù Dung.

Bởi vậy, Hạ Tri Uyển phi thường rõ ràng, đời trước mình bị chết thê thảm như thế, đối với việc cha vứt bỏ không để ý, có quan hệ rất lớn!

Trước kia Thu di nương hạ được hại nàng, cha tuy có giận dữ, nhưng cuối cùng cũng chỉ là tiếng sấm lớn, hạt mưa nhỏ.

Nếu không phải nàng dùng tâm kế, quyền quản lý tướng phủ này, hôm nay sao có thể dễ dàng chuyển tới trong tay của nàng như vậy.

Dù Thu di nương không nghĩ biện pháp kéo dài một chút, cha cũng sẽ buông tha, một lần nữa đem quyền quản lý, trả đến tay Thu di nương.

Xem ra, nàng Thu di nương thành kế thất, không chỉ có nàng và Thu di nương nghĩ, trước nay ngay cả cha, cũng có tâm tư này đây.

Chỉ là, cha đến cùng vẫn kiêng kỵ Phù Đại Tướng quân, cho nên đòi trước mới có thể một mực đợi đến lúc nàng mở miệng, mới đáp ứng chuyện này.

Hạ Tri Uyển cười lạnh, phụ thân tốt, thực sự là phụ thân tốt của Hạ Tri Uyển nàng đó.

"Tiểu thư, những đồ vật trong phòng Thu di nương đều được đưa đến rồi." Một nha hoàn tiến đến nhỏ giọng báo cáo, thấy khuôn mặt Hạ Tri Uyển cũng không dễ nhìn, giọng nói cũng nhỏ đi theo.

"Đi xuống đi." Hạ Tri Uyển vung tay lên.

Cha nàng đã không thêm để ý nàng, như vậy nàng làm tổn thương người mà cha để ý, trong lòng cũng sẽ không áy náy và nương tay.

Vốn dĩ, Hạ Từ Hiên tiến cung, đơn giản chỉ là đi mờ ngự y giúp Hạ Phù Dung, ai biết, vừa mời, lại mời được trò hay.

Hạ Từ Hiên đại khái tiến cung một canh giờ, tiếp theo, sau lưng chính là đại đội nhân mã đi theo, đánh đến phủ tướng gia đây.

Vị công công giọng éo éo như vịt đực, mang theo một chút không khí vui mừng và đắc ý, đến tướng phủ tuyên chỉ.

"Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, Đại công tử của tướng phủ tuổi trẻ tài cao, trưởng nữ tướng phủ tướng mạo vẹn toàn, đặc biệt ban thưởng trăm lượng hoàng kim"

Nghe thấy đạo thánh chỉ này, vốn là lo lắng không thôi, lúc này trên mặt Hạ Bá Nhiên cười cười, xem ra Phù nhi cũng không phải là sát tinh của tướng phủ!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Đều là nữ nhi 3

Hạ Từ Hiên tiến cung, chẳng những mời được ngự y, không hiểu sao còn nhận được một đạo thánh chỉ, được thưởng trăm lượng hoàng kim.

Tuy nói phần thưởng không nặng, nhưng quý ở chỗ thân phận của người ban thưởng đủ phân lượng.

Vì thế, người trong tướng phủ nghe thấy đạo thánh chỉ này xong, đều thờ dài, có nhi tử tốt cuộc là tốt hơn nhiều so với không có nhi tử.

Có đứa con trai Hạ Từ Hiên này ở đây, chắc chắn sẽ có ngày Thu di nương lại ngóc đầu lên.

Cho nên, ở trong tướng phủ, tuy không thể giúp đỡ Thu di nương, cũng tuyệt đối không thể là địch với Thu di nương, đề phòng đến ngày Thu di nương đứng dậy, tính sổ mình.

Bất quá, Hạ Từ Hiên tuy đã mời được ngự y trở về, nhưng mà ngự y khám cho Hạ Phù Dung xong, kết luận đưa ra cũng không khác mấy so với đại phu lúc trước.

Hạ Phù Dung bị gãy xương cánh tay, cho dù nối xương tốt rồi, tay cũng coi như bị phế.

Nghe được đáp án này, Hạ Bá Nhiên và Hạ Từ Hiên đều thất vọng không thôi, nhưng vẫn cố gắng cầu xin ngự y, tận lực chữa tay Hạ Phù Dung thật tốt.

Ngự y biết rõ trưởng tử của tướng phủ tựa hồ mới tiến cung, lập đại công cho Hoàng Thượng, trong lúc dịch đậu mùa tràn lan, lại giúp cho Hoàng Thượng buông lỏng.

Vì vậy, ngự y cũng tận tâm hơn vài phần, tỏ vẻ mình nhất định sẽ cố gắng.

Nghe được tin tức này, Hạ Tri Uyển chỉ xì mũi coi thường.

Những ngự y kia so với y sư chân chính ẩn trong giang hồ, chẳng khác gì đại phu Mông Cổ.

Cho dù tay Hạ Phù Dung vốn có thể chữa tốt, cũng bị bọn họ chữa bậy, trở thành phế đi một tay.

Thu di nương tỉnh lại, nghe thấy Hoàng Thượng phong thưởng, vốn là vui vẻ, tiếp theo, biết Hạ Tri Uyển thừa dịp nàng té xỉu, mang hết sổ sách đi, đầu giống như là bị người ta đánh một búa, buồn bực vô cùng.

Càng giận chính là, Hạ Tri Uyên không để cho Thu di nương có một chút cơ hội phản ứng nào, mới nghe Thu di nương tỉnh lại, liền ngựa không dừng vó chạy đến.

"Thu di nương, người rốt cục tỉnh? Sổ sách ta đã sai người dọn đi hết rồi, hiện tại chỉ còn chìa khóa của tất cả khóa phòng trong tướng phủ thôi. Thứ tỷ chịu khó sờ như vậy, còn muốn nhờ Thu di nương chiếu cố nhiều hơn, vì thế, những sự tình trong tướng phủ, phải do ta chia sẻ giúp Thu di nương rồi."

Hạ Tri Uyên dịu dàng cười cười, mặc một thân váy màu trắng nhạt thêu cảnh hoa, áo trong đối xứng, giống như đầu hạ, bên trong là phiến lá xanh mát lạnh, mấy cành hoa sen thấp thoáng phía sau, đẹp không sao tả xiết.

"Thu di nương muốn gấp gấp chiếu cố thứ tỷ, nếu như lại để cho Thu di nương phải quan tâm đến chuyện trong tướng phủ, đó chính là ta người làm văn bồi không đúng rồi."

Thấy Thu di nương không nhúc nhích, không chịu giao ra chìa khóa, Hạ Tri Uyên nói tiếp.

"Tuy ta đối với các hạng mục trong tướng phủ còn không quen, nhưng là chậm rãi mày mò, cuối cùng cũng hiểu ra thôi. Nếu như bị cha biết, sự tình trong tướng phủ vẫn do Thu di nương quản lý, cha tất nhiên sẽ trách ta tội trốn tránh trách nhiệm."

Lời Hạ Tri Uyên nói..., ngăn chặn hết những lời Thu di nương muốn nói rồi.

Thu di nương muốn nói nhưng bị Hạ Tri Uyên từng câu chặn họng, nhưng mà những chìa khóa trong tay rất trọng yếu, thế nào cũng không thể giao ra ngoài.

Thu di nương biết rõ ràng rằng, nếu đem những chìa khóa này giao cho Hạ Tri Uyên, tâm can nàng rất đau!

"Nhị tỷ, bởi vì đại tỷ bị thương, di nương vừa mới tỉnh lại, vẫn còn chưa tỉnh táo, những chìa khóa này không bằng ngày mai người lại đến cầm đi."

Hạ Tử Hiền nghe thấy Hạ Tri Uyên đến lấy chìa khóa, vội vàng giúp đỡ Thu di nương.

Có thể kéo dài ngày nào hay ngày đấy, đợi đến khi Hoàng Thượng biết rõ biện pháp của hần có thể thực hiện, hần có rất nhiều cách khiến cho cha thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

"Đại đệ, nghe nói người tiến cung đi mời ngự y, nhưng lại được phong thưởng trở về phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đều là nữ nhi 4

Hạ Tri Uyên cười híp mắt nhìn Hạ Tử Hiền, mắt cong cong giống như vầng trăng treo ở cuối chân trời.

Hạ Tri Uyên rõ ràng cười đến là dịu dàng, ít nhất khuôn mặt nàng cũng không hề xấu xí đáng ghét, thế nhưng thấy nụ cười của Hạ Tri Uyên, Hạ Tử Hiền hơi run rẩy, sau lưng đổ mồ hôi lạnh.

Hạ Tri Uyên càng vui vẻ hơn rồi, đúng vậy, bây giờ Hạ Tử Hiền mới mười hai tuổi.

Cho nên, lúc Hạ Tử Hiền cướp lấy thành quả lao động của người khác, còn có thể chột dạ.

Không giống đời trước, đến lúc cuối cùng, Hạ Tử Hiền rõ ràng lấy dao đâm người chảy máu, làm cho toàn thân người ta máu chảy đầm đìa, còn có thể thân thiết gọi người là nhị tỷ.

"Đây rốt cuộc là vinh quang của tướng phủ chúng ta, có thể hỏi Đại đệ một chút không, hoàng thượng cuối cùng vì sao thưởng cho người?"

"Hoàng thượng chỉ là thấy ta quan tâm thương thế của đại tỷ, nghĩ chúng ta tình cảm thân thiết, cũng không phải chuyện gì to tát."

Hạ Tử Hiền trả lời có chút mất tự nhiên.

"Nói là như vậy." Hạ Tri Uyên gật đầu, cũng không có vạch trần lời nói dối của Hạ Tử Hiền.

"Đại đệ suy cho cùng cũng là trưởng tử của tướng phủ, rất được hoàng thượng coi trọng. Nhớ ngày đó ta cả đêm tiến cung giúp cha mời ngự y, cũng không được hoàng thượng ban thưởng đâu."

Chỉ có điều, cứ buông tha Hạ Tử Hiền như vậy, là không có khả năng.

Thu di nương thấy biểu tình của Hạ Tử Hiền càng ngày càng quái dị, biết phong thương lần này, khẳng định có cái gì mờ ám.

Vì vậy, vì Hạ Tử Hiền, Thu di nương liền vội vàng giao chìa khóa cho Hạ Tri Uyển, chỉ hy vọng Hạ Tri Uyển cầm chìa khóa đi luôn đi, đừng có ở đây làm khó xử Hạ Tử Hiền nữa.

Lấy được chìa khóa xong, Hạ Tri Uyển hài lòng.

"Xem ra, Đại đệ thật là quý nhân của tướng phủ chúng ta, không chỉ tiến cung liền được hoàng thượng hậu thưởng, mà ngay cả lúc ta xử lý mọi chuyện, cũng nhờ vậy mà trở nên thuận lợi hơn nhiều."

Hạ Tri Uyển hí hóp mắt nhìn Hạ Tử Hiền, tóc gáy Hạ Tử Hiền, từng cây một dựng lên.

Hắn không rõ, chính mình từ khi nào lại kiêng kỵ vị nhị tỷ vô dụng này như vậy.

"Mặc kệ sát tinh trong miệng đại sư là ai, ta dám khẳng định, tuyệt đối không thể có thể có quan hệ gì với Đại đệ."

Hai chữ "Sát tinh", không thể nghi ngờ giống như một cây châm, mạnh mẽ đâm vào bắp thịt Thu di nương một cái.

Nếu không phải nàng đạo diễn ra chuyện đó, Hạ Phù Dung làm sao sẽ bị Hạ Bá Nhiên phạt đi am miếu.

Nếu không, Hạ Tử Hiền cũng không cần an bài tuồng kịch kia, không có tuồng kịch kia, tay phải của Hạ Phù Dung cũng không bị thương, không bị thương, tự nhiên cũng sẽ không trở thành tàn phế.

Vừa nghĩ tới tay phải Hạ Phù Dung không giữ được, Thu di nương choáng váng, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, may mà Nguyệt Quý đỡ được Thu di nương.

"Nếu Thu di nương thân thể không khỏe, ta cũng không tiện quấy rối, ta đi trước, Thu di nương nghỉ ngơi thật tốt."

Nói xong, Hạ Tri Uyển cầm chìa khóa nhanh nhẹn rời khỏi căn phòng của Thu di nương.

Hạ Tri Uyển vừa đi, Thu di nương không bị kích thích như vừa rồi nữa, tinh thần khá hơn nhiều, tiếp theo liền đuổi hết nha hoàn ra ngoài, kéo tay Hạ Tử Hiền lại.

"Tử Hiền, người nói cho di nương, về chuyện hoàng thượng phong thưởng, rốt cuộc là như thế nào!"

Vô duyên vô cớ, tại sao trong thời buổi rối loạn này, hoàng thượng lại thưởng cho Tử Hiền?

"Cũng không có gì, chỉ là hiện tại bệnh đậu mùa đang lan tràn mãnh liệt, ta nói với Hoàng thượng mấy biện pháp phòng ngừa bệnh đậu mùa. Hoàng thượng vui vẻ, liền thưởng cho nhị tỷ."

Hạ Tử Hiền giấu giếm điểm điểm nói.

"Bệnh đậu mùa, việc này mà người cũng dám dính dáng đến!"

Thu di nương hít một hơi khí lạnh, bây giờ là Thiên Nguyên năm thứ 24, thời tiền đế triều đại trước, Thiên Khánh năm thứ mười bốn, nước Đại Chu bởi vì bệnh đậu mùa, chết đi năm vạn nhân khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Chỉ sợ không nào

Chính là như thế, hầu hết người Đại Chu quốc đều thường xuyên thảo luận về tình hình bệnh đậu mùa. Mỗi lần dịch đậu mùa xảy ra, lần nào cũng bị thần hồn nát thần tính.

Nếu không, bà cũng không có khả năng dùng bệnh đậu mùa để đối phó tiểu tử Hạ Tử Kỳ ngu ngốc kia.

Chỉ tiếc là tướng gia có thể đơn giản vứt bỏ Hạ Tri Uyển, nhưng lại không muốn vứt bỏ nhi tử Hạ Tử Kỳ.

Cho dù Hạ Tử Kỳ đã mắc bệnh, tướng gia cũng chưa từng có ý định đưa Hạ Tử Kỳ đến trang viện để "Tĩnh dưỡng", nếu đổi lại là Hạ Tri Uyển, tướng gia sợ rằng đã sớm đưa Hạ Tri Uyển ra khỏi tướng phủ rồi.

"Những biện pháp kia của con là từ đâu có được!"

Thu di nương nhìn chằm chằm Hạ Tử Hiên, không cho Hạ Tử Hiên có cơ hội nói dối mình.

"Đừng nói với ta là con vừa vận nhìn thấy từ trong những quyển sách thuốc vô dụng kia đấy."

Hạ Tử Hiên là nhi tử của Thu di nương, trong đầu Hạ Tử Hiên nghĩ cái gì, Thu di nương sao có thể không đoán được.

"Chẳng qua chỉ là một vài biện pháp Hạ Tri Uyên dạy cho người trong viện Triệu di nương, nhi tử thấy chúng hữu dụng liền dùng."

Thu di nương đã nói như vậy rồi, Hạ Tử Hiên muốn nói dối cũng nói không nổi nữa.

Thu di nương nghe xong lời Hạ Tử Hiên nói..., trong mắt đã có nước mắt.

"Phù nhi đã trở thành cái dạng này, con còn ở thời điểm này gây thêm phiền sao!"

Thu di nương đánh cho Hạ Tử Hiên hai cái. "Hạ Tri Uyên là cái thứ gì, biết cái gì? Nếu như nàng ta thông hiểu mọi thứ..., chẳng phải là còn lợi hại hơn so với ngự y trong hoàng cung sao?"

"Huống chi, mấy biện pháp kia của Hạ Tri Uyên, trong viện của Triệu di nương, cũng mới dùng được một ngày, làm sao con biết cuối cùng có hữu dụng hay không chứ."

Thu di nương giận cực kỳ, tay của Hạ Phù Dung ngay cả ngự y cũng nói không cứu được.

Vận nhất trong thời điểm có dịch đậu mùa này, Hạ Tử Hiên lại gây ra tội khi quân, một đôi nhi nữ của bà chẳng phải là toàn bộ đều xong rồi sao!

"Di nương, người yên tâm, chẳng phải là Nhị đệ thiếu chút nữa đã chết rồi sao. Nếu như không có phương pháp xử lý của Hạ Tri Uyên, e rằng giờ đây cha chỉ có một nhi tử là con rồi."

Hạ Tử Hiên ngược lại trấn định hơn nhiều so với Thu di nương.

"Không nói chuyện khác, biện pháp này tất nhiên là hữu dụng rồi. Chỉ dăng lên một biện pháp, thế mà Hoàng Thượng đã ban thưởng hai nhi rồi. Còn nữa, cầu phú quý trong nguy hiểm. Nếu như biện pháp của Hạ Tri Uyên hoàn toàn không chế được bệnh đậu mùa trong viện Triệu di nương, người cho rằng, công lao này, còn đến phiên chúng ta đi lĩnh sao?"

Nếu thực sự hữu dụng, hần không đi đoạt công lao này của Hạ Tri Uyên thì cho dù có sủng ái hần và đại tỷ thế nào đi nữa, cha cũng sẽ không chủ động đem phần công lao này đặt ở trên người hần và đại tỷ.

Trái lại, chính hần đem hai biện pháp này hiến cho Hoàng Thượng, nếu như hữu dụng, Hoàng Thượng tất nhiên trọng thưởng.

Một đôi nhi nữ của cha đồng thời được hoàng thượng ban thưởng, chẳng lẽ, cha còn có thể ngậm ngốc chạy theo nói với Hoàng Thượng, phương pháp này chính là Hạ Tri Uyên nghĩ ra, hần và đại tỷ phạm tội khi quân?

Vì thế, hần đoạt lấy tiên cơ, để cho cha không còn cách nào khác ngoài việc đứng về phía bọn hần.

Những tính toán này của Hạ Tử Hiên, Thu di nương nghĩ một chút thì đã hiểu rõ rồi.

Thế nhưng mà Thu di nương vẫn lo lắng như cũ, "Con cho rằng Hạ Tri Uyên là một người dễ nói chuyện sao, di nương mới ngắt một cái, toàn bộ sổ sách của tướng phủ đều bị nàng ta mang đi rồi!"

Thu di nương càng nghĩ càng hoảng, "Vận nhất nàng ta đem chuyện này vạch trần ra trước mặt Hoàng Thượng, con chẳng phải là phạm vào tội khi quân mất đầu rồi sao?"

"Con còn chỉ sợ nàng ta không náo đó!"

Hạ Tử Hiên lạnh lùng cười cười. "Nếu như không phải vì lời nói của nàng ta, quyền chưởng quân tướng phủ của di nương sao có thể bị lấy đi. Đại tỷ sao có thể bị cha đưa đi am miếu. Không có những chuyện này, tay đại tỷ sao có thể gặp chuyện ngoài ý muốn, không giữ được?"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chính là muốn náo 2

"Tử Hiền, con cũng không thể làm bậy được đâu!"

Thu di nương kéo tay Hạ Tử Hiền lại, theo như lời Hạ Tử Hiền vừa nói, Thu di nương đương nhiên hận, hận chết Hạ Tri Uyên, hận không thể để cho Hạ Tri Uyên chết không yên.

Nghĩ đến nữ nhi bảo bối của mình từ nay tay phải bị phế đi, trong lòng Thu di nương giống như bị khoét một lỗ lớn, máu ào ào chảy ra bên ngoài.

Bởi vì tay phải của nữ nhi đã không được, nên bà không thể lại mất đi nữ tử nữa.

"Di nương yên tâm, nếu Hạ Tri Uyên thành thành thật thật không khóc không náo, để cho nữ tử và đại tỷ chiếm được công lao này, thì nữ tử cũng sẽ không gây ra động tĩnh gì."

Hạ Tử Hiền an ủi Thu di nương.

"Nếu như mà Hạ Tri Uyên không biết tốt xấu, dám đoạt danh tiếng với nữ tử và đại tỷ, như vậy cũng đừng trách nữ tử không khách khí."

Giọng Hạ Tử Hiền chột trở nên âm ngoan, tràn đầy lãnh ý.

"Di nương, người cảm thấy, con và đại tỷ, cộng thêm tương lai của cả tướng phủ, so sánh với một mình Đại tỷ, đối với cha mà nói, cái gì nhẹ cái gì nặng?"

"Con là muốn..."

Thu di nương đã rõ ràng ý tứ của Hạ Tử Hiền, nếu như Hạ Tri Uyên dám gây náo loạn..., cho dù Hạ Tri Uyên có náo đến trước mặt hoàng thượng đi chăng nữa, người chịu thiệt cuối cùng chỉ có một mình Hạ Tri Uyên.

Nếu như tướng gia thừa nhận Tử Hiền nói dối, đối với tướng phủ mà nói, là gặp phải tai họa ngập đầu.

Vì thế, cho dù là vì tướng phủ, ở trước mặt hoàng thượng, tướng gia cũng khó có khả năng thừa nhận Tử Hiền chiếm đoạt công lao của Hạ Tri Uyên.

Cho nên, Hạ Tri Uyên đành phải ủy khuất cầu toàn, ngoan ngoãn đem công lao nhường cho Tử Hiền và Phủ nhi đi.

Nếu như Hạ Tri Uyên không cam lòng, như vậy chắc chắn gặp phải vận mệnh bị tướng gia vứt bỏ.

"Nữ tử, điều này có thể được không?!"

Thu di nương mắt sáng ngời, cảm thấy biện pháp của Hạ Tử Hiền thật sự rất tốt.

Trách không được Tử Hiền nói, hẳn chỉ sợ Hạ Tri Uyên không náo, Hạ Tri Uyên mà gây ồn ào, một phòng này của nàng sẽ triệt để thái bình rồi!

"Như thế nào không thể đi!"

Hạ Tử Hiền hừ lạnh một tiếng, "Nàng ta lần át di nương và đại tỷ như thế, nữ tử làm thế nào cũng không thể nuốt trôi con tức này, không cho nàng ta một bài học, nữ tử làm sao còn chỗ đứng đây!"

Hạ Tử Hiền cũng trông mong có thể trở thành con trai trưởng, hy vọng Thu di nương ngồi lên vị trí tướng gia phu nhân.

Từ đó về sau, hẳn mới xem như là đích trưởng tử đường đường chính chính.

Đáng tiếc, vốn Hạ Tri Uyên là một trợ lực tốt, hôm nay lại biến một khối chướng ngại vật trên con đường tương lai bằng phẳng của hắn, hắn đương nhiên muốn hung hăng đá một cước cho cái khối chướng ngại vật này văng ra xa.

"Di nương yên tâm, cho dù Hạ Tri Uyên không náo loạn gì, nàng ta cũng sẽ không có ngày tốt lành đâu."

Hạ Tử Hiền không còn âm lãnh như vừa rồi, thay đổi thành vẻ mặt tươi cười đắc ý, "Di nương, đại địch đầu mùa qua đi, con sẽ cùng với đại tỷ đồng thời cầu xin Hoàng thượng, nguyện hoàng thượng hạ chỉ, đưa người phù chính."

Thu di nương được ngồi lên vị trí chủ mẫu, khi đó dù Hạ Tri Uyên vẫn còn chiếm vị trí đích nữ thì như thế nào, còn không phải bị Thu di nương tùy ý xoa nắn ao.

"Tốt, tốt, tốt..."

Nghe Hạ Tử Hiền nói xong..., Thu di nương vui đến phát khóc, bà đợi lâu như vậy, trông mong lâu như vậy, chính là chờ đợi một ngày này.

Quả nhiên, Hạ Tri Uyên cũng với mẫu thân nàng ta đáng ghét như nhau, vẫn là một đôi nữ nhi của bà đáng tin nhất.

Nghĩ tới đây, Thu di nương rất là đắc ý, thời điểm Vân Thiên Độ còn sống, mạnh hơn bà gấp trăm lần.

Thế nhưng bây giờ người đang ở trong tướng phủ ra về ta đây là bà, Hạ Tri Uyên thậm chí không có cách nào vĩnh viễn trông coi vị trí chủ mẫu tướng

phù giúp Vân Thiên Độ, mà một đôi nhi nữ của bà lại có thể giúp bà tranh được vị trí này.

"Thu đi nương, ngày tốt lành của người sắp đến rồi, về sau người chỉ cần an tâm hưởng phúc."

Hạ Từ Hiên kiêu ngạo nói, "Mặc kệ Hạ Tri Uyên náo hay không náo, lần này, nàng ta chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Là phúc hay là họa

Hạ Bá Nhiên tuy không biết Hoàng Thượng vì sao lại phong thưởng cho Hạ Từ Hiên và Hạ Phù Dung, nhưng mà ngày hôm sau vừa lên triều thì Hạ Bá Nhiên đã biết rồi.

Hoàng Thượng nói, "Hạ ái khanh, hồ phụ không sinh khuyến tử nhi. Lúc trước đích nữ Hạ Tri Uyên của người giải cứu liên hoàn của người nước Tấn, mà nay trưởng tử và trưởng nữ của người cũng rất thông thạo y thuật đấy, ngày hôm qua hiến hai biện pháp cho trẫm. Một biện pháp, ngự y đã dùng, rất có tác dụng, khiến cho trong lòng trẫm vô cùng vui mừng."

Trên mặt Hoàng Thượng không còn đầy mây đen như trước, có vẻ vui mừng.

Bởi vì, tiểu nhi tử Hoàng Thượng sủng ái nhất, Ngũ hoàng tử mới mười tuổi lần này cũng mắc bệnh đậu mùa.

Vốn dĩ sốt cao không lui, tình huống ngay lúc đó, cho dù Chu Huyền Hi bảo trụ được mạng nhỏ, sợ rằng cũng sốt hồng đầu, không khác mấy so với tình huống của Hạ Từ Kỳ.

May nhờ biện pháp Hạ Từ Hiên dâng lên, dùng rượu mạnh xoa lên người để hạ nhiệt độ, lúc này mới bảo trụ Chu Huyền Hi.

Vì thế, Hoàng Thượng rất là vui mừng khi Hạ Từ Hiên trong tình huống khẩn cấp, dâng lên biện pháp này.

Nghe xong lời nói của hoàng thượng, Hạ Bá Nhiên kinh hãi.

Bởi vì Hạ Bá Nhiên đã từ chỗ Hạ Lê Hi biết được, biện pháp dùng rượu mạnh hạ nhiệt độ, chính là do Hạ Tri Uyên nghĩ ra.

Thế nhưng, Từ Hiên lại nói cho Hoàng Thượng, biện pháp này là do hần nghĩ hay sao?

Hạ Bá Nhiên trong lòng sáng tỏ, cái biện pháp dùng rượu mạnh hạ nhiệt độ, lấy dấm chua huân phòng, chỉ sợ tất cả đều là Hạ Tri Uyên nghĩ ra, nhưng lại bị Hạ Từ Hiên và Hạ Phù Dung cướp công lao.

"Hạ ái khanh?" Thấy Hạ Bá Nhiên đang ngẩn ngơ, Hoàng Thượng cho rằng Hạ Bá Nhiên vui mừng quá mức rồi.

Hạ Bá Nhiên trên mặt cứng ngắc, cũng chỉ có thể quỳ tạ long ân của hoàng thượng.

"Hạ thần có khả năng giúp đỡ Hoàng Thượng, chính là phúc khí của hạ thần. Tiểu nhi và tiểu nữ ngu dốt, mong rằng Hoàng Thượng không nên trách tội bọn hần quá mức khinh suất."

Một đôi nhi nữ đặt chung một chỗ với Hạ Tri Uyên, Hạ Bá Nhiên không chút do dự lựa chọn đứng về phía Hạ Từ Hiên và Hạ Phù Dung.

"Hạ ái khanh chớ có khiêm tốn, đợi sau khi biện pháp dùng dấm chua xông phòng kia cũng có hiệu quả, trẫm tất nhiên sẽ hậu thưởng cho một đôi nhi nữ kia của khanh."

Hạ Bá Nhiên cứ hoảng hốt như vậy mà hạ triều, trở lại tướng phủ.

Hạ Bá Nhiên tự giam mình ở trong thư phòng cả buổi, sau khi đi ra, Hạ Bá Nhiên hoàn toàn khôi phục bình thường.

Đối với việc Hạ Từ Hiên chiếm lấy công lao của Hạ Tri Uyên, Hạ Bá Nhiên không nói với Hạ Tri Uyên một chữ nào, thậm chí một chút áy náy mắc nợ cũng không có.

Lúc Thạch Tâm tức giận bắt bình mà đem tin tức này nói cho Hạ Tri Uyên, Hạ Tri Uyên chỉ cầm ly trà nóng uống trà.

Chén trà nóng hổi, cùng với ngón tay hơi lạnh của Hạ Tri Uyên tạo thành tương phản rõ rệt.

"Tiểu thư?" Bảo Cầm ủy khuất thay Hạ Tri Uyên, biện pháp này rõ ràng là do tiểu thư nghĩ ra, như thế nào chỗ tốt đều rơi vào tay đại thiếu gia và đại tiểu thư?

Tướng gia, thật đúng là mắc kệ sao?

"Tiểu thư, nếu như bị đại thiếu gia và đại tiểu thư đoạt công lao, chỉ e rằng, về sau Thu di nương sẽ không chỉ là di nương rồi."

Vẫn là Thạch Tâm một câu trúng đích.

"Tiểu thư mới từ trong tay Thu di nương, thu lấy quyền quản lý tướng phủ. Vạn nhất bởi vì quan hệ với đại thiếu gia và đại tiểu thư, Thu di nương trở thành chủ mẫu tướng phủ, cuộc sống sau này của tiểu thư ..."

Thạch Tâm nhúm mày, vì tương lai của Hạ Tri Uyển mà cảm thấy lo lắng.

"Tiểu thư, việc này xử lý sao đây!"

Nghe Thạch Tâm nói xong, Bảo Cầm giờ mới hiểu được tiểu thư nhà mình bị đoạt công lao thật sự cũng không phải là chuyện lớn.

Chỉ là, một khi Thu di nương ngồi lên vị trí chủ mẫu, sao có thể để cho tiểu thư trải qua những ngày tốt lành đây.

"Trong phúc có họa, trong họa có phúc. Là phúc hay là họa, ai có thể nói được rõ ràng đâu?"

Hạ Tri Uyển ngẩng đầu, cười như không cười, nhìn hai nha hoàn nói.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Là phúc là họa 2

Nguyên bản Hạ Phù Dung vừa tỉnh dậy biết được cánh tay của mình có khả năng sẽ bị phế đi như vậy, suýt nữa thì đi tìm chết.

Chỉ là, sau khi Hạ Tử Hiên khuyên Hạ Phù Dung vài câu, Hạ Phù Dung thay đổi trạng thái chán chường trước đó, đối với chuyện cánh tay bị phế, không có bất mãn giống như vậy nữa.

Hạ Tử Hiên an ủi Hạ Phù Dung, "Đại tỷ chớ lo lắng, họa phúc thường đi cùng nhau, ngay cả khi tay của người không phục hồi lại được, tính toán lần này cũng coi như không phí công rồi."

Hạ Tử Hiên đem kế hoạch của mình nói cho Hạ Phù Dung, Hạ Phù Dung nghe xong, biết Hạ Tử Hiên chuẩn bị đối phó Hạ Tri Uyển, hai mắt cũng sáng lên.

"Kế này thật sự có thể thực hiện?"

Hạ Phù Dung gật đầu, trong lòng kích động, cảm thấy tính khả thi vẫn tương đối cao đấy.

Vô luận Hạ Tri Uyển náo hay không náo, về sau tướng phủ đều không có nơi để cho Hạ Tri Uyển sống yên ổn.

"Đại tỷ yên tâm, Nhị tỷ ngày sau tất nhiên không lấy được chỗ tốt. Chỉ cần dịch đậu mùa lần này được xử lý tốt, công lao của chúng ta tất nhiên là không thể thiếu. Đến lúc đó, cha lại báo cáo với hoàng thượng, tay của tỷ chính là vì cứu cha mà bị gãy, đúng là đại hiếu thuận, đại tỷ tất nhiên sẽ trở thành đối tượng để cho đám khuê tú nước Đại Chu học tập."

"Đến lúc đó, công tử nhà ai dám bởi vì tay đại tỷ bị gãy mà khinh thị đại tỷ ."

Kể từ đó, cái tay bị phế của đại tỷ, không phải đại biểu cho sự sỉ nhục, mà là biểu tượng của người tài đức!

Hạ Phù Dung nghĩ đến trước đây Hạ Tri Uyển suốt đêm tiến cung mời ngự y chữa bệnh cho Hạ Bá Nhiên, được người dân trong kinh thành lưu truyền rộng rãi, coi là nữ tử điển hình.

Chút tâm tư oán hận Hạ Tử Hiên của Hạ Phù Dung trước đó cũng phai nhạt đi không ít.

"Ta chỉ hỏi, liệu có thể lần át được danh tiếng của Hạ Tri Uyển trước đây hay không!"

Hạ Phù Dung hai mắt lóe lên, tức giận bất bình hỏi ra.

"Đại tỷ cứ yên tâm đi, Nhị tỷ tuy đã sinh bệnh một hồi, nhưng hiện tại cũng đã khỏe lại rồi. Nhưng mà đại tỷ thì khác, cánh tay này rất có thể trị không hết, tăng thêm chuyện bệnh đậu mùa, danh tiếng của đại tỷ tất nhiên là lớn hơn so với Nhị tỷ rồi!"

Hạ Tử Hiền vì giúp Hạ Phù Dung, nhưng là động không ít tâm tư, làm hết khả năng để giúp Hạ Phù Dung buôn bán thêm chút danh khí.

"Đệ đệ tốt của ta, lần này di nương và tỷ tỷ, toàn bộ đều nhờ vào đệ đó!"

Trong lòng Hạ Phù Dung dấy một hồi, động tác hơi lớn, đụng đến cánh tay bị thương, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp lập tức nhăn nhúm như mặt bà lão.

Sử dụng rượu mạnh để hạ nhiệt độ, quả nhiên, không ít khu vực phát sinh dịch đậu mùa, không còn xuất hiện hiện tượng hài tử bởi vì sốt cao không lùi mà chết nữa.

Tuy trong nhà có rượu mạnh, nhưng những gia đình kia cũng chưa từng dùng nó để hạ nhiệt độ.

Vì thế, Hạ Tử Hiền cung cấp hai biện pháp, coi như là tạo ra một mảnh tốt lành.

Dương dương tự đắc, cảm thấy kế hoạch của mình không chệ vào đâu được, Hạ Tử Hiền thậm chí đã bắt đầu giao hảo với người bên cạnh.

Những đối tượng trọng điểm mà Hạ Tử Hiền giao hữu, là những tài tử lần này vào kinh đi thi và mấy hoàng tử.

"Thi ra tiểu thư là thiên kim của tướng phủ." Đang ngồi im thư giãn trong hoa viên, Hạ Tri Uyên đột nhiên nghe thấy một thanh âm quen thuộc mà lạ lắm.

Hàng mi dài run rẩy, giống như cánh bướm khẽ vỗ, Hạ Tri Uyên hơi nâng mắt, nhìn về phía Bộ Chiêm Phong.

Một thân áo dài màu thiên thanh làm nổi bật lên vẻ phiêu nhã của Bộ Chiêm Phong, từng đợt gió nhẹ, nhẹ nhàng thổi bay góc áo của Bộ Chiêm Phong, khiến cho Bộ Chiêm Phong ngoại trừ có được vẻ ngoài thư sinh tuấn nhã, lại càng thêm một phần phiêu dật.

Bộ Chiêm Phong vẫn võ song toàn, mọi thứ đều tinh thông, tướng mạo cũng coi như là xuất chúng.

Đối với nữ tử khuê phòng, nam nhân tài hoa như Bộ Chiêm Phong, hoàn toàn có thể xem như là chàng rể tốt, phu quân khó gặp.

Hạ Tri Uyên lạnh lùng cười cười, nhưng mà nàng biết rõ, thật ra Bộ Chiêm Phong chỉ có vẻ bề ngoài tưởng như vô hại mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Là phúc hay là họa 3

Có lẽ người bên cạnh sẽ chỉ cảm thấy câu nói vừa rồi của Bộ Chiêm Phong, chính là nhất thời sợ hãi thán phục mà thôi.

Nhưng từ trong câu nói kia của Bộ Chiêm Phong, Hạ Tri Uyên cũng đã đọc lên dã tâm trong lòng hắn!

Đúng vậy, nàng là thiên kim của tướng phủ, không phải thứ râu ria nữ nhi cửa nhỏ nhà nghèo!

Bộ Chiêm Phong nhìn người đang lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, nhã nhặn lịch sự giống như một bức tranh mỹ nữ, Hạ Tri Uyên, trong lòng tán thưởng không thôi.

Giữa hoa viên trăm hoa đua nở, có nữ tử này làm nền, vậy mà không hề đáng xem, ngược lại trở thành phong nền bài trí cho nữ tử.

Khuôn mặt nữ tử nhỏ nhắn trắng mịn như ngọc, hai con ngươi long lanh, nhưng lúc đồng tiền rực rỡ mới chính là cảnh đẹp nhất trong vườn.

Bộ Chiêm Phong cảm thán lần nữa, trên đời sao có mỹ nữ thập toàn thập mỹ như thế này, nếu như nữ nhi này chính là đích nữ, sợ là người muốn kết hôn với nàng, đều phải tranh giành đến vỡ đầu.

Nhưng chính vì thiên kim tướng phủ này chỉ là một thứ nữ, hắn nạp làm thiếp cũng là có thể, nếu như cưới làm chính thất, thì thôi quên đi.

Có điều là Bộ Chiêm Phong cũng tính toán, mình bây giờ tối đa chỉ là một thư sinh áo vải, nào có bản sự này, lấy thiên kim tướng phủ làm phu nhân, cho dù thiếp cũng khó có khả năng.

Nhưng mà không sao cả, đợi sau khi thi Hương xong, hắn tất nhiên có cơ hội này!

Một kẻ hàn sinh nho nhỏ, hết sức long bông như thế, lại cảm thấy thứ nữ tướng phủ, chỉ xứng làm thiếp của hắn, nếu như Hạ Tri Uyên biết được suy nghĩ của Bộ Chiêm Phong lúc này, nhất định sẽ cười nhạo không ngừng.

Đồ không biết tự lượng sức mình!

"Nhị tỷ đã ở đây rồi sao." Hạ Tử Hiên thấy Hạ Tri Uyên đã ở trong vườn, không thể nào không chào hỏi Hạ Tri Uyên một tiếng.

Trong thời khắc dịch đậu mùa đang nguy ngập như thế, cũng chỉ có Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung, càng ngày càng xuân phong đắc ý.

Số người tử vong bởi dịch đậu mùa lần này, trước mắt vẫn chưa có nhiều, người chết càng ít, như vậy công lao của Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung sẽ càng lớn.

Chính vì như thế, cho nên ở trong viện của Hạ Phù Dung, mỗi ngày đều có ngự y trong nội cung đến hầu hạ.

Mà Hạ Bá Nhiên đối với Hạ Tử Hiên cũng càng ngày càng đề ý, phảng phất đã đem Hạ Tử Hiên trở thành người thừa kế tương phủ trong tương lai đề mà bồi dưỡng.

Có thể nói, chẳng những ở trong tướng phủ, mà toàn bộ kinh thành, danh tiếng lớn nhất, không phải giới tài tử phong lưu năm nay, mà là Hạ Tử Hiên mới đúng.

Cho nên hôm nay Hạ Tử Hiên mới có thể cuồng vọng như vậy, mang những thư sinh thi Hương về nhà tiếp đãi, nghiêm nhiên quên mất thân phận của chính mình.

"Thì ra thứ tỷ ở đây sao." Đối mặt Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung đang cực kỳ đắc ý, Hạ Tri Uyên chỉ là ngoảnh mặt lại nhàn nhạt cười.

"Thứ tỷ?" Mọi người nghe thấy xưng hô của Hạ Tri Uyên đối với Hạ Phù Dung, đều sửng sốt.

Từ Hiên huynh cùng Hạ đại thiên kim, không phải đích xuất sao?

Hạ Tử Hiên trên mặt cứng đờ, sắc mặt Hạ Phù Dung càng thêm khó coi, có một loại cảm giác chật vật giống như bị Hạ Tri Uyên cời quần áo ra trước mặt mọi người.

"Cánh tay của thứ tỷ còn chưa khỏi hẳn, lẽ ra nên ở trong phòng nghỉ ngơi thật nhiều mới đúng. Nếu không, phụ thân lại lo lắng."

Sau khi Hạ Tri Uyên hủy đi bệ đỡ của Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung, thì không muốn lại dây dưa với những người này nữa, liền mang theo nha hoàn của mình rời đi.

Hạ Tử Hiên nheo mắt lại, chăm chăm vào bóng lưng của Hạ Tri Uyên, lạnh lùng cười nhẹ một tiếng.

Bộ Chiêm Phong khẽ cúi đầu, ai cũng không biết lúc này Bộ Chiêm Phong rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì.

, trèo càng cao, ngã càng đau.

Trong triều mọi người đều cảm thấy, dịch đậu mùa lần này, công thần lớn nhất, không phải Hạ Tử Hiên thì không còn ai khác, ai biết, rất nhanh, kinh đô, thậm chí là toàn bộ Đại Chu quốc, sẽ nhắc lên một hồi phong ba không nhỏ.

Phong ba lần này, suýt nữa làm hại Hạ Tử Hiên ở kinh thành không có nơi nào để sống yên ổn!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Là phúc hay là họa 4

Hôm nay, lúc lên triều, Hạ Bá Nhiên bị người ta xem như trò cười mà đối đãi, ánh mắt hoàng đế nhìn Hạ Bá Nhiên như có lửa, khiến cho Hạ Bá Nhiên đứng ngồi không yên.

Vừa về tới phủ Thừa tướng, Hạ Bá Nhiên nặng nề đẩy cửa phòng Hạ Tri Uyên ra, giận không nói được.

"Hạ Tri Uyên, nhìn ngươi đưa ra chủ ý thôi nát gì!"

Hạ Tri Uyên đang vẽ hán mai đồ, bị Hạ Bá Nhiên quát chói tai, giật mình làm hỏng rồi.

Hạ Tri Uyên thả bút lông sồi trong tay ra, nhìn về phía Hạ Bá Nhiên, "Vi sao cha lại nói ra lời ấy, nữ nhi gần đây đã làm ra sự tình gì sao?"

"Ngươi cũng biết, bởi vì việc liên quan đến ngươi, Đại Chu quốc hiện tại gặp phải tình cảnh như thế nào!"

Nghĩ đến hiện tại Đại Chu quốc rối loạn đến mức nào, Hạ Bá Nhiên huyết thái dương giật giật.

"Mong rằng phụ thân nói rõ." Khác với Hạ Bá Nhiên tức giận thờ ơ gấp, Hạ Tri Uyển rất là bình tĩnh.

"Rượu mạnh hạ nhiệt độ, dấm chua xông phòng, vì hai biện pháp này, toàn bộ thương nhân Đại Chu quốc đều bắt đầu trữ hàng rượu mạnh cùng dấm chua, hơn nữa bán ra giá cao. Bởi vì quan hệ như vậy, hiện tại không ít huyện thành trong Đại Chu đã loạn thành một bầy!"

Thánh chỉ một khi ban xuống, mọi người đều biết diệu dụng của rượu mạnh và dấm chua.

Việc này khiến cho những gian thương kia nhìn ra cơ hội, dịch đậu mùa tràn lan, mọi người cảm thấy bất an, đều muốn chiếm giữ rượu mạnh và dấm chua.

Vì vậy cho nên, không ít địa phương xảy ra đánh lộn ẩu đả, đầu rơi máu chảy, mục đích cuối cùng, chỉ là vì một ít rượu và dấm trước đây không ai chú ý mà thôi!

Dịch đậu mùa không có tổn thất bao nhiêu nhân mạng, nhưng mà rượu mạnh và dấm chua nho nhỏ lại thiếu chút nữa tạo thành đại họa!

"Phụ thân, biện pháp này, thế nhưng là do đại tỷ và Đại đệ nghĩ ra đấy, không có quan hệ với ta, phụ thân cho dù muốn tìm người tính sổ, cũng không nên tìm đến chỗ ta chứ."

Hạ Tri Uyển kinh ngạc mà nhìn Hạ Bá Nhiên, vẻ mặt nhìn Hạ Bá Nhiên lúc này giống như nhìn người cổ tình gây sự.

Rượu mạnh hạ nhiệt độ, dấm chua trừ độc, những biện pháp đó đương nhiên không phải Hạ Tri Uyển nghĩ ra, mà là đời trước, một ngự y tâm tư đen tối, từ trong miệng một người điên dò hỏi ra.

Chính là bởi vì ngự y kia bao biện làm thay (làm thay việc của người khác), đã đoạt công lao của người ta, chính là giống Hạ Phù Dung và Hạ Tử Hiên vậy, đã khiến cho thương hộ trữ hàng rượu mạnh, dấm chua, làm cho dân chúng rơi vào cục diện đầu rơi máu chảy.

Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung chỉ nhìn đến công hiệu của rượu mạnh và dấm chua, lại quên rằng con người đều là lòng tham không đáy.

Tác dụng của hai thứ đó xuất hiện, khiến cho mọi người đều đem chúng trở thành phù bảo mệnh trong dịch đậu mùa, gian thương sao có thể không nhìn ra lợi ích mầu chốt trong đó cơ chứ.

Cho nên, biện pháp mà Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung kính hiển, hiện tại chẳng những không có cứu Đại Chu quốc, ngược lại khiến cho Đại Chu quốc càng thêm hỗn loạn rồi.

"Suy cho cùng đại đệ và đại tỷ tuổi vẫn còn trẻ, làm việc không hiểu được đạo lý phải suy nghĩ chu toàn. Nếu như trước khi bọn họ kính hiển biện pháp, hỏi qua phụ thân thì tốt rồi."

Hạ Tri Uyển không hề đề cập tới, biện pháp này là do mình nghĩ ra, mặc kệ tốt xấu, toàn bộ đổ lên trên người Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung.

"Phụ thân, sự tình trở thành như bây giờ, người nên giúp đỡ thứ tử và Đại đệ đi."

Hạ Tri Uyển ngẩng đầu, sợ hãi mà nhìn Hạ Bá Nhiên.

"Cánh tay của thứ tử đã không có khả năng trị khỏi rồi, vạn nhất chuyện này lại khiến cho thứ tử rước lấy phiền toái, thứ tử sao có thể thừa nhận. Cha, ngài là trụ cột của nhà chúng ta, tin tưởng chuyện này, ngài nhất định sẽ có biện pháp giải thích đúng không."

Là Hạ Bá Nhiên dung túng Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung đoạt công lao của Hạ Tri Uyển.

Hiện tại vấn đề xuất hiện, tự nhiên, cái mông của Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung, phải do Hạ Bá Nhiên đi chùi giúp bọn hắn rồi!

Đối với việc này, Hạ Tri Uyển không có nửa điểm mềm lòng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Là phúc hay là họa 5

Nghe được lời nói của Hạ Tri Uyển, Hạ Bá Nhiên không biết mình nên tức giận hay nên cười nữa.

"Người đã biết đại tỷ người gặp chuyện khó xử, vì sao không ra tay giúp nàng một lần chứ?"

Hạ Bá Nhiên dường như đã cho rằng, hai biện pháp dùng rượu mạnh và dấm là do Hạ Tri Uyển nghĩ ra, cho nên Hạ Tri Uyển nhất định cũng có biện

pháp giải quyết.

"Con thật sự cũng muốn giúp đại tỷ lắm, nhưng mà tiếc là con đâu có thông minh như đại đệ và đại tỷ, đâu nghĩ ra được mấy biện pháp đó, cho nên cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm, trong lòng rất muốn mà giúp không nổi ả."

Thấy Hạ Tri Uyên quyết định giả ngu đến cùng, Hạ Bá Nhiên giận đến mức lồng ngực phập phồng.

Công lao của hai biện pháp sử dụng rượu và dấm đã được tính ở trên đầu Hạ Phù Dung và Hạ Tử Hiên rồi.

Bây giờ Hạ Bá Nhiên có muốn bức bách Hạ Tri Uyên thì cũng chẳng có cách nào, bởi vì nếu như mọi chuyện vỡ lở ra, Hạ Tử Hiên và Hạ Phù Dung lập tức phải đối mặt với tội khi quân.

Hạ Tri Uyên đã không chịu hợp tác, Hạ Bá Nhiên biết rõ cho dù nói nhiều hơn nữa cũng là uống công, đành phẩy tay áo bỏ đi.

"Lão gia, hiện tại người trong phủ chúng ta đều không ra ngoài được, làm sao bây giờ?" Quân gia đầu đầy mồ hôi tiến vào thư phòng của Hạ Bá Nhiên.

Thấy bộ dáng chật vật của quân gia, Hạ Bá Nhiên cau mày lại.

"Có chuyện gì xảy ra?"

"Bên ngoài tường phủ có rất nhiều dân chúng tụ tập, vẫn luôn ném trứng thối và lá rau ôi thiu vào tường phủ. Các nô tài đi ra ngoài, đều bị người ta nhả nước miếng."

Có thể nói, bởi vì liên quan đến đại tiểu thư và đại thiếu gia, thanh danh của toàn bộ tướng phủ đều trở nên khó ngửi rồi.

Dịch đậu mùa không có làm chết bao nhiêu người dân Đại Chu, nhưng mà bởi vì rượu mạnh và dấm chua, trái lại đã bức tử không ít người, ngay cả chuyện bán vợ bán con gái, vứt bỏ người già và trẻ nhỏ cũng đã xảy ra rồi.

Vì thế, người Đại Chu quốc cảm thấy Đại công tử và đại tiểu thư của tướng phủ chính là tai họa!

Nghe thấy tướng phủ bị ném trứng thối, mặt mày Hạ Bá Nhiên cũng biến xanh mét.

"Tiểu thư, Vu ma ma đã đến." Thạch Tâm dẫn Vu ma ma tiến vào trong phòng Hạ Tri Uyên.

"Vu ma ma."

Gặp lại Vu ma ma, Hạ Tri Uyên chỉ cảm thấy thân thiết bội phần.

Vu ma ma cũng là ma ma của Vân Thiên Độ, chẳng qua lúc đầu khi mà Vân Thiên Độ gả cho Hạ Bá Nhiên, chỉ dẫn theo một ma ma tới.

Bởi vì con dâu của Vu ma ma sinh con, Vân Thiên Độ nhớ đến tình cảm với Vu ma ma nên đã để cho Vu ma ma lưu tại trong phủ tướng quân.

"Tiểu tiểu thư." Thấy Hạ Tri Uyên thân thiết với mình như vậy, trong lòng Vu ma ma cực kỳ vui vẻ.

Nhìn nàng cùng với tiểu thư nhà mình có khuôn mặt tương tự nhau, trong lòng Vu ma ma trăm mối ngổn ngang.

Lúc trước toàn bộ kinh đô, có danh tiếng của ai có thể che lấp được tiểu thư nhà bà chứ, hôm nay tiểu tiểu thư lớn lên cũng là hết sức xuất sắc.

Tiểu tiểu thư càng lớn càng giống mẫu thân, trong lòng Vu ma ma cũng rất nhanh thân mật với Hạ Tri Uyên.

"Tiểu tiểu thư, Lão phu nhân nhớ người." Vu ma ma nói ra.

Hạ Tri Uyên hơi cúi đầu, nàng hiểu, ông ngoại, bà ngoại là sợ nàng bị liên lụy vào chuyện này, hồng mắt thanh danh, về sau không kiếm được mối lương duyên tốt, cho nên cố ý phái Vu ma ma tới đón mình.

Chỉ là sau khi trải qua chuyện liên quan đến Bộ Chiêm Phong, Hạ Tri Uyên đối với nam nhân đã chết tâm rồi.

Nàng có thể bỏ ván cờ này, thì đã cho thấy rằng nàng sẽ không để ý đến thanh danh của tướng phủ nữa.

"Vu ma ma, người hãy nói với ông ngoại, bà ngoại của ta rằng, hết thấy, trong lòng ta biết rõ."

Nàng không thể đi, nàng đi rồi, thì sẽ liên lụy đến Đại Tướng quân phủ, hơn nữa, nàng căn bản cũng không muốn đi.

"Tiểu tiểu thư." Vu ma ma cũng không đồng ý với cách nghĩ của Hạ Tri Uyên, bởi vì danh dự của nữ tử còn quan trọng hơn cả sinh mệnh.

Huống chi, lần này tướng phủ gặp phải chuyện ảm ỉ này, tiểu tiểu thư hoàn toàn là bị tai bay vạ gió, không làm gì cũng bị vạ lây.

"Vu ma ma chớ có khó xử, về phần nguyên nhân, ta sẽ đi Phủ Tướng quân, tự mình nói cho ông ngoại và bà ngoại biết mà."

Con gái gả ra ngoài giống như bát nước đổ đi , càng không phải nói đến ngoại tôn nữ như nàng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Là phúc hay là họa 6

Sau khi tự mình tiễn Vu ma ma rời đi, tính tình Hạ Tri Uyển càng thêm yên tĩnh.

Trong thời điểm mất cảm thê này, cũng chỉ có người Đại Tướng quân phủ nhớ đến nàng.

Mà người cha ruột Hạ Bá Nhiên kia, cũng là một lòng nghĩ đến nàng đấy, nhưng lại chỉ nghĩ làm sao để giúp Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiên chiếm đoạt công lao của nàng.

Thân hay không thân, vừa nhìn thì đã hiểu ngay.

Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiên ở kinh thành, thậm chí là ở thủ đô Đại Chu cũng xem như có tiếng tăm rồi.

Con dân Đại Chu chỉ cần dùng một ít rượu và dấm chua, sẽ nghĩ ngay tới cái danh tai họa của Hạ Từ Hiên và Hạ Phù Dung.

Đối mặt với tình hình này, Hạ Phù Dung cả ngày đều lấy nước mắt rửa mặt, mà Hạ Từ Hiên rất có phong thái của cha hấn, sắc mặt một mực tái nhợt vô cùng.

"Tiên nhân Hạ Tri Uyển này, vậy mà cố ý hại chúng ta!"

Hạ Từ Hiên là một người cực kỳ thông minh, hơi chút liên tưởng trước sau thì đã cảm thấy chính là Hạ Tri Uyển đã buộc trước thông lộng, chờ cho bọn hấn tự chui vào.

Thu di nương tuy cũng đau đầu với tình cảnh trước mắt, lại không chịu đồng ý với lời nói của Hạ Từ Hiên.

"Hạ Tri Uyển làm sao biết mấy ngày trước con sẽ trở về. Nàng chẳng những sớm biết rõ khi nào con trở về nhà, mà còn đoán chắc rằng lấy tính tình của con, nhất định sẽ cướp lấy công lao đặt trên đầu con và tỵ tỵ con?"

Tất nhiên là Thu di nương hận chết Hạ Tri Uyển, cảm thấy sự tồn tại của Hạ Tri Uyển, trở thành chướng ngại của chính mình.

Thế nhưng mà có một điểm Thu di nương không muốn thừa nhận, chính là thừa nhận Hạ Tri Uyển lợi hại.

Nếu Hạ Tri Uyển thận trọng từng bước, sách vô di lậu (kể sách không lộ chút sơ hở), đúng như Hạ Từ Hiên nói, như vậy Hạ Tri Uyển người này đến cùng đáng sợ đến mức nào.

Hạ Từ Hiên vốn đã đã cho rằng hết thảy đều là do Hạ Tri Uyển gây ra, nhưng Thu di nương vừa mở miệng, Hạ Từ Hiên liền ghen hờn, không nói được gì rồi.

Hoàn toàn chính xác, nếu mọi chuyện còn xảy ra mà Hạ Tri Uyển đã đoán trước được từng bước một, vậy thì Hạ Tri Uyển còn là một con người sao?

"Nương, làm sao bây giờ?" Hạ Phù Dung nước mắt lưng tròng mà nhìn Thu di nương.

Giờ đây người ở bên ngoài cũng gọi nàng là tai họa.

Nếu như lúc trước mọi việc Hạ Từ Hiên làm ban đầu không phải cũng vì muốn tốt cho Hạ Phù Dung, thì bây giờ Hạ Phù Dung cũng muốn cãi nhau với Hạ Từ Hiên rồi.

Nếu như không phải Hạ Từ Hiên thay nàng cướp đoạt công lao kia, hôm nay nàng cũng không cần chịu cái tội này.

Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiên đối mặt với tình cảnh túng quẫn, Hạ Tri Uyển đã biết được nhất thanh nhị sở.

Vì thế, mỗi ngày tinh thần Hạ Tri Uyển đều vô cùng sáng khoái, tốt đến mức chịu không được.

Trong lúc bọn Hạ Mạc Linh cũng bởi vì danh dự của tướng phủ bị hao tổn mà không ngớt lo lắng, cũng chỉ có Hạ Tri Uyển còn bình tâm tĩnh khí, còn có tâm trạng chép .

Hạ Tri Uyển hiện tại chẳng những không có một chút pháp phòng không yên nào, đã vậy tâm tình còn tốt đến mức muốn hát lên.

Đời trước, Đại Chu quốc ai mà không biết danh tiếng Y Tiên của Hạ Phù Dung, người người đều được Hạ Phù Dung cứu sống, xưng tụng nàng ta là Y Tiên hạ phàm.

Mà nàng thì chính là chủ mẫu ác độc bị mọi người phi nhổ, ôn thần tai tính.

Tính toán thời gian một chút, còn có nửa năm nữa, sẽ trở lại trên tay của mình, đời này, ai cũng đừng muốn cướp đi trong tay nàng.

Bảo Cầm và Thạch Tâm hầu hạ ở bên cạnh Hạ Tri Uyển, sao có thể không cảm giác được tiểu thư nhà mình đang rất vui vẻ chứ.

"Tiểu thư, người đã sao chép hai canh giờ rồi, nên để cho tay nghỉ ngơi một chút đi?" Thạch Tâm tiến lên nói.

"Cũng tốt." tay Hạ Tri Uyển vừa mỏi lại vừa đau, thả bút lông đang cầm ra.

"Tiểu thư, hiện tại bên ngoài thật sự rất loạn, nghe nói, mới đêm hôm qua, ở thành tây có một tên điên bị người ta đánh chết đấy."

Bị sự tình rệu rã và dấm chua gây phiền phức, bây giờ ở trong kinh đô, hễ mà chết một người, cuối cùng đều bị quy thành tội của Hạ Từ Hiên và Hạ Phù Dung.

Hạ Tri Uyển chân mày lá liễu nhẹ chau lại, cũng giống như trí nhớ của đời trước, người điên ấy như cũ bởi vì những biện pháp kia mà mất đi tính mạng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Là phúc hay là họa 7

Kết cục của người điên kia không có thay đổi, như vậy nàng thì sao ?

Hạ Tri Uyển hơi hít mắt lại, mệnh của ta do ta không do trời!

Nếu như ông trời đã cho nàng cơ hội sống lại một lần, nàng tuyệt đối sẽ không đi vào con đường giống như kiếp trước.

"Tiểu thư, Đại tướng quân lại phái người đến, nói là thân thể lão thái thái không khỏe, muốn gặp tiểu thư." Bảo Cầm nói.

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, xem ra ông ngoại và bà ngoại không nhìn nổi nữa, lúc này dù thế nào nàng cũng phải đi.

"Thạch Tâm, mang giúp ta bộ váy dài thạch lựu màu hồng đào lại đây." Lão nhân gia người thích nhìn y phục có màu sắc tươi sáng rạng rỡ, mà trong khi y phục của Hạ Tri Uyển phần lớn đều có màu nhạt.

Cho nên nàng chọn lấy một bộ y phục màu hồng đào, ăn mặc giống như đóa hoa nở rộ trên cành vào tháng năm, đặc biệt thom tho xinh đẹp.

"Muội muội, ta cũng muốn tới nhà bà ngoại, ta với muội cùng nhau đi đi."

Nghe thấy người Đại Tướng quân phủ đến đón Hạ Tri Uyển đi, Hạ Phù Dung chịu đựng không nổi nữa, nhất định phải đi theo Hạ Tri Uyển cùng rồi đi.

Nếu như tướng phủ không che chở được nàng, như vậy Đại Tướng quân phủ tất nhiên có thể che chở cho nàng.

Phải biết rằng, những thị vệ của Đại Tướng quân phủ kia, võ nghệ cao hơn nhiều so với thị vệ của tướng phủ.

Cho nên, Hạ Phù Dung "không so đo hiềm khích lúc trước" mà kéo tay Hạ Tri Uyển, muốn cùng theo đi.

"Thứ tỷ, tỷ chớ có hại ta, hiện tại ai dám đứng ở bên cạnh tỷ chứ, bây giờ phải xuất phủ đấy. Không sợ bị dân chúng ném trứng thối sao? Thứ tỷ xin hãy tha cho ta đi."

Hạ Tri Uyển hai mắt cong cong, khóe miệng khẽ nhếch lên, mặt cười xinh đẹp.

"Uyển nhi, Phù nhi cũng nhớ Đại tướng quân mà, mang nàng cùng đi đi. Dù sao các người ngồi trong xe ngựa, bọn họ không nhìn thấy đâu. Còn có, Từ Hiên cũng cùng nhau đi đi."

Thu di nương đi ra, cảm thấy để cho Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiên đi Đại Tướng quân phủ lánh nạn là phương pháp xử lý hữu hiệu nhất lúc này.

Người của tướng phủ đều bị dân chúng chặn đường cả rồi, ngay cả lão gia mỗi ngày vào triều cũng cực kỳ khó khăn.

Chẳng những thanh danh của nhi nữ vô cùng quan trọng, mà thanh danh của nhi tử càng quan trọng hơn nhiều.

Nếu như thanh danh của nhi tử hồng rồi, về sau con đường làm quan của nhi tử chẳng phải là sẽ gặp trắc trở hay sao?

"Thu di nương, ông ngoại nói rõ chỉ đón một mình ta, nếu như thứ tử và Đại đệ muốn đi, thì tự mình đi đi."

Hạ Tri Uyển lắc đầu, không muốn tiếp nhận sự sắp xếp của Thu di nương.

Thu di nương quả thật cũng bị bức bách, vài ngày trước đó còn đỏ mắt nhìn nàng, hiện tại tình thế thay đổi, có thể hoàn toàn quên đi mọi chuyện trước kia.

Thu di nương cắn răng một cái, nếu như Phù nhi và Từ Hiên không đi phủ Đại Tướng quân được, Hạ Tri Uyển cũng đừng hòng đi.

Muốn thối, mọi người cùng nhau thối, Hạ Tri Uyển muốn chỉ lo thân mình sao, mơ tưởng!

"Tiểu thư, Đại tướng quân phái hạ quan tới đón người."

Đúng lúc này, người Đại Tướng quân phủ xuất hiện.

Một tư lệ giáo úy, mang theo mười binh lính, vậy mà lại đồng loạt xuất hiện trước mắt Thu di nương.

Khôì giáp lạnh như băng, tản ra khí tức trang nghiêm nhàn nhạt. Hai mắt màu đen lãnh liệt nhẹ nhàng nhú lại, lại khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi, không dám làm càn.

"Làm phiền rồi." Hạ Tri Uyển đương nhiên biết rõ giáo úy này là ai, người nam nhân này có thể là từng theo chân cậu ra sinh vào tử, do ông ngoại một tay dẫn dắt đấy.

Hạ Tri Uyển cười cười, trên đời này, chỉ có người một nhà của ông ngoại, mới thực sự quan tâm nàng.

Chỉ cần có ông ngoại, cái gì nàng cũng không cần lo lắng.

Cũng như vậy, đời này, nàng nhất định sẽ cố gắng bảo vệ Đại Tướng quân phủ thật tốt, tuyệt đối không để cho bị kịch đời trước phát sinh một lần nữa.

"Thu di nương, vậy ta đi trước đây. Thứ tử và Đại đệ, tự xử lý đi."

Hạ Tri Uyển đi theo sau lưng Nghiêm giáo úy, được binh sĩ bảo hộ, cứ như vậy mà đường đường chính chính rời khỏi tướng phủ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Là phúc hay là họa 8

Ba người Thu di nương mặt mày xanh mét đứng nguyên tại chỗ, kiêng kỵ Nghiêm Khải Mông nên đành phải trở mắt nhìn Hạ Tri Uyển nghiêng ngả rồi đi.

"Bà ngoại!" Hạ Tri Uyển vừa đi vào Đại Tướng quân phủ, liền nhìn thấy Đại tướng quân phu nhân hiền từ ân cần.

Lão thái thái từ ái nhìn Hạ Tri Uyển giống như đang nhìn người mà bà yêu thương nhất.

Hạ Tri Uyển chậm chạp lao vào trong lòng lão thái thái, đôi bàn tay nhỏ bé gắt gao níu lấy y phục lão thái thái, rom rớm nước mắt.

Lão thái thái trong lòng căng thẳng, thanh âm hơi khàn, "Hài tử, khổ cho con rồi."

Mẹ của Thu di nương vốn dĩ cũng không phải loại người tốt lành gì, thừa lúc Đại tướng quân say rượu, dám leo lên giường của Đại tướng quân, sinh ra Vân Thu Cầm.

Vì thế nên lão thái thái vẫn luôn không hiểu, năm đó nữ nhi của mình tại sao lại đáp ứng để cho Vân Thu Cầm cũng gả cho Hạ Bá Nhiên.

Nhưng lão thái thái cũng đoán được là, lúc đó nhất định là Vân Thu Cầm đã dùng quỷ kế gì đó.

Ái nữ vừa chết, lão thái thái nhất không yên lòng nhất chính là Hạ Tri Uyển, chỉ sợ tuổi Hạ Tri Uyển còn quá nhỏ, bị Vân Thu Cầm lừa gạt.

Cũng may, ái nữ mất đi đã lâu như vậy, ngoại tôn nữ chưa bao giờ chủ động nhắc tới muốn nâng Vân Thu Cầm thượng vị.

"Không khờ." Hạ Tri Uyên nghen ngào nói.

Ở tướng phủ cho dù nàng làm gì đi nữa cũng không được chào đón, nhưng mà người của phủ Đại Tướng Quân lại một mực ủng hộ nàng.

Trái lại chính nàng mới là một kẻ vô dụng, cuối cùng còn làm liên lụy Đại Tướng quân phủ, trở mắt nhìn Đại Tướng quân phủ trên dưới hơn 100 miệng ăn, cứ như vậy mà chết đi.

Nghĩ đến cháu ngoại trai nhỏ nhất của mình mới có ba tháng tuổi, cũng bị đưa ra ngo môn chém đầu, Hạ Tri Uyên đau lòng đứt ruột.

Trẻ con vô tội biết bao, vì sao hoàng gia vì cái gọi là hoàng quyền lại có thể không có tính người như vậy, vứt bỏ tính mệnh của con người thật là dễ dàng!

"Bà ngoại, chúng ta tiến cung đi." Hôm nay lão thái thái cho người tới đón Hạ Tri Uyên, nhưng thật ra là do Hạ Tri Uyên thông qua Vu ma ma xin lão thái thái làm như vậy.

Cuối cùng sở dĩ Đại Tướng quân phủ rơi vào tình cảnh bị chém đầu tịch thu tài sản, nói đến nói đi đều là do công cao che chủ, khiến hoàng gia cực kỳ kiêng kỵ Vân gia.

Đời này, nàng phải nghĩ biện pháp, tiêu trừ kiêng kỵ của hoàng gia đối với Vân gia.

Chỉ có như thế, nàng và Vân gia mới có khả năng vĩnh viễn tồn tại ở Đại Chu quốc.

"Tham kiến thái hậu, thái hậu thiên tuế thiên tuế thiên tuế." Lão thái thái mặc dù không biết nguyên nhân Hạ Tri Uyên tiến cung, nhưng cũng biết, ngoại tôn nữ của mình là một người làm việc có chừng mực.

"Đứng lên đi." Thái hậu không hổ là đứng đầu hậu cung, cung điện tuy tráng lệ như vậy nhưng lại bị khí thế của thái hậu hoàn toàn đè ép xuống.

Một thân phượng bào màu đỏ quý khí làm nổi bật lên tinh thần rạng rỡ của thái hậu.

Mặc dù hoàng hậu so với thái hậu thì trẻ hơn nhiều, nhưng mà ở trên mặt thái hậu, Hạ Tri Uyên thậm chí không nhìn ra dấu vết của năm tháng.

Dù cho hoàng hậu thượng vị, nhưng tiếc là chủ nhân chân chính của hậu cung, vẫn luôn chỉ có một người là thái hậu!

"Hài tử của Vân gia quả nhiên xuất sắc, đây là Uyên nhi đúng không." Thái hậu đối với Hạ Tri Uyên cũng không xa lạ gì, dù sao tình hình hiện nay của Hạ Tri Uyên trong tướng phủ, và chuyện cử liên hoàn lần trước, đều khiến cho thái hậu càng thêm có ấn tượng với Hạ Tri Uyên.

"Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trẻ tuổi này ai gia cũng cảm thấy bản thân trẻ lại không ít, Uyên nhi, ngày sau nên tiến cung nhiều một chút bồi ai gia đi."

Thái hậu bắt gặp bộ y phục mà Hạ Tri Uyên đang mặc kia, nói chuyện cũng càng thêm nhu hòa rồi.

Trong lòng Hạ Tri Uyên hiểu được, lần này nàng cũng giống như lần trước đều lợi dụng tiểu công chúa đã qua đời.

Tiểu công chúa sinh vào tháng năm, đúng là mùa hoa đào đua nở.

Thời điểm tiểu công chúa còn sống, rất thích mặc váy dài thạch lựu màu hồng phấn, không cài trâm vàng, chỉ dùng một cây trâm bạch ngọc để búi tóc.

Nói thẳng ra, cách ăn mặc của Hạ Tri Uyên chính là sao chép trắng trợn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Là phúc hay là họa 9

"Thái hậu, thần nữ ở đây có một thứ thú vị, đặc biệt khoe ra, hi vọng có thể giải buồn cho thái hậu."

Trong tay Hạ Tri Uyên có một cái hộp gỗ nhỏ màu đỏ, mà thứ mà nàng muốn khoe ra, hiển nhiên là ở trong chiếc hộp này.

"Sao, vậy đưa ra đi."

Thái hậu cười tủm tỉm mà nhìn Hạ Tri Uyên, trong hoàng cung, bảo bối kỳ lạ quý hiếm gì mà không có.

Thế nhưng Hạ Tri Uyên nói là có thể, vậy hẳn là trên tay nàng có đồ thú vị, lập tức, thái hậu sinh ra hứng thú nồng đậm.

Quế ma ma cảm hộp gỗ màu đỏ của Hạ Tri Uyên đi lên, giao cho thái hậu, thái hậu mở ra xem xét, nhìn thấy đồ vật bên trong, ánh sáng trong mắt chợt lấp lánh.

"Nha đầu nhà ngươi, trái lại thật sự có vài phần tâm tư, khó có dịp đến xem ai gia một chuyến, lại còn mang theo lễ vật đến nữa."

Quế ma ma vừa nhận được ánh mắt của thái hậu, vội vàng cẩn thận từng li từng tí đem lễ vật Hạ Tri Uyên tặng thu vào.

"Thường." Thái hậu vui tươi hơn hờ mà nhìn Hạ Tri Uyên.

"Đa tạ thái hậu."

Hạ Tri Uyên thờ dài một hơi, dù cho nàng sao chép cách ăn mặc năm đó của tiểu công chúa, nhưng mà đôi mắt không giận mà uy kia của thái hậu, luôn gây cho nàng một loại áp lực vô hình.

Đúng vậy, thái hậu là Vương của vạn phượng, quý khí bức người.

Đời trước, nàng không phải đã biết sao?

Hạ Tri Uyên và lão thái thái ở trong cung thái hậu nói chuyện một hồi, mới rời khỏi hoàng cung.

Vừa ra khỏi hoàng cung, lão thái thái vỗ vỗ tay của Hạ Tri Uyên, "Uyển nhi, cần gì chứ?"

Hạ Tri Uyên từ nhỏ đến lớn, thậm chí chưa từng bước vào hoàng cung nửa bước, hơn nữa trong thời điểm mất cảm thức này, Hạ Tri Uyên càng không nên tiến cung gặp thái hậu, điều này lại khiến cho lão thái thái mười phần khó hiểu.

Lão thái thái lôi kéo tay Hạ Tri Uyên, rất rõ ràng cảm giác được tay Hạ Tri Uyên có chút lạnh.

"Bà ngoại." Hạ Tri Uyên chỉ gọi lão thái thái một tiếng, cũng không giải thích, trong lòng nàng hết sức rõ ràng, chuyện này, nàng nhất định phải làm!

"Hoàng Thượng, con đến xem đi, đây là thứ đồ chơi nhỏ "có chút lòng thành" mà cái tiểu nha đầu của Vân gia kia đưa cho ai gia, con cũng nhìn thử đi."

Sau khi hai bà cháu Hạ Tri Uyên rời đi, thái hậu liền gọi Hoàng Thượng đi qua.

Hoàng Thượng nghe thấy là người Vân gia, sắc mặt cũng không dễ nhìn hơn chút nào.

"Tiểu nha đầu Vân gia nào?" Hoàng Thượng đối với tiểu nha đầu Vân gia cũng không có ấn tượng đặc biệt gì.

"Còn không phải là nữ nhi của nha đầu Vân Thiên Độ kia sao." Thái hậu cười cười.

Theo lý thuyết, xuất giá tòng phu, nhưng mà thái hậu lại gọi Hạ Tri Uyên là tiểu nha đầu Vân gia, có thể hiểu được Hoàng gia đến cùng kiêng kỵ Vân gia đến mức nào.

"Thì ra là nàng." Hoàng ngay lập tức nhớ tới sự kiện cừu liên hoàn, cuối cùng thì sắc mặt cũng không có khó coi như trước nữa.

Hoàng Thượng mở ra hộp gỗ nhỏ ra xem xét, phát hiện bên trong có mấy tờ khế ước, còn có một phong thư.

Lúc Hoàng Thượng xem hết nội dung trong thư xong, ưu sầu tích tụ trên mặt, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

"Tốt, tốt một cái Hạ Tri Uyên, quả nhiên cực kỳ thông tuệ, tài trí miễn tiệp." Hoàng Thượng cực kỳ vui mừng, giống như sau cơn mưa to bầu trời lại trong sáng, vạn dặm không có mây mù.

"Vân gia trái lại đã sinh ra một nha đầu tốt."

Thái hậu đương nhiên đã sớm xem qua đồ vật bên trong hộp gỗ, đối với việc làm của Hạ Tri Uyên, lại càng không ngót hài lòng.

"Là có chút thông minh."

Hoàng Thượng gật gật đầu, ít nhất Hạ Tri Uyên này biết rõ Vân gia công cao chấn chủ, thực sự không phải là chuyện may mắn.

"Hoàng Thượng, nha đầu này đã thông minh như vậy, có phải nên thưởng hay không?"

Thái hậu cảm thấy, Hạ Tri Uyên thân là nữ nhi của tướng phủ, vì phủ Đại Tướng quân làm ra chuyện tình như vậy, cũng coi như là làm khó Hạ Tri Uyên rồi.

"Thường, phải thưởng thật hậu!" Hoàng Thượng cười đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Là phúc hay là họa 10

"Uyển nhi đâu rồi?" Lúc Đại tướng quân Vân Triển Bằng từ trong quân doanh trở lại, cũng không có nhìn thấy bóng dáng Hạ Tri Uyển.

"Nha đầu Uyển nhi kia, còn không phải là trở về tướng phủ sao, cho dù ta có giữ thế nào cũng không chịu ở lại."

Nói đến đây, lão thái thái có chút bực mình.

Bà cũng không biết tướng phủ kia có cái gì tốt, đáng để cho cháu gái phải lo lắng như vậy.

Nếu như không phải là vì tiền cung, e là cháu gái của bà cũng sẽ không đến phủ Đại Tướng quân rồi, nghĩ tới đây, lão thái thái khó chịu trong lòng.

"Uyển nhi là đứa nhỏ hiểu chuyện, bà chớ có nghĩ ngợi lung tung."

Vân Triển Bằng nặng nề thở dài một hơi, Thiên Độ vốn là đứa thông minh.

Không nghĩ tới, *thanh xuất vu lam nhi thắng vu lam, Uyển nhi so với Thiên Độ càng thông minh hơn ba phần, ngay cả tình thế hiện tại của Vân gia cũng đều nhìn thấy rõ ràng.

* màu xanh có nguồn gốc từ màu lam nhưng lại vượt trội hơn màu lam, tương tự như trò giỏi hơn thầy, hậu sinh khả úy.

Vân Triển Bằng có thể ngồi vào vị trí Đại tướng quân này, hơn nữa có thể kiên định vững chắc như một gốc thông già ở Đại Chu quốc, tự nhiên có bản lĩnh của ông.

Vân Triển Bằng so với võ tướng bình thường hoàn toàn không giống nhau, binh pháp mưu lược, mọi thứ Vân Triển Bằng đều từng trải qua.

Vân gia ở Đại Chu quốc phong quang nổi bật đã quá lâu, lâu đến mức hoàng gia đối với Vân gia vô cùng kiêng nể cùng kính sợ.

Cho dù lúc trước Thiên Độ gả cho tiểu tử Hạ Bá Nhiên kia, cũng không tiến cung, nữ Vân gia cũng không có một ai trở thành phi.

Nhưng mà những điều này cũng đều không đủ để tiêu trừ nghi ngờ của hoàng gia đối với Vân gia.

"Về sau Uyển nhi muốn làm gì, bà chớ có ngăn cản nó."

Vân Triển Bằng nghĩ nghĩ, lại nói một câu.

Chỉ cần là việc Uyển nhi muốn làm, thì ông sẽ sẵn lòng ủng hộ, hưởng chi, mọi chuyện Uyển nhi làm, cũng đều suy nghĩ cho Đại Tướng quân phủ.

"Đã biết, cũng không phải một mình ông đau lòng Uyển nhi, ta cũng đau lòng."

Lão thái thái hơi nhũn mảy, nghĩ đến những thứ Hạ Tri Uyển tặng đi, lão thái thái thở dài một hơi, cuối cùng cũng không nói gì nữa.

"Đau lòng cái gì, coi như là bỏ tiền tài ra mua bình an đi."

Vân Triển Bằng cười cười, tuy những thứ mà Uyển nhi đưa đi có hơi quá quý trọng một chút, chỉ là, họa phúc thường đến cùng nhau.

Nếu như thật sự có thể bình an, ông lại cảm thấy rất đáng giá.

"Tiểu thư, đến tướng phủ rồi." Thạch Tâm đỡ Hạ Tri Uyển đi vào trong tướng phủ, Hạ Tri Uyển về đến tận nơi, Nghiêm Khải Mông mới mang binh sĩ trở về.

Trở lại tướng phủ, Hạ Tri Uyển thấy không vui vẻ cho lắm, nếu như có thể lựa chọn mà nói..., nàng thà sống ở Đại Tướng quân phủ còn hơn.

Hạ Tri Uyển lập tức dặn Bảo Cầm chuẩn bị nước ấm, nàng muốn tắm rửa.

Ngâm trong nước ấm, Hạ Tri Uyển thở phào nhẹ nhõm, đem mấy cửa tiệm kia giao cho hoàng gia, cũng là để giải trừ một cái tai họa ngầm về sau.

Hạ Bá Nhiên vốn dĩ rất tức giận Hạ Tri Uyển vì đã rời khỏi tướng phủ vào lúc này, chạy đi nương nhờ Đại Tướng quân phủ.

Bất quá, việc Hạ Tri Uyển trở về, thật ra đã khiến Hạ Bá Nhiên nguôi giận không ít.

Kỳ quái chính là, ngày hôm sau, những dân chúng tụ tập gây rắc rối ở cửa tướng phủ, vậy mà toàn bộ đều không thấy đâu.

Càng lạ hơn là, ngày hôm nay vào triều, vốn dĩ Hoàng Thượng nhìn thấy Hạ Bá Nhiên, sắc mặt luôn vô cùng tối tăm phiền muộn.

Mới qua một buổi tối, Hoàng Thượng tựa hồ nghĩ ra biện pháp kỳ diệu gì, trên mặt lại trở nên giống như trời quang mây tạnh.

Kế tiếp, những lời hoàng đế nói, Hạ Bá Nhiên đều nghe mà choáng váng mặt mày, giống như nghe rõ, lại giống như không có nghe rõ.

Những lời Hoàng Thượng nói, từng chữ một thì Hạ Bá Nhiên đều nghe hiểu, nhưng mà đem những lời đó tập hợp lại với nhau, Hạ Bá Nhiên lại giống như hoàn toàn không hiểu.

Chẳng qua là, lúc tướng phủ nhận được thánh chỉ phong Hạ Tri Uyên làm Huyện Chủ, Hạ Tri Uyên thật vui vẻ, còn Hạ Phù Dung thì tức phát khóc.

Lúc Hạ Tử Hiền nhìn thấy dáng vẻ tươi cười nhàn nhạt của Hạ Tri Uyên, cảm thấy đặc biệt chói mắt, trong lòng hừ lạnh một tiếng, chờ cha quay trở lại tới thu thập người!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Là phúc hay là họa 11

Hạ Tri Uyên nhận thánh chỉ xong, Thạch Tâm và Bảo Cầm cảm thấy thật cao hứng cho tiểu thư nhà mình, tiểu thư của các nàng, bây giờ đã là huyện chủ rồi!

"Chúc mừng tiểu thư, chúc mừng tiểu thư."

Thạch Tâm vui tươi hơn hờn nhìn Hạ Tri Uyên, cảm thấy những khổ sở nhẫn nhịn của Hạ Tri Uyên trước đây, đều là đáng giá đây.

"Tiểu thư, lúc này người gặp may mắn rồi."

Bảo Cầm cũng cười tủm tỉm nhìn Hạ Tri Uyên.

Chủ tử được nở mày nở mặt, những nô tài các nàng, đi ra ngoài, thể diện tự nhiên cũng vẻ vang hơn nhiều.

Thấy hai nha hoàn bên cạnh vui mừng như vậy, Hạ Tri Uyên lắc đầu, "Vui vẻ cũng quá sớm."

"Tiểu thư, người làm sao vậy, đây chính là chuyện vô cùng vinh dự, sao lại là vui vẻ quá sớm?"

Bảo Cầm kỳ quái mà nhìn Hạ Tri Uyên.

Hạ Tri Uyên hơi nhếch miệng, "Có lẽ người cảm thấy đây là chuyện tốt, nhưng mà có một số người, chưa chắc đã cảm thấy như vậy đâu."

Quả nhiên, Hạ Tri Uyên mới nói xong không bao lâu, Hạ Bá Nhiên hạ triều vừa trở về thì đã tới tìm Hạ Tri Uyên rồi.

"Ngịch nữ nhà ngươi, trước khi làm việc gì, tại sao không thương lượng một chút với vi phụ hả? Trong mắt của ngươi, còn có sự tồn tại của vi phụ không đây!"

Nghĩ đến những lời mà buổi sáng Hoàng Thượng đã nói, lửa giận của Hạ Bá Nhiên sắp bốc lên đầu rồi.

Bởi vì chuyện liên quan đến dịch đậu mùa, giá cả của rượu mạnh và dấm chua tăng mạnh, nếu như nhà ai có cửa hàng này, hiện tại đúng là thời điểm kiếm lời lớn.

Hạ gia có lẽ không có cửa hàng, nhưng mà Vân gia có!

Ở trong đồ cưới của Vân Thiên Độ, có hai xường rượu và dấm chua khá lớn, thậm chí có thể nói, gần như toàn bộ rượu và dấm chua trong kinh đô, kỳ thật đều xuất phát từ cửa hàng của Vân gia.

Đối với Hạ Bá Nhiên mà nói, sau khi Vân Thiên Độ chết đi, không thể công khai chiếm lấy đồ cưới của Vân Thiên Độ.

Nhưng mà Vân Thiên Độ đã là nữ nhân của hắn rồi, cho nên là, tất cả mọi thứ của Vân Thiên Độ, cũng là thuộc về Hạ phủ.

Ai biết, thoáng một cái, Hạ Tri Uyên đã đem ngay hai xường rượu và dấm chua kia, cứ như vậy mà tặng không cho Hoàng Thượng.

Cho dù Hoàng Thượng phong Hạ Tri Uyên làm huyện chủ, đối với Hạ Bá Nhiên mà nói, cái chức huyện chủ của nữ nhi cũng không có bao nhiêu tác

dụng.

Trái lại, hai cái phường rượu và dấm chua kia, thế nhưng có thể mang đến cho Hạ Bá Nhiên tiền tài cuồn cuộn.

Vì thế, Hạ Bá Nhiên cảm thấy, cái chức huyện chủ của Hạ Trì Uyển này đã mua quá hớ rồi!

"Trước kia cha luôn khẳng khái muốn nữ nhi giúp đại đệ và đại tỷ giải quyết vấn đề, nữ nhi liền để tâm, dù sao trong đồ cưới của mẫu thân có hai thứ này, không bằng coi như thay thứ tỷ và Đại đệ mua bình an đi."

Đôi mắt Hạ Bá Nhiên đang thịnh nộ, Thạch Tâm và Bảo Cầm đã sớm sợ tới mức cầm như hến.

Chỉ có Hạ Trì Uyển còn bình tĩnh, vẫn còn đang biện bạch cho chính mình.

"Cha không biết là, bây giờ cửa ra vào của tướng phủ đã không còn dân chúng hỗn loạn, mà những thanh âm mắng thứ tỷ và Đại đệ là tai họa cũng biến mất rồi hay sao?"

"Coi là như thế đi, nhưng mà trước khi làm chuyện gì, người cũng nên cùng vi phụ thương lượng một chút!"

Hạ Bá Nhiên kiên quyết nói.

Nếu như hán sớm biết chuyện này..., hán tuyệt đối sẽ không cho phép Hạ Trì Uyển làm như vậy đâu.

"Chẳng qua chỉ có một chút lợi ích mà người đã đặc ý rồi, tâm tính như vậy, vi phụ sao có thể yên tâm để cho người quản lý tướng phủ đây!"

Hạ Bá Nhiên hất tay áo lên, nghĩ đến hai cửa hàng bị Hạ Trì Uyển đem đi tặng kia, tim gan đau đớn đến mức run rẩy.

"Cha là chuẩn bị thu hồi quyền quản lý tướng phủ sao? Nữ nhi tất nhiên sẽ không trái ý cha, chẳng qua nữ nhi có một yêu cầu, chính là đồ cưới của mẫu thân, nhất định phải do nữ nhi trông coi!"

Hạ Trì Uyển ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Bá Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Châu về hợp Phố

Đồ cưới của mẫu thân là phong phú cỡ nào chứ, từ sau khi Thu di nương tiếp nhận tướng phủ, thì ngay cả đồ cưới của mẫu thân cũng đều rơi vào tay Thu di nương.

Đời này, nàng sao có thể để cho đồ cưới của mẫu thân lại rơi vào túi Thu di nương và trở thành của hồi môn của Hạ Phù Dung được nữa.

"Phản, phản rồi, nghịch nữ nhà người, lại dám đặt điều kiện với lão phu!"

Hạ Bá Nhiên rất giận dữ, bởi vì những đồ vật mà Hạ Bá Nhiên coi trọng, lúc này lại phải giao ra, làm sao Hạ Bá Nhiên có thể không giận cho được.

"Tướng phủ này, khi nào đến lượt nghịch nữ nhà người làm chủ rồi hả!"

Hạ Bá Nhiên càng nhìn mặt Hạ Trì Uyển lại càng tức, bởi vì dường như hán từ khuôn mặt của Hạ Trì Uyển thấy được cái bộ mặt chết của Vân Thiên Độ.

Vì vậy, tức giận, dần dần trở thành hận ý!

Thấy con thịnh nộ của Hạ Bá Nhiên càng lúc càng lớn, trong lòng Hạ Trì Uyển cực kỳ khó chịu, lại không có chỗ phát tiết.

Hạ Trì Uyển hít sâu một hơi, nói, "Cha, hôm nay ta theo lão thái thái tiến cung, lão thái thái hỏi ta, vòng tay huyết noãn ngọc có còn không, nói ta là thân nữ nhi, nên đeo ở trên người mới có lợi, cha, người nói nữ nhi phải trả lời như thế nào?"

Hạ Trì Uyển nhìn Hạ Bá Nhiên, muốn Hạ Bá Nhiên cho mình một đáp án.

Đôi vòng tay huyết noãn ngọc kia, chính là cực phẩm trong cực phẩm, trên đời này, cũng chỉ có ba bộ, vền vền chỉ có ba, thế mà trong đồ cưới của Vân Thiên Độ lại có một bộ.

Chỉ là, về sau người đeo đôi vòng tay này, không phải Vân Thiên Độ, cũng không phải Hạ Trì Uyển, mà là Hạ Phù Dung.

"Đó là do thân thể Phù nhi không tốt, cho nên mới để cho nàng đeo tay."

Hạ Bá Nhiên mơ hồ có một ấn tượng, trước kia Thu di nương thường xuyên khóc lóc kể lể với hắn rằng thân thể Hạ Phù Dung không tốt, muốn tìm noãn ngọc cho Hạ Phù Dung mang theo.

Noãn ngọc là bảo bối sao có thể dễ dàng tìm được, tự nhiên là muốn nhắm vào vòng tay huyết noãn ngọc của Vân Thiên Độ.

"Cha, một thứ nữ cũng dám lớn mật mang đồ cưới của chủ mẫu. Chưa nói đến việc để cho lão thái thái biết, mà chỉ cần người bên ngoài biết được, họ sẽ nói như thế nào?"

Hạ Tri Uyển sao chịu để cho Hạ Bá Nhiên lừa dối cho qua.

"Cha cũng không muốn bị người ta nói thành ái thiếp diệt thê chứ?"

Thấy Hạ Bá Nhiên trầm mặc, Hạ Tri Uyển cũng biết mình không thể làm cho mọi việc trở nên quá căng thẳng.

Nếu như làm quá mức, bức ép Hạ Bá Nhiên đến chỗ Thu di nương, đây đối với mình là bất lợi sâu sắc.

"Nữ nhi cũng không phải là muốn lấy đồ cưới của mẫu thân, chỉ là không muốn nhìn thấy đồ cưới của mẫu thân lại bị người ta tùy ý đối đãi như thế. Chỉ cần cha đáp ứng với nữ nhi, đồ của mẫu thân sẽ không đưa cho người khác trông nom hộ, nữ nhi tất nhiên sẽ không nhắc lại chuyện này."

"Người muốn lấy lại thì tự đi lấy đi."

Hạ Bá Nhiên không có cách nào phản bác lời Hạ Tri Uyển nói..., hơn nữa điều quan trọng nhất chính là bảo trụ được đồ cưới của Vân Thiên Độ.

Hạ Bá Nhiên ở trước mặt Hạ Tri Uyển hơi có chút chột vật, nam nhân nhìn chằm chằm vào đồ cưới của thê tử, chính là bộ dạng không có tiền đồ.

Có lẽ Hạ Bá Nhiên cũng biết rõ điểm này, nhưng mà không có cách nào làm lơ trước đồ cưới giá trị liên thành của Vân Thiên Độ được.

Sau khi nhận được đáp án khẳng định của Hạ Bá Nhiên, Hạ Tri Uyển vội vàng đi đến viện của Hạ Phù Dung, danh chính ngôn thuận đòi lại vòng tay của mẫu thân.

"Người tới làm cái gì?" Vừa nhìn thấy Hạ Tri Uyển tiến vào tiểu viện của mình, Hạ Phù Dung tròn mắt.

Huyện chủ, đó là danh hào nàng trông mong bao lâu nay.

Vốn cho rằng sau chuyện khi dịch đậu mùa kết thúc, điều mà mình mong đợi sẽ đến, ai biết, phần vinh quang này cuối cùng lại rơi vào tay Hạ Tri Uyển!

"Ta đến, chỉ là hy vọng thứ tử trả lại một vật." Mắt Hạ Tri Uyển đã rơi vào một đôi vòng ngọc trên cổ tay Hạ Phù Dung.

Hạ Phù Dung rút tay lại, tất nhiên là không muốn trả lại.

"Có ý tứ gì, ta nghe không rõ."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Chết cũng không buông tay

"Phụ thân có lệnh, mong rằng thứ tử đem đồ của mẫu thân ta trả lại cho ta." Hạ Tri Uyển không muốn mất thời gian với Hạ Phù Dung nữa, nàng thâm nghĩ phải lấy đồ của mẫu thân về.

"Thứ này đã là của ta, vì sao phải trả lại cho người?" Hạ Phù Dung tự nhiên không chịu trả lại.

Một đôi vòng tay noãn ngọc này, khiến cho nàng có được địa vị cao quý trong đám thiên kim, là đối tượng mà mọi người cực kỳ hâm mộ.

Thậm chí có thể nói, trước kia dù là Hạ Phù Dung có thân phận thứ nữ, cũng không đến mức bị những quý môn đích nữ kia coi thường, do đó công lao của đôi vòng tay noãn ngọc này là không thể bỏ qua.

"Vòng tay này khi nào thì trở thành đồ của người rồi!" Hạ Tri Uyển trừng mắt nhìn Hạ Phù Dung, người quả nhiên là *chí tiện tắc vô địch.

*ti tiện, hèn hạ đến cùng cực thì không ai địch nổi

Rõ ràng là Thu di nương mạnh mẽ chiếm đoạt đồ cưới của mẫu thân, vậy mà những vật này lại danh chính ngôn thuận trở thành đồ đạc của bọn họ , quả thực là lời nói vô căn cứ.

"Nếu như thứ tỷ không tin, vậy đi cùng ta đến trước mặt phụ thân để hỏi cho rõ." Hạ Tri Uyên thậm chí đã vươn tay tóm lấy vòng đeo ngọc trên tay Hạ Phù Dung rồi.

Thấy tình huống này, Thu di nương hận kinh khủng, "Uyển nhi, người nhìn tay của thứ tỷ người vẫn còn bị thương mà, không bằng đợi thương thế của nàng tốt lên rồi sẽ trả lại cho người?"

Hạ Tri Uyên cười lạnh, hôm nay kéo dài đến ngày mai, ngày mai kéo dài đến ngày kia, loại mảnh lời nhỏ này, cũng định lừa gạt nàng.

"Vẫn nên để cho thứ tỷ coi vòng tay ra trước đi, về phần muốn cho thứ tỷ mượn đeo lần nữa hay không, ta cảm thấy cứ nên đi hỏi qua cha cho thỏa đáng."

"Uyển nhi, trong mắt người còn có di nương là ta hay không!"

Thu di nương nhìn thấy Hạ Tri Uyên đưa tay đoạt vòng tay, tức giận đến mức cả người run lên.

Thu di nương thường xuyên khuyên bảo chính mình, cần phải chú ý đến thân phận của chính mình, không thể có hành vi của người đàn bà chanh chua giống như những di nương khác, dù sao vị trí mà bà ta luôn nhắm đến chính là chủ mẫu tương phủ đó.

Cho nên, Thu di nương rõ ràng là rất muốn kéo tóc Hạ Tri Uyên, lại chỉ có thể kiềm chế, trơ mắt nhìn Hạ Tri Uyên thả tay giày vò Hạ Phù Dung.

Thấy Hạ Phù Dung bởi vì không nỡ bỏ vòng tay đeo ngọc mà chống cự lại mình, khiến cho cánh tay phải bị thương vô cùng đau đớn, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đã nhăn thành một đum, Hạ Tri Uyên cực kỳ sáng khoái.

Thì ra đây chính là hành vi bất nạt kẻ yếu, nàng cảm thấy như thế này rất vui vẻ.

Trách không được sau khi Hạ Phù Dung trở thành quý thiếp của Bộ Chiêm Phong, lúc nào cũng thích đem phẩm hạnh lễ nghi mà một chủ mẫu phải có ra dọa dẫm nàng, đoạt đồ đạc của nàng, lúc đoạt địa vị của nàng, trên mặt nàng ta cũng tỏ ra vui sướng như vậy.

"Thu di nương, người hà tất phải tự coi đây là chuyện của mình."

Hạ Tri Uyên một bên giống như người đàn bà chanh chua cướp vòng tay của Hạ Phù Dung trên tay vòng tay, một bên quay đầu lại nhìn Thu di nương.

"Cũng may Thu di nương còn chưa có quên thân phận di nương của chính mình nha. Nói cho thẳng ra, nếu như ta vui vẻ, liền tôn trọng người là trưởng bối của ta, còn nếu ta không vui, ta là tiểu thư, người chỉ là nô tài trong tướng phủ. Người chỉ là một nô tài, còn không biết xấu hổ chất vấn trong mắt chủ tử có người hay không sao?"

Hạ Tri Uyên không ngừng cười lạnh, "Ta thật đúng là chưa từng gặp qua, nô tài nhà ai, lại có lá gan lớn như vậy đây!"

Thấy Hạ Phù Dung đau đến mức cắn môi trắng bệch, trong lòng Hạ Tri Uyên càng thêm vui vẻ.

Vòng tay của mẫu thân nàng, sao có thể để cho Hạ Phù Dung thoải mái đeo như vậy.

Cuộc sống trước kia nàng không thể bù đắp lại, chỉ là, để cho Hạ Phù Dung ăn đau khổ nhiều một chút thì cũng tốt rồi.

"Thứ tỷ, nên vì cánh tay của người mà suy nghĩ, ta khuyên người vẫn nên đem vòng tay trả lại cho ta thì hơn."

"Di nương, con đau quá, đau quá."

Hạ Phù Dung đã đau đến mất nước mắt lưng tròng, chỉ có thể hướng ánh mắt cầu xin về phía Thu di nương, hy vọng Thu di nương có thể giúp mình.

Dù sao cánh tay của nàng đã bị phé đi, cho dù bị Hạ Tri Uyên giày vò hơn nữa, còn có thể tệ hơn nữa sao.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Chết cũng không buông tay 2

Vì thế, Hạ Phù Dung cắn chặt hai hàm răng, không muốn trả vòng tay đeo ngọc lại cho Hạ Tri Uyên, bởi vì một đôi vòng đeo ngọc này có giá trị xa xỉ.

Hôm nay nếu như nàng buông tay, không chừng cả đời này nàng cũng không có may mắn lại được đeo nó nữa.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Hạ Tử Hiên thật vất vả mới hết cảm xúc để liên hệ với bạn bè bên ngoài, mặc dù sau khi trải qua chuyện dịch đậu mùa, mọi người đều đối xử với Hạ Tử Hiên có chút không giống với lúc trước.

Nhưng chỉ cần một ngày Hạ Bá Nhiên chưa có hoàn toàn vứt bỏ đứa con trai Hạ Tử Hiên này, như vậy người ở bên ngoài, tự nhiên cũng sẽ không bài xích Hạ Tử Hiên trưởng tử của tướng phủ.

Chỉ là Hạ Tử Hiên vừa mới mới hào hứng đến tướng phủ ngồi một chút, ai biết chợt nghe thấy tin tức Hạ Tri Uyển và Hạ Phù Dung đang âm ỉ.

Vừa nghe thấy tên Hạ Tri Uyển, Hạ Tử Hiên đã cảm thấy đau đầu nhức óc.

Hạ Tử Hiên hận không thể nghịch chuyển thời gian, thay đổi sai lầm của Hạ Phù Dung một lần.

Nếu không phải ngày đó Hạ Phù Dung đá một cước kia, Hạ Tri Uyển sao có thể thông suốt, sau đó không ngừng đối đầu với bọn họ.

Nói cách khác, không chừng với tính cách trước kia của Hạ Tri Uyển, hẳn chẳng những đã là trưởng tử của tướng phủ, mà còn là đích trưởng tử rồi!

Sai một ly, đi ngàn dặm!

"Tử Hiên, đệ đã đến rồi, mau giúp tỷ đi!" Hạ Phù Dung ánh mắt rối loạn, lớp trang điểm trên mặt cũng không còn nhìn rõ.

Thấy dáng vẻ của Hạ Phù Dung không còn một chút đoan trang nào, Hạ Tử Hiên khe khẽ thở dài trong lòng, hẳn không thể không thừa nhận, tỷ hẳn hoàn toàn không bằng Hạ Tri Uyển.

Rõ ràng Hạ Tri Uyển cũng là người trong cuộc, thế nhưng y phục của Hạ Tri Uyển không hề lộn xộn, dung nhan đoan chính, trên mặt lạnh nhạt.

Nhìn từ bên ngoài, Hạ Tri Uyển giống như chỉ đang thương lượng việc gì đó với Hạ Phù Dung vậy.

Mà thứ tỷ của mình thì sao nào, bộ dáng thê thảm giống như cha mẹ vừa qua đời, như thể trời sập đất sụt vậy, thật sự là khó coi.

Thu di nương hít một hơi, ổn định lại tâm tình của mình, xem ra, nàng bị kích thích bởi mấy chuyện gần đây, vậy mà lại bị mất bình tĩnh trước Hạ Tri Uyển.

Thu di nương đi tới, bắt được tay Hạ Tri Uyển và Hạ Phù Dung, bởi vậy Hạ Tri Uyển sẽ không thể làm khó Hạ Phù Dung thêm được nữa.

"Uyển nhi, mới vừa rồi là di nương không biết chừng mực, vòng tay này vốn dĩ thuộc về tỷ tỷ, trả lại cho con cũng là việc phải làm."

"Di nương!" Nghe thấy Thu di nương đáp ứng trả vòng tay lại cho Hạ Tri Uyển, Hạ Phù Dung tức thì không vui.

Nàng ăn đau khổ nhiều như vậy, chẳng phải là đều phí công rồi sao!

Thu di nương liếc mắt trấn an Hạ Phù Dung xong, sau đó nhìn về phía Hạ Tri Uyển.

"Uyển nhi, Tử Hiên đã trở về được một thời gian rồi mà còn chưa đến phủ Đại Tướng quân để thăm hỏi, không bằng lúc nào đó, con đưa Tử Hiên đi đi."

Thu di nương biết rõ, Đại Tướng quân phủ căn bản là không muốn tiếp nhận người một phòng mình.

Tử Hiên muốn có tiền đồ, chỉ dựa vào tướng gia là không được, nếu như có thể được Đại Tướng quân phủ giúp đỡ hỗ trợ, thì mới có thể lên như điều gặp gió.

Tử Hiên muốn đi vào cửa của Đại Tướng quân phủ, chỉ có thể dựa vào Hạ Tri Uyển.

Khóe miệng Hạ Tri Uyển hơi nhếch lên, lúc này rồi mà vẫn dám đặt điều kiện với nàng, nằm mơ đi!

"Tử Hiên vốn dĩ có quan hệ với Đại Tướng quân phủ, Tử Hiên nếu như muốn đi thăm ông ngoại, cũng không có ai ngăn cản đệ ấy."

"Hạ Tri Uyển, ta đây cho dù chết cũng không trả lại cho người đấy." Hạ Phù Dung thét lên một tiếng, cảm thấy Hạ Tri Uyển giống như một kẻ bần xỉn vất vả cô đơn ra nước, một miếng cũng không chịu nhả ra.

"Tốt, vậy thì ngọc đá cùng vỡ là được rồi!" Nghe thấy Hạ Phù Dung uy hiếp, Hạ Tri Uyển lạnh lùng cười, dứt khoát túm lấy tay Hạ Phù Dung, vọt tới góc bàn.

Mắt thấy Hạ Tri Uyển sắp đập vòng ngọc vào góc bàn cho vỡ ra, Hạ Phù Dung đau lòng hết sức, tay lúc trước luôn luôn nắm chặt, lập tức buông ra!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Hảo tâm khuyển bảo

Hạ Phù Dung buông lỏng tay, Hạ Tri Uyển liền đem vòng noãn ngọc từ trong tay Hạ Phù Dung cỏi ra.

Hễ là đồ của Vân Thiên Độ, Hạ Phù Dung đều yêu thích vô cùng, hận không thể đổi mẫu thân với Hạ Tri Uyển, vì thế, những thứ đồ của Vân Thiên Độ, Hạ Phù Dung đều cực kỳ coi trọng.

Lần trước là bộ ly trà bằng sứ kia, lần này lại là vòng noãn ngọc.

Sau khi Hạ Tri Uyển lấy lại vòng tay, lại nhìn về phía Thu di nương.

"Thu di nương, về sau đồ đạc của mẫu thân ta, mong rằng ngươi có thể ít động tay động chân thôi, dù sao thân phận của ngươi chỉ là thiếp thất, luôn mò mẫm đồ của chủ mẫu, sẽ bị người ta hiểu lầm ngươi không biết lớn nhỏ đấy."

Hạ Tri Uyển lại nhìn Hạ Từ Hiên một chút, cười lạnh lùng.

"Về phần Đại đệ muốn trở lại Đại Tướng quân phủ, tùy thời đều có thể đi mà, ta nghĩ Đại đệ đã lớn như vậy rồi, tất nhiên phải nhận biết được đường đến Đại Tướng quân phủ đúng không."

Vừa rồi Hạ Từ Hiên nghe Thu di nương nói xong thì không có lên tiếng, quả nhiên, đám người trong tướng phủ đều đã thành tinh cả rồi, chỉ có một mình nàng là ngu ngốc, coi thân tình là tất cả.

"Đại đệ cũng là người lớn rồi, nếu như ngay cả đường đi Đại Tướng quân phủ mà cũng không biết, sau này làm sao giao tiếp với người ngoài."

Hạ Tri Uyển liếc Hạ Từ Hiên.

"Nếu như thật không biết, xem ra, tình cảm giữa Đại đệ và Đại Tướng quân phủ cũng không tốt, thế thì, không bằng dừng đi."

"Ha ha, Nhị tỷ dạy rất đúng. Ta cũng lớn như vậy rồi, tự nhiên là biết đường đến Phủ Tướng quân đấy."

Hạ Từ Hiên đối diện Hạ Tri Uyển lại một lần nữa trào phúng, vậy mà không lộ ra một chút biểu tình giận dữ oán hận nào, thậm chí biểu hiện so với lúc mới vào phòng còn trấn định và tinh táo hơn.

"Vậy thì tốt rồi." Hạ Tri Uyển gật gật đầu, "Như thế, ta liền đi ra trước đây."

Mục đích của Hạ Tri Uyển đã đạt được, tự nhiên không muốn ở chỗ này với Hạ Phù Dung thêm nữa, quay người ly khai.

"Hạ cô nương xin dừng bước." Hạ Tri Uyển vừa ra khỏi sân viện của Hạ Phù Dung, không ngờ gặp được Bộ Chiêm Phong trong hành lang.

"Công tử chắc là khách của Đại đệ, ta chính là nữ quyến, không tiện chiêu đãi, công tử xin hãy chờ thêm một lát nữa, thì Đại đệ sẽ tới đón ngươi."

Hạ Tri Uyển nhìn thấy Bộ Chiêm Phong, vẫn anh tuấn như trước, chỉ là bây giờ hắn còn trẻ nên thiếu đi một phần thành thực, nhưng mà những oán hận đời trước với hắn, chưa từng giảm đi chút nào.

"Còn chưa giới thiệu với Hạ cô nương, tiểu sinh tên là Bộ Chiêm Phong, chỉ là có vài lời hay muốn khuyên giải Hạ cô nương, không biết Hạ cô nương có nguyện ý nghe một chút không?"

Hiện tại Bộ Chiêm Phong đã hoàn toàn biết rõ tình huống đại khái của tướng phủ rồi.

Nữ tử có dung nhan nghiêng thế trước mắt chính là đích nữ của tướng phủ, lại còn là cháu gái được Đại Tướng quân phủ sủng ái có dư.

Tuy rằng Hạ nhị tiểu thư có gia thế hơn người như vậy, thế nhưng, mẫu thân của Hạ nhị tiểu thư, chủ mẫu tướng phủ đã đi về cõi tiên.

Nói cách khác, Hạ nhị tiểu thư tuyệt đối là nữ tử có vị trí cao không thể với tới.

Sau khi biết rõ thân phận chân chính của Hạ Tri Uyển, Bộ Chiêm Phong hiển nhiên là động tâm tư.

"Lời hay?" Hạ Tri Uyển khoe miệng khê nhếch, Bộ Chiêm Phong vẫn là thích mơ mộng y như đời trước, muốn khuyên nàng giao hảo với một phòng của Thu di nương, cũng trợ giúp Hạ Từ Hiên một tay, đắp cầu dẫn mối cho Hạ Từ Hiên và phủ Đại tướng quân hay sao?

"Hạ cô nương là người thông minh, tất nhiên hiểu được đạo lý một cột khó chống nhà. Hạ huynh thường xuyên nhắc tới Hạ cô nương với tiểu sinh, thăm nghĩ, tình cảm của Hạ huynh và Hạ cô nương nhất định là rất tốt. Nếu như ngày sau, Hạ cô nương xuất giá, có khó khăn gì mà Hạ huynh có thể giúp được, Hạ huynh tự nhiên sẽ không từ chối."

Bộ Chiêm Phong chỉ dẫn cho Hạ Tri Uyên, nữ tử sau khi xuất giá, nương, huynh mới là hai chỗ dựa lớn nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Hảo tâm khuyên bảo 2

Những lời này là lần thứ hai Hạ Tri Uyên nghe được, trước kia nàng sẽ cảm thấy, Bộ Chiêm Phong là thật sự có ý tốt mới khuyên nàng.

Nhưng mà đời này, Hạ Tri Uyên đã biết rõ, Bộ Chiêm Phong chỉ là vì muốn mưu cầu phần thắng lớn nhất và mặt có lợi nhất cho chính hắn mà thôi.

"Bộ công tử nhắc tới như thế, nhân tiện ở đây ta cũng có một câu hay, hi vọng Bộ công tử nghe qua một chút."

Hạ Tri Uyên khoe miệng khê cong, bờ môi trắng nõn non mịn như cánh hoa, nhẵn bóng tươi sáng, rất là mê người.

"Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Thi Hương sắp tới, Bộ công tử càng nên bỏ nhiều thời gian và công sức vào việc học mới tốt."

Bộ Chiêm Phong còn tưởng rằng, đời này hắn vẫn có thể đỗ trạng nguyên, *kim thiềm chiết quế như trước nữa hay sao.

(* kim thiềm chiết quế : Tục gọi cái bóng đen ở trong mặt trăng là cóc, là thỏ, là cây quế. Ở đời khoa cử, ai đỗ khoa hương gọi là thiềm cung chiết quế 蟾宮折桂 hay kim thiềm chiết quế (bê quế cung trăng) (từ điển Thiều Chửu)

"Đa tạ Hạ cô nương quan tâm, tiểu sinh ghi nhớ trong lòng."

Nghe Hạ Tri Uyên nói xong, trên mặt Bộ Chiêm Phong tuy là vẫn tươi cười như cũ, chỉ là tâm trạng tốt lúc nãy hoàn toàn biến mất không thấy đâu.

Bộ Chiêm Phong ghét nhất bị người khác nghi ngờ chất vấn, cho dù Hạ Tri Uyên là đích nữ con chính thất duy nhất thì như thế nào.

Lấy tính tình của tướng gia mà nói, tướng phủ này sớm muộn sẽ xuất hiện chủ mẫu thứ hai, đến lúc đó, tướng phủ làm sao còn chỗ cho Hạ Tri Uyên sống yên ổn.

Nếu như Hạ Tri Uyên phụ thuộc vào người một phòng của Hạ Tử Hiền kia, trái lại là còn có một tiểu di và đệ đệ để dựa vào.

Nhưng nếu như Hạ Tri Uyên vẫn chấp mê bất ngộ mà nói..., Bộ Chiêm Phong lại không cảm thấy, Hạ Tri Uyên sẽ được phong quang cả đời.

Bởi vì tuy rằng hiện tại phủ Đại Tướng quân cực kỳ hiển hách, nhưng mà Hoàng Thượng đã sớm kiêng kỵ phủ Đại tướng quân, một ngày kia, nhất định sẽ ra tay.

Vì vậy, Bộ Chiêm Phong nhìn Hạ Tri Uyên như nhìn người đã chết, cũng chỉ có bây giờ còn nở mày nở mặt mà thôi.

Bởi vì quan hệ tới chuyện hãm rượu và xường dâm, Hạ Bá Nhiên lấy lại quyền quản lý từ trong tay Hạ Tri Uyên.

Thu di nương đã phạm sai lầm, nên cũng không có tư cách quản lý tướng phủ, do đó tạm thời để cho người khác nhặt được tiện nghi (của hồi, món bợ).

Trịnh di nương được lợi từ tay Hạ Tri Uyên, lại kiêng nể Hạ Tri Uyên, cho nên Trịnh di nương vừa có quyền trong tay, liền đối đãi với Hạ Tri Uyên tốt đến mức quá đáng, vật gì tốt, đều mau chóng đưa cho Hạ Tri Uyên trước tiên.

Sau khi Hạ Vũ Hân nghe được tin tức này, hận không chịu nổi, dựa vào cái gì mà chuyện tốt này lại rơi xuống đầu Trịnh di nương chứ.

Nhìn Hạ Mạc Linh chỉ có một chút đầu óc như vậy thì đã biết Trịnh di nương cũng không có bao nhiêu thông minh.

Hạ Vũ Hân tất nhiên sẽ không cam lòng, vì vậy, liền lạch bạch chạy đi tìm Hạ Tri Uyên.

"Nhị tỷ." Hạ Vũ Hân cười híp mắt nhìn Hạ Tri Uyên, ngồi xuống bên cạnh Hạ Tri Uyên.

"Ngũ muội, muội đã đến rồi." Hạ Vũ Hân là nhân vật tiêu biểu cho câu vô sự không lên diện tam bảo, xem ra, lần này quyền quản lý rơi xuống trên đầu Trịnh di nương, khiến cho tiểu Ngũ chịu kích thích không nhỏ đi.

"Nhị tỷ không nên chê muội phiền phức nha, muội chỉ là đến đòi Nhị tỷ ly trà uống thôi."

Hạ Vũ Hân mặt mày hớn hở nhìn Hạ Tri Uyên, cực kỳ giống em bé vui mừng, chỉ là, không ai nhìn thấy được, trong bụng của em bé vui mừng này có một đồng chất độc.

"Cái này có là gì, chỉ một ly trà, chẳng lẽ ta còn mời không nổi sao."

Hạ Tri Uyển cười cười, chủ động nhắc đến chuyện Hạ Vũ Hân đang quan tâm.

"Lại nói tiếp, ta mới phát hiện, hóa ra cảm tình giữa Thu di nương và Trịnh di nương dường như không tệ đâu nhé."

"Nhị tỷ, lời này là có ý gì?" Hạ Vũ Hân nghiêng đầu nhìn Hạ Tri Uyển.

"Nếu không phải là do Thu di nương đề cập đến, muội cho rằng hiện tại người quản lý tướng phủ, sẽ là Trịnh di nương sao?" Hạ Tri Uyển cười cười.

"Nhị tỷ chớ có gạt ta, Thu di nương làm sao có thể để cho Trịnh di nương quản gia được chứ?"

Thu di nương hận không thể khiến cho tất cả di nương trong tướng phủ đều chết hết mới tốt đó.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Hảo tâm khuyên bảo 3

Nghe Hạ Vũ Hân nói, Hạ Tri Uyển nở nụ cười, "Ngũ muội muội là một người thông minh, thế nhưng Thu di nương cũng không có ngu xuẩn đâu."

Hạ Tri Uyển vừa nói ra, Hạ Vũ Hân vội vã tươi cười tỏ vẻ vô tội, phảng phất nghe không hiểu ý tứ nửa câu trước của Hạ Tri Uyển.

"Thu di nương nếu như đem quyền quản gia giao cho một người khác, nếu muốn lấy về, nói dễ vậy sao?"

Nguyên nhân Thu di nương bị rơi đài quả là không sai, thế nhưng quyền quản gia cuối cùng giao cho người nào, ai có thể nói không có công lao của Thu di nương.

Hạ Vũ Hân đảo mắt nhanh như chớp, lập tức suy nghĩ cẩn thận ý tứ trong lời Hạ Tri Uyển vừa nói.

Di nương trong phủ, Triệu di nương tuy rằng không lên tiếng, nhưng cũng là một người lợi hại.

Về phần Đào di nương, nàng tất nhiên là hiểu rõ nhất, có thể sinh ra nữ nhi thông minh như nàng đây, Đào di nương sao có thể kém cho được.

Toàn bộ tướng phủ, cũng chỉ có Trịnh di nương và Hạ Mạc Linh là không có đầu óc.

Do vậy, Trịnh di nương cũng là người dễ dàng phạm sai lầm nhất, đến lúc đó Thu di nương muốn kiểm soát thu hồi quyền quản lý, đúng là một chuyện đơn giản như chơi.

"Ngũ muội muội, mặc dù trong đám tỷ muội, tuổi của muội nhỏ nhất, thế nhưng ta lại biết rõ, muội là một người thông minh. Cho nên Ngũ muội muội nên mở to hai mắt nhìn thật kỹ, hiện tại ai mới là địch nhân lớn nhất của muội."

Thu di nương muốn lợi dụng Hạ Vũ Hân đi đối phó nàng, cũng phải xem nàng có chịu phối hợp hay không.

"Nhị tỷ tỷ nói đùa rồi, tiểu Ngũ đều nghe không hiểu đâu."

Hạ Vũ Hân nghiêng đầu, mắt mở thật to, vẻ mặt ngây thơ mờ mịt, trong lòng lại bởi vì những lời Hạ Tri Uyển nói, mà dâng lên cảm giác nguy cơ.

Hạ Vũ Hân đại khái đã đoán được, mình đã trúng bẫy của Thu di nương rồi.

Nghĩ đến Thu di nương đem mình làm vũ khí để đối phó Hạ Tri Uyển, tất nhiên Hạ Vũ Hân sẽ không cam lòng.

Quan trọng hơn là, nếu Thu di nương đã biết lợi dụng nàng để đối phó Hạ Tri Uyển, điều này chứng tỏ, Thu di nương đã hiểu rõ nàng có tính tình gì rồi.

"Không hiểu thì coi như không hiểu đi. Cũng khó trách Thu di nương có thể thay thế vị trí của mẫu thân ta, đúng thật là rất thông minh, trong tình cảnh hiện nay, thậm chí muốn sử dụng biện pháp một mũi tên trúng hai con chim, mà bà ta lại không cần tự mình xuất thủ."

Hạ Vũ Hân giả bộ hồ đồ, Hạ Tri Uyển liền cùng hồ đồ theo, rồi lại như có như không mà khích bác Hạ Vũ Hân.

"Ngũ muội muội chớ có nhìn tỷ tỷ bây giờ là địch nữ duy nhất của tướng phủ, trong lòng nhị tỷ hiểu rõ, ta sẽ vĩnh viễn là một địch nữ, lại chưa chắc sẽ vĩnh viễn là người duy nhất."

Thu di nương này là một người có bản lĩnh, đối đãi với ta rất tốt, chính là khi mẫu thân ta còn sống, cũng không thân thiết với ta bằng Thu di nương. Bình

thường thứ tử còn hay nói muốn ta đem Thu di nương trở thành mẹ ruột mà đổi đãi. Nếu không phải thân thể Thu di nương có chỗ không tiện, chắc hẳn, dựa vào sủng ái của cha đối với Thu di nương, vị trí chủ mẫu tướng phủ này, e rằng đã sớm có người ngồi lên rồi."

Thu di nương là thứ nữ của phủ Đại tướng quân, thế nhưng Đào di nương và Triệu di nương đều là đích xuất hợp tiêu chuẩn.

Đào di nương thậm chí còn là nữ nhi của quan tam phẩm, Lại bộ thượng thư, chỉ có điều cũng không phải đích trưởng nữ, mà đích thứ nữ.

Cũng chính vì Đào di nương xuất thân từ nhà mẹ đẻ như vậy, đời trước, lúc Thu di nương được phù chính, Hạ Vũ Hân và Hạ Phù Dung liên kết với nhau, nâng Đào di nương lên làm bình thế.

Hạ Tử Hiền có Đào gia tương trợ, lại cùng Bộ Chiêm Phong hợp tác, hơn nữa dưới sự hỗ trợ của phủ tướng quân, có thể nói là từng bước thăng chức.

Đội đến khi Hạ Tử Hiền và Bộ Chiêm Phong đứng vững vàng rồi, triều đình biến đổi long trời lở đất, Bộ Chiêm Phong và Hạ Tử Hiền nâng đỡ thái tử thượng vị, Thất hoàng tử bị thua, tướng quân phủ gặp phải tai ương.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Hảo tâm khuyển bảo 4

Sau khi thái tử mới thượng vị, ngoại trừ Hạ Tử Hiền và Bộ Chiêm Phong trở thành người thắng lớn, Đào gia cũng nhờ thế mà thu được lợi ích, Hạ Vũ Hân càng là bởi vì quan hệ với Hạ Phù Dung, ổn định vị trí phu nhân đại quan.

Đời này, nàng sao lại có thể cho Đào gia và Thu di nương có cơ hội hợp tác với nhau một lần nữa đây!

"Ngũ muội muội, người cảm thấy chủ mẫu của tướng phủ sau này, sẽ là Thu di nương, hay là người khác đây?"

Hạ Tri Uyển nhắm lại hai mắt, đôi môi đỏ mọng như cánh hoa mận màng khê cong lên, thô khí như lan (*) nói ra.

(* Thô khí như lan: câu đầy đủ là "Thô khí như lan, phụng thân như ngọc" (吐气如兰, 奉身如玉): hơi thở tựa hoa lan, dùng để miêu tả bộ dáng hô hấp của mỹ nhân động lòng người.)

Hạ Vũ Hân khê cắn môi, cho dù Thu di nương xuất thân từ Phủ Tướng quân, chỉ là thân phận thứ nữ của Thu di nương là không thay đổi được.

Dựa vào cái gì mà một thứ nữ, cũng dám dẫm nát thân phận đích thứ nữ của Đào di nương, trở thành chủ mẫu tướng phủ!

Biểu hiện của Hạ Vũ Hân, Hạ Tri Uyển toàn bộ đều nhìn thấy rõ ràng, sau đó thoả mãn gật đầu.

Quả nhiên, hiện tại Đào gia còn chưa hợp tác với Thu di nương, dù sao Thu di nương cũng chỉ là một cái di nương mà thôi.

Vì vị trí tướng phủ chủ mẫu, nghĩ đến với dã tâm của Hạ Vũ Hân và Đào di nương, hẳn là cũng muốn tranh giành đây.

Đời trước, người trong viện Thu di nương, đường đi được thông thuận như thế, quả nhiên là nàng quá mức dễ nói chuyện rồi.

Chỉ cần Thu di nương còn chưa ngồi trên vị trí tướng phủ chủ mẫu, như vậy rất nhiều chuyện của đời trước, nàng có thể thừa dịp còn chưa phát sinh, chậm rãi thay đổi.

Đời trước, Hạ Phù Dung xuất ra danh tiếng, nhưng mà tất cả những thủ đoạn ngầm hại người đều là do nàng thay Hạ Phù Dung cản trở đấy.

Hạ Vũ Hân không cam lòng để cho Hạ Phù Dung thượng vị, rồi lại không thể làm gì Thu di nương, cho nên đã đem hết cảm hận phần nộ, toàn bộ đều hướng về phía nàng.

"Người phải hiểu được nên nắm chắc thời cơ, nếu như bỏ lỡ cơ hội, thì cho dù sau này có hối hận, cũng không kịp nữa rồi."

Hạ Tri Uyển buông ly trà trong tay xuống.

"Ngũ muội muội, sao lại không uống trà? Muội tới, không phải là đời uống trà của ta sao?"

Hạ Tri Uyển cười cười, ý bảo Hạ Vũ Hân đừng chỉ ngồi yên nghe nàng nói chuyện, cũng nên dùng trà đi.

Lúc này Hạ Vũ Hân sớm đã cảm thấy không có khẩu vị, hiện tại trên đầu nàng đã có một cái Hạ Tri Uyển rồi, chẳng lẽ, nàng thật muốn tro mắt nhìn Thu di nương ngồi lên vị trí chủ mẫu, chính mình lại bị Hạ Phù Dung đè lên đầu nữa sao?

"Ngũ muội muội, muội đang suy nghĩ gì đấy, nhập thần như vậy, ngay cả tỷ tỷ nói cũng không nghe thấy sao."

Hạ Tri Uyển vươn tay, đẩy đẩy cái mũi của Hạ Vũ Hân một cái.

Hạ Vũ Hân suy nghĩ càng sâu, có nghĩa là lúc này Hạ Vũ Hân càng có nhiều địch ý đối với Thu di nương, hiện tượng tốt, hiện tượng tốt.

"Nhị tỷ tỷ, chớ có đẩy cái mũi của muội, lỡ bẹp xuống sẽ khó coi."

Hạ Vũ Hân sờ sờ cái mũi của mình, nhõng nhẽo nói, không ai tiếp tục quần quýt lấy đề tài mới vừa rồi nữa, hơn nữa nhìn bên ngoài cực kỳ hòa hợp, cười nói giống như tỷ muội thân thiết.

"Nhìn xem, Ngũ muội muội còn nhỏ như vậy, cũng biết làm đẹp rồi."

Hạ Tri Uyển liếc nhìn Bào Cầm, "Hôm nay Trịnh di nương vừa mới đưa tổ yến đến, Ngũ muội muội tới cũng coi như đúng dịp, không bằng mang về một ít đi."

"Thế này muội muội thật đúng là chiếm được lợi ích từ Nhị tỷ tỷ rồi."

Hạ Vũ Hân mặc dù không có xa lạ gì với tổ yến, nhưng cũng nhận lấy rồi.

"Đúng rồi, hôm nay hình như Trịnh di nương còn đưa hai hộp phấn sáp tới, cũng cho Ngũ muội muội một phần đi."

Thời điểm nhắc đến hộp phấn sáp kia, hai mắt Hạ Tri Uyển chợt lóe lên.

"Ngũ muội muội, phấn sáp này nghe Trịnh di nương nhắc tới, thế nhưng là đồ tốt đó, chẳng những mùi hương lâu phai, càng quan trọng hơn là, còn có hiệu quả làm đẹp đường nhan nữa đó."

Hạ Vũ Hân hơi cong khóe miệng, hai mắt thật to chớp chớp, "Nếu là như thế, thật sự là rất cảm ơn Nhị tỷ tỷ rồi."

"Ha ha, Nhị tỷ tỷ đối với ta thật tốt, ta hai tay trống trơn đi đến, nhưng lại thắng lợi trở về a."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Cố ý bắt nạt

"Nếu như Ngũ muội muội cảm thấy ngại, vậy thì ta sẽ xin của muội một vật, muội có bằng lòng hay không?"

Ánh mắt Hạ Tri Uyển lóe lên, chỉ là Hạ Vũ Hân đang chìm vào suy tư nên không nhìn thấy.

"Ha ha, chỉ cần là đồ mà muội có, chỉ cần Nhị tỷ tỷ mở miệng, muội tự nhiên là hai tay dâng lên."

Hạ Vũ Hân lập tức nói.

"Vậy thì tốt rồi, ta thấy chuỗi hạt châu san hô trên tay Ngũ muội muội cực kỳ xinh đẹp, không biết Ngũ muội muội có chịu từ bỏ thứ yêu thích không?"

Hạ Tri Uyển vừa nhắc tới chuỗi hạt châu san hô kia, Hạ Vũ Hân ngay lập tức rút tay của mình về, muốn giấu chuỗi hạt đi.

Hạ Tri Uyển nở nụ cười, "Nhìn Ngũ muội muội khẩn trương như vậy kia, mới vừa rồi ta chỉ nói chơi thôi."

Hạ Tri Uyển lắc đầu, ý vị không rõ mà nhìn chăm chăm vào Hạ Vũ Hân, "Xem ra, ở trong lòng Ngũ muội muội, Nhị tỷ tỷ còn không bằng một chuỗi san hô hạt châu đấy."

Sắc mặt Hạ Vũ Hân trắng bệch, giọng điệu yếu ớt nói ra.

"Kỳ thật chuỗi san hô hạt châu này chỉ là mặt hàng bình thường, cũng không quý báu, đưa cho tỷ tỷ muội sợ khó coi."

"Chỉ là, chuỗi hạt này muội mang theo cũng đã lâu rồi, ít nhiều cũng có cảm tình, nếu như Nhị tỷ tỷ nhìn trúng những vật khác của muội, muội nhất định không nói hai lời, đưa cho Nhị tỷ tỷ."

Hạ Tri Uyển lắc đầu, "Hóa ra Ngũ muội có tình cảm sâu sắc với chuỗi san hô này như vậy, đã như thế, ta cũng không nên ép buộc."

"Nhưng mà về sau Ngũ muội muội ít đi đến chỗ của ta một chút đi, tránh đề cho ta mỗi lần nhìn thấy Ngũ muội muội, sẽ nhớ tới, ta ở trong mắt Ngũ muội

muội, còn không bằng một chuỗi hạt châu."

Hạ Tri Uyên biến sắc, đã có ý tứ đuổi người.

Hạ Vũ Hân chán nản, "Nhị tỷ tỷ chớ có tức giận, không bằng tỷ đi đến trong phòng muội lựa chọn, chỉ cần Nhị tỷ tỷ nhìn trúng thứ gì, muội nhất định cũng sẽ đưa tặng."

Hạ Tri Uyên vẫn lắc đầu như cũ, "Vốn chỉ là thuận miệng nói một chút, thế mà ở trong mắt Ngũ muội muội, ta ngược lại trở thành một kẻ tham tài rồi."

"Trần bảo hiềm thấy, trong đồ cưới của mẫu thân ta còn nhiều mà, ta sợ dĩ đề nghị, chẳng qua cũng chỉ là nhìn trúng phần tâm ý này của Ngũ muội muội mà thôi."

Hạ Tri Uyên không hề nhìn Hạ Vũ Hân, sắc mặt tự nhiên cũng khó coi.

"Ngũ muội muội không cần sợ, người nếu như không muốn, ta cũng sẽ không để cho người phải nhịn đau bỏ những thứ yêu thích đâu."

"Nhị tỷ tỷ..." Hạ Vũ Hân muốn giải thích, rồi lại không biết bắt đầu từ đâu.

"Được rồi, Ngũ muội muội, thời gian cũng không còn sớm, người trở về đi." Thái độ của Hạ Tri Uyên rất kiên quyết.

Nếu Hạ Vũ Hân không nỡ bỏ chuỗi san hô hạt châu, như vậy về sau cũng khỏi phải nhắc đến cái gì là tỷ muội tình thâm nữa rồi.

"Nếu Nhị tỷ tỷ đã ưa thích như vậy, muội đưa tặng thì có sao đâu!"

Hạ Vũ Hân như là trắng sớ chặt tay, hung hăng cắn răng một cái, liền gỡ chuỗi san hô hạt châu ra, giao cho Hạ Tri Uyên, sau đó rồi đi cũng không quay đầu lại.

Hạ Tri Uyên cười thầm, đem chuỗi hạt vẫn còn mang theo nhiệt độ cơ thể của Hạ Vũ Hân đeo lên trên tay.

Bảo Cầm và Thạch Tâm hai mặt nhìn nhau, nghĩ mãi mà không hiểu vì sao tiểu thư nhà mình lại cần chuỗi hạt châu san hô này như vậy.

Đến buổi tối, Hạ Tri Uyên nhìn thấy Hạ Bá Nhiên liền vui sướng nở nụ cười, đương nhiên là lựa chọn bỏ qua Hạ Phù Dung bên cạnh Hạ Bá Nhiên.

Hạ Tri Uyên giơ tay trái của mình, quơ quơ ở trước mặt Hạ Bá Nhiên.

"Cha, người nhìn xem được không? Đây là Ngũ muội muội tặng cho con đó."

Đôi mắt Hạ Tri Uyên nhiệt tình, trong lòng Hạ Bá Nhiên một trận buồn bực.

Vài ngày trước người làm cho hần tối tắm mặt mũi chính là Hạ Tri Uyên, hôm nay lại tỏ vẻ chưa từng xảy ra chuyện gì, vẫn là Hạ Tri Uyên như mọi ngày.

Hạ Bá Nhiên phát hiện mình hoàn toàn không hiểu nổi, trong lòng nữ nhi này của mình đến cùng đang suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Cố ý bắt nạt 2

Khác với Hạ Bá Nhiên, đối diện lúm đồng tiền như hoa của Hạ Tri Uyên, Hạ Phù Dung cảm thấy vô cùng chói mắt.

Chuỗi hạt châu san hô này có thể thật sự không quý giá, không đáng giá mấy đồng tiền, nhưng mà nó rất đẹp.

Những hạt châu màu đỏ tươi kia, mỗi hạt đều vô cùng sống động, trong như thủy tinh, tròn bóng và sáng long lanh.

Càng hiềm thấy chính là, chuỗi hạt châu san hô này đặc biệt làm tôn da.

Hạ Tri Uyên vốn đã xinh đẹp, đôi tay ngọc thon mềm cực kỳ hiếm có trên thế gian, đeo lên chuỗi hạt châu san hô này, đẹp đến mức khó mà rời mắt.

Ngay cả Hạ Phù Dung thân là nữ tử, coi Hạ Tri Uyên là địch nhân, cũng không khỏi rung động khi nhìn đôi bàn tay trắng như ngọc này của Hạ Tri Uyên.

Nếu như bị nam nhân thấy được, không chừng sẽ khiến cho những nam nhân kia thần hồn điên đảo đến mức không thể kiềm chế.

Hạ Phù Dung cảm giác toàn thân mình, mỗi một chỗ đều phát triển rất tốt, chỉ không hài lòng với đôi tay của mình, ngại làn da không đủ trắng mịn, tay

cũng không đủ thon dài.

Vì thế, đã sớm nhìn chăm chăm vào chuỗi hạt châu san hô kia của Hạ Vũ Hân.

Mấy lần yêu cầu, Hạ Vũ Hân đều không chịu đưa ra.

Hôm nay, Hạ Vũ Hân lại tặng nó cho đổi thủ một mắt một còn của mình, Hạ Phù Dung không có giận sôi lên đã xem như không tệ rồi.

"Không cho phép càn quấy."

Hạ Bá Nhiên cũng biết, Hạ Trì Uyển mang chuỗi hạt này nhìn cực kỳ đẹp mắt, chỉ cần một đôi tay như ngọc như ngà này, cũng đủ khiến cho nam nhân khuyh đảo.

Hạ Bá Nhiên mâu thuẫn mà nhìn Hạ Trì Uyển, Hạ Trì Uyển lớn lên càng lúc càng giống Vân Thiên Độ, mỗi khi giơ tay nhấc chân, đều mười phần cao quý.

Một cái nhăn mày một nụ cười, cũng là mê hoặc lòng người.

Nhớ ngày đó, nam tử cầu hôn Vân Thiên Độ nhiều như cá diếc sang sông, nếu không phải mình giữ chút thủ đoạn, nữ tử xinh đẹp như thiên tiên kia, sao có thể chịu gả cho mình.

Cũng khó trách Vân Thiên Độ sau khi gả cho hắn, cũng vẫn đối với hắn vô cùng lạnh tình.

Hạ Bá Nhiên trong mắt si mê, biểu lộ cực kỳ giống như xuyên thấu qua Hạ Trì Uyển để nhìn thấy một bóng dáng khác, tất cả đều bị Thu di nương thu hết vào trong mắt.

Thu di nương thiếu chút nữa cắn nát răng.

Vân Thiên Độ mới ở cùng lão gia bao nhiêu thời gian, mà bà đã đứng bên cạnh lão gia suốt mười lăm năm rồi.

Dựa vào cái gì mà Vân Thiên Độ đã chết đi rồi, lão gia vẫn còn nhìn Hạ Trì Uyển để nhớ đến tiền nhân Vân Thiên Độ kia!

Hạ Phù Dung cười lạnh, "Ta nói Ngũ muội muội này, không thể tưởng được người tuổi còn nhỏ mà đã hiểu được cái gì gọi là nịnh nọt rồi?"

"Lúc trước ta hỏi xin người chuỗi san hô hạt châu này, người như thế nào cũng không chịu, ngược lại Nhị muội muội vừa yêu cầu, người liền bằng lòng rồi. Thứ nữ so với đích nữ, quả thật là kém rất nhiều đi."

Hạ Phù Dung nhìn về phía Hạ Trì Uyển, "Nhị muội, Ngũ muội có tâm tư này, người sẽ không xem thường thứ tỷ là ta chứ? Chuỗi hạt châu san hô này ta cũng rất thích đó, không bằng, người tặng ta đi."

Nói xong, Hạ Phù Dung liền muốn đi đoạt chuỗi hạt trên tay Hạ Trì Uyển, cũng giống như ngày đó, Hạ Trì Uyển đoạt lại vòng tay noãn ngọc.

Hạ Phù Dung linh cơ khẽ động, móng tay thật dài, vươn về phía không phải là tay Hạ Trì Uyển, mà là trên mặt Hạ Trì Uyển!

Hủy dung mạo Hạ Trì Uyển đi, xem Hạ Trì Uyển còn lấy cái gì để tranh giành sủng ái của phụ thân với mình!

Hạ Trì Uyển tuy đã sớm đoán được, Hạ Phù Dung nhất định sẽ bị chính mình chọc giận, không nghĩ tới, Hạ Phù Dung ác như vậy, muốn hủy dung nàng.

Hạ Trì Uyển lắc mình một cái, trốn sau lưng Hạ Bá Nhiên.

Móng vuốt của Hạ Phù Dung, lập tức chộp vào trên người Hạ Bá Nhiên, Hạ Bá Nhiên kêu đau một tiếng, đẩy Hạ Phù Dung ra.

Hạ Từ Hiên vội vàng xuất hiện, đỡ được Hạ Phù Dung bị đẩy ra, trừng mắt nhìn Hạ Trì Uyển.

Hạ Trì Uyển * tiên thanh đoạt nhân, "Thứ tỷ, sao người có thể làm tổn thương phụ thân!"

* tiên thanh đoạt nhân : lớn tiếng dọa người; giáng đòn phủ đầu; ra oai trước để áp chế đối phương

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Cố ý bắt nạt 3

"Nhị tỷ không nên hiểu lầm, đại tỷ cũng không phải cố ý muốn làm cha bị thương đâu, nếu như không phải mới vừa rồi Nhị tỷ tránh ra, chắc hẳn đại tỷ cũng không làm tổn thương đến cha."

Hạ Từ Hiên nói giúp Hạ Phù Dung, đồng thời dùng ánh mắt trấn an Hạ Phù Dung thật tốt, sau đó mới trả lời.

"Nhị tỷ, thói quen lấy cha làm tâm chấn cũng không hay đâu, ta còn tưởng rằng với sự hiểu thuận của Nhị tỷ, nhất định sẽ ngăn ở trước mặt cha đấy."

"Theo ý của Đại đệ, thứ tỷ là cố ý muốn thương tổn ta hay sao?"

Hạ Tri Uyển nhú mày, "Ta cùng với thứ tỷ chính là tỷ muội một nhà, ta lại không đắc tội thứ tỷ, thứ tỷ vừa rồi vì sao cố ý muốn công kích ta, còn liên lụy đến cha nữa?"

Nếu không phải Hạ Phù Dung muốn tấn công, Hạ Tri Uyển cho dù trốn hay không trốn, cũng không làm Hạ Bá Nhiên bị thương được.

"Cha, vừa rồi con có chỗ nào đắc tội thứ tỷ sao? Vì sao thứ tỷ muốn ra tay với con?"

Hạ Tri Uyển không hiểu gì cả mà nhìn về phía Hạ Bá Nhiên.

"Cha, không lẽ chỉ vì một chuỗi hạt châu san hô, thứ tỷ đã tức giận muốn đoạt của con sao? Nếu là như vậy, vạn nhất thứ tỷ nhìn trúng đồ nhà người ta, có phải cũng muốn đoạt lấy hay không?"

"Nhị tỷ nói quá lời rồi, đều là tỷ muội nhà mình, đại tỷ mới có thể buông lỏng một chút như vậy. Đến nhà khác, đại tỷ làm sao có thể làm ra chuyện tình như vậy."

Hạ Từ Hiên xem như đã hiểu rõ, Hạ Tri Uyển chính là cố ý làm cho Hạ Phù Dung ngứa mắt, để cho Hạ Phù Dung mất hình tượng trước mặt Hạ Bá Nhiên.

"Lời ấy của Đại đệ sai rồi, đồ vật nhà mình thì có thể chiếm đoạt được hay sao?"

Hạ Tri Uyển liếc Hạ Từ Hiên.

"Dựa vào ý tứ vừa rồi của Đại đệ, vạn nhất Đại đệ nhìn trúng đồ của tiểu đệ, hoặc là là đồ của phụ thân, cũng có thể giống như thứ tỷ, không hỏi mà tự mình lấy hay sao? Dù sao cũng là đồ nhà mình."

Hạ Từ Hiên thâm kêu một tiếng hồng бет, hóa ra mục tiêu của Hạ Tri Uyển vốn dĩ cũng không phải là Hạ Phù Dung, mà là hắn!

Thân thể Hạ Bá Nhiên chấn động, nhìn về phía Hạ Từ Hiên.

Dù cho Hạ Từ Hiên là trưởng tử của Hạ Bá Nhiên, chỉ là Hạ Bá Nhiên càng ưa thích tiểu nhi tử Hạ Từ Kỳ hơn.

Có thể nói, Hạ Bá Nhiên là có lòng muốn bồi dưỡng Hạ Từ Kỳ.

Lẽ nào theo như lời Hạ Tri Uyển nói vừa rồi, nếu như có một ngày, hắn đem tướng phủ giao lại cho Hạ Từ Kỳ, Hạ Từ Hiên sẽ lấy cớ đều là người một nhà, mạnh mẽ đoạt lấy mọi thứ từ trong tay Hạ Từ Kỳ sao?

Cướp đoạt đồ thuộc về Hạ Từ Kỳ, Hạ Bá Nhiên đã không tha thứ rồi, nếu như Hạ Từ Hiên nhìn trúng đồ của người làm cha như hắn, đây không phải cũng giống như lời Uyển nhi vừa nói, không hỏi mà lấy hay sao?

Nghĩ đến những ngày gần đây, Hạ Từ Hiên nhiều lần qua lại với đám thí sinh thi khóa năm nay, Hạ Bá Nhiên rung mình.

Vốn dĩ Hạ Bá Nhiên không ngại Hạ Từ Hiên tự mình tranh thủ tương lai tốt đẹp.

Nhưng nếu như Hạ Từ Hiên nhìn chằm chằm vào vị trí của hắn, muốn thay thế hắn, thế thì Hạ Bá Nhiên hắn không thể nào bỏ qua dễ dàng được.

"Khó trách ngày đó, Bộ công tử nói với ta mấy câu nói."

Hạ Tri Uyển gật gật đầu tỏ vẻ "hiểu rõ", bộ dáng bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hạ Từ Hiên muốn ngăn cản lời Hạ Tri Uyển sắp nói..., Nhưng ở trước mặt Hạ Bá Nhiên, còn không đến lượt Hạ Từ Hiên làm vậy.

"Uyển nhi, Bộ công tử kia nói gì với con?"

Nghe nhắc đến Bộ công tử, trong đầu Hạ Bá Nhiên thật đúng là hiện ra danh tự của một người, kia chính là Bộ Chiêm Phong đi.

Trải qua quan sát của Hạ Bá Nhiên, thư sinh gọi là Bộ Chiêm Phong này, xác thực xem như là hậu sinh khả ụy.

Biểu hiện của hắn ở kinh đô, tuyệt đối không phải xuất sắc nhất, nhưng lại khiến cho người ta nhìn một lần cũng khó có thể quên.

Nếu như trước khi thi Hương mà Bộ Chiêm Phong biểu hiện quá ưu tú, tất nhiên sẽ bị người ta nhìn chăm chăm vào.

Tuy nói nơi này là dưới chân thiên tử, nhưng nếu muốn cho một, hai người biến mất, cũng không phải một chuyện khó khăn.

Ngay cả thừa tướng là hần đều nghe nói qua danh tự của Bộ Chiêm Phong, bởi vậy có thể thấy được người nam nhân này đến cùng có bao nhiêu lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Cố ý bắt nạt 4

"Bộ công tử nói với nữ nhi rằng, một cây chẳng chống vững nhà, chỉ có Đại đệ mới là nơi nữ nhi nên dựa vào. Rõ ràng cha vẫn còn, con vì sao phải nương nhờ chỗ Đại đệ? Càng quan trọng hơn là, nữ nhi còn nhỏ, mà lại thảo luận chuyện xuất giá, thật sự là trái với nữ đức."

Hạ Tri Uyển lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không cách nào tiếp nhận lời Bộ Chiêm Phong nói.

"Chẳng qua nữ nhi bây giờ lại biết rõ rồi, hóa ra Đại đệ có chí hướng lớn lao như thế này, về sau ngược lại thực sự có thể trở thành chỗ dựa của thứ tỷ."

"Cha, Bộ công tử nói với Nhị tỷ những lời kia, hài nhi vẫn luôn không biết, mà hài nhi cũng tuyệt đối không có những ý nghĩ giống như lời Nhị tỷ vừa nói kia."

Hạ Từ Hiên ngẩng đầu, mắt nhìn chăm chăm vào Hạ Bá Nhiên xem, thể hiện quyết tâm của mình.

Hạ Bá Nhiên nhú nhú lông mày, con người * ám trầm không ít.

*ám trầm : ám -tối tăm, trầm -sâu đậm, nặng nề

Bởi vì Hạ Bá Nhiên biết rõ, cho dù Hạ Từ Hiên có suy nghĩ này, cũng nhất định không dám thừa nhận trước mặt hần.

"Cha, Nhị muội hoàn toàn nói lung tung rồi, Đại đệ sao có thể có cách nghĩ đại nghịch bất đạo như thế!"

Hạ Phù Dung cũng đã kịp phản ứng, biết được người mà Hạ Tri Uyển chân chính muốn, đương nhiên phải nhảy ra, giúp đỡ Hạ Từ Hiên.

Thấy Hạ Phù Dung tới gần Hạ Bá Nhiên, Hạ Tri Uyển vươn tay, kéo Hạ Bá Nhiên một chút.

"Thứ tỷ, tỷ nên chú ý một chút, coi chừng lại làm cha bị thương, đến lúc đó, Đại đệ sẽ lại trách ta lấy cha làm tấm chắn, mà người làm cha bị thương là tỷ, ngược lại không có lỗi gì."

Bị Hạ Tri Uyển kéo một chút, lại nghe thấy lời Hạ Tri Uyển nói..., Hạ Bá Nhiên lập tức nghĩ tới uy lực một trào kia của Hạ Phù Dung.

Quả nhiên, Hạ Bá Nhiên nghe theo Hạ Tri Uyển, nhích lại gần phía Hạ Tri Uyển, cách Hạ Phù Dung xa một chút.

Chỗ lúc này Hạ Bá Nhiên bị Hạ Phù Dung chộp vào, lúc này đã đau rất, đoán chừng đã trầy da.

"Mặc dù ta không biết Đại đệ đến cùng có ý nghĩ này hay không, chỉ là gần đây Đại đệ dường như hơi quá thân cận với những công sinh thi Hương kia rồi đó."

Hạ Tri Uyển hờ hững mà nhìn Hạ Phù Dung.

"Tướng phủ này, về sau cha nhất định sẽ giao cho đích tử chân chính của tướng phủ đấy. Nhưng dựa vào hành vi hiện tại của Đại đệ, khó tránh khỏi để cho người khác hiểu lầm."

Hạ Tri Uyển cười cười với Hạ Bá Nhiên.

"Nữ nhi tin tưởng, cha nhất định không muốn nhìn thấy hiểu lầm như vậy phát sinh."

Hạ Từ Hiên lại có thể lợi dụng tướng phủ danh tiếng trưởng tử, công khai làm ra việc mà đích tử phải làm, danh lợi đều thu, thành lập ra một mạng lưới nhân mạch.

"Nếu như Thu di nương có may mắn được ngồi lên vị trí chủ mẫu tướng phủ thì cũng thôi, nếu như cha không có ý định này, Đại đệ làm ra chuyện như vậy, vạn nhất tướng phủ về sau có đích tử, vậy thì đích tử này phải xử lý như thế nào đây?"

"Nhị tiểu thư suy nghĩ nhiều quá, Từ Hiên làm những chuyện kia, nào có mang đến những phiền toái không cần thiết như vậy chứ."

Thu di nương vội vàng nói, không cho Hạ Tri Uyên tiếp tục đi sâu hơn vào chuyện này.

"Thu di nương chỉ là phu nhân trong hậu viện, những đạo làm quan này, Thu di nương không hiểu cũng là đương nhiên."

Hạ Tri Uyên cười, một câu, phản định lời nói của Thu di nương, không có một chút sức thuyết phục nào.

Nghe thấy Hạ Tri Uyên dùng thân phận đè ép người, Thu di nương lập tức cảm thấy bản thân mình cũng thấp hơn Hạ Tri Uyên một cái đầu.

"Từ Hiên, người bây giờ đã sắp trưởng thành rồi, cũng nên tốn chút tâm tư ở việc học đi. Về phần quan hệ nhân mạch, đợi người lấy được công danh, lại suy nghĩ cũng không muộn."

Hạ Bá Nhiên cảm thấy Hạ Tri Uyên nói có lý.

Vốn là cảm tình giữa Uyên nhi và Thu thị cũng xem là tốt, nếu như Uyên nhi mở miệng, để cho Thu thị lên làm kế mẫu, ngược lại cũng không sao.

Chỉ là, theo như thái độ hiện tại của Uyên nhi, tất nhiên không muốn để cho Thu thị lên đài nữa.

Trừ phi Đại Tướng quân phủ không còn, bằng không, khả năng Thu thị trở thành chủ mẫu tướng phủ là nhỏ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Cố ý bắt nạt 5

Chỉ là không còn phủ tướng quân nâng đỡ, lấy thân phận thứ xuất của Thu thị, thì làm sao có khả năng ngồi trên vị trí chủ mẫu tướng phủ.

Vì lẽ đó, bây giờ nhìn lại, khả năng Phủ nhi và Từ Hiên trở thành đích xuất là cực nhỏ.

Nếu như tất cả những quan hệ nhân mạch kia đều bị Từ Hiên đoạt được, đến lúc hần có đích từ, đích từ này ở trước mặt Từ Hiên, quả thực sẽ gặp khó khăn.

Thấy Hạ Bá Nhiên trầm mặc không nói, tựa hồ đang suy nghĩ về lời Hạ Tri Uyên nói, Hạ Từ Hiên giận dữ.

Hần vốn đã rất nóng lòng với việc khi nào thì Thu di nương có thể trở thành chủ mẫu, hiện tại, ngay cả khi hần đã nỗ lực đến thế này rồi mà cũng không làm được?

Tất cả đều là do tiện nhân Hạ Tri Uyên này làm hại!

Dựa vào cái gì đều là từ phủ Đại tướng quân đi ra, Vân Thiên Độ thì có thể trở thành tướng phủ phu nhân, mà nương hần lại chỉ có thể là một di nương thấp hèn!

"Nhị tỷ, **bản thị đồng căn sinh, tương tiền hà thái cấp?"

*hai câu thơ trích từ một bài thơ của Tào Thục, con trai thứ ba của Tào Tháo, ý nghĩa đại khái là vốn có cùng một nguồn gốc thì cần gì phải bức ép nhau, đưa nhau vào đường chết như vậy.

Sau khi Tào Phi lên ngôi, muốn loại trừ Tào Thục, một lần giữa triều, nhà vua lấy đầu đề "Anh em" (nhưng trong bài không được nói đến hai tiếng "anh, em") bắt Tào Thục bước bảy bước, phải làm xong bài thơ, nếu không sẽ bị tội.

Và Tào Thục, vừa rơi nước mắt vừa đọc:

Chữ đậu nhiên đậu cơ,

Đậu tại phủ trung khắp.

Bổn thị đồng căn sinh,

Tương tiền hà thái cấp.

Dịch:

Nấu đậu bằng dây đậu,

Đậu ở trong nỗi khóc.

Rằng cùng một gốc sinh,

Đốt nhau sao mà gấp!

^ Dịch Quân Tà có lời phê: "Tào Phi là một người tàn ác thế mà khi đọc xong bài thơ trên cũng không khỏi không cảm động. Nhờ thế mà Tào Thực thoát chết"

(nguồn : wikipedia)

Hạ Tử Uyên đột nhiên quay về phía Hạ Tri Uyên nóng nảy gào lên một tiếng, cảm thấy Hạ Tri Uyên cần gì phải bức bách chính mình như vậy.

Ngoài việc bọn họ là tỷ muội cùng cha khác mẹ ra, Thu di nương và Vân mẫu, cũng có quan hệ huyết thống với nhau!

Hạ Tri Uyên cười châm biếm, hiện tại Hạ Tử Uyên vậy mà hiểu được đạo lý này, chỉ tiếc, hiểu được quá muộn, hơn nữa thời cơ cũng không đúng.

"Những năm nay Đại đệ ở bên ngoài, quả nhiên là học chút bản lĩnh trở về, nhị tỷ nghe không hiểu Đại đệ nói vậy là có ý gì, có thể giải thích rõ ràng hay không?"

Đối với việc Hạ Tri Uyên lấy sức của một người chống lại một phòng ba người của Thu di nương, ba di nương khác cùng đám thứ nữ kia của họ, đều giữ yên lặng, thờ ơ lạnh nhạt.

"Hạ Tri Uyên!"

Thái độ nhất quyết không chịu buông tha của Hạ Tri Uyên, cuối cùng đã chọc giận Hạ Tử Uyên.

Hạ Tử Uyên cho dù có tâm kế, chẳng qua cũng chỉ là một hài tử mười ba tuổi.

Hạ Tri Uyên lần nữa khiêu khích, hơn nữa việc này lại có quan hệ đến lợi ích bản thân của Hạ Tử Uyên.

Hạ Tử Uyên tất nhiên không thể giữ được thái độ lạnh lùng bình tĩnh như khi đối mặt với chuyện của Hạ Phù Dung ngày hôm qua, để đối mặt với chuyện ngày hôm nay.

"Tử Uyên, đây chính là thái độ mà người nên có để đối xử với Nhị tỷ người sao?"

Hạ Bá Nhiên cũng là một người coi trọng thứ tự tôn ti, cho dù Hạ Tử Uyên chính là trưởng tử, cũng không thể mất đúng mực.

"Uyển nhi nói không sai, Tử Uyên, đừng lãng phí tâm tư vào những chỗ không nên."

Nếu Thu thị vô vọng trở thành chủ mẫu tương phủ, như vậy tự nhiên sẽ có nữ nhân khác ngồi lên vị trí này, mà Hạ Tử Uyên, tuyệt đối không thể ngăn trở đích tử của hần!

Cơm còn chưa có ăn, Hạ Tử Uyên cũng đã bị tức đến no rồi, thậm chí sắp bị nổ tung.

Hạ Tử Uyên đứng ngồi không yên, sau khi ăn xong cơm tối, liền một thân một mình ra ngoài phủ, cùng những *hồ bằng cầu hữu kia của hần ngồi một chỗ uống rượu.

* ý chỉ bạn bè xấu, không tốt, hồ = cáo, cầu = chó

Chu Khải Lương nhìn Hạ Tử Uyên uống rượu hết chén này đến chén khác, quan tâm hỏi một tiếng.

"Hạ huynh, huynh đang lo lắng chuyện gì sao, nói ra đi, chúng ta cùng giải quyết giúp huynh?"

Nghe Chu Khải Lương nói chuyện, Bộ Chiêm Phong đang ngồi bên cạnh Hạ Tử Uyên, ánh mắt lóe lên.

Với trí thông minh của Hạ Tử Uyên, ở tương phủ người có thể làm cho Hạ Tử Uyên ăn quả đắng, e rằng cũng chỉ có đích nữ Hạ Tri Uyên kia.

Hạ Tử Uyên vừa ngẩng đầu, nhìn thấy vẻ ngoài Chu Khải Lương cũng khá tuấn tú, ăn mặc lờ lợt, đột nhiên nghĩ ra một kế.

Chu Khải Lương, đích trưởng tử của Chu viên ngoại ở Du Châu.

Chu viên ngoại gia tài vô số, một lòng mong con hóa rồng, tâm nguyện của ông là Chu gia có thể xuất sinh ra một đứa con trai theo nghiệp sĩ đồ.

Chu Khải Lương ngược lại cũng có chút thông minh, chỉ tiếc, chút thông minh này cũng không có đặt ở việc học, mà suốt ngày chơi bời ở chốn tửu sắc.

Lần này vào kinh đi thi, thời gian đã qua một tháng, sách vở còn chưa chạm qua, nhưng lại đối với kỳ viện trong kinh đô hiểu rõ toàn bộ.

Kỹ nữ nhà nào trưởng thành cực kỳ xinh đẹp, công phu trên giường thành thạo khéo léo, đi hỏi Chu Khải Lương liền rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Thư gửi tương tư

"Chu huynh, ta thực sự lại có một chuyện, muốn cùng Chu huynh thương lượng một chút."

Hạ Từ Hiên thay đổi vẻ buồn khổ lúc trước, ánh mắt lóe sáng nhìn Chu Khải Lương.

Bộ Chiêm Phong nhếch môi cười cười, có vẻ sắp có trò hay để xem.

Cũng không biết đích nữ tướng phủ Hạ Trì Uyển, có thể địch nổi Hạ Từ Hiên hay không.

Nếu như đánh không lại, không chừng tiện nghi này Chu Khải Lương không chiếm được, ngược lại bị hấn chiếm cũng nên.

Thời điểm Hạ Từ Hiên cấu kết với Chu Khải Lương, đã quên trên đời có một câu, gọi là tai vách mạch rừng.

Đúng lúc Hạ Từ Hiên và Chu Khải Lương đang bàn ra tán vào, rơi vào trong tai người có ý muốn nghe.

Người nọ nghe được mấy câu nói, lại thêm phỏng đoán, thế nhưng lại tự mình nghĩ ra chút mùi vị.

Hạ Trì Uyển hiện tại hình thành ra một thói quen, đó chính là mỗi sáng sớm đều đi dạo trong hoa viên, hít thở không khí mới, lại giúp cho thân thể khỏe mạnh.

Ngày hôm đó, Hạ Trì Uyển mới trở về từ trong hoa viên, vậy mà lại nhìn thấy một nha hoàn lạ mặt, từ trong phòng của mình đi ra.

"Nha hoàn kia là người phương nào?"

Hạ Trì Uyển hỏi Bảo Cầm và Thạch Tâm.

Bảo Cầm nghĩ một chút, tiến lên trả lời, "Hồi tiểu thư, nha hoàn kia gọi là Xuân Ti, là một nha hoàn chuyên làm việc vặt."

Hạ Trì Uyển sau khi nghe xong, lại hỏi.

"Nếu đã làm việc vặt, vì sao chỉ có một người?"

Gian phòng của nàng cũng không nhỏ, một người dọn dẹp cũng mất cả buổi sáng.

"Cái này. . ." Vấn đề này, Bảo Cầm thật đúng là không trả lời được.

Hạ Trì Uyển cười lạnh một tiếng, "Trở về, hai người các người, đem gian phòng của ta tỉ mỉ lục soát một lần!"

"Vâng, tiểu thư." Bảo Cầm và Thạch Tâm cũng cảm giác được chỗ không đúng, cùng đi theo Hạ Trì Uyển trở về, tiếp theo, liền xem xét cả gian phòng thật kỹ lưỡng.

Thạch Tâm rất cuộc là người nhanh nhạy, vậy mà phát hiện mấy phong thư ở giữa hai lớp vải trong gối đầu trên giường ngủ của Hạ Trì Uyển.

"Tiểu thư, người xem." Thạch Tâm vội vàng đem thư giao cho Hạ Trì Uyển.

Hạ Trì Uyển cầm lấy xem xét, thế mà là thư của nam tử viết cho nữ tử, dùng những phong thư nhắn gửi tương tư!

Thư này đề bút chính là Hạ nhị tiểu thư, mà lạc khoản chính là Chu Khải Lương.

"Cầm giấy và bút mực đến."

Hạ Trì Uyển hơi khép mắt lại, từng trận âm u, ở trong tương phủ, vào lúc này người có thủ đoạn đùa nghịch như vậy, kỳ thật cũng không nhiều.

Nhất là Chu Khải Lương này, nàng đúng là có chút ấn tượng.

Thạch Tâm và Bảo Cầm cũng hiểu được trong phòng tiểu thư nhà mình, nhất là ở nơi tư mật như gối đầu lại xuất hiện những bức thư này, mọi chuyện

nhất định không đơn giản.

Vì vậy, hai người vội vàng giúp Hạ Tri Uyên chuẩn bị mọi thứ thật tốt .

Hạ Tri Uyên chiếu theo những lá thư này, mô phỏng theo bút tích của Chu Khải Lương, đem những lá thư này một lần nữa sao chép lại.

Khác nhau chính là, Hạ Tri Uyên đem đề bút Hạ nhị tiểu thư, đổi thành ba chữ Hạ tiểu thư, về phần nội dung trong thư, đều giữ nguyên không thay đổi.

Sau khi chép xong, Hạ Tri Uyên đem tất cả những lá thư cũ gom lại, lệnh cho Bảo Cầm thiêu hủy toàn bộ.

Về phần những chỗ nàng chép lại, Hạ Tri Uyên chỉ để lại một phong thư, nội dung trên mặt là * .

"Thạch Tâm, đem những lá thư này đưa đến trong phòng thứ tử, muốn làm như thế nào, người hẳn đã rõ ràng."

Hạ Tri Uyên đem tất cả thư giao hết cho Thạch Tâm, để Thạch Tâm bỏ vào trong phòng Hạ Phù Dung.

"Tiểu thư xin yên tâm, nô tỳ nhất định làm tốt chuyện này."

Thạch Tâm gật gù đầu, cầm thư xong liền rời đi, ước chừng nửa canh giờ sau trở về, nói cho Hạ Tri Uyên, mọi chuyện đã lo liệu xong rồi.

Mãi đến buổi trưa, Hạ Tri Uyên cuối cùng cũng gặp được Chu Khải Lương trong “truyền thuyết”.

Chu Khải Lương có một bộ túi da cũng không tệ, chính là loại nho nhã tuần tú, chỉ là bởi vì tham hoan trong thời gian dài, mà thân thể hư nhược phờ phạc.

* Kiêm gia là tên một bài thơ trong Kinh Thi, nội dung nói về nỗi nhớ nhung của một người đối với một người ở nơi xa.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97

Nguồn nhảy chương.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Thư gửi tương tư 3

Edit : Mạc Diễm

Hạ Tri Uyên vừa đi đến một chỗ khúc quanh, Chu Khải Lương từ phía sau lưng bỗngưng nhảy chồm tới.

"Nhị tiểu thư, tiểu sinh nhớ muốn chết rồi!"

Nhìn thấy mỹ nhân đang gần ngay trước mắt, chỉ cần vươn tay là có thể chạm tới, Chu Khải Lương chảy nước miếng tràn lan, hai mắt tỏa ra ánh sáng màu xanh.

Nghe thấy giọng nói của Chu Khải Lương, Hạ Tri Uyên né rất nhanh sang bên cạnh, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lùng.

Lập tức, Bảo Cầm và Thạch Tâm xuất hiện từ phía sau Chu Khải Lương, đem bao tải chụp lên đầu hắn, bắt đầu tay nắm chân đá.

Hạ Tri Uyên cứ đứng im nhìn tận mắt Chu Khải Lương bị Bảo Cầm và Thạch Tâm chụp bao lên đầu.

Vì thế, Chu Khải Lương ở trong bao tải là tình cảnh như thế nào, Hạ Tri Uyên tất nhiên hiểu rõ.

Hạ Tri Uyên khẽ nhấc váy lên, tiếp theo, giơ chân nhỏ, hung hăng giẫm lên vị trí dưới háng của Chu Khải Lương.

Nếu không phải chỗ đó của Chu Khải Lương quấy phá, tình trờng lên nã, ðời trước, nàng cũng sẽ không bị những người này làm hại thê thảm như thế.

Một cước kia của Hạ Trì Uyển, không nương chân một chút nào, ðạp cho Chu Khải Lương oa oa kêu to.

Bảo Cầm và Thạch Tâm liều mạng ðánh Chu Khải Lương, một bên ðánh còn một bên hô to.

"Có ai không, bắt hái hoa tặc a, bắt hái hoa tặc a!"

Gã sai vặt trong phủ nghe thấy tiếng kêu của Bảo Cầm và Thạch Tâm, chạy tới nhìn thấy tiểu thư nhà mình ðang lạnh lùng ðứng ðó, nhao nhao vén lên tay áo, mà bắt ðầu ðánh.

Trong khoảng thời gian ngắn, Chu Khải Lương bị ðánh ðến mức hét lên không ngừng.

Chu Huyền Trữ trốn sau núi giả thấy ðược một màn như vậy, tấm tắc khen thú vị.

"Nữ tử này, cực kỳ lợi hại, một cước kia, mạnh mẽ ðầy uy lực nha."

Chu Huyền Trữ cảm thấy một cước kia của Hạ Trì Uyển là muốn phế ði tử tôn căn của Chu Khải Lương mà.

Chu Khải Lương và hoàng gia cùng họ Chu, nhưng hấn ta lại có tình trờng này, Chu Huyền Trữ thật ra cũng không quá thoải mái, cho nên vui vẻ ðứng xem Hạ Trì Uyển hung hăng ðạy ðỗ Chu Khải Lương.

"Tự làm tự chịu."

Nghe thấy Chu Huyền Trữ nói như vậy, Lê Tự Chi lạnh lùng nói một câu.

Hạ Trì Uyển ở ðây vừa có ðộng tĩnh, Hạ Từ Hiên bên kia vội vàng mang theo mọi người ðuổi tới, trong lòng tung tăng như chim sẻ, trên mặt lại trấn ðịnh như thường.

Trước lúc Hạ Từ Hiên mang theo Chu Huyền Khải ðến ðây, Chu Huyền Trữ và Lê Tự Chi ðã hiện thân, xuất hiện ở bên cạnh Hạ Trì Uyển.

Lúc Hạ Từ Hiên ðuổi tới, cũng không nhìn thấy hình ảnh mình tưởng tượng, thoáng nhú mảy.

Chu Khải Lương người ðâu?

Hạ Phù Dung cũng rất là thất vọng, nàng còn cho rằng mình có thể nhìn thấy Hạ Trì Uyển và một nam nhân xa lạ ðang ôm nhau chứ.

Thấy tất cả mọi người ðều ðã xuất hiện, Hạ Trì Uyển hơi híp mắt, sau ðó ði tới trước mặt Hạ Từ Hiên.

Hạ Trì Uyển giặt giặt tay áo của chính mình, một phong thơ cứ như vậy rơi khẽ xuống, bị Hạ Trì Uyển ðá ðến dưới váy Hạ Phù Dung.

"Ðại ðệ, hái hoa tặc ðã ðến trong phủ rồi."

Hạ Trì Uyển chỉ chỉ Chu Khải Lương bị bao tải chụp lên.

Bảo Cầm và Thạch Tâm vội vàng bổ sung, "Thưa ðại thiếu gia, tên tặc tử này, vậy mà lại lạng lẽ ði theo phía sau tiểu thư, ðịnh làm loạn!"

Hạ Từ Hiên nhíu chặt chân mày, hái hoa tặc?

Hạ Từ Hiên nhìn về phía bao tải, nghe thấy thanh âm buồn bã kêu ðau, trong lòng ðã hiểu.

"Nhị tỷ, tỷ ðã hiểu lầm, người bị người ðánh chính là bằng hữu ta mời ðến, cũng là công sinh năm nay lên kinh ði thi."

"Ðại ðệ, bằng hữu của ðệ lúc nào biến thành hái hoa tặc rồi vậy?"

Hạ Trì Uyển kinh ngạc mà nhìn Hạ Từ Hiên, Hạ Từ Hiên liếc mắt nhìn Nghiễn Thai một cái, Nghiễn Thai vội vàng mở bao tải, thả Chu Khải Lương ði ra.

"Chu huynh, ở ðây rốt cuộc ðã xảy ra chuyện gì?"

Hạ Từ Hiên không ðề ý tới lời nói của Hạ Trì Uyển, mà là trực tiếp quay sang Chu Khải Lương hỏi.

Bạn ðang ðọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* ðược tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Thư gửi tương tư 4

Chu Khải Lương được bà tử thả ra khỏi bao bố, rốt cuộc thờ dài nhẹ nhõm.

Hắn còn tưởng rằng bản thân mình ban nãy sẽ bị đánh chết.

"Tử Hiên huynh, tất cả chẳng qua chỉ là hiểu lầm, tỷ của huynh và ta đã sớm quen biết, có thể lời nói và việc làm của ta quá mức phóng túng, dọa đến tiểu thư"

"Tử Hiên....."

Chu Khải Lương vừa nói vừa nghiêng về một phía thở ra khí lạnh, hé ra khuôn mặt tuấn tú lúc này đã biến thành đầu heo.

Xanh tím từng mảng đan xen trên mặt heo của Chu Khải Lương, thật hết sức thú vị.

"Đây là chuyện riêng của ta và tiểu thư, Hạ huynh chớ xen vào, hai chúng ta sẽ tự giải quyết."

Nghe thấy Chu Khải Lương nói vậy, mọi người đều một trận kinh ngạc, ý tứ của Chu Khải Lương là hắn và Hạ tiểu thư lén lút qua lại, cùng trao nhận tín vật?

"Chu công tử đừng có phá hư thanh danh nữ tử, Chu công tử, ngươi cũng biết điều bày đại biểu cho cái gì hả?"

Hạ Trì Uyển lộ ra sắc mặt lạnh, nhìn Chu Khải Lương.

"Ta cùng với ngươi không quen biết, không tưởng tượng được Chu công tử lại ngậm máu phun người!"

Hạ Trì Uyển lạnh lùng liếc mắt Hạ Tử Hiên.

"Đại đệ, tướng phủ này cũng không giống những chỗ khác, về sau đừng đem những thứ a miêu a cầu vào trong phủ, làm giảm giá trị những người tài hoa ở kinh thành"

Nguyên là sau khi nghe a miêu a cầu, nhóm thư sinh cùng Chu Khải Lương cùng tiến vào phủ sắc mặt đều thay đổi.

Nhưng nghe đến nửa sau câu nói của Hạ Trì Uyển, đều có chút thoải mái gật đầu đồng ý.

"Đại đệ, ngươi không phải là đã quên phụ thân ngày hôm qua mới cảnh cáo ngươi không nên tơ tưởng đến những thứ không phải của ngươi rồi hay sao, ngươi tốt nhất đừng động tâm tư!"

Hạ Tử Hiên trong lòng giận dữ, Hạ Trì Uyển đây xem như hủy đi mặt mũi của hắn trước mặt mọi người.

Hạ Trì Uyển tưởng rằng nàng ta nói mấy câu là có thể xoay chuyển tình thế sao?"

Hôm nay , Hạ Trì Uyển chắc chắn thua rồi!

"Xin hỏi Hạ tiểu thư, tiểu thư nói vậy là có ý gì?"

Chu Huyền Khải nhanh trí vội vàng cũng hướng về phía Hạ Trì Uyển hỏi, dù sao đây cũng liên quan đến hắn, vẫn là có nên mượn sức Hạ Tử Hiên hay không.

"Thưa thái tử, phụ thân lo lắng đại đệ quá mức xuất sắc, lỡ như sau này đích trưởng tử sinh ra, có đại đệ giống như tấm gương tốt ở trước mặt, sợ đích trưởng tử sẽ rất vất vả, cho nên làm cho đại đệ thu lại tài năng mà thôi."

Hạ Trì Uyển nói rõ ràng cho mọi người. Cho dù tướng phủ bây giờ chưa có đích trưởng tử nhưng thân phận đích trưởng tử tuyệt đối không rút xuống người Hạ Tử Hiên.

Làm cho khiến những này mở to hai mắt, đầu óc rõ ràng.

Hạ Tử Hiên chán nản, ai bảo hắn sau này nhất định sẽ không là đích trưởng tử, chỉ cần thu di nương thành chủ mẫu tướng phủ, hắn sẽ là đích trưởng tử!"

"Hạ tiểu thư chớ tức giận, là tiểu sinh lúc trước làm càn ở đây, tiểu sinh hướng phía tiểu thư nhận lỗi, hi vọng Hạ tiểu thư chớ tức giận"

Chu Khải Lương đã sớm bị nữ nhân nuông chiều, cho nên cho dù là hướng về Hạ Trì Uyển xin lỗi cũng không nghiêm chỉnh, càng như là hai người trong lúc đó liếc mắt đưa tình mà Chu Khải Lương đổ dành Hạ Trì Uyển.

"Chu công tử, ngươi thật cùng nhị tỷ nhận biết ?"

Hạ Tử Hiên hiểu kỳ nhìn Chu Khải Lương.

"Đương nhiên vậy!"

Nói đến việc này, Chu Khải Lương ngẩng đầu ưỡn ngực, đắc ý không thôi.

Rất nhanh, vị tiểu thư trước mặt này sẽ thuộc về hắn, hắn sẽ thành kẻ hiền đích nữ tướng phủ.

"Hạ huynh có điều không biết, Chu mỗ đã cùng Hạ tiểu thư trao đổi thư từ thời gian dài, từ lâu hai bên thực lòng."

Chu Khải Lương hướng Hj Từ Hiến cúi người chấp tay.

"Chu mỗ cũng biết như vậy thật sự là có làm trái lễ giáo, nhưng mà tình đến, cũng không phải chúng tôi có thể không chế được."

Sau khi Chu Khai Lương bị đánh, hoàn toàn không biết bộ dáng hiện tại của mình, vẫn còn xem chính mình là công tử nhanh nhẹn, tuấn tú.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100

Vì thế, Chu Khải Lương đắc ý, đáng về nghiền ngẫm câu chữ, thật sự là rất không chịu nổi.

"Người nói vậy!"

Bị Chu Khải Lương vu tội, Hạ Tri Uyển chưa hề phản ứng, mà ôm Bảo Cầm cùng Thạch Tâm lúc này cũng đã tức giận đến mặt đỏ tai hồng.

Nếu như lời nói của Chu Khải Lương hôm nay bị truyền ra ngoài, như vậy thanh danh của Hạ Tri Uyển coi như là bị hủy hoàn toàn.

Nếu Hạ Tri Uyển không lấy Chu Khải Lương, sợ là thanh niên tài tuấn khác cũng không dám lấy Hạ Tri Uyển thanh danh đã bị phá hủy.

Hạ Tri Uyển đời này coi như là bị hủy.

Ngay cả tướng phủ cũng nhất định không có chỗ đứng của Hạ Tri Uyển.

"Tiểu thư!" Thạch Tâm sốt ruột mà nhìn về phía Hạ Tri Uyển, không rõ vì sao tiểu thư nhà mình cũng không biện bạch một câu, tùy tiện nói xằng nói bậy, làm tổn hại thanh danh bản thân.

Chu Huyền Trữ chứng kiến Hạ Tri Uyển bị buộc đến hoàn cảnh này thì định nói ra suy nghĩ.

Chính là Lê Tự Chi nhưng lại ngăn cản Chu Huyền Trữ, khe khẽ nói với Chu Huyền Trữ một câu.

"Chính nàng có thể giải quyết"

Lê Tự Chi từ trên mặt Hạ Tri Uyển nhìn không thấy một tia bối rối cùng tức giận, chỉ có lạnh lùng giễu cợt.

Trình diễn đến tới, Hạ Từ Hiến rốt cục mời Hạ Bá Nhiên qua đây.

Chứng kiến một đám người vây quanh, hơn nữa ngay cả đương kim Thái tử cùng Thất hoàng tử đều ở đây, Hạ Bá Nhiên cảm thấy thể diện bản thân mất hết, hiển nhiên giọng nói cũng trở nên không tốt.

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì"

Này việc xấu đều lộ ra rồi, Thái tử cùng Thất hoàng tử trước mắt, quả nhiên là mất mặt.

"Cha, thực ra cũng không phải việc lớn gì, chỉ là Nhị muội cùng Chu công tử lúc này có mâu thuẫn nhỏ, chỉ cần hai người đem chuyện kể ra, liền không có việc gì."

Hạ Phù Dung tiến lên một bước, dùng lời nói mờ ám giải thích lí do mọi chuyện.

"Nhị muội, người cũng thật là, đây là chuyện tình muội cùng Chu công tử, cần gì làm huyền ảo như vậy, khiến cho chính mình không cách nào xuống đài chứ"

Nhìn thấy Hạ Phù Dung dương dương tự đắc hả hê, Hạ Tri Uyển trong lòng lạnh lùng cười, nàng thật muốn nhìn, là ai rơi xuống đài.

"Uyển nhi, ngươi thật làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như thế ?!"

Vung trộm qua lại, không mai mối tăng tị với nhau, há lại là việc đích nữ có gia giáo có thể làm.

Huyệt thái dương Hạ Bá Nhiên khẽ giật, cảm thấy được mặt mũi của chính mình xem như vứt hết.

"Phụ thân, ta không có, ta cũng không biết Chu công tử, đây là lần đầu tiên cùng hắn gặp mặt"

Hạ Tri Uyển đối với Hạ Bá Nhiên lắc đầu, "Ta không biết Chu công tử đây vì cái gì vu oan ta như thế, nhưng mà thứ tỷ, đại đệ đã từng nói qua, vốn là đồng sinh, hà tất phải làm hại nhau. Ngươi phá hủy thanh danh của ta, với ngươi mà nói, ngươi cũng không được lợi gì"

"Tướng gia, xin ngài không nên truy cứu nữa, tất cả đều là lỗi của tiểu sinh. Tiểu sinh bằng lòng lấy tam môi lục sinh, kiện lớn tám người khiêng, cưới Hạ tiểu thư vào cửa"

Chu Khải Lương hé ra mặt heo sung phù, trọng yếu là chỗ bảo bối giữa hai chân, âm i đau, biểu cảm vắn vẹo.

Hạ Bá Nhiên vừa nhìn đến bộ dáng Chu Khải Lương, thật mất hết khẩu vị, bỗng nhiên cảm thấy đích nữ nhà mình trừ khi mất mùi, nếu không như thế nào lại nhìn trúng người như vậy?

"Phụ thân, nếu Chu công tử nguyện ý cưới nhị tỷ, dàn xếp ổn thỏa, chuyện này liền dừng lại đi."

Vừa nghe Chu Khải Lương muốn kết hôn với Hạ Tri Uyển, Hạ Từ Hiến đương nhiên thấy việc thành liền cảm thấy vui vẻ

Theo Chu Khải Lương, đời này Hạ Tri Uyển cũng đừng nghĩ trải qua cuộc sống tốt đẹp!

"Đúng vậy, phụ thân, chuyện này thuận tiện dừng lại đi, nói cách khác, với tướng phủ ảnh hưởng không tốt."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Thư gửi tương tư

Hạ Phù Dung hận không thể đuổi Hạ Tri Uyển ra khỏi phủ ngay lập tức, khỏi cản đường Thu di nương, thật là chuyện tốt.

Và lại, đem Hạ Tri Uyển gả cho nam nhân như Chu Khải Lương, Hạ Phù Dung tất nhiên là nâng hai tay tán thành.

Đối mặt với Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiến cùng hợp sức, giống như Hạ Tri Uyển chắc chắn thế nào cũng sẽ gả cho Chu Khả Lương, trong mắt Hạ Tri Uyển hiện lên tia hận ý.

"Phụ thân, người xem, chỗ này có một lá thư"

Tìm đúng thời cơ, Hạ Tri Uyển chỉ ra sự tồn tại của lá thư, sau đó nhặt lá thư lên, giao cho Hạ Bá Nhiên.

Sự việc nháo thành cái dạng này, Hạ Bá Nhiên tất nhiên là muốn tự mình giải quyết, không muốn đem chuyện làm lớn lên.

Hạ Phù Dung lại khẳng khái không muốn để chuyện lớn thành chuyện nhỏ, vội vàng đoạt lấy lá thư từ trong tay Hạ Bá Nhiên, mở ra nhìn.

"À, thì ra là Chu công tử viết thư cho Nhị muội"

Sau đó Hạ Phù Dung giống như bình thường đọc lớn tiếng.

Bởi vì khi này xảy ra việc kia, gần như tất cả mọi người đều cho rằng lá thư này là của Chu Khải Lương gửi cho Hạ Tri Uyển.

Nhưng lại có một thanh âm xuất hiện.

"Lá thư này đề tên Hạ tiểu thư, mà không phải Hạ nhị tiểu thư"

Nghe được tiếng nói kia, Hạ Tri Uyển ngẩng đầu, nhìn người đi tới.

Đúng là một nam tử khôi ngô tuấn tú.

Lông mày sắc bén như kiếm, mũi cao anh tuấn, môi đỏ như quả anh đào, khuôn mặt tuấn tú.

Cặp mắt kia đen bóng, giống như bảo thạch quý giá nhất trên đời, sáng rực rỡ.

"Nghe nói, Hạ gia có năm vị tiểu thư"

Nhìn Lê Tự Chi ra tay, Chu Huyền Trữ đương nhiên không thể chỉ lo thân mình, tiếp tục xem trò vui.

"Ta vẫn nhớ rõ, lúc này là Hạ đại tiểu thư vừa đứng ở chỗ kia"

Lê Tự Chi mắt lạnh không nhìn bất cứ kẻ nào, dù nhắc tới Hạ Phù Dung, cũng không nhìn Hạ Phù Dung một cái.

Chu Huyền Trữ mở ra quạt ngọc, tác phong nhanh nhẹn, "Cái này thật sự thú vị, lá thư này cuối cùng là của vị tiểu thư nào đây?"

Hạ Từ Hiên trong lòng cả kinh, hần rõ ràng bảo Chu Khải Lương viết rõ là Hạ nhị tiểu thư, sao bây giờ lại thành Hạ tiểu thư?

Có khi nào là Chu Khải Lương vì sắp được ôm người đẹp về nên sơ suất?

Thật là thành sự không đủ, việc xấu có thừa!

Lời nói của Chu Huyền Trữ và Lê Tự Chi làm cho ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Hạ Phù Dung.

Lập tức Hạ Phù Dung cảm thấy đứng ngồi không yên, chân tay luống cuống.

"Ta căn bản là không biết Chu công tử đây, sao có thể cùng hắn có tư tình!"

Hạ Phù Dung muốn trừng mắt nhìn Chu Huyền Trữ và Lê Tự Chi, nhưng cuối cùng vẫn không đủ can đảm.

"Vây thật nực cười. Chu công tử cùng đại đệ của người qua lại thân thiết, người cũng không quen biết, lại cứ khẳng khẳng rằng Hạ đại tiểu thư quen biết. Có phải Hạ đại công tử thường đem người dẫn vào trong phủ chính là muốn giới thiệu cho Hạ nhị tiểu thư quen biết?"

Thanh âm của Lê Tự Chi tràn đầy châm biếm, không che giấu một chút nào.

Chu Huyền Trữ bảo vệ làm cho Hạ Tri Uyển kinh ngạc, mà Lê Tự Chi lại lên tiếng phụ họa, càng làm cho Hạ Tri Uyển giật mình không thôi.

Nam tử xuất sắc như thế, Hạ Tri Uyển gặp qua một lần tự nhiên là có ấn tượng sâu sắc, cũng chưa từng quên mất.

Nhớ rõ, lần đầu tiên bởi vì giải cứu liên hoàn, mới quen người này, nam nhân này hung hăng mà trừng mắt nhìn nàng, giống như vô cùng chán ghét bộ dáng của nàng mà!

Ban đầu Hạ Tri Uyển nghĩ rằng bản thân phải chiến đấu một mình, nàng cũng đã chuẩn bị tốt.

Nhưng mà có Chu Huyền Trữ và Lê Tự Chi giúp đỡ, áp lực của Hạ Tri Uyển lập tức nhẹ đi không ít.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Thư gửi tương tư

Nếu là như thế, Chu Khải Lương và Hạ tiểu thư kia cũng xem như là không mai mối mà tăng tị với nhau, rốt cuộc là có hay không người ở giữa giật dây?"

Chu Huyền Trữ thu quạt, vỗ vỗ tay, vẻ mặt bình tĩnh hiểu ra.

"Chu huynh, trong lòng của huynh cuối cùng là vị thiên kim nào của Hạ gia?"

Bộ Chiêm Phong nhìn thấy ban đầu Hạ Tri Uyển bị vây ở thế hạ phong, dưới sự giúp đỡ của Thất hoàng tử và Lê Tự Chi từ từ chiếm thượng phong, vội vàng mở miệng.

Bộ Chiêm Phong hiểu rõ, trước khi Tướng phủ sụp đổ, Đại tướng quân vẫn như trước làm chúa tể một phương.

Với thân phận của hắn, muốn lấy Hạ Tri Uyển, quả thật là không thể.

Trừ khi thanh danh Hạ Tri Uyển bị tổn hại, mọi người xung quanh không muốn tiếp nhận Hạ Tri Uyển.

Đến lúc đó, hắn liền lấy tư thái anh hùng cười Hạ Tri Uyên.

Sau khi Hạ Tri Uyên gả cho hắn, tất nhiên sẽ ái mộ hắn, một lòng tương trợ, tuyệt không có tâm tư khác.

Dựa vào danh tiếng Tướng phủ, Bộ Chiêm Phong cho rằng chính mình nỗ lực phấn đấu, nhất định đi lên dễ dàng.

Nếu như hôm nay Chu Khải Lương ở đây tạo ra phong ba, tranh chấp mà thất bại, đối với kế hoạch của Bộ Chiêm Phong là bất lợi lớn.

Hạ Tri Uyên mất hạnh khế chóp, một tia lạnh hiện ra.

Trước khi Bộ Chiêm Phong cưới Hạ Phù Dung, hắn vẫn luôn đối với nàng kính trọng, yêu thương cung chiều, không ngờ kiếp này, thái độ của nàng thay đổi, Bộ Chiêm Phong cũng thay đổi theo.

Bộ Chiêm Phong cảm giác được một ánh mắt sắc bén hướng về phía mình, Bộ Chiêm Phong giương mắt nhìn, cùng Hạ Tri Uyên bốn mắt giao nhau.

Trong khoảng thời gian ngắn, Bộ Chiêm Phong thậm chí thấy được trong mắt Hạ Tri Uyên một tia sát khí.

Bộ Chiêm Phong run người một cái, Hạ Tri Uyên nhất định không hiểu tâm tư của hắn, Chu Khải Lương muốn phá hỏng thanh danh của nàng, Hạ Tri Uyên cũng không hận, sao lại hận không thể giết hắn chứ?

Bộ Chiêm Phong an ủi bản thân, hắn suy nghĩ nhiều quá.

Nếu như là trong lòng Hạ Tri Uyên muốn giết hắn thì hắn vất óc tìm kẻ cưới Hạ Tri Uyên cũng không được nột chút lợi ích nào.

,

Lời nói của Bộ Chiêm Phong chẳng khác nào cho Chu Khải Lương một ngọn đèn sáng.

Cho dù người bên ngoài nói gì khác nữa thì hắn mới là người có quyền định đoạt.

Chỉ cần hắn một mực chắc chắn bản thân có tư tình với Hạ nhị tiểu thư xinh đẹp không gì sánh được, thanh lệ thoát tục, Nhị tiểu thư làm sao phủ nhận, hắn lại không tin, còn có nam nhân nào nguyện ý lấy Nhị tiểu thư.

"Thưa Tướng gia, tiểu sinh ái mộ chính là Nhị tiểu thư a"

Chu Khải Lương vừa nói hết, liền thâm tình mà nhìn Hạ Tri Uyên.

"Nhị tiểu thư, chuyện này, nàng sao lại tức giận, sau này nàng nói gì ta nghe đó. Chúng ta đừng giấu diếm thêm nữa"

Chu Khải Lương tính toán hôm nay liền quyết định hôn sự của mình và Hạ Tri Uyên.

"Tướng gia đại nhân đại lượng chắc sẽ tác thành cho chuyện của chúng ta"

Chu Khải Lương quy về Hạ Bá Nhiên quỳ xuống.

"Tướng gia, ta cùng với Nhị tiểu thư là thật tâm yêu nhau, mong rằng Tướng gia tác thành. Bất kể Tướng gia có bao nhiêu tức giận cũng hướng về tiểu sinh đây đi, tất cả đều là lỗi của tiểu sinh, mong rằng Tướng gia chớ nên trách tội Nhị tiểu thư."

Hạ Phù Dung vội vàng cầm lấy tay Hạ Bá Nhiên, tiếp lời

"Phụ thân, liền đồng ý với Chu công tử đi"

"Chuyện này nếu như Nhị muội không đồng ý lấy Chu công tử, Nhị muội sợ là sau này cũng sẽ khó làm người"

"Mong rằng phụ thân làm chủ, nữ nhi là một người trong sạch, nữ nhi cũng không quen biết Chu công tử đây, lại càng chưa từng cùng Chu công tử có tư tình"

Đối mặt với Hạ Phù Dung và Chu Khải Lương năm lần bảy lượt vu oan, Hạ Tri Uyên hé ra biểu cảm lạnh nhạt.

"Phụ thân,nói vậy Chu công tử và "Hạ tiểu thư" liên lạc không chỉ qua một lá thư này đi?"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103

Hạ Tri Uyển ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Hạ Phù Dung

"Phụ thân đã từng dạy bảo, mọi thứ không thể chỉ nghe từ một phía, nếu chuyện này không được giải thích minh bạch, con gái liền chỉ có thể dùng cái chết để chứng minh trong sạch "

Các tài tử vốn là bị Hạ Tử Hiên mời đến xem kịch vui, phán đoán liền trở nên mơ hồ . Ai đúng ai sai, ai thật ai giả, đầu óc liền loạn thành một đoàn. Chứng kiến Hạ Tri Uyển nói thật chân thực, bộ dạng lại khóc thút thít, trong nội tâm liền vạn phần đồng tình

Dùng Hạ gia thân phận con vợ cả, Hạ gia Nhị tiểu thư, muốn gả cho nam tử dạng gì mà không có, làm sao có thể cùng Chu Khải Lương yêu đương vụng trộm

Chỉ cần Hạ gia Nhị tiểu thư mở miệng, Hạ gia Nhị tiểu thư hoàn toàn có thể quang minh chính đại cùng Chu Khải Lương qua lại, cần gì phải lén lút

"Đúng đúng đúng, ta cùng với Hạ gia Nhị tiểu thư có rất nhiều thứ tình không chỉ một phong thư này !"

Chu Khải Lương liên tục gật đầu, Hạ huynh đã sớm đem thư của hắn, đặt ở trong khuê phòng Hạ gia Nhị tiểu thư. Về phần một phong thư vừa rồi, sao lại xuất hiện trên người Hạ gia đại tiểu thư, ngay cả Chu Khải Lương cũng không biết

"Cái kia..." Hạ Bá Nhiên nhìn về phía Hạ Tri Uyển, tựa hồ đang hỏi ý kiến

"Cha, tướng phủ tuyệt đối không thể che giấu sự việc dơ bẩn như thế này, bằng không phải người đi tìm để xác nhận sự thật"

Hạ Tri Uyển nghiêm túc đứng thẳng người nói

"Cha, vì trong sạch của con gái, khuê phòng con gái sẵn lòng được nhóm ma ma kiểm tra, cũng tránh cho những thứ muội khác nổi lên tâm tư"

Hạ Bá Nhiên nhíu lông mày, sự tình hôm nay nếu không giải quyết, sau này sẽ rất khó yên bình

"Tốt!" Hạ Bá Nhiên lập tức đồng ý yêu cầu của Hạ Tri Uyển, phải vậy mà ma ma giàu kinh nghiệm, lục tìm gian phòng của Hạ Tri Uyển

Chứng kiến tình huống này, Hạ Phù Dung trong nội tâm cực kỳ đắc ý, biết rõ Hạ Tử Hiên khẳng định đã sắp xếp xong xuôi.

Mà Hạ Tử Hiên lại lâm vào trầm tư, cảm thấy sự tình tựa hồ có chút không thích hợp. Bộ Chiêm Phong vội vàng dứng vào bả vai Hạ Tử Hiên một phát, ám chỉ Hạ Tử Hiên, lần khám xét này nhất định không được !

Trong mắt Hạ Tử Hiên chợt lóe lên, lập tức suy nghĩ minh bạch. Nhưng thư này, hẳn rõ ràng đã phái nha hoàn bí mật giấu trong phòng Hạ Tri Uyển. Đã xuất hiện một phong thư, cho thấy Hạ Tri Uyển biết được sự tồn tại của những phong thư khác, đã như vậy Hạ Tri Uyển sao có thể ngốc đến nỗi cho những người khác đi khám xét phòng mình !

" Các vị huynh đài, thực ngại ngừng, tướng phủ loạn thành như vậy, các vị huynh đài không bằng nên rời đi trước, ngày sau ta sẽ dùng rượu tạ tội"

Bất kể như thế nào, trước hộ tống những "Nhân chứng" này đi khỏi đã

"Đại đệ, điểm này, ta không đồng ý. Hôm nay bọn họ đến, là muốn tra ra chân tướng, sợ khuê danh của ta tổn hại. Đại đệ, người không biết chắc chắn sẽ hiểu lầm người muốn hãm hại ta đây"

"Nhị tỷ, ta sao có thể có tâm tư như vậy"

Dù thế nào Hạ Tử Hiên cũng sẽ quả quyết không thừa nhận

"Ta chỉ là muốn bảo toàn thanh danh tướng phủ mà thôi, như vậy đem sự tình nháo lớn như vậy, người đặt tướng phủ ở chỗ nào!"

Hạ Tri Uyển biết chắc chắn Hạ Tử Hiên đã biết những bức thư kia không ở trong phòng

nàng

"Thời điểm người đem Chu gia công tử đến tướng phủ, có từng nghĩ đến thể diện của phụ thân cùng tướng phủ ?"

Hạ Tri Uyển liếc nhìn Hạ Tử Hiên

"Thời điểm người nhìn thấy nha hoàn của ta hô bắt hái hoa tặc, vì sao không mang người ly khai, khi đó người có từng nhớ đến thể diện của phụ thân cùng tướng phủ ?"

" Lão gia, thật sự có ..." Đúng lúc này, một ma ma sắc mặt ngưng trọng đi tới.

Nghe được lời ma ma nói, sắc mặt Hạ Bá Nhiên ngày càng khó coi

"Người tìm được từ phòng nào?"

Dù sao có Hạ Tri Uyển làm gương, vì vậy lúc khám xét phòng bọn người Hạ Mạc Linh không ai không phối hợp. Cho nên nhóm ma ma hành động đặc biệt thông thuận

"Hồi lão gia, tui nô tỳ tìm được dưới nệm trong giường của đại tiểu thư"

Ma ma trung thực đem những bức thư mình lục soát được giao cho Hạ Bá Nhiên. Hạ Bá Nhiên mở ra, đối chiếu chữ viết với phong thư lúc trước, quả nhiên, những bức thư đó đều xuất phát từ một người

"Không có khả năng đấy, tuyệt đối không có khả năng, cha, nữ nhi oan uổng!"

Nghe được ma ma nói, những bức thư đều xuất phát từ trong phòng mình, hơn nữa còn là ở dưới nệm trong giường, Hạ Phù Dung thật sự cảm thấy hồ đồ rồi

"Cha, nhất định là có người vu oan giá họa nữ nhi, nữ nhi thật sự oan uổng!"

Hạ Phù Dung khuôn mặt đầy nước mắt nhìn Hạ Bá Nhiên, bộ dạng tràn đầy đáng thương

"Thứ tỷ, người cùng Chu gia công tử yêu đương vụng trộm, tại sao lại phải lấy ta làm tấm chắn"

Hạ Phù Dung khóc, Hạ Tri Uyển cũng khóc theo

"Cho dù phụ thân ngay từ đầu không muốn đáp ứng hôn sự của người cùng Chu gia công tử, nhưng chỉ cần người cùng Chu gia công tử lưỡng tình tương duyệt, cha sớm muộn cũng sẽ đáp ứng thôi."

Hạ Tri Uyển khóc như mưa, nước mắt sáng óng ánh, càng nổi bật lên dung nhan khuynh thành khiến cho người ta thương tiếc

"Người cầm ta làm tấm chắn, có bao giờ nghĩ sẽ hủy cả đời ta, sao người có thể ích kỷ như vậy"

Những tài tử kia nghe Hạ Tri Uyển nói xong, đều có vẻ mặt đồng ý nhìn về phía Hạ Phù Dung

Hạ Phù Dung không tuân nữ đức, hãm hại muội muội của mình. Chỉ vì muốn thăm dò thái độ thừa tướng. Nếu không phải Hạ gia đại tiểu thư sinh non, chiếm được thân phận trưởng nữ, làm sao có phúc phận nghe Hạ gia nhị tiểu thư xưng "Tỷ"

"Xem ra, sự tình đã tra ra manh mối rồi."

Chu huyền trử âm thầm gật đầu, cảm thấy Hạ Tri Uyển quả nhiên tâm kế cao minh. E rằng Hạ Tri Uyển đã sớm biết được âm mưu của Hạ Tử Hiên, hơn nữa còn thiết kế ngược lại, đem mọi chuyện đổ hết lên trên người Hạ Phù Dung. Cái này xem như gậy ông đập lưng ông.

"Tướng gia, hồ phụ không sinh khuyến nữ, nữ nhi ngài sinh thật sự rất khôn khéo"

Chu Huyền Trử hướng Hạ Bá Nhiên cúi đầu, "Tân thưởng" Hạ Phù Dung cực kỳ "Thông minh"

Hạ Bá Nhiên mặt nóng lên, Phù nhi nặc dù có chút thông minh, nhưng mà sự thông minh này hoàn toàn dùng để đối phó người thân

"Không phải, Thất hoàng tử, thần nữ bị oan uổng, những bức thư này không phải của thần nữ, không tin, các người hỏi Chu công tử. Chu công tử, những bức thư này người viết cho nhị muội của ta phải không?"

Hạ Phù Dung mặt đầy nước mắt, gấp gấp nhìn về phía Chu Khải Lương, ý muốn Chu Khải Lương giúp mình giải vây

"Ta..."

Không chỉ Hạ Phù Dung hồ đồ, ngay cả Chu Khải Lương cũng hồ đồ rồi. Hạ huynh rõ ràng nói đã đem thư của hắn giấu trong phòng Nhị tiểu thư, tại sao lại xuất hiện ở trong phòng Đại tiểu thư. Chẳng lẽ là đại tiểu thư đối với hắn có ý, lấy hết thư trong phòng Nhị tiểu thư giấu ở trong phòng mình?

Hạ tri uyển tất nhiên là hiểu được, Chu Khải Lương là người đứng núi này trông núi nọ, tính cách thập phần giả hoạt. Chứng kiến chu Khải lương liếc mắt tại đầu đó, Hạ Tri Uyển đại khái cũng đoán được tâm tư Chu Khải Lương

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Nữ nhi động tâm

Hạ Tri Uyển ngẩng đầu, lau nước mắt trên mặt, hít sâu một hơi.

"Phụ thân, nếu thứ tỷ và Chu công tử đều có tình ý với nhau thì dù cho trước đây thứ tỷ có lỗi với nữ nhi nhưng đến cùng vẫn là tỷ muội, nữ nhi cũng không muốn nhìn thấy thứ tỷ vì tình mà đau khổ"

Chu Huyền Trữ giống như con cáo già, nghe đến lời nói sau của Hạ Tri Uyển, ánh mắt cũng khẽ chớp.

Chu Huyền Khải thấy Chu Huyền Trữ dường như đối với Hạ Tri Uyển có chút để ý, trước khi sự việc chưa rõ ràng, Chu Huyền Trữ thậm chí năm lần bảy lượt vì Hạ Tri Uyển nói giúp, trong lòng của Chu Huyền Khải nhất thời xoay chuyển.

"Mong rằng phụ thân tác thành cho phần tình cảm của thứ tỷ và Chu công tử, nếu như phụ thân không đồng ý, nữ nhi sợ chuyện hôm nay lại tiếp tục xảy ra, lại không có may mắn như hôm nay thì nữ nhi khó có thể bảo toàn thanh danh"

Nghe được lời nói của Hạ Tri Uyển, Hạ Bá Nhiên giống như nuốt phải một con ruồi.

So sánh với Hạ Tri Uyển, Hạ Phù Dung mới là nữ nhi mà Hạ Bá Nhiên yêu thương sủng ái.

Hơn nữa, Hạ Bá Nhiên vốn đã nuôi dưỡng Hạ Phù Dung như một đích nữ.

Nhưng mà Đại nữ nhi mình yêu thương lại phải gả cho nam nhân như Hạ Khải Lương, trong lòng Hạ Bá Nhiên tất nhiên là mâu thuẫn không thôi.

Khi này Chu Khải Lương được Bộ Chiêm Phong nhắc nhở thì bây giờ lại được Hạ Tri Uyển gọi ý.

Lá thư này là lục soát được trong khuê phòng Hạ đại tiểu thư, hẳn muốn kết hôn với Nhị tiểu thư là không có khả năng.

Hắn muốn trở thành con rể Tướng phủ thì lấy Nhị tiểu thư là tốt nhất.

Nhưng mà nếu không lấy được Nhị tiểu thư thì lấy Đại tiểu thư cũng không sao, dù sao Đại tiểu thư bộ dáng cũng rất tốt.

Vì thế Chu Khải Lương hướng về Hạ Bá Nhiên dập đầu, bày tỏ suy nghĩ của mình.

"Tướng gia, đều là do tiểu sinh không tốt. Tiểu sinh chỉ biết người trong lòng mình là thứ nữ Tướng phủ, cho nên vẫn luôn nghĩ rằng người cùng mình thư từ qua lại là Hạ nhị tiểu thư"

Suy nghĩ Chu Khải Lương xoay chuyển, đã có lí do giải thích.

"Bây giờ tiểu sinh mới phát hiện, thì ra người tiểu sinh ái mộ chính là Hạ đại tiểu thư. Hạ nhị tiểu thư, lúc này thật xin lỗi tiểu thư."

Chu Khải Lương xem như là biết co biết duỗi, bị Hạ Tri Uyển đánh thành heo mà còn có thể nghiêm chỉnh phụ trách, không ghi hận mà nhận lỗi với Hạ Tri Uyển.

Mặc dù trong lời nói của Chu Khải Lương có chút miễn cưỡng nhưng cũng không phải là không có đạo lí.

Dù sao trong quy củ của những nhà quyền quý đều là thứ không được sinh trước đích.

Ban đầu Bộ Chiêm Phong hiểu lầm Hạ Tri Uyển là thứ nữ cũng bởi vì Hạ Tri Uyển là muội mà Hạ Phù Dung là tỷ.

Mặc dù Hạ Tri Uyển vẫn hé ra sắc mặt lạnh nhưng vẫn quay về Chu Khải Lương gật đầu.

Vì thế, tất cả mọi người đến tán thưởng tác phong của Hạ Tri Uyển, đây mới là phong thái của một đích nữ.

"Tướng gia, mong ngài có thể tác thành cho tiểu sinh và Đại tiểu thư."

Chu Khải Lương hiểu rõ nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này, muốn thờ thành con rể Tướng gia là rất khó.

"Chỉ cần Tướng gia đồng ý, tiểu sinh liền viết một lá thư báo cho phụ thân chuẩn bị chuẩn bị sinh lễ."

Đến lúc đó, hẳn thành con rể Tướng gia, lần này thi Hương nhất định có thể dựa vào danh tiếng Tướng phủ, mưu cầu một chức quan.

Nếu như vậy, người lớn trong nhà nhất định là vui mừng.

"Không, phụ thân, nữ nhi thực sự oan uổng, nữ nhi tuyệt đối sẽ không gả cho hắn"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Nữ nhi động tâm

Nghe được Chu Khải Lương nói muốn cưới mình, ánh mắt Hạ Phù Dung tối lại.

Nàng muốn thành đích trưởng nữ Tướng phủ, sau này sẽ có khả năng trở thành quý phi nương nương, thậm chí là Hoàng hậu.

Nếu như gả cho Chu Khải Lương, cả đời này của nàng xem như bị hủy.

Hạ Phù Dung khóc lóc âm ỉ, mà Hạ Từ Hiến tức giận đến mức ánh mắt tối đen.

Hắn tìm Chu Khải Lương đến là để đối phó Hạ Trì Uyển, làm cho Hạ Trì Uyển mất hết địa vị trong Tướng phủ.

Ai biết được Chu Khải Lương lại là đồ vô liêm sỉ, vu cáo không thành lại quay ra cắn hắn một ngụm.

"Hạ huynh, huynh không sao chứ?"

Thấy Hạ Từ Hiến bước đi bất ổn, Bộ Chiêm Phong đương nhiên hiểu được Hạ Từ Hiến bị Chu Khải Lương kích thích không nhẹ.

Bộ Chiêm Phong lắc đầu, chuyện đã đến mức này, Hạ Từ Hiến không thể xoay chuyển tình thế.

Chuyện như bây giờ, trong lòng Bộ Chiêm Phong cũng rất tức giận.

Hạ Từ Hiến không hăm hại Hạ Trì Uyển được, làm sao hắn (Bộ Chiêm Phong) xuất hiện trước mặt Hạ Trì Uyển, làm anh hùng cưới lấy Hạ Trì Uyển được ?

Nếu như chuyện này không thành, cho dù hắn thuận lợi trở thành Trạng nguyên năm nay thì cũng không thể cưới Hạ Trì Uyển được.

Nghĩ đến đó, ánh mắt Bộ Chiêm Phong liền tối lại, dường như đang tính toán thủ đoạn gì.

"Phụ thân, trong chuyện này chắc chắn có hiểu lầm, đại tỷ tuyệt đối không làm ra chuyện như vậy"

Hạ Từ Hiến đương nhiên sẽ không cho phép Hạ Phù Dung gả cho nam nhân cận kề như Chu Khải Lương.

Nghe đến đó, Chu Khải Lương vội vã trừng mắt nhìn về Hạ Từ Hiến.

Lê Tự Chi lạnh lùng mở miệng:

"Tướng gia, Đại công tử không phải cùng một mẫu thân với Nhị tiểu thư, nhưng lại cùng với Đại tiểu thư do một di nương sinh ra phải không?"

Hạ Bá Nhiên biết Lê Tự Chi, cách đây một tháng Lê Tự Chi bỗng nhiên xuất hiện, trở thành quân sư bên cạnh Thất hoàng tử.

Nghe nói thiếu niên này vô cùng tài giỏi, văn võ song toàn, lại có tài về bày binh bố trận giết địch, là người có năng lực.

"Tự Chi, đây là người thất lễ, Hạ công tử chính là thứ, sao có thể cùng Nhị tiểu thư chung một mẫu thân"

Chu Huyền Trữ dùng quạt ngọc đánh vào vai Lê Tự Chi.

"Tuy là Hạ công tử là thứ, nhưng người lại trước mặt mọi người nói ra thân phận của công tử, không phải là nói Hạ công tử là con vợ lẽ, không lên được mặt bàn sao?"

Đám thư sinh bên cạnh nghe được lời nói của Chu Huyền Trữ thì mặt đều đỏ lên.

Lời nói của Thất hoàng tử càng làm cho sắc mặt Hạ Tử Hiên thay đổi, bề mặt không thôi!

"Khiến cho Thái tử và Thất hoàng tử chê cười."

Hạ Bá Hiên hít một hơi, từ đầu đến cuối thái độ của Hạ Tử Hiên hoàn toàn thay đổi, Hạ Bá Nhiên cũng muốn biết lí do.

"Tướng gia, chuyện này nguoi nhất định phải xử lý thật tốt. Nếu không, người khác lại bàn tán rằng người không phân biệt được đích thứ"

Thái tử cũng tiếp tục phụ họa.

Thái tử vốn vừa ý dung mạo nghiêng nước nghiêng thành của Hạ Tri Uyển.

Ngoài ra Hạ Tri Uyển lại còn là đích nữ Tướng phủ, cháu ngoại của Đại tướng quân, lại giải được cứu liên hoàn và xử lý dịch đậu mùa, thái tử cũng rất vừa ý với biểu hiện của Hạ Tri Uyển.

Nếu như hắn có thể lấy được nàng, sau này hắn lên ngôi Hoàng đế, nàng nhất định trở thành mẫu nghi thiên hạ.

Ở đây cũng không có kẻ nào đàn áp.

Có ai không nghe ra được Thất hoàng tử và Thái tử đều ngầm trào phúng Hạ Tử Hiên đang hăm hại người khác.

Rõ ràng biết Chu Khải Lương là một kẻ bất tài, lại cứ khẳng khẳng gả Hạ Tri Uyển cho hắn.

Bây giờ người thư từ cùng Chu Khải Lương thay đổi thành Hạ Phù Dung thì liền không chịu gả thứ tỷ ruột thịt cho Chu Khải Lương.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Đích Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Con gái động tâm

Hạ Tử Hiên vốn tưởng rằng kế hoạch của mình không chệch vào đâu được, Hạ Tri Uyển lần này tuyệt đối chết không có chỗ chôn.

Hắn không bao giờ ngờ được, tâm tư Hạ Tri Uyển lại thâm sâu như vậy, rõ ràng đã thấy rõ mọi thứ lại ở trước mặt hắn bất động thanh sắc, nhìn xem hắn ra chiều như thế nào.

Vốn là đối phó Hạ Tri Uyển Hạ Tử Hiên đã cảm thấy cực kỳ tốn sức, giờ lại tăng thêm thái tử, thất hoàng tử và Lê Tự Chi phụ họa, hắn sao có thể là đối thủ của những người này.

Vì thế Hạ Tử Hiên thâm hận không thôi, hận Hạ Tri Uyển là hồ ly tinh, ý vào dung nhan tuyệt sắc vô song của mình quyến rũ thái tử cùng thất hoàng tử. Liền ngay cả mặt lạnh sát thân bên người thất hoàng tử cũng vì Hạ Tri Uyển giải thích. Thật sự là hồ ly tinh không biết xấu hổ !

Hắn tuyệt đối không thể để cho đại tỷ gả cho người vô dụng như Chu Khải Lương, hắn không thể hại cả đời đại tỷ. Hạ Tử Hiên không cam lòng, Chu Khải Lương tất nhiên cũng tức giận bất bình

"Hạ huynh, nguoi sao có thể lật lọng, không tuân thủ giao ước như vậy"

Chu Khải Lương nghĩ ngợi một lúc liền hiểu được, Hạ Tử Hiên không muốn để cho hắn lấy Hạ Phù Dung làm vợ. Tiền đồ tươi sáng của hắn, làm sao có thể để cho Hạ Tử Hiên ngăn chặn.

"Có ý gì?"

Nghe Chu Khải Lương nói, Hạ Bá Nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, tựa hồ không đứng vững. Lời nói của Chu Khải Lương..., rõ ràng là đang nói..., chuyện giữa Chu Khải Lương và Hạ Phù Dung còn có "công lao to lớn" của Hạ Tử Hiên

Đầu óc của Chu Khải Lương lúc này đột nhiên trở nên đặc biệt linh hoạt

"Hôm nay xảy ra sự tình như vậy, Hạ huynh giận tiểu sinh ngu dốt nên không muốn thành toàn cho tiểu sinh cùng đại tiểu thư"

Chu Khải Lương giống như thật sự tức giận, đánh vào đầu của mình

"Nhưng tất cả đều là tiểu sinh sai, tiểu sinh cùng đại tiểu thư định tam sinh, đã ước hẹn sinh tử không chia lìa đến đầu bạc răng long, mong thừa tướng gia

thành toàn."

Chu Khải Lương vừa nói xong, khiến cho một mảnh xô xao. Chìm nhận truyền thư, không có chìm nhận thì truyền thư như thế nào. Hiển nhiên, chìm nhận truyền thư cho Hạ gia đại tiểu thư cùng Chu Khải Lương là Hạ Từ Hiên

Chỉ là Hạ Từ Hiên đã biết rõ Chu Khải Lương cùng Hạ đại tiểu thư tâm ý, nhưng vì sao lại tác hợp cho Hạ gia nhị tiểu thư cùng Chu Khải Lương ?

Nếu đúng như Chu Khải Lương nói, bởi vì hôm nay dưới tình huống xấu hổ như vậy, Hạ Từ Hiên không muốn thứ tỷ nhà mình mất mặt, cho nên đem Hạ nhị tiểu thư đẩy ra làm tấm mộc.

Nếu thật sự là như thế, chẳng những Hạ đại tiểu thư đáng giận, ngay cả Hạ Từ Hiên cũng đáng giận

"Chuyện này cuối cùng cũng minh bạch rồi"

Chu Huyền Trữ liếc Hạ Tri Uyển một cái, trong nội tâm kinh ngạc vạn phần, tại sao Hạ Tri Uyển lại không thừa thắng xông lên truy kích, ngược lại lại không nói gì. Con mèo có mồm miệng sắc bén này bị sao vậy ?

Chu Huyền Trữ nào biết Hạ Tri Uyển nghe xong tên của Lê Tự Chi, trong nội tâm giống như trào dâng sóng lớn ngập trời.

Lê Tự Chi, thiếu niên đại tướng quân nổi danh nhất Đại Chu, giết địch trên chiến trường, dũng mãnh vô cùng, văn thao võ lược, không gì không giỏi, Nghe đến Lê Tự Chi ba chữ kia thì ngay cả ông ngoại của nàng Vân Triền Bằng cũng than thở không thôi, anh hùng là từ thiếu niên, sông sau đôn sông trước.

Chỉ là thái tử đang vị, thất hoàng tử thất bại, Lê Tự Chi bị thái tử cùng Bộ Chiếm Phong ám hại, bị 5000 quân địch vây quanh, cuối cùng chết trên chiến trường, anh hùng chết sớm !

108, Muốn thành duyên tốt

Có thể nói, Lê Tự Chi chính là vật hi sinh của hoàng tử. Nói đến Lê Tự Chi anh dũng hào hùng, hẳn đã chiếm được tình yêu của vô số thiếu nữ trong Đại Chu quốc.

Ai cũng không biết thất hoàng tử tìm được vị thiếu niên anh hùng này như thế nào, chỉ biết trong một đêm, nhân vật Lê Tự Chi này đột nhiên xuất hiện.

Nhưng là dựa vào sự nỗ lực phấn đấu của Lê Tự Chi, xuất chúng có thể so sánh với hất hoàng tử.

Đại chu quốc từng có một đại gia tộc nhanh chóng suy bại, có người từng suy đoán, người đối phó với đại gia tộc này là Lê Tự Chi. Chỉ là Lê Tự Chi cùng đại gia tộc này không cùng họ, hai bên có cừu hận gì cũng không thể nào biết được.

Hạ Tri Uyển không thể nào ngờ được, đối tượng mến thương của vô số thiếu nữ giống như là thần tượng Lê Tự Chi lại là người đang đứng trước mặt của mình.

Anh hùng yêu mỹ nhân, mỹ nhân ái mộ anh hùng,

Hạ Tri Uyển đã từng có anh hùng trong mộng của mình, tất nhiên đối với Lê Tự Chi cũng là ái mộ cùng sùng bái. Nhưng hai người kiếp trước không hề có quan hệ, vì sao Lê Tự Chi lại ra tay tương trợ ? Không phải rất chán ghét nàng sao ?

Hạ Tri Uyển tuy trong đầu đều suy nghĩ về Lê Tự Chi, nhưng ở ngoài mặt lại chưa từng liếc nhìn hắn một cái

Sau khi Chu Khải Lương bộc lộ thì chuyện gian tình này thật sự không giấu được rồi. Nếu như không có nhiều người như vậy, Hạ Bá Nhiên rất có thể sẽ thương cho Hạ Từ Hiên mấy cái tát, mặc kệ chủ ý là của Hạ Từ Hiên hay Chu Khải Lương.

Trên thực tế, những thủ đoạn của Hạ Từ Hiên đều vút mặt mũi Hạ gia tiểu thư vào sọt rác. Mặt mũi của hắn trước mặt thất hoàng tử cùng thái tử xem như mất hết !

"Mong thừa tướng gia thành toàn!"

Chu Khải Lương giống như ngại chưa đủ kích động Hạ Bá Nhiên, còn nhiều lời muốn Hạ Bá Nhiên thành toàn. Hạ Bá Nhiên ngược lại hít một hơi thật sâu, thần sắc như thường, hiển lãnh nhìn Chu Khải Lương.

Thất hoàng tử cùng thái tử đứng ở bên cạnh đều nói thầm một tiếng lão hồ ly, đối mặt với tàn cuộc không cách nào thu dọn được mà vẫn có thể giữ thần sắc bất động. Trách không được, đó là lý do tại sao Hạ Bá Nhiên có thể ngồi vững vàng trên vị trí thừa tướng Đại Chu quốc.

"Chuyện này, còn cần bàn bạc kỹ hơn. Ta thật sự muốn đem Phù nhi gả cho ngươi, nhưng còn rất nhiều việc cần thương lượng, ngươi cứ rời đi trước đã"

Hạ Bá Nhiên trên mặt bất động thanh sắc, trong mắt lại hiện lên một tia rét lạnh nhưng chỉ trong chớp lát đã bị hắn giấu đi

"Đa tạ thừa tướng gia!"

Chu Khải Lương suy nghĩ chốc lát, sau khi đứng dậy liền hướng những thứ thư sinh khác hành lễ.

"Hôm nay là Chu mỗ mạo muội, để cho các vị huynh đài chê cười rồi. Ngày khác ta cùng với Hạ gia đại tiểu thư đại hôn, liền mời các vị tới, các vị không cần chối từ."

Hạ Bá Nhiên mặc dù thực hiện bí quyết chữ "Kéo". Chỉ là Chu Khải Lương việc tốt không biết, nhưng việc xấu thì mọi thứ đều tinh thông. Vì thế mục đích của Hạ Bá Nhiên một chút cũng không đạt được. Hạ Bá Nhiên càng muốn mọi chuyện mờ hồ thì Chu Khải Lương lại càng muốn mọi chuyện minh bạch

Những thư sinh hạ tử hiên mang đến đều là nguy quân tử, mỗi người xấu hổ không thôi. Không may biết được việc xấu trong nhà thừa tướng gia, còn bị Chu Khải Lương buộc làm nhân chứng.

Cho nên những thư sinh này chỉ cười ngây ngô, không ai dám đáp lại lời nói của Chu Khải Lương. Bọn hắn cũng không phải ngu ngốc, thừa tướng gia nói rõ là chứng mắt cô gia này

Ai dám đáp lại lời nói của Chu Khải Lương, chính là cùng thừa tướng gia đối đầu !

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Muốn thành duyên tốt

Có thể nói, Lê Tự Chi chính là vật hi sinh của hoàng vị. Nói đến Lê Tự Chi anh dũng hào hùng, hắn đã chiếm được tình yêu của vô số thiếu nữ trong Đại Chu quốc.

Ai cũng không biết thất hoàng tử tìm được vị thiếu niên anh hùng này như thế nào, chỉ biết trong một đêm, nhân vật Lê Tự Chi này đột nhiên xuất hiện.

Nhưng là dựa vào sự nỗ lực phấn đấu của Lê Tự Chi, xuất chúng có thể so sánh với hất hoàng tử.

Đại chu quốc từng có một đại gia tộc nhanh chóng suy bại, có người từng suy đoán, người đối phó với đại gia tộc này là Lê Tự Chi. Chỉ là Lê Tự Chi cùng đại gia tộc này không cùng họ, hai bên có cừ hận gì cũng không thể nào biết được.

Hạ Trì Uyển không thể nào ngờ được, đối tượng mến thương của vô số thiếu nữ giống như là thần tượng Lê Tự Chi lại là người đang đứng trước mặt của mình.

Anh hùng yêu mỹ nhân, mỹ nhân ái mộ anh hùng.

Hạ Trì Uyển đã từng có anh hùng trong mộng của mình, tất nhiên đối với Lê Tự Chi cũng là ái mộ cùng sùng bái. Nhưng hai người kiếp trước không hề có quan hệ, vì sao Lê Tự Chi lại ra tay tương trợ ? Không phải rất chán ghét nàng sao ?

Hạ Trì Uyển tuy trong đầu đều suy nghĩ về Lê Tự Chi, nhưng ở ngoài mặt lại chưa từng liếc nhìn hắn một cái

Sau khi Chu Khải Lương bộc lộ thì chuyện gian tình này thật sự không giấu được rồi. Nếu như không có nhiều người như vậy, Hạ Bá Nhiên rất có thể sẽ thương cho Hạ Từ Hiên mấy cái tát, mặc kệ chủ ý là của Hạ Từ Hiên hay Chu Khải Lương.

Trên thực tế, những thủ đoạn của Hạ Từ Hiên đều vút mặt mũi Hạ gia tiểu thư vào sọt rác. Mặt mũi của hắn trước mặt thất hoàng tử cùng thái tử xem như mất hết !

"Mong thừa tướng gia thành toàn!"

Chu Khải Lương giống như ngại chưa đủ kích động Hạ Bá Nhiên, còn nhiều lời muốn Hạ Bá Nhiên thành toàn. Hạ Bá Nhiên ngược lại hít một hơi thật sâu, thần sắc như thường, hiền lành nhìn Chu Khải Lương.

Thất hoàng tử cùng thái tử đứng ở bên cạnh đều nói thầm một tiếng lão hồ ly, đối mặt với tàn cuộc không cách nào thu dọn được mà vẫn có thể giữ thần sắc bất động. Trách không được, đó là lý do tại sao Hạ Bá Nhiên có thể ngồi vững vàng trên vị trí thừa tướng Đại Chu quốc.

"Chuyện này, còn cần bàn bạc kỹ hơn. Ta thật sự muốn đem Phù nhi gả cho ngươi, nhưng còn rất nhiều việc cần thương lượng, ngươi cứ rời đi trước đã"

Hạ Bá Nhiên trên mặt bất động thanh sắc, trong mắt lại hiện lên một tia rét lạnh nhưng chỉ trong chốc lát đã bị hắn giấu đi

"Đa tạ thừa tướng gia!"

Chu Khải Lương suy nghĩ chốc lát, sau khi đứng dậy liền hướng những thứ thư sinh khác hành lễ.

"Hôm nay là Chu mỗ mạo muội, để cho các vị huynh đài chê cười rồi. Ngày khác ta cùng với Hạ gia đại tiểu thư đại hôn, liền mời các vị tới, các vị không cần chối từ."

Hạ Bá Nhiên mặc dù thực hiện bí quyết chữ "Kéo". Chỉ là chu Khải Lương việc tốt không biết, nhưng việc xấu thì mọi thứ đều tinh thông. Vì thế mục đích của Hạ Bá Nhiên một chút cũng không đạt được. Hạ Bá Nhiên càng muốn mọi chuyện mơ hồ thì Chu Khải Lương lại càng muốn mọi chuyện minh bạch

Những thư sinh hạ tử hiên mang đến đều là nguy quân tử, mỗi người xấu hổ không thôi. Không may biết được việc xấu trong nhà thừa tướng gia, còn bị Chu Khải Lương buộc làm nhân chứng.

Cho nên những thư sinh này chỉ cười ngây ngô, không ai dám đáp lại lời nói của Chu Khải Lương. Bọn hắn cũng không phải ngu ngốc, thừa tướng gia nói rõ là chứng mắt cô gia này

Ai dám đáp lại lời nói của Chu Khải Lương, chính là cùng thừa tướng gia đối đầu !

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109

Thấy những người này coi như thức thời, trong lòng Hạ Bá Nhiên hài lòng gật đầu.

Nếu như ngay cả một chút nhãn lực cũng không có thì công sinh năm nay không đủ tầm nhìn.

"Đã không còn sớm, Tướng phủ không tiện giữ các vị ở lại. Nhưng việc riêng của Tướng phủ không không muốn để người ngoài nói ra, mong rằng các vị công tử hiểu rõ."

Hạ Trì Uyển vội vàng hướng về đám thư sinh cúi người.

"Tướng phủ chuẩn bị một chút lễ mọn, mong các vị công tử đừng chê cười."

Hạ Trì Uyển hướng ánh mắt về quân sự trong phủ, quân sự liền nhanh chóng rời đi, chuẩn bị lễ mọn trong lời nói của Hạ Trì Uyển.

Chuyện xấu hôm nay mà truyền ra ngoài sẽ thành chuyện lớn, thế nên phải làm cho những thư sinh này ngậm miệng.

Trong tay quân sự cầm một số hà bao, sau đó đưa đặt cái vào tay những người kia.

Hạ Trì Uyển nói tiếp.

"Những thứ này đều là do nha hoàn trong phủ làm, các vị công tử có thể cảm thấy xấu xí khó coi, nhưng đây cũng là một vật thực dụng"

Những thư sinh kia cầm hà bao thơm ngào ngạt trên tay, tự nhiên hiểu rõ trong hà bao chắc chắn có ngậm ý.

Cũng không có ai là người ngu, lúc này không đáp lại lời của Chu Khải Lương thì bây giờ cũng không dám đem chuyện của Tướng phủ truyền ra ngoài.

"Nhị tiểu thư, xin yên tâm."

Mọi người đều hiểu rõ, nếu chuyện này do Hạ Trì Uyển nói ra thì đó cũng là ý tứ Hạ Bá Nhiên.

Thế nên mọi người đều tỏ rõ với Hạ Trì Uyển mình sẽ không nói lung tung, sau đó đều rời rít hướng về Hạ Bá Nhiên từ biệt.

Chẳng qua những người đó lúc rời đi đều âm thầm nhắc nhở chính mình.

Trong Tướng phủ, Hạ Tử Hiên chẳng qua chỉ là con của vợ lẽ, không thể cùng qua lại.

Hạ Phù Dung ngây ra như phỗng, hai mắt thất thần quỳ gối, giống như là nhớ ra cái gì, tức giận trừng mắt nhìn về Hạ Trì Uyển.

"Tại sao ngươi lại để cho bọn họ rời đi, ngươi chột dạ có đúng không."

Hạ Phù Dung nhìn về Hạ Bá Nhiên.

"Phụ thân, nữ nhi thật không có. Nữ nhi từ trước đến nay luôn tuân theo quy củ, làm sao lại làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy. Nữ nhi cùng Chu

công tử này hoàn toàn không quen biết. Về phần những lá thư kia, nữ nhi thật sự là không biết tại sao lại xuất hiện trong phòng nữ nhi."

Hạ Phù Dung nước mắt rơi như mưa, không cam lòng cả đời mình bị hủy trong tay Chu Khải Lương.

"Phụ thân, người hỏi nàng một chút, nếu như nàng ta cùng Chu công tử không có một chút quan hệ, vì sao nàng cùng Chu công tử lại gặp nhau trong hành lang."

Hạ Phù Dung chỉ vào Hạ Tri Uyển, lớn tiếng hỏi.

"Cô nam quả nữ, tình ngay lý gian, ngay cả đạo lý nam nữ, nàng cũng không hiểu sao?!"

"Láo xược, đó là Nhị muội của ngươi!"

Nghe được Hạ Phù Dung gọi "Nàng, nàng, nàng", Hạ Bá Nhiên nhũn mày, trong lòng suy nghĩ, Phù nhi quả nhiên không hiểu chuyện.

Hạ Tri Uyển cùng Hạ Bá Nhiên thu dọn tàn cục, Hạ Phù Dung lại kêu gào, cực kì giống bị chó điên nhập vào, giãy giụa lần cuối cùng.

"Phụ thân, Đại tỷ nói không phải không có lý."

Hạ Từ Hiên không đề cập tới chuyện bản thân mình giúp Chu Khải Lương những chuyện kia, chỉ nói về nguyên nhân làm chuyện này xảy ra, chính là Hạ Tri Uyển sai.

Hạ Tri Uyển định mở miệng muốn nói, lại có người giúp Hạ Tri Uyển nói.

Chu Huyền Trữ lắc đầu thở dài, "Ta chẳng qua là cảm thấy biện pháp phòng ngừa dịch đậu mùa của Hạ nhị tiểu thư rất hay, muốn in chỉ báo một ít, nhưng không ngờ lại đưa tới hiểu lầm như vậy. Tự Chi, Hạ đại công tử hình như coi ngươi là người trong suốt."

Ánh mắt Hạ Tri Uyển lóe lóe, thay đổi dự tính ban đầu, theo lời nói của Chu Huyền Trữ mà tiếp tục.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110

"Thất hoàng tử và Lê công tử đi trước, nữ nhi đi sát theo sau, không ngờ lại xảy ra hiểu lầm với Chu Khải Lương, chuyên chỉ vậy thôi."

Vừa nghe đến lời nói của Hạ Tri Uyển, Hạ Phù Dung muốn phản bác nhưng mà đầu heo Chu Khải Lương lại cướp lời.

"Không sai, Nhị tiểu thư nói không sai. Chuyện này kỳ thật là hiểu lầm, tiểu sinh cho rằng người mình nhìn thấy chính là Đại tiểu thư nên muốn thân mật, giải mỗi tương tư, không biết lại là Nhị tiểu thư. Khi này tiểu sinh là đáng đánh."

Chuyện đã đến bước này, Chu Khải Lương còn có gì không hiểu.

Hạ Từ Hiên muốn lợi dụng hấn đi đối phó với Hạ nhị tiểu thư, chuyện bây giờ vỡ lở ra, muốn vứt bỏ cũng phải nhìn hấn có đáp ứng hay không.

Dù sao hấn cũng phải thành thân, thay vì tùy tiện lấy một người nào đó thì cưới Hạ đại tiểu thư lớn lên xinh đẹp, lại có thân phận cao quý vẫn hơn.

Là thứ nữ, hấn cũng cưới!

Bảo Cầm và Thạch Tâm nhìn biểu hiện của Chu Khải Lương trước sau như hai người.

Nhất là một câu kia của Chu Khải Lương "đáng đánh", rất có hiệu quả.

Hai a hoàn đều quay người đi, bả vai run lên.

Rốt cuộc là tiểu thư lợi hại, đánh công tử nhà người ta thành như vậy, không những không phải bồi thường tiền thuốc thang mà trái lại còn được tán thưởng.

Thảo nào lúc trước tiểu thư nói, đánh nặng hơn, đánh nhiều hơn cũng sẽ không tổn bạc.

"Chu huynh, ta từng đắc tội huynh sao, huynh vì sao lại phá hủy thanh danh Đại tỷ ta!"

Hạ Từ Hiên tức giận đến mức vọt tới trước mặt của Chu Khải Lương, lúc này Hạ Từ Hiên vô cùng hối hận, hấn tại sao lại ngu xuẩn như vậy, tìm ai

không tìm, lại tìm tên vô lại Chu Khải Lương!

Nhất là câu kia của Chu Khải Lương "Muốn thân mật, giải mối tương tương tư", nghe được câu đó, trong lòng Hạ Tử Hiên nghĩ muốn giết luôn Chu Khải Lương.

Chu Khải Lương đây là muốn phá hỏng mọi chuyện, muốn kéo hấn và Đại tỷ cùng nhau xuống nước.

Đối mặt với lời chỉ trích của Hạ Tử Hiên, Chu Khải Lương nhìn cũng không thèm nhìn một cái, càng không nói đến đáp lại, chỉ là quỳ gối trước mặt Hạ Bá Nhiên.

"Tướng gia, tiểu sinh đời này không phải Hạ đại tiểu thư không cưới, mong Tướng gia tác thành!"

Nếu không phải không hợp lý, Chu Khải Lương cũng muốn nói hấn cùng với Hạ đại tiểu thư đã có quan hệ gần gũi.

"Người nói vậy, ta chưa từng cùng người có những lời thề kia, Chu Khải Lương, người vu oan cho ta như thế là có ý gì!"

Hạ Phù Dung cả người run run liên tục, tức giận đến cắn phải lưỡi.

"Tướng gia..."

Chu Khải Lương ngược lại cũng rất ngoan cố, không nghe Hạ Tử Hiên, cũng không nghe Hạ Phù Dung mà chỉ nhắm vào mối hạ Bá Nhiên.

Hạ Phù Dung và Hạ Tử Hiên đều sợ, sợ cửa hôn sự này được quyết định.

Hạ Phù Dung nâng mắt lên, phát hiện nha hoàn kia đang hướng ánh mắt ra hiệu về phía mình.

Theo ánh mắt của nha hoàn kia, ở sau lưng Hạ Bá Nhiên có một nha hoàn khác đang ra hiệu.

Hạ Phù Dung cắn răng, bỗng nhiên kêu khóc!

"Phụ thân! Nữ nhi thật sự chưa từng làm ra chuyện thất đức như thế, nữ nhi nguyện lấy cái chết chứng minh trong sạch!"

Hạ Trì Uyển cũng đã nói những lời này, chỉ là không bị ép đến hoàn cảnh này.

Nhưng mà Hạ Phù Dung lại khác biệt, Hạ Phù Dung cắn chặt răng, nhắm hai mắt lại, hướng về cây cột gỗ gần nhất, "bịch" một tiếng đâm tới.

Hạ Tử Hiên cũng vừa mới được nha hoàn kia ra dấu, vì thế muốn kéo Hạ Phù Dung lại.

Tiếc là Hạ Phù Dung để không phải lấy Chu Khải Lương, cũng là sợ chuyện không thành công nên dùng ít nhất tám phần lực.

Vì thế, lúc Hạ Tử Hiên kéo Hạ Phù Dung, Hạ Phù Dung cũng đã đập đầu chảy máu, rơi vào hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Muốn thành duyên tốt

Hạ Tử Hiên ôm Hạ Phù Dung đầu đầy máu đã hôn mê, đối với Hạ Bá Nhiên khóc thảm quát

"Cha, đại tỷ dùng cái chết chứng minh trong sạch của nàng, ngài còn chưa tin ư !"

"Còn không mau đem tỷ tỷ của ngươi ôm về phòng, quản gia, mau mời đại phu !"

Dùng cái chết để chứng minh trong sạch, chỉ có liệt nữ * mới làm như vậy. Nếu không có oan uổng vô cùng to lớn, nữ tử tuyệt đối sẽ không dùng thủ đoạn kịch liệt như thế để chứng minh trong sạch của mình.

* Liệt nữ : nữ tử kiên trung, không chịu khuất phục

Chỉ khi nữ tử làm như thế thì dù là trước kia có bao nhiêu hoài nghi cũng đều sẽ tan biến. Hạ Trì Uyển trong nội tâm cười lạnh, may mắn Hạ Tử Hiên ra tay kịp thời. Kể cả lần này Hạ Phù Dung không chết được, nàng cũng muốn để cho Hạ Phù Dung tổn thất nặng nề

"Thái tử, Thất hoàng tử, cho các người chê cười rồi, hiện tại thật sự phải. . ."

Dựa vào bộ dạng của chu khai lương, Phù nhi tâm cao khí ngạo có thể dễ mất mới là lạ. Kỳ thật Hạ Bá Nhiên từ đầu tới cuối đều hiểu được Hạ Phù Dung cùng Chu Khai Lương tuyệt đối không có gì.

Nếu như Hạ Phù Dung thật sự không có nhãn lực thì sẽ không phải là con gái của Hạ Bá Nhiên. Có thể chính là vì như vậy, Hạ Bá Nhiên mới tức giận, không hoàn toàn che chở Hạ Phù Dung.

Hạ Phù Dung lại có thể cùng Hạ Tử Hiền thông đồng hãm hại Hạ Trì Uyển, hơn nữa còn là trước mặt nhiều người như vậy để cho Hạ Trì Uyển thất bại thảm hại, vạn kiếp bất phục !

Người cùng một nhà lại làm như vậy, Hạ Bá Nhiên sao có thể không tức giận. Nếu hôm nay không cho Hạ Phù Dung và Hạ Tử Hiền chịu khổ một chút thì sao hiểu được cái gì gọi là sợ, về sau loại chuyện này tuyệt đối sẽ vẫn tiếp tục.

Nhưng Hạ Bá Nhiên cũng thật không ngờ, chính mình nhất thời khó xử lại thiếu chút nữa bức chết ái nữ của mình !

"Thừa tướng gia, đã quá rầy rồi "

Thái tử lập tức cáo từ, đi khỏi tướng phủ, chứng kiến nhiều máu me như vậy thật sự là một chuyện xui xẻo

"Thừa tướng gia, vậy tại hạ cũng xin cáo từ "

Nguy hiểm đã qua, nhiệm vụ của hắn cũng đã hoàn thành vậy hắn cũng không cần thiết phải ở lại. Chu Huyền Khải cùng Chu Huyền Trữ đi ra khỏi đại môn tướng phủ

"Thái tử, mời"

Chu Huyền Trữ nhường đường cho Chu Huyền Khải, theo quy tắc thái tử được đi trước.

Ngồi trên xe ngựa, Chu Huyền Khải không nói gì. Hạ trì uyển bất luận dựa vào thân phận, tâm kế hay nhan sắc đều phù hợp với vị trí thái tử phi.

Chỉ là hôm nay lão Thất nhiều lần mở miệng giúp đỡ Hạ Trì Uyển, chẳng lẽ lão Thất đối với Hạ Trì Uyển cũng có ý. không được, hắn nhất định phải cưới được Hạ Trì Uyển.

Mà Chu Huyền Trữ ngồi trong xe thì lại nhẹ nhõm hơn nhiều. Chu huyền trữ trong mắt lóe lên, rất có ý vị nhìn Lê Tự Chi

"Gần đây tại sao một người đối xử với mọi người lạnh lùng, không quan tâm thì phi như Lê Tự Chi lại đối với sự tình của Hạ gia Nhị tiểu thư quan tâm nhiều như vậy"

Lê Tự Chi ngồi ở bên cạnh Chu Huyền Trữ nhắm mắt lại, không nói gì. Chu huyền trữ cũng không cảm thấy nhàm chán, hỏi tiếp

"Tự chi, ngươi không phải là cùng Hạ nhị tiểu thư đã sớm nhận thức rồi đấy chứ ?"

Nếu không phải là người quen cũ, Lê Tự Chi sao có thể vì vài ba câu nói đùa của Hạ Tử Hiền cùng Chu Khai Lương mà lôi hắn đến tướng phủ, sợ Hạ nhị tiểu thư chịu thiệt đây ?

"Hôm nay nhìn gần, quả nhiên chìm đắm chìm trong dung mạo như thiên tiên của Hạ nhị tiểu thư, mà tâm tư lại kín đáo, nếu như là. . ."

Chu Huyền Trữ còn chưa nói hết câu nhưng ý tứ lại hết sức rõ ràng. Lê Tự Chi một mực nhắm mắt dường như thần lập tức mở mắt, lạnh lùng lườm chu huyền trữ

"Đừng có có ý đồ với nàng!"

"Ha ha, vì sao không thể có ý đồ với nàng?"

Nghe được lời nói của Lê Tự Chi, Chu Huyền Trữ hai con mắt càng thêm tỏa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Giơ cao đánh khẽ

" Nam chưa cưới nữ chưa gả, vị trí đích phi của bản hoàng tử vẫn còn chưa xác định nhưng thật ra thân phận của Hạ Trì Uyển cũng rất phù hợp "

Thời điểm Chu Huyền Trữ nói những lời này, giọng điệu vẫn đùa cợt như trước nhưng thật sâu trong con người lại hiện lên một tia nghiêm túc. Chu Huyền

Trừ đương nhiên biết rõ thái tử có ý với Hạ Tri Uyên, nói cách khác vị trí thái tử phi cũng sắp có nữ nhân tọa.

Chu Huyền Trữ vốn là có tâm muốn làm hoàng đế, thì lấy một đích nữ của thế gia vọng tộc tất nhiên đối với sự nghiệp của hần có trợ giúp thật lớn.

"Ai cũng có thể nhưng nàng thì không !"

Lê Tự Chi nhìn thẳng Chu Huyền Trữ

"Người có thể lợi dụng ta, nhưng là không thể lợi dụng nàng."

"Vì sao?"

Chu Huyền Trữ nở nụ cười, chỉ là trong nụ cười của chu huyền trữ lộ ra một tia nguy hiểm. Đường đường là thất hoàng tử lại bị một thường dân cảnh cáo. Thân là người trong hoàng tộc, có sự kiêu ngạo của hoàng gia, chu huyền trữ sao có thể là một người dễ nói chuyện.

"Nàng có ân với ta"

Lê Tự Chi nhàn nhạt nói, nhưng cũng ngầm nói với Chu Huyền Trữ, vì một phần của Hạ Tri Uyên hần hội sẽ càng thêm trung thành giúp đỡ Chu Huyền Trữ

Chu Huyền Trữ nhủ lòng mảy, hần còn tưởng rằng Lê Tự Chi đối với Hạ Tri Uyên có ý vì dung nhan khuynh thành của Hạ Tri Uyên thì ra là có ân của Hạ Tri Uyên

"Sự tình khi nào ?"

Chu huyền trữ đã sớm đã điều tra Lê Tự Chi kỹ càng, mới dám trọng dụng. Chỉ là chuyện này, Chu Huyền Trữ hoàn toàn không biết

"Hơn một tháng trước, ta được ăn một bữa cơm từ Hạ Tri Uyên"

Lê Tự Chi nhớ lại nếu như không phải lúc ấy Hạ Tri Uyên cho hần một nửa cái màn thầu cùng một chén nước, hần nghĩ mình sẽ không được sống đến bây giờ

"Một bữa cơm?"

Chu Huyền Trữ híp mắt, nghĩ đến bộ dạng lúc Lê Tự Chi mới đến tìm mình và lúc điều tra kết quả thì lập tức sáng tỏ mọi chuyện

"Nghe nói hơn một tháng, Hạ gia đại tiểu thư cùng Nhị tiểu thư bị sơn tặc cướp"

Chu Huyền Trữ nhẹ gật đầu, nghĩ đến phần ân tình này nhất định là từ trước kia

"Nói như vậy, ngược lại coi như là ân cứu mạng rồi."

Chỉ cần Lê Tự Chi đối với hần không có hai lòng, Lê Tự Chi muốn ai tốt đẹp thì hần cũng không quan tâm

"Xem như nể mặt người, ta tạm thời sẽ không đánh chủ ý ở Hạ Tri Uyên"

"Đa tạ thất hoàng tử."

Trên gương mặt lạnh của Lê Tự Chi rốt cục cũng xuất hiện một tia ôn hòa. Chứng kiến Lê Tự Chi trở mặt, Chu Huyền Trữ trong nội tâm cười khê. Thật đúng là ! Chẳng qua chỉ là một bữa cơm, hần nhớ cũng thật rõ

Lê Tự Chi biết được Hạ Tri Uyên là người phương nào nhưng mà Hạ Tri Uyên thì không biết, Lê Tự Chi phong thái tao nhã mà hôm nay nàng gặp chính là cái người đầy máu me mà nàng đã từng gặp ngày đó.

Sau khi Hạ Phù Dung dùng cái chết để chứng minh trong sạch thì người bên cạnh đều đi hết sạch chỉ còn lại Chu Khải Lương. Vì chưa lúc trước chưa xác minh sự thật nên Chu Khải Lương hận không thể ở lại luôn trong tướng phủ, sợ nương tử Hạ Phù Dung chạy mất.

Thu di nương chứng kiến Hạ Phù Dung mặt mũi trắng bệch, đau lòng không thôi. Tại sao lại phải gả cho nam nhân như Chu Khải Lương chứ !

"Nhị tỷ, đại tỷ đã biến thành như vậy rồi, mong rằng nhị tỷ có thể giờ cao đánh khê !"

Hạ Tử Hiền hướng Hạ Tri Uyên ôm quyền, vì hần biết rõ Chu Khải Lương còn chưa ly khai. Nghe được lời nói của Hạ Tử Hiền, Hạ Tri Uyên cười cười

"Đại đệ nói gì vậy, ta nghe không hiểu"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Địch Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Giờ cao đánh khế (2)

Hạ Tri Uyển quay đầu, nhìn Hạ Tử Hiên.

"Chu công tử đây không phải là ta mời tới, những lá thư kia cũng không phải là ta giúp Chu công tử đưa cho thứ tỷ, đại đệ nói xem ta giờ cao đánh khế thế nào đây?"

Gương mặt xinh đẹp như hoa của Hạ Tri Uyển khi tức giận lại có một phong thái khác, lại càng toát ra vẻ đẹp mỹ lệ độc nhất vô nhị, trong ngực Hạ Tử Hiên lộ ra khí lạnh.

Hạ Tri Uyển đang ngậm trào phúng hần, chuyện của Chu Khải Lương đều là do một tay hấn sắp xếp.

Nếu như thời điểm Hạ Tử Hiên ở trong tối âm thầm hãm hại Hạ Tri Uyển mà có suy nghĩ nhẹ tay một chút thì bây giờ Hạ Phù Dung sao lại chặt vật như vậy.

"Đại đệ cứ yên tâm đi, Thứ tỷ cùng đệ đều là tỷ đệ ruột thịt. Thứ tỷ hiểu được, đệ có lòng tốt, cho nên bất kể hậu quả thế nào, tỷ ấy cũng sẽ không trách đệ."

Hạ Tri Uyển "an ủi" Hạ Tử Hiên, nhưng lời nàng nói lại càng làm cho Hạ Tử Hiên tức giận.

"Đúng vậy, Nhị tỷ nói không sai. Đại ca làm tất cả cũng là vì Đại tỷ, Đại tỷ nhất định sẽ hiểu được."

Ngoài Lê Tự Chi ra, Hạ Mạc Linh cùng Hạ Vũ Hân cũng đang nhìn trò hay.

Hôm nay nhìn thấy trò hay như vậy,, trong lòng hai tỷ muội đang vui sướng đây.

Hạ Mạc Linh "nghe tin mà tới", chân trước vừa bước vào trong viện của Hạ Phù Dung, chân sau liền nghe được lời nói của Hạ Tri Uyển.

Hạ Mạc Linh tất nhiên là phụ họa thêm mấy câu.

"Đại ca, đại tỷ bị thương nhưng cũng cần nghiêm trị"

Hạ Vũ Hân ngẩng đầu hé ra gương mặt trẻ con ngây thơ, trong đôi mắt to xinh đẹp có phần ướt át, nước mắt tràn mi.

"Nghe nói Đại tỷ đập vỡ đầu, cũng phá đi dung mạo. Ngộ nhờ phu quân tương lai của Đại tỷ không thích thì sao bây giờ?"

Lời nói của Hạ Vũ Hân lại càng mạnh mẽ kích thích Hạ Tử Hiên.

Bây giờ danh tiếng của Hạ Phù Dung đã bị phá hủy, nếu Hạ Phù Dung lại bị hủy dung mạo thì đời này của Hạ Phù Dung coi như là bị hủy.

Nếu chuyện phát triển thành ra như vậy, Hạ Tử Hiên biết hần sẽ nợ Đại tỷ một đời.

"Được rồi, Đại đệ, Chu công tử có trở thành anh rể của đệ hay không còn phải xem phụ thân xử lý như thế nào."

Hạ Tri Uyển liếc mắt nhìn Hạ Vũ Hân một cái, quả nhiên kẻ thù của kẻ thù chính là bằng hữu.

Mấy câu nói của Hạ Vũ Hân dễ dàng làm cho thân thể Hạ Tử Hiên lão đảo một cái, đứng không vững.

Vì thế Hạ Tri Uyển thật không có chút khinh thường Hạ Vũ Hân mới tám tuổi.

Tính mạng Hạ Phù Dung tuy giữ lại được nhưng trên trán có một vết thương lớn, nhìn cũng thật dọa người.

Tay phải Hạ Phù Dung vì "cứu" Hạ Bá Nhiên đã bị phế đi, bây giờ trên mặt lại có một vết sẹo lớn, Thu di nương sầu khổ không dứt, lo lắng nghĩ biện pháp.

Có Hạ Bá Nhiên ở đó, Hạ Phù Dung đã lấy cái chết để làm rõ chuyện, tất nhiên là không cần lo lắng chuyện của Chu Khải Lương nữa.

Kết quả cuối cùng là Chu Khải Lương như mong muốn mà trở thành con rể Tướng phủ.

Chẳng qua là nương tử mà hần lấy được không phải là thiên kim của Hạ gia mà là một người con gái nuôi Hạ Bá Nhiên vừa nhận nuôi.

Nghe được kết quả này, Hạ Tri Uyển thật sự không thất vọng một chút nào.

Lúc trước, Hạ Tử Hiền nói Hạ Trì Uyển giờ cao đánh khẽ, thật sự là Hạ Tử Hiền suy nghĩ nhiều quá.

Chu Khải Lương này vừa không có chức quan lại không có năng lực.

Với tính tình của Hạ Bá Nhiên, cho dù Hạ Phù Dung và Chu Khải Lương có tình cảm chân thật, thậm chí là gạo nấu thành com thì Hạ Bá Nhiên cũng tuyệt đối không thể đem Hạ Phù Dung gả cho Chu Khải Lương.

Tục ngữ nói đúng, trên đời này không có bức tường nào không lọt gió.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Giờ cao đánh khẽ (3)

Cho dù Hạ Phù Dung có hành động thất đức, chuyện cũng không bị đồn đãi ra ngoài.

Nhưng mà người quyền quý chỉ cần có ý định thì không thể nào một chút tin tức cũng không nghe được.

Càng khỏi phải nói lúc đó ngoài những vị thư sinh kia ra còn có một vị Thái tử và một Hoàng tử.

Hạ Bá Nhiên có thể chặn miệng người bên ngoài, nhưng còn Thái tử và Hoàng tử?

Huống chi, không thể lúc nào cũng coi chừng mấy thư sinh kia, cũng không thể nào giết người diệt khẩu tất cả.

Vì thế, việc xấu của Hạ Phù Dung chưa đến mức bị tất cả mọi người trong kinh thành biết nhưng mà nếu muốn biết chuyện giữa Hạ Phù Dung và Chu Khải Lương thì không phải chuyện khó.

Hạ Trì Uyển đang hưng phấn chép kinh, ngòi bút sắc sảo, nét bút nghiêng sắc bén, lại hào phóng thoải mái.

Thu di nương mưu tính lâu như vậy, thậm chí đâm sau lưng vu oan cho nàng, bà ta muốn Hạ Phù Dung cho dù là làm thiếp cũng phải gả cho Bộ Chiêm Phong không phải là để cho Hạ Phù Dung có thể gả cho người gia thế cao, được hưởng vinh hoa phú quý sao?

Hôm nay nàng chặt đứt cơ hội tèo cao của Hạ Phù Dung, nàng cũng muốn nhìn một chút, Thu di nương và Hạ Phù Dung còn có thể oai phong được đến khi nào!

"Phụ thân, nữ nhi biến thành cái dạng này, nữ nhi không muốn sống nữa!"

Sau khi Hạ Phù Dung tỉnh lại, mặc dù biết chuyện của Chu Khải Lương đã được giải quyết rồi nhưng mà chuyện lại xảy ra ở trước mặt Thái tử và Thất Hoàng tử, Hạ Phù Dung có trăm miệng cũng không biện bạch được.

Hạ Phù Dung vẫn muốn thành đích nữ, thay thế vị trí của Hạ Trì Uyển, trở thành Thái tử phi.

Bây giờ chuyện của Chu Khải Lương bị truyền ra, không cần biết là thật hay giả, Hạ Phù Dung biết Thái tử không thể cưới lấy nàng ta.

Không thể làm Thái tử phi, ngay cả Vương phi, Hạ Phù Dung cũng không thể làm tới.

Bởi vậy, Hạ Phù Dung chỉ cảm thấy thế giới của mình một mảnh u ám, không có một chút niềm hi vọng, còn không bằng dứt khoát chết đi.

"Phù nhi, không được nói vậy!"

Hạ Bá Nhiên nghiêm mặt, quát khẽ một tiếng, nhưng hai tay lại thương yêu khẽ ôm lấy Hạ Phù Dung, vỗ nhẹ lên bờ vai Hạ Phù Dung.

"Con vẫn là ái nữ của phụ thân, là trưởng nữ Tướng phủ, sao có thể coi thường mạng sống của mình như thế, thật không có tiền đồ."

Đối mặt với hôn sự sau này của Hạ Phù Dung, Hạ Bá Nhiên cũng hơi đau đầu.

"Thật ra thì trong khóa cống sinh năm nay, phụ thân thấy Bộ Chiêm Phong là người có triển vọng lớn"

Lời nói của Hạ Bá Nhiên rất rõ ràng, Hạ Phù Dung không thể trông mong vào thân phận nương nương và Vương phi. Nhưng vẫn có thể trông chờ vào chức phu nhân Trạng Nguyên.

Hạ Bá Nhiên rõ ràng là đang an ủi Hạ Phù Dung, nhưng Hạ Phù Dung nghe xong chỉ thấy càng thêm tuyệt vọng.

Phải nhớ được, trước kia cha nàng mặc dù không nói ra, nhưng đều có ý tứ sau này nàng không phải là nương nương thì cũng là Vương phi.

Lời nói vừa rồi của Hạ Bá Nhiên coi như là cầm đi tất cả hi vọng của Hạ Phù Dung.

Hai mắt Hạ Phù Dung khẽ đảo một cái, hôn mê lần nữa.

Khi Thạch Tâm đem tin tức này nói cho Hạ Tri Uyển, ánh mắt Hạ Tri Uyển càng sáng rực rỡ.

"Trèo càng cao, ngã càng đau."

Nếu không phải là Thu di nương một lòng muốn chiếm chỗ của mẹ nàng, trở thành chủ mẫu Tương phủ, để cho Hạ Phù Dung và Hạ Từ Hiên có thân phận con vợ lớn thì Hạ Phù Dung cũng sẽ không trở nên kiêu ngạo như vậy.

Đời trước, Hạ Phù Dung rõ ràng nói với nàng, nàng ta mang thai con của Bộ Chiêm Phong trước nàng.

Rốt cuộc là Hạ Phù Dung và Bộ Chiêm Phong có gian tình với nhau từ lúc nào?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Hắc Dịch Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.